BENDROJO TEISMO (pirmoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 18 d.*

„Konkurencija – Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi – UMTS pagrindinių dažnių juostų lustų rinka – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 102 straipsnio ir EEE susitarimo 54 straipsnio pažeidimas – Agresyvi kainodara – Aktą priėmusio subjekto kompetencija – Teisė į gynybą – Atitinkamos rinkos apibrėžimas – Dominuojanti padėtis – Piktnaudžiavimas – Kainų atkūrimas – Lyginamųjų sąnaudų nustatymas – Kainos ir sąnaudų analizė – Nereikalavimas įrodyti konkretaus poveikio buvimo – Ketinimas iš rinkos išstumti konkurentą – Objektyvus pateisinimas – Baudos dydžio apskaičiavimas – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės – Pardavimų vertė – Papildomas dydis – Neribota jurisdikcija“

Byloje T-671/19

Qualcomm, Inc., įsteigta San Diege, Kalifornijoje (Jungtinės Amerikos Valstijos), atstovaujama advokatų M. Davilla, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, M. English ir A. Kontosakou,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą H. van Vliet, G. Conte, M. Farley ir C. Urraca Caviedes,

atsakovė,

palaikoma

Nvidia Corp., atstovaujamos advokato M. Dolmans, *barrister-at-Law* P. Stuart ir *solicitor* W. Lin,

įstojusios į bylą šalies,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas D. Spielmann, teisėjai V. Valančius, R. Mastroianni (pranešėjas), I. Gâlea ir T. Tóth,

posėdžio sekretorė M. Zwozdziak-Carbonne, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. kovo 13–15 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė prašo panaikinti 2019 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimą C(2019) 5361 *final* byloje pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla AT.39711 – *Qualcomm* (agresyvus elgesys [agresyvi kainodara])) (toliau – ginčijamas sprendimas) arba, jei šis prašymas nebūtų patenkintas, panaikinti arba sumažinti tuo sprendimu jai skirtos baudos dydį.

Ginčo aplinkybės

Bylos aplinkybės

2 *Qualcomm* yra 1985 m. įsteigta JAV bendrovė, veikianti korinio ir belaidžio ryšio technologijų srityje. Veiklą ji vykdo daugiausia per *Qualcomm CDMA Technologies* (toliau – QCT) ir *Qualcomm Technology Licensing*. QCT yra, be kita ko, pagrindinių dažnių juostų lustų, t. y. tam tikros rūšies puslaidininkių ir sisteminės programinės įrangos, pagrįstos CDMA, OFDMA ir kitomis technologijomis, daugiausia naudojamomis balsui ir duomenims perduoti, kūrėja ir gamintoja. *Qualcomm* lustai parduodami (o jos sisteminė programinė įranga licencijuojama) įmonėms, kurios juos diegia mobiliuosiuose telefonuose, planšetiniuose kompiuteriuose, nešiojamuosiuose kompiuteriuose, duomenų kaupimo moduliuose ir kitose elektroninėse vartojimo prekėse. *Qualcomm Technology Licensing* valdo su *Qualcomm* intelektine nuosavybe susijusio licencijavimo programą ir daugiausia licencijas suteikia mobiliųjų įrenginių tiekėjams.

3 Mobiliesiems įrenginiams, pavyzdžiui, mobiliesiems telefonams, planšetiniams kompiuteriams ir kitiems prijungtiems įrenginiams, reikalingas mobilusis junglumas su sparčiuoju internetu per mobiliųjų korinių telekomunikacijų tinklus.

4 Pagrindinis komponentas, suteikiantis mobilųjį junglumą įrenginyje, yra pagrindinių dažnių juostų procesorius, kuris užtikrina signalų apdorojimo funkciją pagal koriniuose standartuose aprašytus komunikacijų protokolus. Pagrindinių dažnių juostų procesoriai gali būti tiesiogiai integruoti į mobiliuosius įrenginius, kaip antai išmaniuosius telefonus, arba į išorinius modulius, kurie savo ruožtu integruojami į įrenginį. Toks procesorius sudarytas iš puslaidininkių medžiagų (kaip antai silikonas) ir įtaisytas į lustą, vadinamą „pagrindinių dažnių juostų lustu“.

5 Tam tikrų rūšių mobiliesiems įrenginiams reikalingas ne tik pagrindinių dažnių juostų procesorius, bet ir taikomųjų programų procesorius, kuris naudojamas valdyti operacinę sistemą ir tokias programėles, kaip žinučių siuntimas, naršymas internete, vaizdų peržiūra ar žaidimai. Taikomųjų programų procesorius gali būti tiekiamas kaip atskiras produktas, įmontuotas į atskirą lustą, arba integruotas į pagrindinių dažnių juostų procesorių tame pačiame luste. Taigi pagrindinių dažnių juostų lustai gali būti skirstomi į:

– atskirus pagrindinių dažnių juostų lustus (taip pat vadinamus „plonaisiais pagrindinių dažnių juostų lustais“ arba „plonaisiais modemais“), kai yra be jokio taikomųjų programų procesoriaus,

– integruotus pagrindinių dažnių juostų lustus, kai pagrindinių dažnių juostų lustai integruoti į taikomųjų programų procesorių.

6 Neatsižvelgiant į taikomųjų programų procesoriaus buvimą, pagrindinių dažnių juostų procesorius paprastai derinamas su dviem papildomais elementais, kad būtų papildytas jo funkcionalumas, t. y. su radijo ryšio integriniu grandynu, kuris taip pat vadinamas „RF siųstuvu-imtuvu“, ir su galios valdymo integriniu grandynu. Šie trys elementai (pagrindinių dažnių juostų procesorius, RF siųstuvas-imtuvas ir galios valdymo integrinis grandynas) reikalingi mobiliajam junglumui ir paprastai perkami iš to paties tiekėjo kartu arba atskirai.

7 Pagrindinių dažnių juostų lustai paprastai parduodami įrangos gamintojams, kurie juos įmontuoja į mobilųjį junglumą naudojančius įrenginius, kaip antai bendrovėms *Apple*, *HTC Corporation*, *Huawei Technologies Co. Ltd* (toliau – *Huawei*), *LG Corp.*, *Nokia Corporation*, *Samsung Group* (toliau – *Samsung*) ir *ZTE Corporation*.

8 Nuo 2009 m. iki 2011 m. į mobiliuosius įrenginius montuoti pagrindinių dažnių juostų lustai galėjo būti suskirstyti į dvi dideles kategorijas. Viena vertus, tai mobilieji telefonai (įvairių rūšių, pradedant nuo tokių, kurie turi tik pagrindines funkcijas, kaip antai balso telefonijos paslaugas, iki išmaniųjų telefonų) ir, kita vertus, – MBB įrenginiai, t. y. įrenginiai, turintys kitokį junglumą nei mobilieji telefonai, kuriais paprastai neteikiamos balso telefonijos paslaugos (pavyzdžiui, planšetiniai kompiuteriai, duomenų kortelės, kaip antai USB atmintinės su korine prieiga, *Mifi* režimu dirbantys belaidžiai maršrutizatoriai ar nešiojamieji kompiuteriai).

9 Įvairiuose MBB įrenginiuose, kaip antai duomenų kortelėse, daugiausia buvo naudojami plonieji modemai, nes jiems nereikėjo jokios duomenų tvarkymo funkcijos, tik jungties, o tokių įrenginių rinka, konkrečiai – su *Universal Mobile Telecommunications System* (toliau – UMTS) technologija grindžiamo trečiosios kartos (3G) ryšio standartais suderinamų įrenginių rinka, buvo gerokai mažesnė nei mobiliųjų telefonų rinka.

10 Kaip nurodyta šio sprendimo 4 punkte, kad turėtų tokį junglumą, pagrindinių dažnių juostų lustas turi naudoti vieną iš ryšio standartų. Iš pradžių pirmosios kartos (1G) ryšio standartai, t. y. analoginio ryšio standartai, ir juos pakeitę antrosios kartos (2G) ryšio standartai, t. y. skaitmeninio ryšio standartai, buvo pritaikyti teikti tik balso ryšį. Vėliau standartas, sukurtas 2G ryšio standartams, t. y. *Global System for Mobile Communication* (GSM), buvo išplėstas, kad būtų įtrauktas plačiajuostis ryšys ir duomenų perdavimas „paketais“, sukūrus plėtinius *General Packet Radio Services* (GPRS) ir *Enhanced Data rates for GSM Evolution* (EDGE).

11 3G ryšio standartas, grindžiamas UMTS technologija, t. y. belaidžio ir mobiliojo ryšio technologija, iš pradžių (apie 2000 m.) leido duomenis siųsti iki 0,348 megabito per sekundę (Mbps) greičiu, o tai buvo nepakankama, kad galėtų veikti tipiškai didelės spartos programėlės, kaip antai visavertis naršymas internete ir srautinis vaizdo medžiagos siuntimas. Vėlesni patobulinimai sustiprino duomenų perdavimo pajėgumus naudojantis tais ryšio standartais. *High Speed Packet Access* (HSPA) technologija sudarė sąlygas duomenis siųsti iki 14 Mbps greičiu, o vėliau *Evolved High Speed Packet Access* (HSPA +) technologija sudarė sąlygas siųsti duomenis iki 28 Mbps ir net 42 Mbps greičiu.

12 Iš principo lustai, palaikantys UMTS technologiją (toliau – UMTS lustai), taip pat palaikė išplėstą GSM/EDGE standartą, kuris iš pradžių buvo optimizuotas balso telefonijai. Taip buvo dėl to, kad tas išplėstas standartas vis dar buvo neišvengiamai reikalingas mobiliesiems telefonams, nes daugumai mobiliojo tinklo operatorių GSM vis dar atliko svarbų vaidmenį dėl aprėpties ir pajėgumo. Iš tiesų šis išplėstas standartas galėjo būti naudingas MMB įrenginiams, nors negalėjo tiekti plačiajuosčio junglumo. Būtent dėl to, kad GSM palaikė bazinį junglumą, buvo įmanoma užtikrinti paslaugos tęstinumą UMTS technologiją naudojančio tinklo aprėpties spragų atvejais.

13 2008 m. pabaigoje atsirado *Long Term Evolution* (LTE) technologija. Ją palaikantys pirmieji lustai buvo suderinti tik su ta technologija, o tai neleido jų naudoti praktikoje dėl to, kad tą technologiją naudojantys tinklai buvo menkai išplėtoti. Palaipsniui didieji pagrindinių dažnių juostų lustų tiekėjai sukūrė lustus, palaikančius ir UMTS, ir LTE technologijas, o pirmieji tokie lustai prekyboje pasirodė 2011 ar 2012 m. UMTS ir LTE technologijos buvo kuriamos lygiagrečiai, kad būtų pagerintos eksploatacinės savybės ir sąveika.

Administracinė procedūra

14 2009 m. birželio 30 d. *Icera Inc*. Europos Komisijai pateikė skundą prieš *Qualcomm*, šis vėliau buvo pakeistas 2010 m. balandžio 8 d. peržiūrėta ir atnaujinta versija (toliau – skundas), ir juo remdamasi Komisija pradėjo tyrimą.

15 2012 m. į bylą įstojusi šalis *Nvidia Corp*., kuri 2011 m. įsigijo *Icera*, pateikė papildomos informacijos, joje pateiktas skundas ir suformuluoti prieš *Qualcomm* nukreipti teiginiai dėl agresyvios kainodaros.

16 Nuo 2010 m. birželio mėn. iki 2015 m. liepos mėn. Komisija išsiuntė *Qualcomm*, *Icera* arba *Nvidia* ir kitiems pagrindinių dažnių juostų lustų sektoriuje veikiantiems subjektams kelis prašymus pateikti informacijos. Konkrečiai kalbant, pirma, *Qualcomm* ji išsiuntė 2010 m. birželio 7 d. prašymą pateikti informacijos, priimtą pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnio 1 ir 2 dalis; antra, 2011 m. lapkričio 3 d. prašymą pateikti informacijos, priimtą pagal to reglamento 18 straipsnio 3 dalį; trečia, 2013 m. liepos 10 d. prašymą pateikti informacijos, priimtą pagal to paties reglamento 18 straipsnio 3 dalį; ketvirta, 2014 m. vasario 13 d. prašymą pateikti informacijos, priimtą pagal to reglamento 18 straipsnio 1 ir 2 dalis; penkta, 2014 m. spalio 13 d. prašymą pateikti informacijos, priimtą pagal to reglamento 18 straipsnio 3 dalį; ir galiausiai 2015 m. sausio 14 d. bendrą prašymą pateikti informacijos, nes jis priimtas ir byloje AT.40220 – *Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą*. Galutinis sprendimas šioje byloje buvo apskųstas Bendrajame Teisme (2022 m. birželio 15 d. Sprendimas *Qualcomm / Komisija* (*Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą*), T-235/18, EU:T:2022:358).

17 2015 m. liepos 16 d. Komisija pradėjo, kaip tai suprantama pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101 ir 102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 2 straipsnio 1 dalį, procedūrą prieš *Qualcomm* byloje AT.39711 – *Qualcomm* (agresyvus elgesys [agresyvi kainodara]). Ši procedūra buvo susijusi su įtarimu, kad *Qualcomm* piktnaudžiauja dominuojančia padėtimi UMTS lustų rinkoje, taikydama grobuoniškas kainas.

18 2015 m. gruodžio 8 d. Komisija priėmė, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 773/2004 10 straipsnio 1 dalį, *Qualcomm* skirtą pranešimą apie prieštaravimus (toliau – PP).

19 Nuo 2015 m. gruodžio mėn. iki 2016 m. liepos mėn. *Qualcomm* galėjo susipažinti su byla.

20 2016 m. balandžio 18 d. raštu *Qualcomm*, remdamasi 2011 m. spalio 13 d. [Europos] Komisijos Pirmininko sprendimo 2011/695/ES dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų nagrinėjant tam tikras konkurencijos bylas (OL L 275, 2011, p. 29) 3 straipsnio 7 dalimi ir

7 straipsnio 1 dalimi, paprašė bylas nagrinėjančio pareigūno leisti papildomai susipažinti su tam tikrais bylos duomenimis. Bylas nagrinėjantis pareigūnas išnagrinėjo prašymą ir *Qualcomm* pateikė išsamesnes bylos versijas.

21 2016 m. rugpjūčio 15 d. *Qualcomm* išsiuntė atsakymą į PP (toliau – atsakymas į PP), jame paneigė Komisijos pateiktas preliminarias išvadas.

22 2016 m. lapkričio 10 d. *Qualcomm* prašymu buvo surengtas klausymas.

23 Po šio klausymo Komisija ėmėsi kitų tyrimo veiksmų ir 2017–2019 m. išsiuntė *Qualcomm* ir kitiems pagrindinių dažnių juostų lustų rinkoje veikiantiems subjektams naujus prašymus pateikti informacijos.

24 Konkrečiai kalbant, 2017 m. sausio 30 d. Komisija pateikė *Qualcomm* prašymą suteikti informacijos pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 2 dalis, ši į jį neatsakė. 2017 m. kovo 31 d. Komisija *Qualcomm* pateikė prašymą pateikti informacijos, priimdama sprendimą pagal Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 3 dalį.

25 2017 m. birželio 13 d. *Qualcomm* pareiškė ieškinį Bendrajame Teisme dėl 2017 m. kovo 31 d. Komisijos sprendimo panaikinimo. Ji taip pat pateikė SESV 278 ir 279 straipsniais grindžiamą prašymą sustabdyti to sprendimo vykdymą arba, jei tas prašymas nebūtų patenkintas, tuo klausimu priimti laikinąsias apsaugos priemones. 2017 m. liepos 12 d. Nutartimi *Qualcomm ir Qualcomm Europe* (T-371/17 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:485) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė prašymą sustabdyti vykdymą, o 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimu *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija* (T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232) Bendrasis Teismas atmetė prašymą panaikinti Komisijos sprendimą. *Qualcomm* apeliacinis skundas dėl to sprendimo panaikinimo buvo visiškai atmestas 2021 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija* (C-466/19 P, EU:C:2021:76).

26 2017 m. lapkričio 10 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 2 dalimis, pateikė *Qualcomm* naują prašymą pateikti informacijos.

27 2018 m. liepos 19 d. Komisija priėmė *Qualcomm* skirtą papildomą pranešimą apie prieštaravimus (toliau – PPP), jame nurodė trumpesnę agresyvios kainodaros taikymo trukmę ir taikė peržiūrėtą metodą, lygindama *Qualcomm* kainas ir sąnaudas, kiek tai susiję su aptariamais pardavimais taikant neva agresyvią kainodarą.

28 Nuo 2018 m. liepos 31 d. iki rugsėjo 28 d. *Qualcomm* buvo leista susipažinti su dokumentais, prie Komisijos bylos pridėtais priėmus 2015 m. gruodžio 8 d. PP.

29 2018 m. spalio 22 d. *Qualcomm* išsiuntė atsakymą į PPP (toliau – atsakymas į PPP), jame ginčijo PP išdėstytas ir PPP papildytas Komisijos pateiktas preliminarias išvadas.

30 2019 m. sausio 10 d. *Qualcomm* prašymu buvo surengtas antras klausymas.

31 2019 m. vasario 5 d. Komisija pateikė *Qualcomm* prašymą suteikti informacijos pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 ir 2 dalis.

32 2019 m. vasario 22 d. Komisija išsiuntė *Qualcomm* raštą su išdėstytomis faktinėmis aplinkybėmis (toliau – RFA), kuriuo, kaip ji teigė, siekta, pirma, pateikti *Qualcomm* paaiškinimų dėl tam tikrų PPP išdėstytų duomenų, kuriuos ši ginčijo atsakyme į PPP, antra, informuoti apie ankstesnius įrodymus, kurie nebuvo aiškiai išdėstyti PP ir PPP, tačiau kurie po papildomo bylos tyrimo galėjo būti reikšmingi grindžiant preliminarias PP išvadas, papildytas PPP, ir, trečia, supažindinti ją su tam tikrais PPP atliktos kainų ir sąnaudų analizės atnaujinimais. Prie RFA buvo pridėti kiti dokumentai, anksčiau nepateikti įmonei *Qualcomm*.

33 2019 m. balandžio 24 d. ir 25 d. *Qualcomm* pateikė pastabas dėl RFA.

34 2019 m. liepos 18 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

Ginčijamo sprendimo turinys

Nagrinėjami produktai

35 Atmetusi *Qualcomm* prieštaravimus dėl įtariamų administracinės procedūros pažeidimų Komisija pateikė išsamų *Qualcomm* ir jos konkurentų, įskaitant *Icera*, veiklos konteksto technologijų ir intelektinės nuosavybės srityje aprašymą. Konkrečiai kalbant, ji nurodė, kad tyrime nagrinėjami produktai yra UMTS lustai, tai yra *Qualcomm* lustai MDM8200, MDM6200 ir MDM8200A, kurie įtariamo pažeidimo padarymo momentu konkuravo su *Icera* UMTS lustais, konkrečiai – su lustais ICE8040, ICE8042 ir ICE8060.

36 Pasak Komisijos, visi tie produktai buvo autonominiai pagrindinių dažnių juostų lustai, palaikantys duomenų junglumą parsisiuntimo greičiu nuo 7,2/14,4 Mbps iki 28 Mbps laikotarpiu nuo 2009 m. liepos 1 d. iki 2011 m. birželio 30 d. (toliau – nagrinėjamas laikotarpis). Konkrečiai kalbant, lustas MDM8200 buvo pirmasis MBB įrenginiams skirtas *Qualcomm* autonominis pagrindinių dažnių juostų lustas, palaikantis HSPA+ technologiją ir parsisiuntimo greitį iki 28 Mbps. Pirmą kartą juo prekiauti pradėta 2009 m. gegužės mėn., o iš prekybos išimtas 2011 m. kovo 30 d. Tuo metu nuo 2010 m. jis buvo palaipsniui keičiamas patobulintu lustu MDM8200A, kuris, padarius nedidelius pakeitimus, taip pat galėjo palaikyti balso telefoniją. Kaip ir lustai MDM8200 ir MDM8200A, lustas MDM6200 daugiausia buvo skirtas duomenų srauto programėlėms. Be jokių pakeitimų jis palaikė HSPA+ technologiją ir parsisiuntimo greitį iki 14,4 Mbps, taip pat balso telefoniją. Nedideliais tų lustų kiekiais imta prekiauti nuo 2010 m. antrojo ketvirčio, o didesniais kiekiais – nuo 2011 m.; tais lustais buvo prekiaujama bent iki 2017 m. pabaigos.

37 Lustas *Icera* ICE8040 arba Espresso-300 taip pat buvo pagrindinių dažnių juostų lustas, kuriuo imta prekiauti 2008 m. spalio mėn. Iš pradžių jis galėjo palaikyti maksimalų 10 Mbps parsisiuntimo greitį ir dėl turimų savybių jį buvo galima lengvai tobulinti ir modernizuoti pasitelkiant programinę įrangą, kad palaipsniui būtų pasiektas 21 Mbps parsisiuntimo greitis. Lustas *Icera* ICE8042, arba Espresso-302, buvo patobulinta lusto ICE8040 versija, kuria prekiauti pradėta 2009 m. gruodžio mėn., o jo maksimalus parsisiuntimo greitis buvo 14,4 Mbps, kuris 2010 m. kovo mėn. buvo padidintas iki 21 Mbps, pasitelkus programinės įrangos atnaujinimus. Žemesnės kokybės šio lusto versiją, t. y. lustą Espresso-302-1, kuris galėjo pasiekti tik 7,2 Mbps maksimalų parsisiuntimo greitį, *Icera* parduodavo ZTE. Galiausiai lustas ICE8060, arba Espresso-400, apie kurį paskelbta 2010 m. spalio mėn., turėjo *Icera* programine įranga nustatomą

modemo architektūrą, o jo parsisiuntimo greitis galėjo siekti 28 Mbps. Žemesnės kokybės šio lusto versiją, t. y. lustą Espresso-400-1, kuris galėjo pasiekti 7,2 Mbps maksimalų parsisiuntimo greitį, taip pat buvo galima įsigyti.

Atitinkama rinka

38 Nagrinėjamų produktų atitinkamą rinką Komisija apibrėžė kaip „laisvą“ atskiruųjų ir integruotųjų su UMTS technologija suderinamų pagrindinių dažnių juostų lustų rinką (toliau – UMTS lustų rinka). Tokią išvadą ji padarė atsižvelgdama, be kita ko, į UMTS lustų ir kitas technologijas palaikančių lustų pakeičiamumą, taip pat į vertikaliai integruotų pagrindinių dažnių juostų lustų gamintojų daromo konkurencinio spaudimo nebuvimą. Geografiniu požiūriu ta rinka buvo apibrėžta kaip pasaulinio dydžio.

Dominuojanti padėtis

39 Remdamasi toliau išdėstytais įrodymais Komisija konstatavo, kad pasaulio mastu *Qualcomm* užėmė dominuojančią padėti UMTS lustų rinkoje nuo ne vėliau kaip 2009 m. sausio 1 d. iki ne anksčiau kaip 2011 m. gruodžio 31 d.

40 Pirma, nuo 2009 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d. *Qualcomm* užėmė maždaug 60 % dydžio atitinkamos rinkos dalį.

41 Antra, atitinkamoje rinkoje buvo daug kliūčių į ją patekti ir plėstis, kaip antai poreikis vykdyti didžiules pirmines investicijas į mokslo tyrimus ir plėtrą (R&D) kuriant UMTS lustus, taip pat įvairių trukdžių, susijusių su *Qualcomm* intelektinės nuosavybės teisėmis, įskaitant tų teisių perleidimo tinklą.

42 Trečia, klientų, t. y. *Qualcomm* lustų pirkėjų, prekybos galia nagrinėjamu laikotarpiu negalėjo padaryti įtakos šios dominuojančiai padėčiai.

Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi

43 Komisija nusprendė, kad *Qualcomm* piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi ir nagrinėjamu laikotarpiu tam tikrus kiekius gaminamų trijų UMTS lustų, t. y. MDM8200, MDM6200 ir MDM8200A, dviem pagrindiniams klientams, t. y. *Huawei* ir ZTE, tiekė už mažesnę kainą nei savikaina, taip siekdama pašalinti *Icera*, kuri tuo metu buvo pagrindinė jos konkurentė pažangiausiame UMTS lustų rinkos segmente.

44 Pasak Komisijos, apribodama *Icera* augimą pažangiausiame UMTS lustų rinkos segmente, kuris tuo metu buvo sudarytas beveik išimtinai iš didelės spartos MBB įrenginiuose naudojamų lustų, *Qualcomm* siekė šiai mažai ir finansiškai nedidelei įmonei sukliudyti įgyti reikiamą reputaciją ir dydį, kad būtų galima pasipriešinti jos dominuojančiai padėčiai toje rinkoje, atsižvelgiant, be kita ko, į prognozuojamą to segmento augimo potencialą dėl mobiliųjų, vadinamųjų „išmaniųjų“, įrenginių didėjančio globalaus paplitimo. Komisija nusprendė, kad *Qualcomm* taip siekė iš tame segmente veikiančių įrangos gamintojų atimti alternatyvų lustų šaltinį jų gaminamiems mobiliesiems telefonams ir sumažinti pasirinkimą vartotojams.

45 Toliau įvardytus veiksnius Komisija pavadino pagrindiniais jos išvadų elementais.

46 *Qualcomm* kainas nustatė tuo metu, kai *Icera* stiprino savo pozicijas UMTS lustų rinkoje kaip patikima UMTS lustų tiekėja, o tai kėlė vis didėjančią grėsmę *Qualcomm* veiklai. Kad užsitikrintų, jog *Icera* veikla nepasieks kritinių apimčių, galinčių kelti grėsmę jos padėčiai rinkoje, *Qualcomm* ėmėsi prevencinių priemonių ir pradėjo taikyti tarifų nuolaidas dviem strateginės reikšmės turintiems klientams, t. y. *Huawei* ir ZTE. Ji laikėsi nuomonės, kad *Icera* plėtros perspektyvos priklausė nuo jos gebėjimo užmegzti komercinius santykius su šiomis dviem įmonėms. *Qualcomm* prevenciniai veiksmai buvo grindžiami „multilustų“ strategija, pagal kurią trys jos lustai turėjo konkuruoti su pažangiausiais *Icera* lustais ir būtent taip apsaugoti jos užimamą padėtį rinkoje mobiliesiems telefonams skirtų lustų didelės spartos segmente; į tą rinką *Icera* numatė įsiskverbti įsitvirtinusi didelės spartos MBB įrenginiams skirtų lustų segmente.

47 Pasak Komisijos, *Qualcomm* taikomų kainų įmonėms *Huawei* ir ZTE ir *Qualcomm* sąnaudų tų lustų gamybai analizė įrodo, kad tam tikrus kiekius lustų *Qualcomm* pardavė mažesne kaina nei ilgalaikės vidutinės papildomos sąnaudos (toliau – LRAIC) ir bet kuriuo atveju mažesne kaina nei bendrosios išlygintos sąnaudos (toliau – ATC), taip pat tam tikrą kiekį lustų MDM6200 už kainą, mažesnę nei bendrosios kintamosios sąnaudos (toliau – AVC). Atliktos kainų ir sąnaudų analizės rezultatai buvo pagrįsti naujausiuose *Qualcomm* vidaus dokumentuose esančiais įrodymais, kad *Qualcomm* siekė išstumti *Icera* iš rinkos.

– *Nepakankamas pagrindimas*

48 Komisija nusprendė, kad *Qualcomm* nepateikė pagrįsto objektyvaus savo veiksmų pateisinimo arba veiksmingos gynybos.

– *Vienas ir tęstinis pažeidimas*

49 Komisija nusprendė, kad *Qualcomm* pardavimai *Huawei* ir ZTE taikant agresyvią kainodarą, kaip visuma, sudarė vieną ir tęstinį pažeidimą, trukusį visu nagrinėjamu laikotarpiu.

– *Komisijos kompetencija*

50 Pasak Komisijos, ji turi kompetenciją taikyti SESV 102 straipsnį ir Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 19 t., p. 146; toliau – EEE susitarimas) 54 straipsnį *Qualcomm* padarytam pažeidimui, nes jis buvo padarytas ir galėjo turėti esminį, tiesioginį ir iš anksto numatomą poveikį Europos ekonominėje erdvėje (EEE), taip pat dėl to, kad tas pažeidimas turėjo didelės įtakos valstybių narių ir EEE susitariančiųjų šalių tarpusavio prekybai.

– *Sankcija*

51 Nors ginčijamo sprendimo priėmimo momentu *Qualcomm* darytas pažeidimas buvo nutrauktas, Komisija vis tiek tai įmonei nurodė nebekartoti tame sprendime aprašyto elgesio ir susilaikyti nuo bet kokių veiksmų ar elgesio, kurių tikslas ar poveikis būtų toks pat arba lygiavertis jos elgesio poveikiui.

52 *Qualcomm* skirta bauda už pažeidimą, kurią Komisija apskaičiavo remdamasi Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2; toliau – 2006 m. gairės) išdėstytais principais, yra 242 042 000 eurų.

Procesas ir šalių reikalavimai

Procesas

53 2019 m. spalio 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.

54 Komisija du kartus, 2020 m. vasario 4 d. ir kovo 24 d., paprašė pratęsti atsiliepimo į ieškinį pateikimo terminą dėl ieškinio apimties ir pridėtų dokumentų skaičiaus. Jos prašymas buvo patenkintas.

55 2020 m. kovo 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo *Nvidia* paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Prašymas įstoti į bylą įteiktas pagrindinėms šalims pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 144 straipsnio 1 dalį. Pagrindinės šalys nepateikė prieštaravimų dėl prašymo įstoti į bylą.

56 2020 m. birželio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos atsiliepimą į ieškinį.

57 2020 m. liepos 6 d. ieškovė paprašė pratęsti dubliko pateikimo terminą dėl atsiliepimo į ieškinį apimties ir pridėtų dokumentų skaičiaus. Jos prašymas buvo patenkintas.

58 2020 m. spalio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės dubliką.

59 Kai prašymai pratęsti terminą kelis kartus buvo patenkinti, 2020 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės ir Komisijos prašymą pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 2 ir 7 dalis užtikrinti tam tikros ieškinyje ir kai kuriuose jo prieduose esančios informacijos konfidencialumą *Nvidia* atžvilgiu. Šios šalys pateikė bendrą nekonfidencialią tų dokumentų versiją.

60 2020 m. spalio 23 d. Komisija paprašė pratęsti tripliko pateikimo terminą dėl dubliko apimties ir pridėtų dokumentų skaičiaus. Jos prašymas buvo patenkintas.

61 2020 m. lapkričio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, kuriuo Komisija paprašė užtikrinti tam tikros atsiliepime į ieškinį pateiktos informacijos konfidencialumą *Nvidia* atžvilgiu. Tą pačią dieną Komisija, susitarusi su ieškove, pateikė atsiliepimo į ieškinį ir jo priedų bendrą nekonfidencialią versiją.

62 2020 m. lapkričio 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo ieškovė paprašė užtikrinti tam tikros atsiliepime į ieškinį ir jos prieduose, taip pat nuo 2020 m. birželio 30 d. iki spalio 5 d. kanceliarijai pateiktuose procesiniuose dokumentuose esančios informacijos konfidencialumą *Nvidia* atžvilgiu.

63 2020 m. lapkričio 25 d. nutartimi *Qualcomm / Komisija* (T-671/19, nepaskelbta Rink.) Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas nutarė leisti *Nvidia* įstoti į bylą ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

64 2020 m. gruodžio 15 d. ir 2021 m. sausio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentus, jais *Nvidia* pateikė prieštaravimų dėl prašymų užtikrinti ieškinio, atsiliepimo į ieškinį ir tam tikrų priedų konfidencialumą.

65 2020 m. gruodžio 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo Komisija paprašė užtikrinti tam tikros dublike ir jos C.8 priede pateiktos informacijos konfidencialumą *Nvidia* atžvilgiu.

66 2020 m. gruodžio 22 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo ieškovė paprašė užtikrinti tam tikros dublike ir jo prieduose, taip pat nuo 2020 m. spalio 5 d. iki gruodžio 9 d. kanceliarijai pateiktuose procesiniuose dokumentuose esančios informacijos konfidencialumą *Nvidia* atžvilgiu. Tą pačią dieną pagrindinės šalys pateikė dubliko ir jo priedų bendrą nekonfidencialią versiją.

67 2021 m. sausio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos tripliką.

68 Kai Komisijos prašymas pratęsti terminą buvo patenkintas, 2021 m. vasario 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo Komisija paprašė užtikrinti tam tikros triplike pateiktos informacijos konfidencialumą *Nvidia* atžvilgiu. Tą pačią dieną Komisija, susitarusi su ieškove, pateikė tripliko ir jo priedų bendrą nekonfidencialią versiją.

69 Kai prašymas pratęsti terminą buvo patenkintas, 2021 m. vasario 26 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo ieškovė paprašė užtikrinti tam tikros tripliko ir jo prieduose, taip pat nuo 2020 m. gruodžio 18 d. iki 2021 m. vasario 10 d. kanceliarijai pateiktuose procesiniuose dokumentuose esančios informacijos konfidencialumą *Nvidia* atžvilgiu.

70 2021 m. liepos 22 d. Nutartimi *Qualcomm / Komisija* (T-671/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:502) penktosios kolegijos pirmininkas patenkino prašymus užtikrinti ieškinyje ir jos prieduose A.1 ir A.29, taip pat atsiliepime į ieškinį pateiktos tam tikros informacijos konfidencialumą ir atmetė panašius prašymus dėl kitų procesinių dokumentų. Dėl tos priežasties ieškovei ir Komisijai buvo nustatytas terminas, per kurį jos turėjo pateikti naujas nekonfidencialias tam tikrų bylos dokumentų versijas. 2021 m. rugsėjo 16 ir 17 d., po to, kai buvo patenkintas prašymas pratęsti terminą, pagrindinės šalys pateikė bendrą nekonfidencialią tų dokumentų versiją.

71 2021 m. spalio 19 d. Bendrasis Teismas gavo dokumentą, juo *Nvidia* pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą.

72 2021 m. lapkričio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, jame Komisija nurodė, kad neturi pastabų dėl prašymo įstoti į bylą.

73 2021 m. lapkričio 29 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo ieškovė pateikė pastabas dėl įstojimo į bylą paaiškinimų.

74 Rašytinė proceso dalis užbaigta 2021 m. lapkričio 29 d.

75 2022 m. vasario 8 d. ieškovė pateikė prašymą būti išklausyta per teismo posėdį.

76 Atsižvelgdamas į penktosios kolegijos siūlymą ir remdamasis Procedūros reglamento 28 straipsniu Bendrasis Teismas nusprendė perduoti bylą nagrinėti penktajai išplėstinei kolegijai.

77 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį ir pritaikius Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalį teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją išplėstinę kolegiją, taigi byla paskirta šiai kolegijai.

78 Atsižvelgdamas į teisėjo pranešėjo siūlymą Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

79 2022 m. gruodžio 2 d. taikydamas proceso organizavimo priemones Bendrasis Teismas paprašė pagrindinių šalių atsakyti į tam tikrus klausimus. Ieškovė į šiuos klausimus atsakė 2022 m. gruodžio 16 d. Komisija atsakė 2023 m. sausio 16 d., t. y. po to, kai jos prašymas pratęsti terminą buvo patenkintas.

80 Pagrindinių šalių prašymu buvo pratęstas terminas pateikti prašymams užtikrinti jų atsakymų į Bendrojo Teismo klausimus konfidencialumą. Galiausiai buvo nustatytas 2023 m. sausio 31 d. terminas, šią dieną buvo pateiktos bendros nekonfidencialios šių atsakymų versijos.

81 Kai prašymas pratęsti terminą buvo patenkintas, 2023 m. vasario 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, juo *Nvidia* pateikė prieštaravimų dėl minėtų prašymų užtikrinti pagrindinių šalių atsakymų į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus konfidencialumą.

82 Šalims buvo patekta teismo posėdžio ataskaita, o atitinkamai 2023 m. sausio 27 d. ir 2023 m. vasario 16 d. ieškovė ir Komisija pateikė pastabas dėl to dokumento. Bendrasis Teismas atsižvelgė į šias pastabas.

83 2023 m. kovo 8 d. Nutartimi *Qualcomm / Komisija* (T-671/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2023:125) pirmosios išplėstinės kolegijos pirmininkas patenkino tam tikrus prašymus užtikrinti pagrindinių šalių atsakymuose į Bendrojo Teismo klausimus pateiktos informacijos konfidencialumą, o kitus prašymus užtikrinti konfidencialumą atmetė. Dėl tos priežasties ieškovei ir Komisijai buvo nustatytas terminas naujoms nekonfidencialioms tų atsakymų versijoms pateikti. 2023 m. kovo 10 d. pagrindinės šalys pateikė bendrą nekonfidencialią tų dokumentų versiją.

84 Kadangi vienas pirmosios išplėstinės kolegijos teisėjas negalėjo dalyvauti teismo posėdyje, tos kolegijos pirmininkas į kolegiją paskyrė kitą teisėją.

85 Žodinė proceso dalis buvo baigta pasibaigus 2023 m. kovo 15 d. posėdžiui. Kadangi vienas kolegijos teisėjas negalėjo dalyvauti pasitarime 2023 m. rugsėjo 27 d. pasibaigus jo įgaliojimams, Bendrojo Teismo pasitarimą tęsė trys šį sprendimą pasirašę teisėjai, kaip nustatyta Procedūros reglamento 22 straipsnyje ir 24 straipsnio 1 dalyje.

Šalių reikalavimai

86 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– „panaikinti baudą arba, jeigu ji nebūtų panaikinta, iš esmės sumažinti jos dydį“,

– taikyti proceso organizavimo ar tyrimo priemones, kuriomis Komisijai būtų nurodyta patvirtinti, kad tam tikrų bylos dokumentų dalys išbrauktos tikrai remiantis tvirtais profesinės paslapties reikalavimais, ir apie tai informuoti *Qualcomm*; arba gauti tuos dokumentus ir išnagrinėti įstojusios į bylą šalies reikalavimų teisėtumą,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

87 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš *Qualcomm* bylinėjimosi išlaidas.

88 *Nvidia* Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš *Qualcomm* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

89 Iš pradžių, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 59, 61 ir 62 punktuose, pagrindinės bylos šalys paprašė tam tikros jų rašytiniuose dokumentuose ir kituose procesiniuose dokumentuose esančios informacijos neskelbti *Nvidia* ir dėl tos priežasties – visuomenei. *Nvidia* pateikė prieštaravimų dėl prašymų užtikrinti tam tikros informacijos konfidencialumą. 2021 m. liepos 22 d. Nutartimi *Qualcomm / Komisija* (T-671/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:502) ir 2023 m. kovo 8 d. Nutartimi *Qualcomm / Komisija* (T-671/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2023:125) atitinkamai penktosios ir pirmosios išplėstinės kolegijų pirmininkai patenkino tam tikrus prašymus užtikrinti konfidencialumą, o kitus atmetė.

90 Kai šalis pateikia prašymą pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 2 dalį, pirmininkas iš principo turi priimti sprendimą tik dėl dokumentų ir informacijos, kurių konfidencialumas yra ginčijamas (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2018 m. sausio 26 d. Nutarties *FV / Taryba*, T-750/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:59, 14 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

91 Vis dėlto, nepaisant to, kad prašymai užtikrinti konfidencialumą yra ginčijami, Bendrajam Teismui neturėtų būti sudaryta kliūčių tuos prašymus atmesti tiek, kiek juose pateikti duomenys, kurie yra akivaizdžiai vieši remiantis bylos duomenimis arba kurių konfidencialumas atskleidus kitus bylos duomenis yra akivaizdžiai nebeaktualus (2016 m. rugsėjo 15 d. Nutarties *Deutsche Telekom / Komisija*, T-827/14, nepaskelbta Rink., EU:T:2016:545, 46 punktas). Taigi tam tikromis aplinkybėmis jis gali nuspręsti priimti sprendimą dėl ginčijamų prašymo užtikrinti konfidencialumą aspektų (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 11 d. Nutarties *Google ir Alphabet / Komisija*, T-612/17, nepaskelbta Rink., EU:T:2019:250, 16 punktą).

92 Be to, reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, konfidenciali buvusi informacija, kuri yra senesnė nei penkeri metai ar daugiau, dėl tos priežasties turi būti laikoma istorine ir pateikta kitoms šalims, nebent, išimties atveju, šalis, kuri prašo išlaikyti tos informacijos konfidencialumą, įrodo, kad, nepaisant senumo, ji vis dar išlieka esmine būtent pramonine ar komercine paslaptimi, kurią atskleidus jai arba suinteresuotajam trečiajam asmeniui būtų padaryta žala (žr. 2019 m. balandžio 11 d. Nutarties *Google ir Alphabet / Komisija*, T-612/17, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:250, 19 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

93 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 66 straipsnį, turi suderinti teismo sprendimų viešumo principą su teise į asmens duomenų apsaugą ir teise į profesinės paslapties apsaugą, taip pat atsižvelgdamas į visuomenės teisę susipažinti su teismo sprendimais

vadovaujantis SESV 15 straipsnyje įtvirtintais principais (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2020 m. spalio 5 d. Sprendimo *Broughton / Eurojust*, T-87/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2020:464, 49 punktą).

94 Šioje byloje Bendrasis Teismas nusprendė iš viešai skelbtinos sprendimo versijos nepašalinti pagrindinių šalių pateiktų tam tikrų duomenų, kurių konfidencialumo *Nvidia* neginčijo. Iš tiesų kai kuriuos iš tų duomenų galima nustatyti remiantis kitų šio sprendimo dalių turiniu, todėl jie yra vieši. Tam tikri duomenys yra istoriniai duomenys, kurių konfidencialumo saugojimas praėjus daugiau kaip dešimtmečiui nėra tinkamai pagrįstas. Galiausiai tam tikruose kituose duomenyse patikslinamos Komisijos tirtų veiksmų faktinės aplinkybės. Šių duomenų nepaskelbimas padarytų poveikį visuomenės galimybei suprasti Bendrojo Teismo sprendimą (šiuo klausimu žr. 2022 m. vasario 2 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Scania ir kt. / Komisija*, T-799/17, EU:T:2022:48, 82 punktą).

95 Grįsdama prašymą dėl panaikinimo ieškovė remiasi penkiolika pagrindų:

– pirmasis grindžiamas procedūros pažeidimais,

– antrasis – „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“ ir pareigos motyvuoti neįvykdymu, kiek tai susiję su atitinkamos rinkos apibrėžimu ir jos dominuojančia padėtimi nagrinėjamu laikotarpiu,

– trečiasis – „teisės klaida dėl tinkamos teisės normos netaikymo“,

– ketvirtasis – „agresyvios kainodaros teorijos“ nelogiškumu ir tuo, kad ji nepagrįsta įrodymais“,

– penktasis – „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“ ir pareigos motyvuoti neįvykdymu, kiek tai susiję su tariamai „faktiškai sumokėtų“ kainų atkūrimu,

– šeštasis – „neteisingu vienkartinių inžinerinių išlaidų paskirstymu“,

– septintasis – „tinkamo lyginamųjų sąnaudų indekso nebuvimu“,

– aštuntasis – „atliktos kainų ir sąnaudų analizės akivaizdžiu neteisingumu“,

– devintasis – „akivaizdžiomis vertinimo“ ir teisės „klaidomis“, kiek tai susiję su išvada, kad jos taikytos kainos išstūmė iš rinkos *Icera* ir padarė žalos vartotojams,

– dešimtasis – „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, nemotyvavimu, taip pat teisės būti išklausytai ir gero administravimo principo pažeidimu dėl to, kad Komisija nusprendė, kad jos taikytomis kainomis buvo įgyvendinamas planas išstumti iš rinkos *Icera*.

– vienuoliktasis – „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, taip pat nemotyvavimu, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija atmetė jos pateiktą objektyvų pagrindimą,

– dvyliktasis – ginčijamo sprendimo nepakankamu motyvavimu,

– tryliktasis – ginčijamo sprendimo „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, nepagrindimu ir nemotyvavimu, kiek tai susiję su pažeidimo trukme,

– keturioliktasis – ginčijamo sprendimo „akivaizdžiu klaidingumu“, kiek tai susiję su baudos skyrimu ir apskaičiavimu,

– penkioliktasis – „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, taip pat ginčijamo sprendimo nemotyvavimu, kiek jame pripažįstama Komisijos kompetencija ir neigiamas poveikis prekybai.

96 Šie pagrindai toliau bus nagrinėjami ieškovės nurodyta tvarka, išskyrus trečiąjį, ketvirtąjį ir aštuntąjį pagrindus, kurie grindžiami arba kuriuose glausčiau pateikti tam tikri argumentai, nagrinėjami, be kita ko, šeštajame, septintajame ir devintajame–vienuoliktajame pagrinduose ir kurie dėl tos priežasties bus nagrinėjami išnagrinėjus pastarąjį pagrindą.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo procedūros pažeidimais

97 Pirmąjį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoji grindžiama gero administravimo principo pažeidimu dėl to, kad Komisija neatliko išsamaus, objektyvaus ir rūpestingo tyrimo. Antroji grindžiama teisės į gynybą ir procesinio lygiateisiškumo principo pažeidimu dėl to, kad Komisija ieškovei neatskleidė jos gynybai reikšmingų įrodymų.

Dėl pirmos dalies, susijusios su gero administravimo principo pažeidimu

98 Pirma dalis skirstoma į tris priekaištus. Pirmasis pateiktas dėl pernelyg ilgos tyrimo trukmės. Antrasis – dėl nepakankamai išsamios ir tikslios bylos medžiagos. Trečiasis – dėl šališko tyrimo.

– *Pirminės pastabos*

99 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta teisė į gerą administravimą ir nustatyta, kad kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Europos Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kuo trumpesnį laiką. 2007 m. gruodžio 14 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 303, 2007, p. 17) pateiktuose su Chartija susijusiuose išaiškinimuose pažymėta, kad jos 41 straipsnis grindžiamas tuo, kad Sąjunga egzistuoja pagal teisinės valstybės principus, kurių apibūdinimas susiformavo jurisprudencijoje, gerą administravimą įtvirtinusioje kaip bendrąjį teisės principą (2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Transavia Airlines / Komisija*, T-591/15, EU:T:2018:946, 37 punktas (nepaskelbtas Rink.)).

100 Remiantis su gero administravimo principu susijusia jurisprudencija, tais atvejais, kaip iš šioje byloje, kai Sąjungos institucijos turi diskreciją, Sąjungos teisės sistemos suteikiamų garantijų paisymas per administracines procedūras turi dar didesnę reikšmę. Viena iš šių garantijų yra, be kita ko, kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas bylai svarbias aplinkybes (1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 punktas; 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Transavia Airlines / Komisija*, T-591/15, EU:T:2018:946, 38 punktas (nepaskelbtas Rink.) ir 2022 m. sausio 17 d. Nutarties *Car-Master 2 / Komisija*, T-743/20, nepaskelbta Rink., EU:T:2022:33, 66 punktas).

– *Dėl pirmojo priekaišto, pateikto dėl pernelyg ilgos tyrimo trukmės*

101 Ieškovė teigia, kad dešimties metų tyrimo trukmė yra pernelyg ilga ir atskleidžia, be kita ko, Komisijos nerūpestingumą.

102 Pasak ieškovės, dėl tyrimo trukmės ji negalėjo tinkamai apsiginti. Konkrečiai kalbant, ji nurodo už tyrimą atsakingos Komisijos komandos sudėties pokyčius, praėjus aštuoneriems metams nuo skundo gavimo atsiųstą prašymą pateikti informacijos, prašymus paaiškinti dokumentus, kuriuos Komisija turėjo jau daug metų, ir tyrimo apimties pakeitimus labai vėlyvoje jo stadijoje. Ji taip pat pažymi, kad praėjus daug laiko taip sunku prisiminti faktines aplinkybes tiek jai, tiek *Huawei* ir ZTE: pastarosios net nesugebėjo atsakyti į kai kuriuos kartais esminės reikšmės turinčius Komisijos prašymus. Galiausiai ji neigia, kad tokią trukmę galima pagrįsti bylos sudėtingumu, ir priduria, kad ji visada visapusiškai bendradarbiavo su Komisija.

103 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

104 Remiantis suformuota jurisprudencija, kiek įmanoma trumpesnio laikotarpio laikymasis vykdant administracines procedūras konkurencijos politikos srityje yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kurio laikymąsi užtikrina Sąjungos teismai (žr. 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Heineken Nederland ir Heineken / Komisija*, C-452/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2012:829, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

105 Tai, ar kiekvieno procedūros etapo trukmė buvo kiek įmanoma trumpesnė, turi būti vertinama atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos bylos aplinkybes, ypač į bylos kontekstą, šalių elgesį vykstant procedūrai, bylos svarbą įvairioms suinteresuotoms įmonėms ir jos sudėtingumą (1999 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ir T-335/94, EU:T:1999:80, 126 punktas).

106 Be to, konkurencijos politikos srityje administracinė procedūra Komisijoje gali būti vykdoma dviem vienas po kito einančiais etapais, iš kurių kiekvienas pagrįstas savo vidaus logika. Pirmasis laikotarpis, kuris trunka iki pranešimo apie prieštaravimus, prasideda tada, kai Komisija, pasinaudojusi Sąjungos teisės aktų leidėjo suteiktais įgaliojimais, imasi priemonių, kuriomis priekaištaujama dėl pažeidimo padarymo, ir jai turi būti leista suformuluoti poziciją dėl procedūros krypties. Antrasis laikotarpis savo ruožtu trunka nuo pranešimo apie prieštaravimus iki galutinio sprendimo priėmimo. Jis turi leisti Komisijai priimti galutinį sprendimą dėl pažeidimo, dėl kurio priekaištaujama(2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied / Komisija*, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 38 punktas).

107 Beje, jeigu kiek įmanoma trumpesnio termino nepaisymas turėjo galimos įtakos procedūros baigčiai, toks pažeidimas gali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Technische Unie / Komisija*, C-113/04 P, EU:C:2006:593, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

108 Vis dėlto reikia pažymėti, kad, taikant konkurencijos taisykles, kiek įmanoma trumpesnio termino viršijimas gali būti pagrindas panaikinti tik sprendimus, kuriais konstatuojami pažeidimai, ir tik tuomet, jei įrodoma, kad pažeidus kiek įmanoma trumpesnio termino principą buvo pažeista ir suinteresuotųjų įmonių teisė į gynybą. Jei netenkinama ši konkreti sąlyga, pareigos priimti sprendimą per kiek įmanoma trumpesnį terminą nesilaikymas neturi įtakos pagal Reglamentą

Nr. 1/2003 vykdomos administracinės procedūros teisėtumui (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied / Komisija*, C-105/04 P, EU:C:2006:592, 42–43 punktus).

109 Nagrinėjamoje byloje reikia konstatuoti, ar nuo skundo gavimo iki PP išsiuntimo praėjo daugiau kaip šešeri metai. Vis dėlto, kaip nurodyta šio sprendimo 15 punkte, pirmuosius teiginius dėl agresyvios kainodaros skundo pareiškėja suformulavo, o tyrimą dėl inkriminuojamų veiksmų Komisija galėjo pradėti tik 2012 m. viduryje, t. y. praėjus trejiems metams nuo minėto gavimo. Tuo remiantis darytina išvada, kad pirmoji administracinės procedūros dalis truko daugiau nei šešerius metus nuo skundo gavimo, tačiau tik šiek tiek daugiau nei trejus metus nuo skundo pareiškėjos suformuluotų pirmųjų teiginių dėl agresyvios kainodaros.

110 Antroji administracinės procedūros dalis, prasidėjusi nuo PP gavimo iki ginčijamo sprendimo priėmimo 2019 m. liepos 18 d., savo ruožtu truko maždaug trejus su puse metų.

111 Apskritai paėmus, tyrimo trukmė, skaičiuojant nuo pirmųjų teiginių dėl agresyvios kainodaros, t. y. maždaug septyneri metai, vis dėlto nėra pernelyg ilga, atsižvelgiant į bylai būdingas aplinkybes ir ypač į jos sudėtingumą.

112 Iš tiesų, kaip pažymėjo Bendrasis Teismas, priimdamas sprendimą dėl ieškinio, pareikšto dėl 2017 m. kovo 31 d. Komisijos sprendimo panaikinimo, toje byloje įtariami veiksmai pareikalavo sudėtingos didelio kiekio duomenų, su kurių dauguma galėjo susipažinti tik ieškovė, analizės, kad, siekiant patikrinti ar buvo taikoma agresyvi kainodara, būtų atkurta kainos ir sąnaudų sandara. Tokia analizė pasirodė dar sudėtingesnė, nes buvo susijusi su sudėtiniais produktais (2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232, 125 punktas).

113 Viena vertus, kaip galima teigti remiantis ieškiniu, ieškovė, atsakydama į aštuonis prašymus pateikti informacijos, Komisijai pateikė daugiau kaip 31 000 dokumentų, dėl kurių vėliau dažnai buvo teikiama prašymų juos paaiškinti. Komisija suorganizavo daug susitikimų ir daug pokalbių telefonu tiek su ieškove, tiek su skundo pareiškėja ir trečiaisiais asmenimis. Be to, remiantis ginčijamo sprendimo 3 punktu, kuriame primenami skirtingi administracinės procedūros etapai, galima teigti, kad Komisija kuriuo nors metu per tyrimą nesiėmė aktyvių veiksmų. Galiausiai taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad tame sprendime pateikta sudėtinga ir išsami veiksmų, dėl kurių priekaištaujama, analizė ir kad Komisija dėjo pastangas atsakyti į didelį skaičių per tą procedūrą ieškovės pateiktų argumentų, paisydama pastarosios teisės į gynybą.

114 Kita vertus, šalių veiksmai per administracinę procedūrą turėjo poveikį tos procedūros trukmei. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad teiginius dėl agresyvios kainodaros skundo pareiškėja pirmą kartą pateikė tik praėjus trejiems metams nuo skundo gavimo. Ieškovė savo ruožtu iš pradžių devynis kartus kreipėsi į bylas nagrinėjantį pareigūną, kad išspręstų klausimus dėl susipažinimo su byla, paskui kelis kartus prašė pratęsti terminą, atidėti klausymą ir surengti papildomą klausymą. Galiausiai pareikšdama ieškinį dėl 2017 m. kovo 31 d. Komisijos sprendimo panaikinimo, paskui – apeliacinį skundą dėl 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija* (T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232), kuriuo tas ieškinys buvo atmestas, ieškovė negalėjo nežinoti, kad tai neišvengiamai sulėtins tyrimą.

115 Taigi, kadangi tyrimo trukmė nėra pernelyg ilga, šis priekaištas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

116 Bet kuriuo atveju, net jeigu tyrimo trukmė gali būti laikoma pernelyg ilga, ieškovė neįrodė, kaip tai galėjo padaryti neigiamą poveikį jos galimybėms apsiginti.

117 Pirma, ieškovė niekaip nepaaiškina, kaip paprasčiausi už tyrimą atsakingų Komisijos darbuotojų pokyčiai visuose hierarchijos lygiuose galėjo padaryti įtakos tyrimo griežtumui, tikslumui, stabilumui ir apimčiai arba jos teisei į gynybą.

118 Antra, kiek tai susiję su 2013 m. gruodžio mėn. pateiktu dokumentu, dėl kurio Komisija paaiškinimų paprašė tik 2017 m. sausio mėn., pakanka priminti, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, kad reikia atsižvelgti į įmonėms ar įmonių asociacijoms tenkančią bendrą pareigą elgtis apdairiai, kuria remiantis knygose ir archyvuose jos privalo tinkamai saugoti informaciją, leidžiančią atsekti jų veiklą būtent tam, kad turėtų įrodymų, kurių reikėtų, jei vėliau būtų pradėtos administracinės ar teisminės procedūros. Taigi, kadangi nuo 2010 m. birželio 7 d. Komisija ieškovei teikė prašymus pateikti informacijos pagal reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 ir 3 dalis, ji privalėjo bent nuo tos datos elgtis gerokai apdairiau ir imtis visų reikiamų priemonių apsaugoti įrodymams, kuriuos ji galėjo pagrįstai turėti (šiuo klausimu žr. 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija*, T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232, 136 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

119 Trečia, Komisija paaiškino, kad vykstant administracinei procedūrai tyrimas išsiplėtė būtent todėl, kad būtų atsižvelgta į ieškovės pastabas ir argumentus, pateiktus atsakant, be kita ko, į PP ir PPP, o tai, priešingai, nei teigia ieškovė, atskleidžia tik tai, kad Komisija visapusiškai paisė jos teisės į gynybą.

120 Ketvirta, ieškovė nepaaiškina, kaip aplinkybė, kad *Huawei* ir ZTE negalėjo pateikti tam tikrų Komisijos prašomų paaiškinimų dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų apmokėjimo (toliau – VII apmokėjimas), yra susijusi su laiko eiga. Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad Komisija išnagrinėjo, ar ieškovė, suteikdama tokius mokėjimus *Huawei* ir ZTE, ketino sumažinti šioms dviem klientėms taikomas kainas, nes tai yra subjektyvūs duomenys, dėl tos priežasties nesusiję su šiomis dvejomis bendrovėmis, kurios dėl to negalėjo pateikti jokios ieškovės kaltę paneigiančios reikšmingos informacijos. Beje, tai patvirtina faktas, kad, kaip galima teigti išnagrinėjus šeštąjį pagrindą, Komisija tuos duomenis įrodė remdamasi visais nuosekliais įrodymais, kurie nėra šių dviejų įmonių liudijimai.

121 Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes, šis priekaištas, net jei būtų pagrįstas, nagrinėjamu atveju negali lemti ieškovės teisės į gynybą pažeidimo konstatavimo, kuriuo remiantis būtų galima panaikinti ginčijamą sprendimą.

– *Dėl antrojo priekaišto, pateikto dėl nepakankamai išsamios ir tikslios bylos medžiagos*

122 Ieškovė teigia, kad, nesurinkus tam tikros kaltę galbūt paneigiančios informacijos, Komisijos surinkta bylos medžiaga yra neišsami ir netiksli. Ji teigia, kad tai yra trūkumas ir jį iliustruoja tokiais trimis pavyzdžiais. Pirma, Komisija nepateikė *Huawei* ir ZTE nė vieno su *Qualcomm* darbuotoju susijusio klausimo, nepaisant to, kad tas darbuotojas parengė daug dokumentų, kuriais ji remiasi. Antra, *Huawei* ir ZTE nesugebėjo prasmingai atsakyti į prašymą pateikti vis tik reikšmingos informacijos apie VII apmokėjimą. Trečia, ieškovė teigia, kad Komisijai jai leido susipažinti su tam tikrais dokumentais, iš kurių pašalinta labai daug informacijos, tačiau nesiaiškino, ar tuos dokumentus pateikusios skundo pareiškėjos nurodyti motyvai dėl konfidencialumo užtikrinimo yra pagrįsti, nors tuose dokumentuose galėjo būti kaltę galbūt paneigiančių duomenų.

123 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

124 Remiantis suformuota jurisprudencija, iš principo būtent Komisija privalo įvertinti, ar atliekant tyrimą dėl konkurencijos pažeidimų jai reikia informacijos (žr. 2015 m. liepos 15 d. Sprendimo *GEA Group / Komisija*, T-45/10, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:507, 311 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, kadangi šioje dalyje priekaištaudama Komisijai dėl to, kad nesistengė gauti kaltę galbūt paneigiančios informacijos, ji taip pat remiasi teisės į gynybą garantija, reikia pažymėti, jog tokia garantija nereikalauja Komisijos atlikti papildomų tyrimų, jeigu ji mano, kad byla išnagrinėta pakankamai (1984 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Eisen und Metall / Komisija*, 9/83, EU:C:1984:177, 32 punktas ir 1999 m. kovo 11 d. Sprendimo *Thyssen Stahl / Komisija*, T-141/94, EU:T:1999:48, 110 punktas).

125 Be to, kalbant apie kaltę galbūt paneigiančių dokumentų, kurių Komisija nesistengė gauti, egzistavimą, remiantis jurisprudencija galima teigti, jog atitinkama įmonė turi įrodyti, kad būtų galėjusi panaudoti šiuos dokumentus savo gynybai taip, kad jeigu būtų galėjusi jais remtis per administracinę procedūrą, būtų pateikusi informacijos, kuri nesutaptų su Komisijos tuo etapu padarytomis išvadomis, todėl būtų galėjusi padaryti kokią nors įtaką Komisijos sprendime pateiktiems vertinimams (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Knauf Gips / Komisija*, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 23 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 97 punktą).

126 Tuo remiantis darytina išvada, jog suinteresuotoji įmonė turi įrodyti ne tik tai, kad neturėjo galimybės susipažinti su tam tikrais kaltę paneigiančiais įrodymais, bet ir tai, kad būtų galėjusi panaudoti juos savo gynybai (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Knauf Gips / Komisija*, C-407/08 P, EU:C:2010:389, 24 punktą; 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 98 punktą).

127 Nagrinėjamu atveju ieškovė nepaaiškina priežasčių, dėl kurių Komisija neva klaidingai nusprendė, kad bylos tyrimas yra pakankamas ir kaip Komisijos neva nesurinkta kaltę galbūt paneigianti informacija, įskaitant jos minėtus tris pavyzdžius, galėjo būti panaudota jog gynybai ta prasme, kad, jei būtų galėjusi remtis ta informacija per administracinę procedūrą, būtų kažkaip padariusi įtaką ginčijamame sprendime Komisijos atliktam vertinimui. Bet kuriuo atveju, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 124 punkte nurodyta jurisprudencija, Komisija neprivalo tęsti tyrimo, kad surinktų kaltę galbūt paneigiančią visą informaciją, nes ji laikosi nuomonės, jog bylos tyrimas buvo pakankamas.

128 Konkrečiai kalbant, kiek tai susiję su jos darbuotoju, parengusiu daug dokumentų, kuriais Komisija remiasi ginčijamame sprendime, ieškovė visiškai nepaaiškina, kaip atsakymai į galimus tretiesiems asmenims Komisijos užduotus klausimus apie ją galėjo turėti kokios nors reikšmės bylos tyrimui ar kaip nors galėjo būti panaudoti užtikrinant jos teisę į gynybą arba turėti kokios nors įtakos Komisijos atliktiems vertinimams. Iš tiesų, nors Komisija rėmėsi tam tikrais iš minėtų dokumentų daugiausia tam, kad įrodytų, jos buvo planas *Icera* išstumti iš rinkos, ji taip pat rėmėsi kitais lemiamos reikšmės turėjusiais įrodymais, kurie, kaip ji mano, buvo pakankami. Galiausiai ieškovė nepaaiškina, kaip trečiasis asmuo galėjo geriau už ją pateikti to darbuotojo vaidmenį arba Komisijos atliktą aptariamų dokumentų aiškinimą paneigiančius įrodymus.

129 Taip pat, net jeigu *Huawei* ir ZTE nesugebėjo prasmingai atsakyti į prašymą pateikti reikšmingos informacijos apie VII apmokėjimą, reikia pažymėti, kad Komisijai nereikėjo tų atsakymų, nes šiuo klausimu ji rėmėsi nuoseklių įrodymų visuma, kaip galima teigti išnagrinėjus šeštąjį pagrindą. Taigi Komisija, nepadarydama akivaizdžios klaidos, galėjo nuspręsti, kad bylos tyrimas yra pakankamas.

130 Galiausiai dėl galimybės susipažinti su dokumentais, iš kurių buvo pašalinta daug informacijos ir kuriuose galėjo būtų kaltę paneigiančių įrodymų, ieškovė neginčija, kad tą informaciją pateikusi skundo pareiškėja laikė profesine paslaptimi ir kad Komisija pati neturėjo tų dokumentų versijų, iš kurių nebūtų pašalinta informacija. Bet kuriuo atveju Komisija galėjo pagrįstai nuspręsti, kad turi pakankamai kitų įrodymų tyrimui atlikti, neprašydama skundo pareiškėjos atsiųsti jos pateiktų dokumentų versijas, iš kurių nebūtų pašalinta tiek daug informacijos.

131 Dėl šių priežasčių ieškovės prašymas nurodyti Komisijai patvirtinti, ar didelis kiekis dokumentuose ID 1112-00146, 1112-00148, 1112-00150, 1112-00151, 1112-00154, 1112-00185, 1112-00218, 1112-00196, 1112-00229 ir 1294 panaikintos informacijos yra pagrįstas tvirtais profesinės paslapties reikalavimais, taip pat apie tai ją informuoti arba gauti tas pateiktis, kad būtų galima išnagrinėti *Nvidia* reikalavimus, taip pat turi būti atmestas.

132 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, šį priekaištą reikia atmesti.

– *Dėl trečiojo priekaišto, pateikto dėl šališko tyrimo*

133 Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas yra šališko tyrimo rezultatas, lėmęs gero administravimo principo ir kartu nekaltumo prezumpcijos principo, *in dubio pro reo* principo, taip pat teisinio saugumo ir procesinio lygiateisiškumo principų pažeidimą, ir kad tame sprendime buvo pažeista jos teisė į gynybą.

134 Šį priekaištą ieškovė grindžia trimis argumentais.

135 Pirma, Komisija nevisiškai nešališkai išnagrinėjo atsakyme į PP ir per išklausymą ieškovės pateiktus argumentus ir įrodymus. Atvirkščiai, ji ėmėsi nesibaigiančios „atsitiktinės paieškos“ ir pateikė begalę prašymų pateikti informacijos, o dėl to reikėjo surinkti labai daug duomenų. Beje, ieškovės teigimu, ginčijamame sprendime yra didelių skirtumų ir naujų įrodymų, palyginti su PPP ir RFA, kurie savo ruožtu skiriasi nuo PP. Šiuo klausimu ieškinio A.11 priede ieškovė pateikia šių skirtumų pavyzdžių sąrašą.

136 Antra, ginčijamame sprendime Komisija neatsižvelgė į tam tikrus *Huawei* pateiktus kaltę paneigiančius įrodymus, būtent kiek tai susiję su VII apmokėjimu.

137 Trečia, Komisija susitiko su skundo pareiškėja, kad aptartų klausimus, susijusius su išklausymu dėl PPP, tačiau nedalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui, nors ta sritis priskiriama būtent jo kompetencijai, o tai kelia didelių klausimų dėl jos sąžiningumo ir neutralumo.

138 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

139 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos jo reikalus tvarkytų nešališkai (žr. 2022 m. vasario 2 d. Sprendimą *Scania ir kt. / Komisija*, T-799/17, EU:T:2022:48, 145 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Nagrinėjamu atveju vis dėlto reikia konstatuoti, kad nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų neįrodo, jog Komisija nepateikė visų garantijų, kad nekiltų jokių pagrįstų abejonių dėl jos nešališkumo per tyrimą.

140 Iš pradžių dėl ieškovės argumento, kad dėl to, jog Komisija pateikė daugybę prašymų pateikti informacijos, į kuriuos atsakant reikėjo surinkti labai daug duomenų, reikia priminti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1/2003 23 konstatuojamąja dalimi, Komisija turi turėti teisę visoje Europoje reikalauti pateikti tokią informaciją, kurios reikia siekiant nustatyti pagal SESV 102 straipsnį draudžiamą piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi. Be to, iš Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 1 dalies matyti, kad siekdama atlikti savo pareigas, skirtas jai pagal šį reglamentą, Komisija gali paprastu prašymu ar sprendimu paprašyti įmones ir įmonių asociacijas pateikti „visą reikiamą informaciją“.

141 Atsižvelgiant į didelius Komisijos įgaliojimus atlikti tyrimus ir patikrinimus, būtent ji turi įvertinti informacijos, kurios prašo iš suinteresuotųjų įmonių, reikalingumą. Dėl Bendrojo Teismo atliekamos šio Komisijos vertinimo kontrolės reikia priminti, kad, remiantis teismų praktika, „reikiamos informacijos“ sąvoka turi būti aiškinama atsižvelgiant į tikslus, kurių siekiant Komisijai buvo suteikti aptariami įgaliojimai atlikti tyrimą. Taigi sąsajos tarp prašymo pateikti informacijos ir įtariamo pažeidimo reikalavimas įvykdomas, jeigu šioje procedūros stadijoje minėtas prašymas teisėtai gali būti laikomas turinčiu ryšį su įtariamu pažeidimu, t. y. jei Komisija gali pagrįstai įtarti, jog informacija padės jai nustatyti įtariamą pažeidimą (žr. 2014 m. kovo 14 d. Sprendimo *Holcim (Deutschland) ir Holcim / Komisija*, T-293/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:127, 110 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

142 Kiek tai susiję konkrečiai su nagrinėjamu atveju, remiantis 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija* (T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232), kuris priimtas ieškovei pareiškus ieškinį dėl 2017 m. kovo 31 d. Komisijos sprendimo panaikinimo, 128 punktu darytina išvada, kad atsižvelgiant į Komisijos atlikto tyrimo taikymo sritį buvo pateisinama reikalauti pateikti didelį kiekį informacijos.

143 Be to, kaip Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo 2019 m. balandžio 9 d. Sprendimo *Qualcomm ir Qualcomm Europe / Komisija* (T-371/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:232) 201 punkte, šį sprendimą priimti Komisija turėjo teisę būtent siekdama kuo rūpestingiau pasirengti galutiniam sprendimui dėl galimo SESV 102 straipsnio pažeidimo ir priimti jį remdamasi visais duomenimis, galinčiais turėti jam įtakos. Tie patys argumentai pagal analogiją taikomi kitiems Komisijos pateiktiems prašymams pateikti informacijos per administracinę procedūrą, todėl dėl to nereikia kokios nors „atsitiktinės paieškos“. Iš tiesų, viena vertus, apie Komisijos šališkumą ieškovės atžvilgiu per tyrimą negali būti sprendžiama abstrakčiai remiantis Komisijos turima diskrecija nustatyti tyrimo tvarką ir, kita vertus, ieškovė nepateikė įrodymų, kuriais remiantis galima konkrečiai įrodyti, kad tie kiti prašymai pateikti informacijos negali būti paaiškinami tik tokiu šališkumu.

144 Dėl ieškovės argumento, susijusio su PP, PPP, RFA ir ginčijamo sprendimo skirtumais, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija reikia pažymėti, kad teisės į gynybą paisymas reikalauja, kad suinteresuotajai įmonei per administracinę procedūrą būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodomų faktų ir aplinkybių tikrumo bei reikšmingumo ir dėl Komisijos dokumentų, kuriais grindžiamas jos teiginys, kad buvo pažeistos konkurencijos

taisyklės (žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SNIA / Komisija*, C-448/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:801, 41 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; 2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 106 punktą).

145 Šio reikalavimo laikomasi, jeigu galutiniame sprendime suinteresuotieji asmenys nekaltinami pranešime apie priekaištus nenurodytais padarytais pažeidimais ir jame pateikiami tik tie faktai, dėl kurių suinteresuotieji asmenys galėjo pasiaiškinti per procedūrą (2012 m. gegužės 24 d. *Sprendimo MasterCard ir kt. / Komisija*, T-111/08, EU:T:2012:260, 266 punktas; 2013 m. birželio 18 d. Sprendimo *ICF / Komisija*, T-406/08, EU:T:2013:322, 117 punktas ir 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Slovak Telekom / Komisija*, T-851/14, EU:T:2018:929, 180 punktas).

146 Vis dėlto pagrindiniai įrodymai, kuriais Komisija remiasi pranešime apie priekaištus, gali būti pateikti glaustai, o galutinis sprendimas nebūtinai turi visiškai atitikti tą pranešimą, nes šis pranešimas yra parengiamasis dokumentas, kuriame išdėstytas faktinių ir teisinių aplinkybių vertinimas yra tik laikinas (1987 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *British American Tobacco ir Reynolds Industries / Komisija*, 142/84 ir 156/84, EU:C:1987:490, 70 punktas; taip pat žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SNIA / Komisija*, C-448/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:801, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, T-111/08, EU:T:2012:260, 267 punktą). Taigi leidžiama papildyti tą pranešimą apie priekaištus atsižvelgiant į šalių, iš kurių argumentų matyti, kad jos galėjo veiksmingai įgyvendinti teisę į gynybą, atsakymą. Atsižvelgdama į administracinę procedūrą Komisija taip pat gali persvarstyti arba papildyti faktinius ar teisinius argumentus, kuriais grindžiami jos pateikti priekaištai (2011 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Alliance One International / Komisija*, T-25/06, EU:T:2011:442, 181 punktas). Vadinasi, kol bus priimtas galutinis sprendimas Komisija, atsižvelgdama visų pirma į šalių rašytines ir žodines pastabas, gali arba atsisakyti kai kurių ar net visų anksčiau jiems pateiktų priekaištų ir iš dalies pakeisti savo požiūrį jų naudai, arba, atvirkščiai, nuspręsti pateikti naujų priekaištų, su sąlyga, kad suteiks suinteresuotosioms įmonėms galimybę pateikti šiuo klausimu savo nuomonę (žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. / Komisija*, T-191/98 ir T-212/98–T-214/98, EU:T:2003:245, 115 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

147 Šiuo atveju apie Komisijos šališkumą ieškovės atžvilgiu per tyrimą negali būti sprendžiama abstrakčiai remiantis PP, PPP, RFA ir ginčijamo sprendimo skirtumais. Be to, ieškovė nepateikė konkrečių įrodymų, kad tie skirtumai gali būti paaiškinami tik šališkumu.

148 Atvirkščiai, reikia išnagrinėti, ar ginčijamame sprendime Komisija rėmėsi naujais ieškovės kaltę įrodančiais priekaištais ar įrodymais, dėl kurių per administracinę procedūrą pastaroji negalėjo pareikšti savo nuomonės.

149 Šiuo klausimu ieškovė tik apskritai teigia, kad ginčijamame sprendime yra didelių skirtumų ir naujų duomenų, kurių nebuvo PPP ir RFA argumentuose, ir cituoja tik išnašą, kelias to sprendimo konstatuojamąsias dalis, taip pat daro nuorodą į ieškinio A.11 priedą.

150 Net jeigu tie duomenys tikrai yra nauji ir jų nebuvo ankstesniuose procesiniuose dokumentuose, ieškovė vis tiek nepaaiškina, dėl ko tokie duomenys turi būti laikomi naujais priekaištais ar jos kaltės įrodymais, apie kuriuos ji neturėjo progos pateikti nuomonės, nes juos išdėstant ginčijamame sprendime galėjo būti paprasčiausiai atsižvelgta į Komisijos gautas pastabas, įskaitant pateiktas ieškovės.

151 Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 146 punkte nurodyta jurisprudencija, ginčijamas sprendimas neturi būti PP, PPP arba RFA kopija būtent todėl, kad Komisija privalo atsižvelgti į per administracinę procedūrą šalių pateiktas pastabas. Pateikusi tik to sprendimo ir minėtų procesinių dokumentų skirtumų sąrašą, plačiau nepaaiškinusi, kodėl konkrečiai tie Komisijos teisinio argumentavimo ir faktinių aplinkybių kvalifikavimo pakeitimai buvo jai nepalankūs, taip pat nenurodžiusi, kaip veiksmų, dėl kurių priekaištaujama, apimtis dėl tų priežasčių buvo pakeista, ieškovė neįrodė, kad Komisijos tyrimas buvo šališkas.

152 Galiausiai dėl ieškovės argumento, kad Komisija susitiko su skundo pareiškėja aptarti su klausymu dėl PPP susijusius klausimus nedalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui, nors ši sritis priklauso būtent jo kompetencijai, reikia pažymėti, kad juo negalima paneigti Komisijos sąžiningumo ir gebėjimo bylas nagrinėti neutraliai ir objektyviai. Be to, ieškovė neįrodė, kodėl toks susitikimas galėjo padaryti įtakos jos teisei į gynybą, juo labiau kad niekas jai nekliudė, jei manė, kad to reikėjo, prašyti bylas nagrinėjančio pareigūno surengti tokį patį susitikimą.

153 Taigi šį priekaištą reikia atmesti.

154 Vadinasi, pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, grindžiamos teisės į gynybą ir procesinio lygiateisiškumo principo pažeidimu

155 Šioje dalyje pateikti du priekaištai. Pirmasis grindžiamas nepakankamu susipažinimu su bylos medžiaga. Antrasis iš esmės grindžiamas nepakankamu perduotos bylos medžiagos turiniu.

– *Pirminės pastabos*

156 Teisė į gynybą yra pagrindinė teisė, priklausanti bendriesiems teisės principams, kurių laikymąsi užtikrina Bendrasis Teismas ir Teisingumo Teismas (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 52 punktas).

157 Teisės į gynybą užtikrinimo principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kurį reikia taikyti, kai administracija ketina priimti aktą asmens nenaudai (2019 m. sausio 16 d. Sprendimo *Komisija / United Parcel Service*, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 28 punktas).

158 Šis bendrasis Sąjungos teisės principas įtvirtintas Chartijos 41 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose (2021 m. kovo 25 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 105 punktas).

159 Konkurencijos teisės kontekste teisės į gynybą paisymas reikalauja, kad kiekvienam asmeniui, dėl kurio priimtas sprendimas, konstatuojantis, kad jis padarė konkurencijos taisyklių pažeidimą, per administracinę procedūrą būtų suteikta galimybė tinkamai išdėstyti savo nuomonę dėl faktinių aplinkybių, dėl kurių jis kaltinamas, tikrumo ir reikšmingumo ir dėl Komisijos dokumentų, panaudotų grindžiant tokį pažeidimą, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 144 punkte nurodyta jurisprudencija.

160 Pagal suformuotą jurisprudenciją teisės į gynybą, visų pirma teisės būti išklausytam, pažeidimas lemia pasibaigus atitinkamai administracinei procedūrai priimto sprendimo panaikinimą tik tuo atveju, jeigu, nesant šio pažeidimo, šios procedūros rezultatas būtų kitoks. Negalima reikalauti, kad ieškovė, kuri remiasi teisės į gynybą pažeidimu, įrodytų, kad atitinkamos Sąjungos institucijos

sprendimo turinys būtų buvęs kitoks; ji turėtų įrodyti tik tai, kad tokia prielaida nėra visiškai atmestina (žr. 2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 105 ir 106 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija), nes jei nebūtų procedūros pažeidimo, ta šalis būtų galėjusi geriau ginti savo teises (2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *Thyssen Stahl / Komisija*, C-194/99 P, EU:C:2003:527, 31 punktas; 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware / Taryba*, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 94 punktas ir 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, T-827/14, EU:T:2018:930, 129 punktas).

161 Toks vertinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos bylos faktines ir teisines aplinkybes (2020 m. birželio 18 d. Sprendimo *Komisija / RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 107 punktas).

– *Dėl pirmojo priekaišto, pateikto dėl nepakankamo susipažinimo su bylos medžiaga*

162 Ieškovė teigia, kad su bylos medžiaga ji galėjo susipažinti tik po PP ir PPP priėmimo ir tik po to, kai turėjo pateikti kelis prašymus tuo klausimu. Ji taip pat teigia, kad turėjo skirti „be galo daug laiko ir neproporcingus išteklius“ susipažinti su tam tikrai dokumentais, tai buvo „nereikalingas ir nenaudingas blaškymasis“, turėjęs neigiamos įtakos jos galimybei apsiginti.

163 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

164 Taigi teisės į gynybą principu grindžiama teisė susipažinti su bylos medžiaga reiškia, kad Komisija turi suteikti atitinkamai įmonei galimybę išnagrinėti visus tyrimo byloje esančius dokumentus, kurie gali būti svarbūs jos gynybai. Šie dokumentai apima tiek kaltę patvirtinančius, tiek ją paneigiančius dokumentus, išskyrus kitų įmonių verslo paslaptis, Komisijos vidaus dokumentus ir kitą konfidencialią informaciją (2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 68 punktas ir 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-113/07, EU:T:2011:343, 41 punktas).

165 Nagrinėjamu atveju ieškovė pirmiausia skundžiasi tuo, kad turėjo primygtinai prašyti Komisijos leisti susipažinti su bylos medžiagoje esančia informacija, dėl ko ji prarado laiko, pamiršo faktines aplinkybes, o dėl tos priežasties jos gynybai buvo padarytas neigiamas poveikis.

166 Taigi ieškovės argumentai dėl administracinės procedūros trukmės ir jos pasekmių galimybei gintis turi būti atmesti dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 116–121 punktuose. Be to, dėl ieškovės teiginio, kad su bylos medžiaga ji galėjo susipažinti tik vėlyvoje stadijoje, reikia pažymėti, jog neginčijama, kad ji tikrai galėjo su ja susipažinti per administracinę procedūrą ir kad rengdamasi gynybai galėjo atsižvelgti į joje esančius dokumentus. Taigi net jeigu ieškovė negalėjo su savo byla susipažinti nedelsiant, ji neįrodė, kad su ja susipažino vėlyvoje stadijoje ir kad jos teisė į gynybą buvo pažeista, todėl tą argumentą reikia atmesti.

167 Antra, dėl neva nepakankamo susipažinimo su bylos medžiaga reikia pažymėti, kad, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 45 ir 46 konstatuojamosiomis dalimis, kurių ieškovė neginčija, kiek tai susiję su PP, ieškovė pati pripažino, kad visi klausimai dėl galimybės susipažinti su bylos medžiaga buvo išspręsti prieš jai pateikiant atsakymą į PP, o kiek tai susiję su PPP, ji nepasinaudojo Komisijos jai suteikta galimybe papildyti atsakymą į PPP susipažinus su peržiūrėta nekonfidencialia tam tikrų bylos dokumentų versija, taigi ji negali pagrįstai tvirtinti, kad jos teisė į gynybą buvo pažeista.

168 Vadinasi, šį priekaištą reikia atmesti.

– *Dėl antrojo priekaišto, grindžiamo nepakankamu perduotos bylos medžiagos turiniu*

169 Ieškovė teigia, kad Komisija neįvykdė pareigos vesti visų susitikimų, pokalbių telefonu bei formalių ir neformalių pokalbių, per kuriuos buvo renkama su bylos dalyku susijusi informacija, išsamius užrašus ir tuos užrašus jai pateikti.

170 Pirma, ieškovė teigia, kad Komisija nevedė septynių konferencinių pokalbių telefonu ir penkių susitikimų su ja užrašų. Taigi Komisija negalėjo vėliau pasinaudoti tais užrašais, kuriuose galėjo būti kaltę paneigiančių duomenų.

171 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija per vėlai jai pateikė tam tikrus susitikimų ar konferencinių pokalbių telefonu su trečiaisiais asmenimis užrašus, kartais praėjus keleriems metams nuo tų susitikimų ir pokalbių.

172 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisija jai pateikė pernelyg glaustus tam tikrų konferencinių pokalbių telefonu su trečiaisiais asmenimis, t. y. konferencinio pokalbio telefonu su *Huawei* ir septynių konferencinių pokalbių telefonu su skundo pareiškėja, užrašus, todėl ji negalėjo suprasti, kokia informacija per tuos pokalbius buvo pasikeista.

173 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

174 Iš pradžių reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalyje Komisijai suteikta teisė apklausti bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, kuris sutinka būti apklaustas, turint tikslą surinkti informaciją apie tyrimo tikslą, kad taip galėtų įvykdyti pagal tą reglamentą jai priskirtas užduotis.

175 Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnyje nustatyta, kad per apklausą pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnį Komisija gali bet kokia forma užfiksuoti apklausiamų asmenų parodymus. Reglamento Nr. 773/2004 3 straipsnio 2 dalyje taip pat nurodyta, kad tokia apklausa gali būti vykdoma bet kokiomis priemonėmis, įskaitant telefonu ar elektroninėmis priemonėmis.

176 Šiuo klausimu jurisprudencijoje nustatyta, kad jeigu Komisija nusprendžia rengti apklausą pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalį, tą pokalbį ji turi užfiksuoti visą, nepažeidžiant jos teisės pasirinkti, kokia forma tai padaryti. Tuo remiantis darytina išvada, kad Komisijai nustatyta pareiga pasirinkta forma užfiksuoti visas pagal tą straipsnį jos vykdomas apklausas, per kurias siekiama surinkti su jos tyrimo dalyku susijusią informaciją (2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 90 ir 91 punktai ir 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *Les Mousquetaires ir ITM Entreprises / Komisija*, C-682/20 P, EU:C:2023:170, 89 punktas).

177 Šiuo tikslu nepakanka trumpos per apklausą nagrinėtų klausimų santraukos. Ji turi galėti nurodyti per apklausą vykusių pokalbių turinį, visų pirma per ją dėl nagrinėtų klausimų pateiktų duomenų pobūdį (2022 m. birželio 15 d. Sprendimo *Qualcomm / Komisija (Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą)*, T-235/18, EU:T:2022:358, 190 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 91 ir 92 punktus).

178 Pirma, kalbant apie Komisijos ir pačios ieškovės kontaktus per administracinę procedūrą, pažymėtina, kad pastaroji skundžiasi, kad bylos medžiagoje nebuvo su septyniais konferenciniais pokalbiais telefonu ir su penkiais susitikimais susijusių užrašų.

179 Vis dėlto reikia pažymėti, kad ieškovė nepaaiškina, kaip galėjo būti pažeista jos teisė į gynybą, jei procedūros pažeidimas buvo padarytas, ir neįrodo, kad galėjo geriau pasirengti gynybai, jeigu Komisija būtų vedusi tų pokalbių užrašus. Iš tiesų, kadangi tie susitikimai vyko tarp Komisijos ir pačios ieškovės, šiai buvo visiškai žinoma apie jų turinį ir su Komisija aptartas temas. Dėl tos priežasties ji galėjo, siekdama geriau pasirengti gynybai, visapusiškai pasinaudoti visais kaltę paneigiančiais duomenimis, kurie galbūt buvo aptariami per tuos pokalbius. Be to, tokiu atveju galima tikėti, kad ieškovė ėmėsi atsargumo priemonių ir pati nusiuntė Komisijai aptariamo pokalbio santrauką, kad paliktų rašytinį įrodymą apie visus galimus bylos dokumentuose esančius kaltę paneigiančius duomenis.

180 Antra, dėl susitikimų ar konferencinių pokalbių su trečiaisiais asmenimis tam tikrų užrašų ieškovė skundžiasi, kad su jais galėjo susipažinti tik vėlyvoje stadijoje, o tai pažeidė jos teisę į gynybą.

181 Šiuo atveju, neatsižvelgiant į tai, ar aptariami susitikimai ir pokalbiai telefonu laikomi „apklausomis“ pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalį, kurias Komisija privalėjo užfiksuoti, o ieškovė to net nebando įrodyti, neginčijama, kad su tais susitikimais ir pokalbiais susijusiais užrašais pastaroji galėjo susipažinti 2018 m. liepos 31 d. ir rugpjūčio 27 d., t. y. iš karto po to, kai Komisija išsiuntė PPP.

182 Nors tenka apgailestauti, kad galimybė susipažinti su aptariamų susitikimų ir konferencinių pokalbių telefonu užrašais iš tiesų buvo suteikta praėjus daug laiko nuo tų susitikimų ir pokalbių, reikia pripažinti, kad į PPP ieškovė atsakė 2018 m. spalio 22 d., t. y. praėjus kelioms savaitėms nuo tų užrašų gavimo, o tai jai suteikė pakankamai laiko juos išnagrinėti ir ieškoti bet kokių jos kaltę paneigiančių duomenų ir jais remtis tame atsakyme.

183 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nagrinėjamos bylos aplinkybės turi būti atskirtos nuo bylos, kurioje priimtas 2022 m. birželio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Qualcomm / Komisija (Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą)* (T-235/18, EU:T:2022:358) panaikinti 2018 m. sausio 24 d. Komisijos sprendimą C(2018) 240 *final* byloje pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 102 straipsnį ir EEE susitarimo (byla AT.40220 – *Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą*) 54 straipsnį, aplinkybių būtent todėl, kad tam tikrus pokalbių su trečiaisiais asmenimis užrašus Komisija pateikė vėlyvoje stadijoje.

184 Taigi remiantis 2022 m. birželio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Qualcomm / Komisija (Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą)* (T-235/18, EU:T:2022:358) 168 ir 169 straipsniais galima teigti, kad byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, per administracinę procedūrą Komisija neperdavė *Qualcomm* jokios informacijos nei apie tam tikrų pokalbių su trečiaisiais asmenimis egzistavimą, nei apie jų turinį ir kad tik priėmus Sprendimą C(2018) 240 *final* ji pateikė tuos užrašus, o kai kuriuos iš jų pateikė net per procesą Bendrajame Teisme, taip atsakydama į jo priimtas proceso organizavimo priemones.

185 Beje neginčijama, kad byloje, kurioje priimtas 2022 m. birželio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Qualcomm / Komisija (Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą)* (T-235/18, EU:T:2022:358), priešingai, nei šioje byloje, *Qualcomm* neturėjo galimybės susipažinti su tais užrašais per administracinę procedūrą ir dėl to negalėjo pareikšti nuomonės apie juos arba panaudoti gynybai juose galbūt esančius kaltę paneigiančius įrodymus prieš priimant sprendimą, kuriuo jai inkriminuojami mokėjimai už išimtinumą. Šios lemiamos reikšmės turinčios aplinkybės, kuriomis remdamasis Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą C(2018) 240 *final*, iš esmės skiriasi nuo šiuo atveju nagrinėjamos bylos aplinkybių.

186 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovė neįrodė, kad būtų pažeista jos teisė į gynybą dėl to, kad Komisija santykinai vėlyvai jai perdavė aptariamų susitikimų ir konferencinių pokalbių telefonu užrašus. Taigi ieškovės argumentas, kad tuos užrašus Komisija pateikė pavėluotai, turi būti atmestas.

187 Trečia, ieškovė skundžiasi, kad tam tikri konferencinių pokalbių telefonu su trečiaisiais asmenimis, t. y. konferencinio pokalbio su *Huawei ir* septynių konferencinių pokalbių su skundo pareiškėja, užrašai yra pernelyg glausti.

188 Šiuo klausimu per teismo posėdį Komisija pripažino, viena vertus, kad bent jau tam tikri konferenciniai pokalbiai telefonu, apie kuriuos kalba ieškovė, tikrai galėjo būti kvalifikuojami kaip „apklausos“ pagal Reglamento Nr. 1/2003 19 straipsnio 1 dalį, ir, kita vertus, kad ji jų neužfiksavo. Beje, reikia pažymėti, kad ieškinio A.9 priede pateikti tų apklausų užrašai yra pernelyg glausti, kad būtų galima teigti, kad jos tinkamai užfiksuotos.

189 Kiek tai susiję su tokio procedūros pažeidimo sukeliamomis pasekmėmis, reikia nustatyti, ar, atsižvelgiant į konkrečias šios bylos teisines ir faktines aplinkybes, ieškovė tinkamai įrodė, kad būtų galėjusi geriau apsiginti, jeigu nebūtų to pažeidimo. Jeigu jai nepavyktų to įrodyti, dėl tokio pažeidimo ginčijamas sprendimas negalėtų būti panaikintas.

190 Jeigu nagrinėjama įmonė turi įtikinamų duomenų apie jai neatskleistų dokumentų pobūdį bei turinį ir apie jų autorius, ji turi įrodyti, kad bylos medžiaga, su kuria jai neteisėtai nebuvo leista susipažinti, neatsižvelgiant į tai, ar joje yra kaltę patvirtinančių arba paneigiančių duomenų, galėjo būti naudinga jos gynybai (šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Solvay / Komisija*, C-110/10 P, EU:C:2011:257, 37 punktą).

191 Jei kaltę patvirtinantis įrodymas nebuvo pateiktas įmonei, jai pakanka įrodyti, kad administracinė procedūra galėjo baigtis kitaip, jei tas įrodymas būtų atmestas tuo atveju, jei Komisija būtų juo rėmusis (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija* (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, EU:C:2004:6, 71 ir 73 punktus ir 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Toshiba / Komisija*, T-113/07, EU:T:2011:343, 46 punktą).

192 Jeigu nagrinėjamai įmonei nebuvo atskleistas kaltę paneigiantis įrodymas, ji turi įrodyti, kad būtų galėjusi panaudoti tą įrodymą savo gynybai taip, kad, jeigu būtų galėjusi juo remtis per administracinę procedūrą, būtų pateikusi informacijos, kuri nesutampa su Komisijos tuo etapu padarytomis išvadomis, todėl tai būtų padarę kokią nors įtaką Komisijos sprendime pateiktiems vertinimams (žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimą *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

193 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovė neįrodė, kad, jei nebūtų padaryta procedūros pažeidimo, ji būtų galėjusi geriau apsiginti.

194 Konkrečiai kalbant, nepaisant to, kad remiantis Komisijos pateiktais užrašais galiausiai buvo galima spręsti apie aptariamų apklausų turinį ir dėl tos priežasties numatyti, kad galbūt yra įrodymų, kuriais ieškovė galėjo pasinaudoti gindamasi, vis dėlto ji nepateikė nė vieno pagrįsto argumento, kuriuo remiantis būtų galima suprasti, kaip būtų galėjusi geriau gintis, juo labiau kad Bendrasis Teismas jos aiškiai to paklausė per teismo posėdį.

195 Galiausiai reikia pažymėti, kad 2022 m. birželio 15 d. Sprendime *Qualcomm / Komisija (Qualcomm – mokėjimai už išimtinumą)* (T-235/18, EU:T:2022:358), kuriuo Bendrasis Teismas panaikino Sprendimą C(2018) 240 *final* būtent dėl to, kad Komisijos pateikti tam tikrų pokalbių su trečiaisiais asmenimis užrašai buvo neišsamūs, ieškovė, siekdama pagrįsti ieškinyje šiuo klausimu suformuluotus teiginius, pateikė priedą su patikslintais aspektais, dėl kurių galėjo būti diskutuojama per tuos pokalbius, ir nurodyta, kaip tie duomenys būtų galėję padėti jai ginantis. Tačiau šioje byloje ieškovė nepateikė tokių patikslinimų.

196 Tuo remiantis galima teigti, kad dėl šioje byloje konstatuoto procedūros pažeidimo dėl pernelyg glaustų konferencinių pokalbių telefonu su trečiaisiais asmenimis užrašų ginčijamas sprendimas negali būti panaikintas.

197 Taigi šis priekaištas turi būti atmestas, o dėl to reikia atmesti pirmojo pagrindo antrą dalį. Atsižvelgiant į tai, kad šio pagrindo pirma dalis taip pat buvo atmesta (žr. šio sprendimo 154 punktą), šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“ ir pareigos motyvuoti neįvykdymu, kiek tai susiję su atitinkamos rinkos apibrėžimu ir ieškovės dominuojančia padėtimi nagrinėjamu laikotarpiu

198 Antrasis pagrindas skirstomas į penkias dalis. Pirmoji dalis susijusi su ginčijamo sprendimo spragomis, kiek tai siejama su atitinkamos rinkos apibrėžimu. Antroji susijusi su konkurenciniu spaudimu, kurį tiesiogiai daro uždara pasiūla laisvoje rinkoje. Trečioji susijusi su konkurenciniu spaudimu, kurį netiesiogiai daro uždara pasiūla laisvoje rinkoje. Ketvirtoji susijusi su ieškovės dominuojančia padėtimi nagrinėjamu laikotarpiu. Penktoji – su pažangiausio UMTS lustų rinkos segmento, kuriuo Komisija grindė savo analizę, apibrėžimu.

Dėl pirmosios dalies, susijusios su ginčijamo sprendimo spragomis dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo

199 Šioje dalyje pateikti trys priekaištai. Pirmasis priekaištas grindžiamas akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis, nes apibrėždama atitinkamą rinką Komisija rėmėsi atrinktais miglotais atsakymais į nelabai aiškius prašymus pateikti informacijos. Antrasis priekaištas grindžiamas akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis dėl to, kad Komisija neišnagrinėjo galimo pakeičiamumo grandinės egzistavimo. Trečiasis priekaištas susijęs su akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis dėl to, kad Komisija padarė išvadą, kad nereikia taikyti *small but significant and non-transitory increase in price* (mažas, bet reikšmingas ir nenuolatinis kainų padidėjimas) kriterijaus (toliau – SSNIP kriterijus).

– *Pirminės pastabos*

200 Reikia priminti, kad taikant SESV 102 straipsnį atitinkamos rinkos apibrėžties tikslas yra nustatyti ribas, kurių neperžengiant turi būti vertinamas klausimas, ar nagrinėjama įmonė gali veikti pakankamai nepriklausomai nuo savo konkurentų, klientų ir vartotojų (žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Generics (UK) ir kt.*, C-307/18, EU:C:2020:52, 127 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

201 Taigi tam, kad būtų galima vertinti, ar nagrinėjama įmonė užima dominuojančią padėtį rinkoje, iš principo pirmiausia reikia apibrėžti atitinkamą rinką ir nustatyti, pirma, tos rinkos produktus ar paslaugas, antra, jos geografinę apimtį (žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Generics (UK) ir kt.*, C-307/18, EU:C:2020:52, 127 ir 128 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

202 Kalbant apie prekių ar paslaugų rinką, pažymėtina, kad sąvoka „atitinkama rinka“ reiškia, kad gali egzistuoti veiksminga konkurencija tarp ją sudarančių prekių ir paslaugų, ir tam būtinas visų tos pačios rinkos prekių ar paslaugų pakankamas tarpusavio pakeičiamumas ar sukeičiamumas tam pačiam naudojimui. Pakeičiamumas arba sukeičiamumas vertinamas atsižvelgiant ne tik į objektyvius atitinkamų prekių ar paslaugų požymius. Taip pat reikia atsižvelgti į konkurencijos sąlygas ir paklausos bei pasiūlos toje rinkoje struktūrą (žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Generics (UK) ir kt.*, C-307/18, EU:C:2020:52, 129 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

203 Atliekant tokį vertinimą būtina, kad būtų pakankamas atitinkamą rinką sudarančių prekių ar paslaugų ir prekių ar paslaugų, skirtų tos rinkos paklausai patenkinti, pakeičiamumas. Taip yra būtent tuo atveju, jei alternatyvaus pasiūlymo autorius gali per trumpą laiką patenkinti pasiūlą ir yra pakankamai pajėgus sudaryti rimtą atsvarą aptariamos įmonės turimai galiai toje rinkoje (šuo klausimu žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *Generics (UK) ir kt.*, C-307/18, EU:C:2020:52, 132 ir 133 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

204 Galiausiai, remiantis suformuota jurisprudencija, kadangi apibrėždama atitinkamą rinką Komisija turi atlikti kompleksinius ekonominius vertinimus, Sąjungos teismas gali atlikti tik ribotą to apibrėžimo kontrolę (2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Microsoft / Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 482 punktas; 2009 m. gegužės 7 d. Sprendimo *NVV ir kt. / Komisija*, T-151/05, EU:T:2009:144, 53 punktas ir 2010 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *CEAHR / Komisija*, T-427/08, EU:T:2010:517, 66 punktas).

205 Ieškovės argumentus dėl ginčijamame sprendime Komisijos pateikto atitinkamos rinkos apibrėžimo reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus.

– Dėl pirmojo priekaišto, grindžiamo akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis, nes Komisija rėmėsi atrinktais miglotais atsakymais į nelabai aiškius klausimus

206 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija atmetė galimą UMTS lustų ir kitas technologijas palaikančių lustų pakeičiamumą, remdamasi pasirinktų klausimų į blogai suformuluotus klausimus šališka analize.

207 Konkrečiai kalbant, ginčijamas sprendimas, ieškovės teigimu, grindžiamas neaiškiais ar dviprasmiškais atsakymais į praėjus daug metų po įtariamo pažeidimo pateiktuose prašymuose suteikti informacijos pateiktus painius arba įvairiai aiškintinus klausimus, todėl daugelis į 2014 m. lapkričio 4 d. ir 2015 m. balandžio 30 d. klausimynus atsakiusių respondentų pateiktus klausimus suprato kaip susijusius su rinkos padėtimi tų prašymų suteikti informacijos pateikimo, o ne įtariamo pažeidimo padarymo, momentu. Beje, tam tikrų klausimų, susijusių su UMTS lustų ir kitas technologijas palaikančių lustų pakeičiamumu, formuluotė lėmė, kad apklausiamos įmonės atsakė į klausimą, ar žada keisti lustų, skirtų integruoti į esamus, o ne būsimus įrenginius, tiekėją. Galiausiai klausimų formuluotė leido daryti prielaidą, kad egzistuoja dvi atskiros rinkos, iš kurių viena apima UMTS lustus, o kita – LTE palaikančius lustus, nes respondentų buvo klausiama, ar jie pereitų nuo vienos rūšies prie kitos rūšies lustų.

208 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

209 Iš pradžių reikia pažymėti, kad Komisija, remdamasi dideliu duomenų kiekiu, ginčijamame sprendime nusprendė, jog UMTS lustai ir kitas technologijas palaikantys lustai nėra tarpusavyje pakeičiami. Taip galima teigti remiantis to sprendimo 245, 246 ir 248–251 išnašomis dėl UMTS lustų ir GSM standartą palaikančių kitų lustų tarpusavio nepakeičiamumo, to paties sprendimo 254–258 išnašomis – dėl UMTS lustų ir AMRC standartą palaikančių kitų lustų tarpusavio nepakeičiamumo, to sprendimo 260 ir 264 išnašomis – dėl UMTS lustų *Frequency-division-duplexing* (FDD) varianto ir FDD režimo nepalaikančių tų pačių lustų *Time-division-duplex* (TDD) varianto tarpusavio nepakeičiamumo ir to sprendimo 271–273 išnašomis – dėl UMTS lustų ir *WiFi/WiMAX* standartą palaikančių kitų lustų tarpusavio nepakeičiamumo. Beje, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 277 ir 279 išnašomis, Komisija taip pat rėmėsi gausiais dokumentais, kad prieitų prie išvados, jog UMTS lustai, palaikantys skirtingas šios technologijos versijas, yra tarpusavyje pakeičiami.

210 Be to, reikia pažymėti, kad Komisija rėmėsi ne tik atsakymais į 2014 m. ir 2015 m. išsiųstus klausimynus, bet ir atsakymais į 2010 m. išsiųstus du klausimynus, kurie taip pat susiję su atitinkamos rinkos apibrėžimu, kaip Komisija tai aiškiai patvirtino atsakydama į proceso organizavimo priemonę, t. y. į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą, taip pat pramonės ataskaitomis, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 244, 261 ir 270 išnašomis.

211 Taigi Komisijai negalima priekaištauti, kad apibrėždama atitinkamą rinką ji rėmėsi tik atrinktais atsakymais.

212 Be to, net jeigu tam tikros apklausiamos įmonės galėjo atsakyti į 2014 m. ir 2015 m. klausimynus, siedamos juos su klaidingu laikotarpiu, reikia konstatuoti, kad visi respondentai, apie kuriuos Komisija kalba ginčijamo sprendimo 244, 261 ir 270 punktuose, tokios klaidos nepadarė, ir ieškovė to neneigia, nes cituoja tik kelis pavyzdžius, kai įmonių atsakymai, kaip ji mano, nebuvo susiję su tinkamu laikotarpiu.

213 Kiek tai konkrečiai susiję su 2015 m. balandžio 30 d. klausimynu, reikia pasakyti, kad jo įžangoje pažymėta, kad klausimai turi būti pateikti dėl 2010–2014 m. laikotarpio. Dėl priežasčių, dėl kurių tas klausimynas nebuvo susijęs su 2009 m., nors tų metų antrasis ketvirtis įtrauktas į nagrinėjamą laikotarpį, Komisija, raštu paklausta Bendrojo Teismo, nurodė, kad daug respondentų, atsakiusių į šį klausimyną, aiškiai kalbėjo apie laikotarpį iki 2010 m. arba davė bendrus parodymus, nesiejamus su nagrinėjamu laikotarpiu, kurie dėl tos priežasties tinka ir 2009 m. laikotarpiui.

214 Tuo remiantis darytina išvada, kad net jeigu tam tikri į 2014 m. lapkričio 4 d. ir 2015 m. balandžio 30 d. klausimynus atsakę respondentai, apie kuriuose kalba ieškovė, atsakė, kaip ji teigia, miglotai ir siedami juos su kitu laikotarpiu nei pažeidimo darymo laikotarpis, tokia klaida bet kuriuo atveju negalėtų kelti klausimų dėl Komisijos atliktos visų atsakymų dėl UMTS lustų ir kitas technologijas palaikančių lustų tarpusavio nepakeičiamumo analizės, atsižvelgiant į didelį kiekį sutampančių duomenų, kuriais Komisija rėmėsi tuo tikslu.

215 Beje, teigdama, kad tam tikrų klausimų, susijusių su UMTS lustų ir kitas technologijas palaikančių lustų tarpusavio pakeičiamumu, formuluotė pastūmėjo apklausiamas įmones atsakyti į klausimą, ar jos galvoja pakeisti į esamus, o ne į būsimus įrenginius skirtų integruoti lustų tiekėjus, ieškovė iš esmės tvirtina, kad Komisija turėjo išnagrinėti į būsimus įrenginius, t. y. į dar neegzistuojančius produktus, integruoti skirtų lustų tiekėjų daromo konkurencinio spaudimo hipotetinį egzistavimą.

216 Vis dėlto tokiems argumentams negalima pritarti.

217 Iš tiesų Komisijos pranešimo dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo Bendrijos konkurencijos teisės tikslams (OL C 372, 1997, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 155, toliau – pranešimas dėl rinkos apibrėžimo) 7 punkte nustatyta, kad atitinkama produkto rinka apima visus produktus ar paslaugas, kurias vartotojas laiko sukeičiamomis ar pakeičiamomis pagal produkto savybes, kainas ir paskirtį, o tai reiškia, kad vertinimas vyksta atsižvelgiant į produktų, kuriuos nagrinėjamos įmonės tuo metu parduoda, rūšis, o ne į hipotetinius būsimus produktus, su kurių savybėmis, kaina ir naudojimu vartotojai dar nėra susipažinę.

218 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad ieškovė bet kuriuo atveju nepaaiškina, kaip dar neegzistuojantiems įrenginiams skirtų lustų daromas hipotetinis konkurencinis spaudimas galėjo turėti bent menkiausią įtaką Komisijos atliktos analizės rezultatams; kaip nurodyta šio sprendimo 209 ir 210 punktuose, Komisija rėmėsi gausiais sutampančiais duomenimis.

219 Galiausiai ieškovės argumentai, kad klausdama respondentų, ar jie pereitų nuo vienos rūšies lustų prie kitos, Komisija darė prielaidą, jog egzistuoja dvi skirtingos rinkos, t. y. UMTS lustų rinka ir LTE standartą palaikančių lustų rinka, turi būti atmesti kaip visiškai nepagrįsti.

220 Iš tiesų dėl šio aspekto Komisijos pateikti klausimai tik susiję su specifinėmis technologijomis, būtent su GSM, UMTS ir LTE standartais, iš kurių kiekviena turi atskiras savybes, ir tais klausimais siekiama būtent išsiaiškinti, ar tas technologijas palaikančius lustus jų pirkėjai gali laikyti tarpusavyje pakeičiamais ir dėl tos priežasties galbūt priskiriamais tai pačiai produktų rinkai.

221 Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis priekaištas turi būti atmestas.

– Dėl antrojo priekaišto, grindžiamo akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis dėl to, kad Komisija neišnagrinėjo pakeičiamumo grandinės egzistavimo

222 Ieškovė teigia, kad Komisija padarė akivaizdžių vertinimo ir teisės klaidų, nes neišnagrinėjo UMTS lustų ir ankstesnes ar vėlesnes technologijas palaikančių lustų pakeičiamumo grandinės egzistavimo.

223 Pasak ieškovės, Komisija turėjo išnagrinėti, ar, pereinant nuo vienos technologijos prie kitos, egzistavo tai, kad ji vadina „pakeičiamumo grandine“, t. y. remiantis jos žodžiais, „siūlomų produktų tęstinumas arba, jeigu jo nėra, akivaizdus struktūrinis „lūžio taškas“ tarp dviejų standartų“. Ji konkrečiai ginčija Komisijos išvadą, kad tarp UMTS lustų ir ankstesnių išplėstą standartą GSM/EDGS palaikančių lustų nėra pakeičiamumo grandinės.

224 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

225 Reikia pažymėti, kad pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 57 punkte Komisija paaiškina, kad dėl pakeičiamumo grandinių buvimo tam tikrais atvejais į rinką gali būti įtraukti kai kurie tiesiogiai nepakeičiami produktai, kai produktas B, atsižvelgiant į paklausą, yra A ir C produktų pakaitalas. Tokiu atveju, net jeigu A ir C produktai nėra tiesiogiai tarpusavyje pakeičiami, kiek tai susiję su paklausa, jie gali būti priskirti tai pačiai nagrinėjamų produktų rinkai, nes pakaitinio B produkto egzistavimas daro įtaką jų kainoms.

226 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad dėstydama šį priekaištą ieškovė iš esmės priekaištauja Komisijai, kad ši nusprendė, viena vertus, jog ankstesnę technologiją palaikantys lustai ir UMTS lustai nebuvo tarpusavyje pakeičiami, ir, kita vertus, jog UMTS lustai ir paskesnę technologiją

palaikantys lustai nebuvo tarpusavyje pakeičiami. Kitaip tariant ji Komisijai priekaištauja dėl to, kad ši atliko du „klasikinius“ dviejų produktų tarpusavio pakeičiamumo tyrimus, o ne galimą grandininio dviejų tiesiogiai nepakeičiamų produktų, kurie taptų pakeičiami netiesiogiai dėl jų bendro pakeičiamumo su trečiuoju produktu, tarpusavio pakeičiamumo tyrimą.

227 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 209 ir 210 punktais, UMTS lustų ir kitas technologijas, ankstesnes ar paskesnes už UMTS, palaikančių lustų tarpusavio pakeičiamumą ginčijamame sprendime Komisija išnagrinėjo būtent remdamasi gausiais sutampančiais duomenimis.

228 Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis priekaištas turi būti atmestas.

– Dėl trečiojo priekaišto, grindžiamo akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis dėl to, kad Komisija nusprendė, jog neprivalo taikyti SSNIP kriterijaus

229 Ieškovė teigia, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir teisės klaidą dėl to, jog ginčijamame sprendime netaikė SSNIP kriterijaus. Pasak ieškovės, nors 2017 m. sausio 11 d. Sprendime *Topps Europe / Komisija* (T-699/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:2), kuriuo Komisija remiasi savo sprendime, iš tikro kalbama apie kitas Komisijos turimas priemones nei tas kriterijus, įskaitant rinkos tyrimus ar vartotojų ir konkurentų nuomonės vertinimus, ta institucija vis dėlto privalo remtis tinkamais, įtikinamais ir patikimais įrodymais, tačiau šioje byloje ji taip nepadarė, nes rėmėsi atrinktais atsakymais į prašymuose pateikti informacijos išdėstytus painius klausimus. Ieškovė taip pat priekaištauja Komisijai, kad ginčijamo sprendimo 248 konstatuojamojoje dalyje ši nusprendė, kad toks kriterijus bet kuriuo atveju nėra tinkamas dėl to, kad UMTS lustų kaina jau buvo nustatyta suprakonkurenciniu lygmeniu.

230 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

231 Iš pradžių reikia priminti, kad taikant SSNIP kriterijų nagrinėjama, ar nedidelis produkto kainos augimas 5–10 % skatina reikšmingą klientų skaičių rinktis kitą produktą, kuris tokiu atveju bus laikomas pirmojo produkto pakaitalu.

232 Taip pat reikia pažymėti, kad nors SSNIP kriterijus yra pripažintas metodas apibrėžti nagrinėjamą rinką, jis nėra vienintelis Komisijos turimas metodas. Iš tiesų ji taip pat gali atsižvelgti į kitas priemones atitinkamai rinkai apibrėžti, kaip antai į rinkos tyrimus arba vartotojų ir konkurentų nuomonių vertinimą (2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Topps Europe / Komisija*, T-699/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:2, 82 punktas ir 2020 m. spalio 5 d. Sprendimo *HeidelbergCement ir Schwenk Zement / Komisija*, T-380/17, EU:T:2020:471, 331 punktas (nepaskelbtas Rink.)), ir ieškovė to neneigia.

233 Beje, remiantis tiek jurisprudencija, tiek pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 25 punktu galima teigti, kad nėra jokios griežtos hierarchijos tarp skirtingų Komisijos turimų vertinimo elementų (šiuo klausimu žr. 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Topps Europe / Komisija*, T-699/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:2, 82 punktą ir 2020 m. spalio 5 d. Sprendimo *HeidelbergCement ir Schwenk Zement / Komisija*, T-380/17, EU:T:2020:471, 331 punktą (nepaskelbtas Rink.)), ir ieškovė to taip pat neneigia.

234 Be to, reikia priminti, kad Komisija turi tam tikrą diskreciją apibrėžti atitinkamą rinką, nes tam reikia atlikti kompleksinius ekonominius vertinimus (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *CEAHR / Komisija*, T-427/08, EU:T:2010:517, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

235 Tuo remiantis darytina išvada, kad apibrėždama atitinkamą rinką SESV 102 straipsnio taikymo tikslais Komisija neprivalo taikyti SSNIP kriterijaus.

236 Taigi Komisija nepadarė teisės klaidos, kai ginčijamo sprendimo 180 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad šiuo atveju ji galėjo apibrėžti atitinkamą rinką, netaikydama SSNIP kriterijaus.

237 Beje, remiantis pirmojo priekaišto, kurį ieškovė pateikė grįsdama pirmojo pagrindo pirmą dalį, analize, galima teigti, kad ginčijamame sprendime apibrėždama atitinkamą rinką Komisija rėmėsi tinkamais, įtikinamais ir patikimais įrodymais, o ne atrinktais atsakymais į prašymuose pateikti informacijos išdėstytus painius klausimus, kaip teigia ieškovė. Taigi ieškovė neįrodė, kad Komisija padarė klaidą, kai šioje byloje netaikė SSNIO kriterijaus.

238 Be to, ieškovė net nebandė įrodyti, kad SSNIP kriterijaus taikymas būtų pakeitęs išvadas, prie kurių ginčijamame sprendime priėjo Komisija (šiuo klausimu žr. 2020 m. spalio 5 d. Sprendimo *HeidelbergCement ir Schwenk Zement / Komisija*, T-380/17, EU:T:2020:471, 331 punktą (nepaskelbtas Rink.)).

239 Taigi šį priekaištą reikia atmesti, nesant reikalo priimti sprendimą dėl vieno iš Komisijos pateikto ir ieškovės ginčijamo SSNIP kriterijaus netaikymo šioje byloje pateisinimo (Komisija teigė, kad tas kriterijus šioje byloje nebuvo tinkamas, nes UMTS lustų kaina jau buvo nustatyta suprakonkurenciniu lygmeniu) pagrįstumo.

240 Vadinasi, antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, susijusios su konkurenciniu spaudimu, kurį tiesiogiai daro uždara pasiūla laisvoje rinkoje

241 Šią dalį ieškovė grindžia keturiais priekaištais.

242 Pirma, ieškovė teigia, kad darydama išvadą, jog nėra tam tikrų vertikaliai į UMTS lustų rinką integruotų originalios įrangos gamintojų uždaros pasiūlos tiesiogiai daromo konkurencinio spaudimo, Komisija klaidingai rėmėsi nenuosekliais ir nereikšmingais tų gamintojų parodymais, tačiau neklausė klientų, ar jie pasirengę ir gebėtų pereiti prie savarankiško apsirūpinimo arba jį padidinti, jeigu jie jau būtų vertikaliai integruoti ir jeigu lustų kaina rinkoje padidėtų.

243 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija nepagrįstai į atitinkamą rinką neįtraukė [*konfidencialu*] [1] uždaros gamybos dėl jos nereikšmingumo nagrinėjamu laikotarpiu. Šiuo klausimu ji daro nuorodą į savo atsakymus į PP ir PPP, kuriuose įrodė, kad [*konfidencialu*] darė didelį konkurencinį spaudimą.

244 Trečia, ieškovė kritikuoja Komisijos sprendimą atmesti tam tikrus įrodymus, susijusius su rinkos dinamika ir sektoriaus tendencijomis, nors tokiame dinamiškame sektoriuje, koks nagrinėjamas ginčijamame sprendime, reikėjo atsižvelgti į šiuos pokyčius ir tendencijas. Juo labiau kad taip

[1] Neskelbiami konfidencialūs duomenys.

nagrinėjamu atveju buvo dėl to, kad, kiek tai susiję su kitais to sprendimo aspektais, būtent siekdama pagrįsti pažangiausio UMTS lustų rinkos segmento didžiulį augimo potencialą Komisija atsižvelgė į ateities prognozes.

245 Ketvirta, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad neatsižvelgė į komercinę realybę, būtent į tai, kad ji neteko maždaug 70 % *Huawei* MBB įrenginiams skirtų UMTS lustų pardavimo, dėl šios bendrovės patronuojamosios įmonės uždaros pasiūlos.

246 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

247 Remiantis pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 7 punktu teigtina, kad atitinkama produkto rinka apima visus produktus ar paslaugas, kurias vartotojas laiko sukeičiamomis ar pakeičiamomis pagal produkto savybes, kainas ir paskirtį.

248 Beje, remiantis pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 13 punktu, įmonės patiria trejopą konkurencinį spaudimą, t. y. paklausos pakeičiamumą, pasiūlos pakeičiamumą ir potencialią konkurenciją, o apibrėžiant rinką paklausos pakeičiamumas yra greičiausias ir veiksmingiausias konkretaus produkto gamintojus drausminantis veiksnys. Įmonė gali turėti lemiamą įtaką esamoms pardavimo sąlygomis tik tuo atveju, jei klientai gali nesunkiai pereiti prie pakaitinių produktų, todėl reikia identifikuoti kitus realius tiekimo šaltinius, kuriais gali naudotis aptariamų įmonių klientai.

249 Be to, kaip nurodyta pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 20 punkte, į pasiūlos pakeičiamumą taip pat galima atsižvelgti siekiant apibrėžti nagrinėjamą rinką esant tokiai padėčiai, kai pasiūlos pakeičiamumo poveikis efektyvumo ir greitumo atžvilgiu yra tolygus paklausos pakeičiamumo poveikiui. Tam tiekėjai, atsiliepdami į nedidelius, tačiau tvarius santykinių kainų pakitimus, turi galėti trumpuoju laikotarpiu ir nepatirdami didesnių papildomų sąnaudų ar rizikos perorientuoti gamybą ir gaminti nagrinėjamus produktus, taip pat juos pardavinėti (2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Microsoft / Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 484 punktas ir 2009 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Clearstream / Komisija*, T-301/04, EU:T:2009:317, 50 punktas).

250 Be to, pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 24 punkte nustatyta, kad apibrėžiant rinkas neatsižvelgiama į galimą konkurenciją, nes sąlygos, kuriomis ji tikrai gali daryti konkurencinį spaudimą, priklauso nuo tam tikrų su įėjimu į rinką sąlygomis susijusių veiksnių ir aplinkybių analizės.

251 Galiausiai reikia pažymėti, kad remiantis, be kita ko, pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 16, 20, 21 ir 23 punktais galima teigti, kad tarpusavio pakeičiamumas, kuris yra būtinas nagrinėjamai rinkai apibrėžti, turi būti įmanomas trumpuoju laikotarpiu (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, T-336/07, EU:T:2012:172, 123 punktą).

252 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 215 konstatuojamojoje dalyje, kurios ieškovė iš esmės neginčija, nustatyta, kad nagrinėjamu laikotarpiu tik trys vertikaliai integruotos įmonės savarankiškai apsirūpindavo UMTS lustais [*konfidencialu*]. Atsižvelgdama į nereikšmingą [*konfidencialu*] UMTS lustų gamybą tuo laikotarpiu Komisija minėtoje konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad savo analizėje į ją neatsižvelgs.

253 Dėl pirmojo priekaišto, kad Komisija, klaidingai remdamasi nenuosekliais ir nereikšmingais tam tikrų UMTS lustų rinkoje vertikaliai integruotų originalios įrangos gamintojų parodymais, nusprendė, jog tų gamintojų uždara pasiūla nedaro tiesioginio konkurencinio spaudimo,

pažymėtina, kad jai negalima priekaištauti, kad atlikdama tyrimą apklausė [*konfidencialu*] dėl jų pačių gaminamų lustų paskirties ir dėl jų ketinimų šiuo klausimu. Iš tiesų, kaip galima teigti remiantis pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 13 punktu, kad būtų įmanoma nustatyti, ar klientai gali nesunkiai pereiti prie pakaitinių produktų, reikia numatyti kitus realius tiekimo šaltinius, kuriais tie klientai galėtų naudotis.

254 Šiuo atveju [*konfidencialu*] atsakymai yra labai aiškūs, nes ginčijamo sprendimo 218 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad [*konfidencialu*] ir dėl to, kad to sprendimo 219 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad [*konfidencialu*]. Be to, ginčijamo sprendimo 220 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad [*konfidencialu*]. Tokie parodymai visiškai neatrodo nenuoseklūs ar nepagrįsti, priešingai, nei apskritai ir be jokio paaiškinimo teigia ieškovė.

255 Tuo remiantis darytina išvada, kad [*konfidencialu*] uždara gamyba nėra realus tiekimo šaltinis, kuriuo tretieji UMTS lustų pirkėjai galėjo naudotis nagrinėjamuoju laikotarpiu, todėl tie klientai negalėjo nesunkiai pereiti prie šios uždaros gamybos, kaip tai suprantama remiantis pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 13 punktu. Atsakydama į proceso organizavimo priemonę Komisija, be kita ko, nurodė, kad, remiantis to pranešimo 24 punktu, apibrėždama atitinkamą rinką ji neprivalėjo atsižvelgti į potencialiai (o ne jau) konkuruojančius produktus, kokie yra pačių [*konfidencialu*] gaminami lustai, kurie tuo laikotarpiu buvo labai ankstyvos kūrimo stadijos. Taigi nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos ir pakankamai motyvuotai Komisija, remdamasi tais atsakymais, galėjo nuspręsti, kad minėta uždara gamyba apskritai nebuvo skirta tretiesiems klientams aprūpinti, o to pakanka siekiant paneigti, kad ta uždara gamyba galėjo tuo laikotarpiu daryti tiesioginį konkurencinį spaudimą UMTS lustų gamintojams.

256 Be to, reikia atmesti ieškovės kritiką, kad Komisija veikiau turėjo apklausti klientus dėl jų pasirengimo ir galimybių pereiti prie savarankiško apsirūpinimo ar jį padidinti, kai kalbama apie vertikaliai jau integruotus klientus, jei laisvoje rinkoje UMTS lustų kaina išaugtų. Iš tiesų, atsižvelgiant į UMTS lustų rinkos savybes ir, be kita ko, į dideles kliūtis patekti į rinką būtent dėl didelių mokslo tyrimų ir plėtros (R&D) sąnaudų, reikalingų tokių lustų gamybai (ginčijamo sprendimo 11.4.1 punktas), sunku įsivaizduoti, kad vertikaliai neintegruoti klientai trumpuoju laikotarpiu būtų galėję patys imti gaminti tokius lustus.

257 Dėl vertikaliai integruotų klientų ginčijamo sprendimo 220 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad [*konfidencialu*]. Taigi *[konfidencialu]* nebegalėjo trumpuoju laikotarpiu padidinti savarankiško apsirūpinimo nagrinėjamu laikotarpiu. Dėl [*konfidencialu*] pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 230 konstatuojamojoje dalyje, grindžiamoje jų atsakymais į tuo tikslu Komisijos pateiktus klausimus, [*konfidencialu*]. Taigi pagrįstai galima daryti išvadą, kad net išaugus UMTS lustų kainoms laisvoje rinkoje, tas gamintojas bet kuriuo atveju nebūtų padidinęs savarankiškos gamybos, taip sukurdamas tiesioginį konkurencinį spaudimą rinkoje veikiantiems UMTS lustų gamintojams.

258 Taigi šį priekaištą reikia atmesti.

259 Dėl antrojo priekaišto, kad Komisija klaidingai neatsižvelgė į [*konfidencialu*] uždarą gamyba, reikia pažymėti, kad ieškovė neginčija, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 285 išnaša, savarankiškos gamybos, kuri 2010 m. ir 2011 m. sudarė tik 0,1 % nuo visos UMTS lustų gamybos laisvoje rinkoje, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 285 išnaša, nereikšmingumo.

260 Be to, ieškovė taip pat neneigia, kad nagrinėjamu laikotarpiu [konfidencialu] savo uždarą pagamintą produkciją naudojo išimtinai arba beveik išimtinai savo vidaus poreikiams ir kad tik nuo [*konfidencialu*], t. y. gerokai po to laikotarpio, tas gamintojas pradėjo tiekti tretiesiems klientams laisvoje rinkoje, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 225 konstatuojamąja dalimi.

261 Remiantis tuo, kad [*konfidencialu*] savarankiška gamyba buvo nereikšminga ir kad uždarai pagamintą produkciją nagrinėjamu laikotarpiu ieškovė naudojo išimtinai arba beveik išimtinai vidaus poreikiams, o to ji neginčija, galima teigti, kad sunku įsivaizduoti, jog, priešingai, nei teigia ieškovė, nagrinėjamu laikotarpiu [*konfidencialu*] būtų turėjusi pajėgumų drausminti siūlomas kainas UMTS lustų rinkoje, ir kad Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos ir pakankamai motyvuotai į analizę neįtraukė uždaros gamybos, o to pakanka šiam kaltinimui atmesti.

262 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad net jeigu [*konfidencialu*] uždarą gamybą Komisija būtų įtraukusi į atitinkamą rinką, atsižvelgiant į jos nereikšmingumą, kurio ieškovė neneigia, toks įtraukimas nebūtų turėjęs nė menkiausios įtakos Komisijos padarytai išvadai dėl ieškovės dominuojančios padėties toje rinkoje.

263 Dėl trečiojo priekaišto, grindžiamo tuo, kad Komisija nepakankamai atsižvelgė į rinkos dinamiką ir sektoriaus tendenciją, reikia priminti, kad pranešimo dėl rinkos apibrėžimo 24 punkte nustatyta, jog apibrėžiant rinkas neatsižvelgiama į galimą konkurenciją. Taigi Komisija neprivalėjo atsižvelgti į pokyčius po nagrinėjamo laikotarpio.

264 Priešingai, nei teigia ieškovė, toks požiūris nėra nesuderinamas su tuo, kad ginčijamo sprendimo 363 konstatuojamojoje dalyje Komisija atsižvelgė į didelį pažangiausio UMTS lustų rinkos segmento augimo potencialą, nes ta konstatuojamoji dalis siejama su to sprendimo 12 punktu dėl piktnaudžiavimo, kuriame Komisija gali atsižvelgti į prognozes, be kita ko, siekdama įvertinti galimą veiksmų, dėl kurių priekaištaujama, poveikį, o ne su to sprendimo 10 punktu dėl rinkos apibrėžimo, kuriame Komisija turi apibrėžti, kokie produktai nagrinėjamu laikotarpiu klientų laikomi tarpusavyje pakeičiamais, kad juos galėtų įtraukti į tą pačią produktų rinką. Kadangi tai yra dvi skirtingos analizės, kuriomis siekiama skirtingų tikslų, yra normalu, kad jas atlikdama Komisija atsižvelgia į skirtingus duomenis, ir tai nelemia jokio nenuoseklumo ar nesuderinamumo.

265 Galiausiai reikia konstatuoti, kad ieškovė tik bendrai ginčija neatsižvelgimą į tai, ką ji laiko „įrodymais, susijusiais su rinkos dinamika ir sektoriaus tendencijomis“, ir niekaip nepaaiškina, kokius įrodymus ji turi galvoje, kaip tie įrodymai galėjo padaryti įtakos Komisijos atliekamai analizei, ir, konkrečiau kalbant, kaip remdamasi tais įrodymai Komisija turėjo nuspręsti, jog vertikaliai integruotų įmonių uždara gamyba UMTS lustų rinkoje veikiantiems gamintojams daro tiesioginį konkurencinį spaudimą.

266 Taigi šį priekaištą reikia atmesti.

267 Dėstydama ketvirtąjį priekaištą dėl to, kad Komisija neatsižvelgė į komercinę realybę, ieškovė nurodo tik tai, kad neteko maždaug 70 % *Huawei* MBB įrenginiams skirtų UMTS lustų pardavimo dėl šios bendrovės patronuojamosios įmonės uždaros pasiūlos. Tačiau *Huawei* atsakyme į 2013 m. liepos 19 d. prašymo pateikti informacijos 25 klausimą, kuriuo remiasi ieškovė, nurodyta, kad tik 2013 m., tai yra pasibaigus nagrinėjamam laikotarpiui, *Huawei*

savarankiškai patenkino 69 % poreikių bendradarbiaudama su *HiSilicon*. Taigi Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai neatsižvelgė į šią aplinkybę, o to pakanka šiam priekaištui atmesti.

268 Dėl tos priežasties reikia pripažinti, kad nusprendusi, jog uždara pasiūla UMTS lustų rinkoje nedaro tiesioginio konkurencinio spaudimo, Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos ir nepažeidė pareigos motyvuoti. Taigi antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl trečios dalies, susijusios su konkurenciniu spaudimu, kurį netiesiogiai daro uždara pasiūla laisvoje rinkoje

269 Šią dalį ieškovė grindžia keturiais priekaištais.

270 Pirma, ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai apribojo netiesioginio konkurencinio spaudimo mobiliųjų telefonų, kuriuose naudojami UMTS lustai, vartotojų rinkoje analizę, remdamasi tuo, kad nagrinėjamu laikotarpiu savarankiškas apsirūpinimas kitiems įrenginiams, įskaitant MBB įrenginius, skirtais UMTS lustais buvo nereikšmingas. Beje, toks požiūris, pasak ieškovės, prieštarauja Komisijos išplėtotai „žalos teorijai“, kuri grindžiama MBB įrenginiuose naudojamais „pažangiausiais lustais“.

271 Antra, ieškovė teigia, kad, nepritaikius SSNIP kriterijaus, ginčijamo sprendimo 237 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas Komisijos teiginys, jog hipotetinis UMTS lustų kainų padidėjimas nelems didelio tokių lustų paklausos sumažėjimo laisvoje rinkoje, yra nepagrįstas ir nereikšmingas.

272 Trečia, netiesioginio suvaržymo dėl konkurencijos vartotojų rinkoje neigimas yra nesuderinamas su Komisijos išplėtota „žalos teorija“ dėl dviejų priežasčių.

273 Viena vertus, Komisija negali sau neprieštaraudama tvirtinti, kad hipotetinis kainų padidėjimas 5–10 % gamintojų rinkoje, t. y. UMTS lustų rinkoje, turėtų nereikšmingą įtaką vartotojų rinkai, t. y. įrenginių, kuriuose naudojami tie lustai, rinkoje (ginčijamo sprendimo 235 konstatuojamoji dalis), ir taip pat priekaištauti ieškovei, kad ši netiesiogiai taikė agresyvią kainodarą.

274 Kita vertus, Komisija negali sau neprieštaraudama teigti, kad net jeigu [*konfidencialu*] uždara gamyba būtų įtraukta į atitinkamą rinką, tai nebūtų turėję, atsižvelgiant į jos mažareikšmiškumą, jokių pasekmių ieškovės rinkos daliai, ir dėl tos priežasties pripažinti, jog uždara gamyba darė tam tikrą konkurencinį spaudimą laisvoje rinkoje (ginčijamo sprendimo 311 išnaša), taip pat daryti išvadą, kad nagrinėjamu laikotarpiu minėta uždara gamyba nedarė konkurencinio spaudimo laisvoje rinkoje.

275 Ketvirta, ieškovė teigia, kad ginčijamo sprendimo 311 išnašoje Komisija klaidingai nurodė, jog [*konfidencialu*] uždara gamyba galėtų būti įtraukta į atitinkamą rinką, o [*konfidencialu*] – ne, nes nagrinėjamu laikotarpiu MBB įrenginiams skirtais UMTS lustais ji apsirūpindavo tik laisvoje rinkoje.

276 Pasak ieškovės, Komisija negalėjo neįtraukti [*konfidencialu*] uždaros gamybos dėl to, kad ji ne savarankiškai apsirūpindavo MBB įrenginiams skirtis lustais, nors ginčijamame sprendime Komisijos pateiktas atitinkamos rinkos apibrėžimas neapsiribojo MBB įrenginiams skirtais UMTS lustais ir apėmė kitiems prietaisams skirtus UMTS lustus. Be to, to sprendimo

220 konstatuojamosios dalies b punkte pasakyta, kad nors 2009 m. [*konfidencialu*] paskelbė nutraukianti uždarą gamybą, iš tikrųjų ji savarankiškai apsirūpindavo iki 2013 m. trečiojo ketvirčio.

277 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

278 Iš pradžių reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 10.2.9.2 punkte Komisija paaiškino, dėl kokių priežasčių padarė išvadą, jog dviejų vienintelių vertikaliai integruotų įmonių uždara gamyba nagrinėjamu laikotarpiu per konkurenciją vartotojų rinkoje nedarė netiesioginio konkurencinio spaudimo UMTS lustų rinkoje.

279 Kad padarytų tokią išvadą, Komisija pirmiausia paaiškino, kad galimo netiesioginio konkurencinio spaudimo analizę atliko atsižvelgdama tik į galimą konkurenciją vartotojų rinkoje tarp mobiliųjų telefonų, kuriuose naudojami UMTS lustai, neįtraukiant kitų įrenginių, taip pat MBB įrenginių. Ginčijamo sprendimo 230 punkte ji nurodė, kad taip veikė dėl to, kad tuo atveju buvo vienintelis galimas netiesioginis konkurencinis spaudimas, nes į kitus įrenginius nei mobilieji telefonai skirtų integruoti UMTS lustų savarankiška gamyba nagrinėjamu laikotarpiu bet kuriuo atveju buvo nereikšminga.

280 Beje, Komisija taip pat paaiškino, kad išnagrinėjo tik [*konfidencialu*] daromą netiesioginį konkurencinį spaudimą, nes nagrinėjamu laikotarpiu [*konfidencialu*] uždara gamyba buvo nereikšminga, taigi nebūtų galėjusi daryti netiesioginio konkurencinio spaudimo laisvai rinkai.

281 Paskui Komisija pridūrė, viena vertus, kad dėl to, jog nagrinėjamų produktų praskiedimo faktorius buvo mažas, nes UMTS lusto kaina nagrinėjamu laikotarpiu sudarė tik apie 6 % mobiliojo telefono, į kurį jis integruotas, mažmeninės kainos, 5–10 % padidėjusi to lusto kaina turėtų tik menką įtaką galutinio produkto kainai, todėl toks UMTS lusto gamybos kainos padidėjimas laisvoje rinkoje išliktų pelningas lustų gamintojui, kurio prekybos apimtys dėl tokio padidėjimo nesumažėtų (ginčijamo sprendimo 235 konstatuojamoji dalis).

282 Kita vertus, Komisija įrodė, kad, atsižvelgiant į tai, jog mobilieji telefonai yra labai skirtingi gaminiai, nelygu prekių ženklas, o jų savybės – labai specifinės, padidėjus mobiliųjų telefonų kainai dėl į juos integruotų UMTS lustų kainos padidėjimo laisvoje rinkoje klientai nepereitų prie kito prekių ženklo mobiliojo telefono, kalbant konkrečiai, neimtų veikiau pirkti mobiliojo telefono, į kurį integruotas savarankiškai pagamintas lustas, kurio kaina nebūtų padidėjusi. Tai patvirtina, kad UMTS lustų gamybos kainos padidėjimas laisvoje rinkoje išliktų pelningas lustų gamintojams, kurių prekybos apimtys dėl tokio padidėjimo nesumažėtų (ginčijamo sprendimo 237 konstatuojamoji dalis).

283 Tuo remdamasi Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamu laikotarpiu uždara gamyba negalėjo daryti netiesioginio konkurencinio spaudimo UMTS lustų rinkoje.

284 Dėl pirmojo priekaišto, kad Komisija klaidingai apribojo netiesioginio konkurencinio spaudimo mobiliųjų telefonų, kuriuose naudojami UMTS lustai, vartotojų rinkoje analizę, reikia pažymėti, kad tai buvo taikoma konkrečiai įrenginiams, kuriems skirtų UMTS lustų savarankiška gamyba, pavyzdžiui, [*konfidencialu*], buvo didžiausia, todėl Komisijos sprendimas analizuoti tik šį rinkos segmentą buvo tinkamiausias būdas įrodyti netiesioginį konkurencinį spaudimą ir dėl to palankiausias ieškovei.

285 Beje, tai, kad toks apribojimas neva nedera su Komisijos išplėtota „žalos teorija“, kuri savo ruožtu koncentruojasi į MBB įrenginiuose naudojamus „pažangiausius lustus“, niekaip nekeičia to būdo palankumo ieškovei ir neturi jokios įtakos jo teisėtumui. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad į tuos įrenginius integruoti skirtų „pažangiausių lustų“ uždara gamyba, pasak Komisijos, buvo dar labiau ribota, palyginti su UMTS lustų, skirtų integruoti į mobiliuosius telefonus, gamyba, ir ieškovė to, beje, neginčija.

286 Dėl antrojo priekaišto, kad ginčijamo sprendimo 237 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas Komisijos teiginys, jog hipotetinis UMTS lustų kainos padidėjimas nelemtų didelio tokių lustų paklausos sumažėjimo laisvoje rinkoje, yra nepagrįstas ir nereikšmingas, nes nebuvo taikytas SSNIP kriterijus, pakanka priminti, kad Komisija neprivalo taikyti to kriterijaus (žr. šio sprendimo 235 punktą). Be to, reikia pažymėti, kad ieškovė šiuo atveju nepateikia jokio kito įrodymo nei SSNIP kriterijaus netaikymas, kad paneigtų tokį Komisijos teiginį.

287 Dėl trečiojo priekaišto, kad neatsižvelgimas į konkurencinį spaudimą laisvoje rinkoje dėl konkurencijos vartotojų rinkoje yra nesuderinamas su Komisijos išplėtota „žalos teorija“, reikia pažymėti, kad netiesioginė agresyvi kainodara, dėl kurios Komisija priekaištauja ieškovei, savaime negali paneigti netiesioginio konkurencinio spaudimo egzistavimo analizės, ir taip yra dėl dviejų priežasčių.

288 Viena vertus, priešingai, nei teigia ieškovė, Komisija nepadarė klaidos ir sau neprieštaravo, kai nusprendė, jog hipotetinis kainų padidėjimas 5–10 % gamintojų rinkoje, t. y. UMTS lustų rinkoje, turėtų tik nereikšmingą įtaką įrenginių, į kuriuos integruojami tie lustai, kainai vartotojų rinkoje, t. y. įrenginių, kuriuose yra tie lustai, kainoms, ir tuo pat metu priekaištavo ieškovei, kad ši netiesiogiai taikė agresyvią kainodarą. UMTS lustų kainos atrankusis sumažinimas, kurį ieškovė pasiūlė tik *Huawei*, šiai nesudarė palankesnių sąlygų sėkmingiau konkuruoti su varžove ZTE vartotojų rinkoje ne dėl to, kad bendras UMTS lustų kainos padidėjimas gamintojų rinkoje beveik neturėjo įtakos įrenginių, į kuriuos integruojami tie lustai, kainai vartotojų rinkoje.

289 Kita vertus, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 311 išnašoje Komisija nesuteikė jokio preteksto galvoti, kad [*konfidencialu*] uždara gamyba darė tam tikrą konkurencinį spaudimą laisvoje rinkoje. Toje išnašoje Komisija tik nurodė, kad bet kuriuo atveju, net jeigu visa [*konfidencialu*] UMTS lustų, t. y. mobiliesiems telefonams skirtų lustų ir į kitus įrenginius integruoti skirtų lustų, uždara gamyba turėtų būti įtraukta į atitinkamą rinką, 2009 m. ieškovės užimama rinkos dalis liktų nepakitusi, o 2010 m. ir 2011 m. sumažėtų tik nedaug ir bet kuriuo atveju išliktų didesnė nei 50 %. Dėl to ieškovės argumentas grindžiamas klaidingu tos išnašos aiškinimu.

290 Ketvirtasis priekaištas, kad ginčijamo sprendimo 311 išnašoje Komisija klaidingai nurodė, jog [*konfidencialu*] uždara gamyba galėtų būti įtraukta į atitinkamą rinką, o [*konfidencialu*] – ne, nes pastaroji nagrinėjamu laikotarpiu MBB įrenginiams skirtais UMTS lustais apsirūpindavo tik laisvoje rinkoje, taip pat grindžiamas klaidingu tos išnašos aiškinimu. Toje išnašoje Komisija iš tiesų niekaip nenusprendė, kad [*konfidencialu*] uždara gamyba galėtų būti įtraukta į atitinkamą rinką, o [*konfidencialu*] – ne.

291 Iš pradžių reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 311 išnaša susijusi su to sprendimo 240 konstatuojamąja dalimi, konkrečiai – su klausimu, ar gali būti, jog į MBB įrenginius sutelkta netiesioginio spaudimo analizė būtų davusi kitokį rezultatą.

292 Šiuo klausimu dėl [*konfidencialu*] Komisija tik nurodė, kad tiek mobiliesiems telefonams, tiek kitiems įrenginiams skirtų [*konfidencialu*] lustų uždara gamyba nagrinėjamu laikotarpiu buvo tokia nereikšminga, kad net jei būtų įtraukta į nagrinėjamą rinką (atliekant arba į mobiliuosius telefonus sutelktą netiesioginio spaudimo analizę, arba į MBB įrenginius sutelktą netiesioginio spaudimo analizę), dėl to ieškovės užimama rinkos nebūtų sumažėjusi žemiau numanomos 50 % dominavimo ribos.

293 Ginčijamo sprendimo 311 išnašoje dėl [*konfidencialu*] Komisija nurodė, kad jeigu būtų buvusi atliekama į MBB įrenginius sutelkta netiesioginio spaudimo analizė, į [*konfidencialu*] uždarą gamybą nebūtų buvę atsižvelgta dėl to, kad visus MBB įrenginiams skirtus UMTS lustus ši pirko laisvoje rinkoje ir kad 2009 m. paskelbė, jog nutrauks savarankišką gamybą, kaip galima teigti remiantis to sprendimo 220 konstatuojamosios dalies b punktu. Atvirkščiai, realiai atliktoje į mobiliuosius telefonus vartotojų rinkoje sutelktoje galimo netiesioginio spaudimo analizėje Komisija iš tikrųjų atsižvelgė į [*konfidencialu*] mobiliesiems telefonams skirtų vykdomą UMTS lustų uždarą gamybą, nes, kiek tai susiję su tais įrenginiais, ieškovė jais veiksmingai savarankiškai apsirūpindavo.

294 Be to, aplinkybė, kad ginčijamo sprendimo 220 konstatuojamojoje dalyje pasakyta, jog paskutinius UMTS lustus [*konfidencialu*] patiekė 2013 m., nepaneigia nei konstatavimo, kad MBB įrenginiams skirtus UMTS lustus [*konfidencialu*] įsigydavo tik laisvoje rinkoje, o savarankiškai gamino tik jos mobiliesiems telefonams skirtus lustus, nei konstatavimo, kad [*konfidencialu*] nusprendė nuo 2009 m. nutraukti uždarą gamybą, o 2010 m. nustojo kurti naujus UMTS lustus, nes nuo, viena vertus, to sprendimo priėmimo ir naujų UMTS lustų kūrimo pabaigos iki, kita vertus, paskutinių pagamintų UMTS lustų pateikimo gali praeiti keleri metai.

295 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nė vienas priekaištas, suformuluotas šiai daliai pagrįsti, negali paneigti ginčijamo sprendimo 10.2.9.1 punkte Komisijos atliktos analizės, kurioje prieita prie išvados, kad nagrinėjamu laikotarpiu UMTS lustų uždara gamyba nedarė netiesioginio spaudimo laisvoje rinkoje.

296 Taigi antrojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su ieškovės dominuojančia padėtimi nagrinėjamu laikotarpiu

297 Šią dalį ieškovė grindžia tokiais keturiais priekaištais.

298 Pirma, ieškovė teigia, kad jeigu produktų rinka būtų buvusi apibrėžta teisingai ir į ją būtų buvę įtraukti vertikaliai integruotų gamintojų uždari pardavimai, jos rinkos dalis būtų mažesnė nei 40 %, t. y. nesiektų dominavimo ribos.

299 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai pervertino jos rinkos dalių dydį. Jos teigimu, pagrindinių dažnių juostų lustų sektorius pasižymi trumpais inovacijų ciklais, todėl rinkos dalys yra laikinos ir netvarios, jos negali teisingai atspindėti jėgos santykių rinkoje. Be to, ji teigia, kad jeigu Komisija būtų teisingai atsižvelgusi į ieškovei daromą spaudimą, būtų priėjusi prie išvados, kad ši neturėjo reikšmingos ir tvarios įtakos rinkoje.

300 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog atitinkama rinka pasižymėjo didelėmis kliūtimis į ją pateikti ir plėstis. Jos teigimu, kadangi didžioji dalis aptariamos technologijos buvo standartizuota, nauji rinkos dalyviai buvo skatinami įsilieti į rinką nestabdomi poreikio skirti didžiules investicijas į mokslo tyrimus ir plėtrą Ji teigia, kad teisių perleidimo

tinklas, kuriuo naudojosi, taip pat nebuvo kliūtis patekti į rinką, o tai patvirtina aplinkybė, kad tik nedidelė mažuma į Komisijos klausimą dėl esančių kliūčių patekti į rinką atsakiusių subjektų šį perleidimo tinklą laikė kliūtimi.

301 Ketvirta, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad ši kiekybiškai neįvertino kitų jos identifikuotų kliūčių pateikti į rinką, t. y. mobiliųjų tinklų operatorių ir įrangos gamintojų poreikio sertifikuoti pagrindinių dažnių juostų lustus, taip pat jos prekių ženklo įvaizdžio, reputacijos ir tvirtų komercinių ryšių.

302 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

303 Remiantis jurisprudencija, SESV 102 straipsnyje nurodyta dominuojanti padėtis yra susijusi su įmonės turima ekonomine galia, suteikiančia jai galimybę užkirsti kelią veiksmingos konkurencijos išlaikymui atitinkamoje rinkoje ir elgtis pakankamai nepriklausomai nuo savo konkurentų, klientų ir galiausiai vartotojų (1979 m. vasario 13 d. Sprendimo *Hoffmann-La Roche / Komisija*, 85/76, EU:C:1979:36, 38 punktas).

304 Apskritai dominuojančią padėtį gali lemti keli veiksniai, kurie, atskirai vertinant, nebūtinai yra lemiami (1978 m. vasario 14 d. Sprendimo *United Brands ir United Brands Continentaal / Komisija*, 27/76, EU:C:1978:22, 66 punktas ir 1994 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *DLG*, C-250/92, EU:C:1994:413, 47 punktas). Tarp šių veiksnių ypač reikšmingas didelių rinkos dalių turėjimas (1991 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Hilti / Komisija*, T-30/89, EU:T:1991:70, 90 punktas ir 2010 m. birželio 25 d. Sprendimo *Imperial Chemical Industries / Komisija*, T-66/01, EU:T:2010:255, 255 ir 256 punktai).

305 Remiantis jurisprudencija, ypač didelės rinkos dalys iš tiesų savaime yra dominuojančios padėties įrodymas, nebent būtų susiklosčiusios išimtinės aplinkybės (1979 m. vasario 13 d. Sprendimo *Hoffmann-La Roche / Komisija*, 85/76, EU:C:1979:36, 41 punktas). Kalbant konkrečiau, 50 % dydžio rinkos dalis savaime reiškia dominuojančią padėtį, nebent būtų susiklosčiusios išimtinės aplinkybės (šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 60 punktą).

306 Analizuojant, ar yra dominuojanti padėtis, taip pat gali būti atsižvelgta į kitus veiksnius, kaip antai į nagrinėjamos įmonės ir jos artimiausių konkurentų turimų rinkos dalių santykį (šiuo klausimu žr. 1979 m. vasario 13 d. Sprendimo *Hoffmann-La Roche / Komisija*, 85/76, EU:C:1979:36, 48 punktą) arba į kliūtis pateikti į rinką ir joje plėstis, kylančias, be kita ko, dėl didelių investicijų poreikio (šiuo klausimu žr. 1978 m. vasario 14 d. Sprendimo *United Brands ir United Brands Continentaal / Komisija*, 27/76, EU:C:1978:22, 122 punktą), ar net, esant tam tikroms aplinkybėms, į turimas intelektinės nuosavybės teises (šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *AstraZeneca / Komisija*, T-321/05, EU:T:2010:266, 270 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

307 Dėl pirmojo priekaišto, kad jeigu atitinkama produktų rinka būtų buvusi apibrėžta teisingai ir į ją būtų buvę įtraukti vertikaliai integruotų gamintojų uždari pardavimai, tuomet ieškovės rinkos dalys nesiektų 40 %, pakanka priminti, kad, kaip galima teigti remiantis antrojo pagrindo pirmųjų trijų dalių analize, Komisija nepadarė klaidos apibrėždama atitinkamą produktų rinką kaip UMTS lustų rinką, o tai leidžia šį priekaištą atmesti.

308 Dėl antrojo priekaišto, kad, atsižvelgiant į specifines sektoriaus savybes, ieškovės rinkos dalių, kurias ji vadina laikinomis ir netvariomis, dydis neatspindėjo to, kad ji turi reikšmingą ir tvarią įtaką rinkoje, reikia pažymėti, kad net jeigu atitinkamai rinkai būtų būdingi trumpi naujovių ciklai, tai nėra išimtinės aplinkybės, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 305 punkte nurodytą jurisprudenciją, leidžiančios nepripažinti, kad tokio dydžio rinkos dalys savaime yra dominuojančios padėties egzistavimo įrodymas, ypač kai artimiausio konkurento rinkos dalys savo ruožtu yra gerokai mažesnės, kaip ir nagrinėjamu atveju. Remiantis ginčijamo sprendimo 3 ir 5 lentelėse pateiktais duomenimis, kurių ieškovė iš esmės neginčija, bet kuriuo atveju galima teigti, kad, kalbant apie pajamas, 2009 m. jai priklausė 61,2 % dydžio rinkos dalis, 2010 m. – 59,7 %, o 2011 m. – 62,5 %, o kalbant apie apimtis 2009 m., jai priklausė 58,9 % dydžio rinkos dalis, 2010 m. – 57,8 %, o 2011 m. – 65,3 %. Taigi tokios santykinai stabilios rinkos dalys negali būti pripažįstamos laikinomis ir netvariomis, priešingai, nei teigia ieškovė.

309 Kalbant apie jėgos santykius rinkoje, taip pat remiantis ginčijamo sprendimo 3 ir 5 lentelėse pateiktais duomenimis, kurių ieškovė iš esmės neginčija, galima teigti, kad pagal pajamas dvi artimiausios jos konkurentės 2009 m. buvo *ST-Ericsson*, kuriai priklausė 15,1 % dydžio rinkos dalis, ir *Intel*, kuriai priklausė 12,6 % dydžio rinkos dalis; 2010 m. *Intel* turėjo 18,9 % dydžio rinkos dalį, o *ST Ericsson* – 8,9 %; galiausiai 2011 m. *Intel* priklausė 19,1 % dydžio rinkos dalis, o *Broadcom* – 4,4 %. Pagal apimtis dvi artimiausios jos konkurentės 2009 m. buvo *ST-Ericsson*, užimanti 20–30 % rinkos dalį, ir *Intel*, užimanti 10–20 % rinkos dalį; 2010 m. *Intel* turėjo 10–20 % dydžio rinkos dalį, o *ST Ericsson* ir *Marvell* – 5–10 %; galiausiai 2011 m. *Intel* priklausė 20–30 % dydžio rinkos dalis, o *Marvell* – 5–10 %. Tačiau, priešingai, nei teigia ieškovė, šios lentelės įrodo, kad nagrinėjamu laikotarpiu ji varžėsi tik su pavieniais konkurentais, užimančiais gerokai silpnesnę padėtį ir, priešingai nei ji, turinčiais santykinai nestabilias rinkos dalis, o tai patvirtina, kiek tai susiję su ieškove, reikšmingą ir tvarią įtaką rinkoje, o jos konkurentų galimybė daryti jai realų spaudimą dėl to tampa mažai tikėtina. Todėl antrąjį priekaištą reikia atmesti.

310 Dėl trečiojo priekaišto, kuris iš esmės susijęs su tuo, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog UMTS lustui kurti reikalingos investicijos būtent į mokslo tyrimus ir plėtrą yra kliūtis ateiti į rinką ir joje plėstis, ir dėl ketvirtojo priekaišto, kad Komisija kiekybiškai neįvertino kitų identifikuotų kliūčių ateiti į rinką, t. y. mobiliųjų tinklų operatorių ir įrangos gamintojų poreikio sertifikuoti pagrindinių dažnių juostų lustus, taip pat ieškovės prekių ženklo įvaizdžio, reputacijos ir tvirtų komercinių ryšių, pakanka pažymėti, kad šie priekaištai susiję su kitais veiksniais, į kuriuos gali būti atsižvelgta analizuojant dominuojančios padėties egzistavimą (žr. šio sprendimo 306 punktą), tačiau jais negalima paneigti įrodymo, jog egzistuoja dominuojantis padėtis, kuri buvo įrodyta laikantis šio sprendimo 305 nurodytos jurisprudencijos.

311 Remiantis tuo, kas išdėstyta, antrojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti.

Dėl penktos dalies, susijusios su pažangiausio UMTS lustų rinkos segmento, kuriuo Komisija grindė savo analizę, apibrėžimu

312 Apibrėždama penktą dalį ieškovė iš esmės priekaištauja Komisijai dėl to, kad ši savo analizę grindė pažangiausiu UMTS lustų segmentu, nors tai yra niekada neegzistavusi patogumo sąvoka, kuri nagrinėjamu laikotarpiu neatitinka techninio ir komercinio pagrįstumo.

313 Taigi reikia pripažinti, kad šie argumentai yra nereikšmingi, jeigu jais remiamasi siekiant užginčyti atitinkamos rinkos apibrėžimą arba ieškovės dominuojančią padėtį. Iš tiesų pažangiausią UMTS lustų rinkos segmentą Komisija apibrėžė ne ginčijamo sprendimo 10 punkte dėl rinkos

apibrėžimo ir ne to sprendimo 11 punkte dėl dominuojančios padėties, o aptariamo sprendimo 12 punkte dėl piktnaudžiavimo ir, konkrečiau kalbant, ieškovės strategijos konkuruoti su *Icera* šiame pažangiausiame sektoriuje analizėje (ginčijamo sprendimo 12.4 punktas).

314 Paklausta apie tai pritaikius proceso organizavimo priemonę ieškovė nurodė, kad pažangiausio UMTS lustų rinkos segmento, kuriuo Komisija grindė savo analizę, apibrėžimo kritiką ji išplėtojo dėstydama antrąjį pagrindą tik dėl to, kad kuo anksčiau rašytiniuose dokumentuose iškeltų šį esminį klausimą, nes ta kritika galbūt galėjo turėti įtakos kitiems vėliau išplėtotiems pagrindams, be to, ji norėjo įvardyti atitinkamos rinkos apibrėžties nenuoseklumus, įskaitant kiek tai susiję su šiuo pažangiausiu segmentu, kuris buvo tos rinkos dalis.

315 Tokio atsakymo vis dėlto nepakanka norint paneigti šios dalies nereikšmingumą, nes net jeigu jai pagrįsti suformuluotam priekaištui būtų pritarta, tai negalėtų paneigti Komisijos padarytos išvados dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo ir ieškovės dominuojančios padėties.

316 Tuo remiantis darytina išvada, kad antrojo pagrindo penktą dalį reikia atmesti. Atsižvelgiant į tai, kad šio pagrindo kitos dalys taip pat buvo atmestos (žr. šio sprendimo 240, 268, 296 ir 311 punktus), šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl penktojo pagrindo, siejamu su „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“ ir pareigos motyvuoti neįvykdymu, kiek tai susiję su „faktiškai sumokėtų“ kainų atkūrimu

317 Penktasis pagrindas suskirstytas į dvi dalis. Pirmoji susijusi su ginčijamame sprendime atlikto „kainų įvertinimo iš naujo“ nereikalingumu. Antroji – su tame sprendime padarytomis klaidomis, kiek tai susiję su tuo „įvertinimu iš naujo“.

Dėl pirmos dalies, susijusios su ginčijamame sprendime atlikto „kainų įvertinimo iš naujo“ nereikalingumu

318 Grįsdama pirmąją dalį ieškovė iš esmės teigia, kad Komisija, nesirėmusi *Qualcomm* apskaitos duomenimis lustų kainoms nustatyti, nereikalingai ir nepagrįstai „iš naujo įvertino“ jos duomenis apie kainas. Taip ji kelia klausimą dėl ginčijamame sprendime atlikto *Huawei* ir ZTE įmonei *Qualcomm* nagrinėjamu laikotarpiu faktiškai sumokėtų kainų atkūrimo.

319 Pirma, ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime atkurdama kainas Komisija netinkamai atsižvelgė į jos prieštaravimus dėl PP atliktos kainų ir sąnaudų analizės, kurioje kritikuojama aplinkybė, viena vertus, kad jas atkuriant nebuvo įtrauktos tam tikros pajamos, o keliais atvejais vidutinių pardavimo kainų svyravimai klaidingai palaikyti apskaitos klaidomis, ir, kita vertus, kad toje analizėje neatsižvelgta į vėlyvo pajamų įtraukimo į apskaitą pasekmes.

320 Antra, ieškovė teigia, kad kainos ir sąnaudų analizėje Komisija klaidingai atsižvelgė į *Qualcomm* kainų duomenis, naudodama ketvirčio referencinį laikotarpį. Jos teigimu, tinkamiausias ir komerciniu požiūriu reikšmingiausias laikotarpis vertinant kainų tarifų duomenis yra šeši mėnesiai ar net vieni metai. Ji pažymėjo, kad nesitarė dėl kainų su savo klientais ir kas ketvirtį jų neperžiūrėjo, o įprastai su jais sudarė sutartis gerokai ilgesniems laikotarpiams.

321 Ieškovė priduria, kad Komisija klaidingai atmetė argumentą, kad agregacija ilgainiui galėtų išspręsti problemas dėl vėlyvo įtraukimo į apskaitą sistemos, nes ši rizika susijusi tik su nedideliais skaičiais, pripažįstant, kad rizika, jog agresyvios kainodaros laikotarpius bus sunku identifikuoti

dėl jų vidurkio ilgesniu referenciniu laikotarpiu, kyla tik tuo atveju, jei būtų atlikta ne tik agresyvios kainodaros laikotarpio, bet ir viso susigrąžinimo laikotarpio ar jo dalies kainos ir sąnaudų analizė. Jos teigimu, kadangi Komisijos nurodoma agresyvi kainodara buvo taikoma dvejus metus, kainos ir sąnaudų analizę buvo galima atlikti remiantis šešių mėnesių trukmės referenciniais laikotarpiais.

322 Trečia, ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime atliktas vidutinių pardavimo kainų įvertinimas iš naujo yra nereikalingas, nes, kiek tai susiję su apskaitos duomenyse nurodytomis vidutinėmis pardavimo kainomis, skirtumas, palyginti su Komisijos gautais skaičiavimo rezultatais, bet kuriuo atveju yra minimalus. Be to, ji teigia, kad PP Komisijos atlikta kainos ir sąnaudų analizė, kuri buvo grindžiama jos duomenimis, atskleidė tik labai trumpai ir nereguliariai taikytas už sąnaudas mažesnes kainas, o tai negali būti suderinama su Komisijos išplėtota „žalos teorija“, grindžiama konkurencijai prieštaraujančiu konkurencinių galimybių ribojimu. Pasak ieškovės, tai reiškia, kad Komisija performulavo vidutines pardavimo kainas tik tam, kad nereikėtų konstatuoti nereguliarios agresyvios kainodaros ir dėl tos priežasties – pažeidimo nebuvimo.

323 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

324 Iš pradžių reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 12.5 punkte išdėstytas Komisijos metodas ir apskaičiuotos vieneto vidutinės ketvirčio pardavimo kainos, kurias *Huawei* ir ZTE faktiškai sumokėjo už lustus, dėl kurių nagrinėjamu laikotarpiu atliekamas tyrimas.

325 PP Komisija skaičiavimus daugiausia grindė *Qualcomm* apskaitos duomenimis. Tačiau dėl to, kad buvo taikomi JAV naudojami bendrieji apskaitos principai (toliau – USA GAAP), ir dėl atsakyme į PP išdėstytų argumentų Komisija nusprendė, kad kainos ir sąnaudų analizės negalima grįsti tais apskaitos duomenimis, neatlikus patikslinimų, kad būtų atsižvelgta į pajamų įtraukimo į apskaitą principą ir tiksliau atspindėtas ekonominis pagrįstumas nagrinėjamu laikotarpiu.

326 Konkrečiai kalbant, pasak Komisijos, viena vertus, konkretų ketvirtį iš pradžių įtrauktose pajamose galėjo būti nuvertinta faktinė galutinė per tą ketvirtį parduotų vienetų kaina ir, kita vertus, vėlyvas *Qualcomm* sukauptų ir dar nesumokėtų rezervų įtraukimas į apskaitą išpūtė pajamas tą ketvirtį, per kurį jos buvo įtrauktos. Tokį vėlyvą įtraukimą į apskaitą lėmė ieškovės taikyti USA GAAP, pagal kuriuos lusto fizinio išsiuntimo momentu *Qualcomm* privalėjo įtraukti tik tas pajamas, kurios buvo tikrai gautos ir išmatuojamos. Rezervai iš naujo įtraukiami į *Qualcomm* apskaitą tik tada, kai paaiškėja tikslus lustų, kuriems taikoma finansinė paskata, kiekis.

327 Dėl tos priežasties Komisija nusprendė, kad negalima remtis *Qualcomm* apskaitos duomenimis, neatlikus patikslinimų, kad būtų atsižvelgta į skirtumą tarp ketvirčio, per kurį lustai buvo parduoti, ir ketvirčio, per kurį pajamos įtrauktos į apskaitą.

328 Dėl tos priežasties Komisijos įvertino „faktiškai sumokėtas“ kainas, atsižvelgdama į rezervus, kurie iš nauja įtraukiami į *Qualcomm* apskaitą, ir taip apskaičiavo gautas *bruto* pajamas tą ketvirtį, per kurį įvyko pardavimas.

329 Ginčijamo sprendimo 608–610 punktuose Komisija taip pat pažymėjo, kad rėmėsi ketvirčio referenciniais laikotarpiais, atsižvelgdama į tai, kad, pirma, remiantis tam tikrais [*konfidencialu*] dokumentais buvo galima teigti, jog sprendimus dėl kainų *Qualcomm* priimdavo kas ketvirtį, antra, kad finansinės paskatos prašymus klientai taip pat teikdavo kas ketvirtį, ir, trečia, tas laikotarpis sutapo su *Qualcomm* pateiktų AVC duomenimis, kurie taip pat buvo teikiami kas ketvirtį.

330 Dėl pirmojo priekaišto, kuris iš esmės grindžiamas tuo, kad Komisija neteisingai atsižvelgė į atsakyme į PP ieškovės suformuluotus argumentus, reikia pažymėti, kad ši nepaaiškina, kaip Komisija tinkamai neatsižvelgė į jos pastabas, ir dėl kokios priežasties ginčijamame sprendime pateiktas kainų atkūrimas nebuvo reikalingas siekiant atsakyti į tame atsakyme išdėstytą kritiką.

331 Bet kuriuo atveju pakanka priminti, kad, kaip nurodyta ginčijamame sprendime, dėl USA GAAP taikymo ir atsakyme į PP pateiktų argumentų Komisija nusprendė, kad negali kainos ir sąnaudų analizės grįsti *Qualcomm* apskaitos duomenimis, neatlikus patikslinimų, kad būtų atsižvelgta į pajamų apskaitos principą. Tame sprendime atkurdama kainas Komisija taip atsižvelgė į šią aplinkybę, apskaitoje padarytus patikslinimus suderindama su atitinkamais pardavimais, kad būtų tiksliau atspindėtas ekonominis pagrįstumas nagrinėjamu laikotarpiu. Konkrečiai kalbant, ji patikslino tuos apskaitos duomenis, remdamasi ieškovės turimais dokumentais, kad įvairius paskatų mokėjimus iš naujo priskirtų prie juos atitinkančių vienetų ir taip apskaičiuotų *Huawei* ir ZTE faktiškai sumokėtą kainą.

332 Be to, reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad ji anksčiau jau atliko tam tikrus patikslinimus, grindžiamus dominuojančios įmonės kainų ir sąnaudų išrašais bei visa kita jos pateikta reikšminga informacija, kad būtų atspindėtas ekonominis pagrįstumas. Toks metodas patvirtintas Bendrojo Teismo jurisprudencijoje, pavyzdžiui, 2007 m. sausio 30 d. Sprendime *France Télécom / Komisija* (T-340/03, EU:T:2007:22, 131–137 punktai), 2008 m. balandžio 10 d. Sprendime *Deutsche Telekom / Komisija* (T-271/03, EU:T:2008:101, 208–211 punktai) ir 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Slovak Telekom / Komisija* (T-851/14, EU:T:2018:929, 220–235 punktai).

333 Tokiomis aplinkybėmis pirmąjį priekaištą reikia atmesti.

334 Dėl antrojo priekaišto, kad pasirinktas ketvirčio referencinis laikotarpis kainos ir sąnaudų analizei atlikti nebuvo pats tinkamiausias, reikia priminti, kad srityse, kuriose būtina atlikti kompleksinius ekonominius vertinimus, Sąjungos teismas turi ne tik patikrinti pateiktų įrodymų tikslumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir ištirti, ar tie įrodymai sudaro reikšmingų įrodymų, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, visumą ir ar jais galima pagrįsti padarytas išvadas. Šioje byloje Sąjungos teismas turės atlikti teisėtumo kontrolę, remdamasis ieškovės pateiktais įrodymais nurodytiems pagrindams pagrįsti (žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, 54 ir 56 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

335 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 609, 610 ir 630–633 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė įrodymus, kuriais remdamasi nustatė ketvirčio referencinį laikotarpį, ir argumentus, kodėl reikia atmesti ieškovės iškeltus prieštaravimus.

336 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad nors ginčijamo sprendimo 28–30, 44 ir 45 lentelėse pateikti duomenys iš tiesų neįrodo visiško vienodumo nustatant pirkimo laikotarpius, reikia pripažinti, kad jomis remiantis galima daryti išvadą, jog dažniausiai taikytas laikotarpis iš tiesų yra ketvirtis. Reikia pridurti, viena vertus, kad klientai prašymus dėl finansinių paskatų pateikti turėjo per ketvirtį ir, kita vertus, kad pačios *Qualcomm* pateikti su išlaidomis dėl AVC susiję duomenys taip pat buvo suskirstyti į ketvirčius. Be to, nei rašytiniuose dokumentuose, nei atsakymuose į PP ir PPP, kuriais remiasi, ieškovė nepateikė argumento ar įrodymo, pagrindžiančio jos teiginį, kad Komisija turėjo naudoti šešių mėnesių ar vienų metų referencinį laikotarpį.

337 Kiti ieškovė pateikti duomenys juo labiau neleidžia pripažinti, kad Komisija padarė klaidą, kai pasirinko taikyti ketvirčio referencinį laikotarpį kainos ir sąnaudų analizei atlikti.

338 Viena vertus, ieškovei nepavyko įrodyti, kaip vėlyvo įtraukimo į apskaitą problema, kuri daro įtakos visam nagrinėjamam laikotarpiui, galėjo, kaip ji teigia, būti išspręsta pakeitus referencinį laikotarpį.

339 Kita vertus, net jeigu, kaip teigia ieškovė, atsižvelgus į ilgesnį referencinį laikotarpį analizė būtų iškraipyta tik tuo atveju, jei būtų atsižvelgta į ilgesnio laikotarpio nei agresyvios kainodaros laikotarpis kainas, ši aplinkybė nereiškia, kad būtinai turi būti pasirinktas toks referencinis laikotarpis, kokį siūlo ieškovė. Iš tiesų šiuo atveju Komisija, atsižvelgusi į reikšmingiausius su ieškovės veikla susijusius duomenis ir aplinkybes, rinkosi taikyti ketvirčio, šešių mėnesių ar vienų metų referencinį laikotarpį. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad ieškovei nepavyko įrodyti, kad buvo padaryta klaida pasirenkant ketvirčio referencinį laikotarpį.

340 Tokiomis sąlygomis antrąjį priekaištą reikia atmesti.

341 Dėl trečiojo priekaišto, susijusio su Komisijos atlikto vidutinių pardavimo kainų įvertinimu iš naujo nereikalingumu, nes, kiek tai susiję su į ieškovės apskaitos duomenis įtrauktomis vidutinėmis pardavimo kainomis, nuokrypis, palyginti su Komisijos skaičiavimo rezultatais, bet kuriuo atveju yra minimalus, reikia pažymėti, kad, remiantis ginčijamo sprendimo 614, 739, 740, 774, 775 ir 922 konstatuojamosiomis dalimis, ieškovės apskaitoje nurodytų kainų ir Komisijos iš naujo įvertintų kainų skirtumas labai dažnai buvo menkas. Šią aplinkybę šalys iš esmės patvirtino per posėdį.

342 Taigi ieškovė neįrodė, kad ši aplinkybė turėtų įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui. Iš tiesų, nors į jos apskaitos duomenis įtrauktų vidutinių pardavimo kainų ir Komisijos iš naujo įvertintų vidutinių kainų skirtumas yra tik menkas, vis dėlto tuo remiantis negalima daryti išvados, kad iš naujo įvertindama pardavimo kainas Komisija padarė klaidą. Tokiomis sąlygomis šį priekaištą reikia atmesti.

343 Be to, ieškovės argumentas, kad apskaitos duomenimis grindžiama kainos ir sąnaudų analizė atskleidė tik tai, jog už sąnaudas mažesnės kainos buvo taikomos labai trumpai ir nereguliariai, ir dėl to nesuderinamas su bet kokiu pažeidimo konstatavimu, yra visiškai nepagrįstas. Iš tiesų ieškovė nepaaiškina, ką vadina nereguliaria agresyvia kainodara ir dėl kokios priežasties tokia agresyvi kainodara negali būti laikoma konkurencijos teisės pažeidimu.

344 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, trečiąjį priekaištą ir visą penktojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, susijusios su ginčijamame sprendime padarytomis klaidomis, kiek tai siejama su atliktu „įvertinimu iš naujo“

345 Šią dalį ieškovė grindžia penkiais priekaištais.

346 Pirma, ieškovė teigia, kad skaičiuodama „faktiškai sumokėtas“ kainas Komisija, remdamasi *Huawei* ir ZTE įmonei *Qualcomm* pateiktų prašymų dėl finansinių paskatų, kurie įtraukti į kainos ir sąnaudų analizės patikimumo užtikrinti negalėjusius „dokumentų paketus“, neteisingu tvarkymu, klaidingai perkėlė tam tikras finansines paskatas iš ketvirčių, kuriais jos buvo įtrauktos į *Qualcomm* apskaitos sistemą, į ketvirčius, kuriais aptariami vienetai buvo išsiųsti klientui.

347 Be to, ieškovė pažymi, kad priežastys, dėl kurių aptariami „dokumentų paketai“ atrodė nepatikimi, buvo nurodytos atsakyme į PPP, kuriame ji paaiškino, kad juos labai išsamiai parengė klientai, kurie nebesugebėjo patikėti jų paaiškinimu tuo metu, kai 2017 m. Komisija jų paprašė tuos paaiškinimus pateikti. Be to, tie „dokumentų paketai“ neišsamūs ir kartais juose yra nenuoseklumų ir klaidų.

348 Antra, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad naudojo nepagrįstai retrospektyvų metodą, nes rezervus perkėlė remdamasi prielaida, kad pardavimo momentu *Qualcomm* galėjo ypač tiksliai numatyti paskatos prašymus.

349 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 620 konstatuojamojoje dalyje išdėstytas konstatavimas, kad svarbiausiai yra tai, jog *Qualcomm* buvo pasirengusi skatinti visų vienetų, dėl kurių *a priori* buvo sudarytos skatinimo priemones numatančios atskiros sutartys, pirkimą, neturi prasmės. USA GAAP taikymas reiškia, kad lustų užsakymų gavimo ir išsiuntimo momentu *Qualcomm* privalėjo daryti prielaidą, kad visi lustų vienetai atitiks kiekvienos potencialiai taikytinos paskatos reikalavimus, nesuteikiant jai teisės turėti bent menkiausią abejonę. Tai nereiškia, kad *Qualcomm* pripažino, kad visiems vienetams taikoma maksimali paskata.

350 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisijos požiūris yra nenuoseklus, nes ši institucija, viena vertus, *Qualcomm* apskaitoje nurodytas kainas atmetė kaip „nepritaikytas“ ir, kita vertus, selektyviai naudojo tas kainas dviejuose svarbiausiuose skaičiavimuose, t. y. skaičiuodama lustų, dėl kurių nebuvo „duomenų paketų“, kainą ir atlikdama skaičiavimą, kad kainos ir sąnaudų analizėje galėtų priskirti papildomas mokslo tyrimų ir plėtros sąnaudas.

351 Ketvirta, ieškovė teigia, kad Komisijos taikomas metodas prieštarauja 2014 m. spalio 15 d. Sprendimui C(2014) 7465 *final* dėl bylos nagrinėjimo pagal SESV 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla AT.39523 – *Slovak Telekom*), kuriame Komisija nusprendė, kad, siekiant teisinio saugumo, pageidautina, kad vertinimai būtų atliekami remiantis nagrinėjamos įmonės naudojamomis sąnaudų duomenų bazėmis, o ne duomenų bazėmis, skirtomis *ex post* atliekant sudėtingus tikslinimus ir skaičiavimus.

352 Penkta, ieškovė pažymi, kad pagal Komisijos metodą gaunamos kainos, kurios tam tikrais atvejais akivaizdžiai nėra *Qualcomm* klientų „faktiškai sumokėtos“ kainos. Pavyzdžiui, nėra jokių abejonių dėl *Huawei* sumokėtos realios kainos už neišsiųstus *Qualcomm* parduotų [*konfidencialu*] vienetų lusto MDM8200 užsakymus, kurių sutarta galutinė ir fiksuota kaina buvo [*konfidencialu*] (USD) už vieną lustą, atskaičius visas paskatas; atvirkščiai, Komisijos atkurta kaina atlikus pertvarkymus yra [*konfidencialu*] (USD) už vieną lustą. Taip pat 2011 m. pirmąjį ketvirtį už lustą MDM8200 *Huawei* sumokėta kaina buvo [*konfidencialu*] USD už vienetą, nors Komisija, remdamasi klaidingu metodu, padarė išvadą, kad vidutinė to lusto *neto* pardavimo kaina yra [*konfidencialu*] USD už vienetą.

353 Be to, Komisija negali paaiškinti, kodėl 2011 m. pirmojo ketvirčio pagrindinės paskatos vidutinė *neto* pardavimo kaina buvo nesuderinama su [*konfidencialu*] skaidrėje nurodyta pagrindinės paskatos vidutine neto pardavimo kaina: abi performuluotos kainos, kurias Komisija bando pagrįsti remdamasi 2010 m. rugpjūčio 4 d. [*konfidencialu*] pristatymo skaidre, akivaizdžiai nėra „realios“ kainos.

354 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

355 Dėl pirmojo priekaišto, kad iš esmės „duomenų paketai“, į kuriuose įtraukti *Huawei* ir ZTE įmonei *Qualcomm* pateikti paskatų prašymai, negalėjo užtikrinti kainos ir sąnaudų analizės patikimumo, pakanka pasekti Komisijos pavyzdžiu ir konstatuoti, kad, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 597 konstatuojamojoje dalyje, aptariamais dokumentais naudojosi pati ieškovė, išduodama kredito avizas ir tvarkydama apskaitą, o ieškovė to neneigia. Taigi, nesant kitų ieškovės pateiktų įrodymų, šį priekaištą reikia atmesti.

356 Dėl antrojo priekaišto, kad Komisija taikė nepagrįstai retrospektyvų metodą, nes rezervus perkėlė remdamasi prielaida, jog pardavimo momentu *Qualcomm* galėjo būti visiškai tikra, kad bus pateikti paskatų prašymai, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, Komisijos metodas negrindžiamas kriterijais, kurių *Qualcomm* negalėjo įvertinti. Iš tiesų *Qualcomm* kainos buvo sudarytos kaip *bruto* kainos, kurioms buvo taikomos paskatos, t. y. nuolaidos. *Qualcomm*, priimdama sprendimus dėl kainų nustatymo, žinojo, kokia gali būti mažiausia vieneto kaina, jei būtų pritaikytos visos paskatos. Šiuo skaičiavimu, kaip teigia Komisija, paprasčiausiai buvo siekiama remiantis *Qualcomm* turima informacija, kuria ši naudojosi tvarkydama apskaitą, nustatyti *Huawei* ir ZTE faktiškai sumokėtą kainą. Šių argumentų pakanka, kad šį priekaištą būtų galima atmesti.

357 Dėl trečiojo priekaišto, kad Komisijos metodas dėl *Qualcomm* kainų yra nenuoseklus, reikia pažymėti, jog tam, kad tą priekaištą būtų galima atmesti, pakanka jį grįsti klaidinga prielaida, kad ginčijamame sprendime buvo konstatuota, jog *Qualcomm* apskaitos kainos yra „neadaptuotos“. Iš tiesų to sprendimo 603, 613 ir 618 konstatuojamosiose dalyse, kuriomis remiasi ieškovė, Komisija aiškiai nurodo neadaptuotas apskaitos kainų dalis, tačiau neatmeta galimybės jas naudoti padarius reikiamus patikslinimus remiantis kitais informacijos šaltiniais.

358 Dėl ketvirtojo priekaišto, grindžiamo prieštara 2014 m. spalio 15 d. Sprendimui C(2014) 7465 *final* dėl bylos nagrinėjimo pagal SESV 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla AT.39523 – *Slovak Telekom*), reikia pažymėti, kad nors Komisija tam tikrais atvejais iš pradžių tikrai rėmėsi dominuojančios įmonės apskaitoje pateiktais skaičiais, o to kartais pakakdavo, kai tų skaičių nebuvo arba jie neatitikdavo rinkos tikrosios padėties, ji nustatė tinkamas reprezentatyvias vertes, taip pat grindžiamas visa reikšminga dominuojančios įmonės pateikta informacija. Kaip pažymėta šio sprendimo 332 punkte, Bendrasis Teismas patvirtino šį metodą. Taigi šį priekaištą reikia atmesti.

359 Dėl penktojo priekaišto, kad pagal Komisijos taikytą metodą buvo nustatytos kainos, kurios tam tikrais atvejais akivaizdžiai nėra *Qualcomm* klientų „faktiškai sumokėtos“ kainos, reikia konstatuoti, kad, kiek tai susiję su pirmuoju ieškovės nurodytu pavyzdžiu, skaidrė, kuria paremta Komisijos gynyba (ieškinio A.2.2.19 priedas), iš tiesų atskleidžia, kad už lustą MDM8200 *Huawei* sumokėta kaina pritaikius paskatą buvo [*konfidencialu*] (suapvalinta iki [*konfidencialu*]) USD už vienetą, o tai atitinka Komisijos apskaičiuotą ir ginčijamo sprendimo 743 punkte nurodytą kainą. Dėl antrojo pavyzdžio reikia pažymėti, kad Komisijos nurodytas dokumentas (ieškinio A.2.4.12 priedas), kuriuo ji siekė įrodyti, jog [*konfidencialu*] patvirtintos kainos ne kartą keitėsi, ir kuris išaiškintas Komisijos atsakyme į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, patvirtina, jog 2011 m. pirmąjį ketvirtį įmonei *Huawei* už lustą MDM8200 pasiūlyta kaina buvo mažesnė už įmonei [*konfidencialu*] pasiūlytą kainą ir atitiko Komisijos apskaičiuotą realią [*konfidencialu*] USD kainą.

360 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovė neįrodė, jog Komisijos naudotame metode ir ginčijamame sprendime jos gautuose rezultatuose yra klaidų. Tokiomis sąlygomis šį priekaištą reikia atmesti.

361 Tuo remiantis darytina išvada, kad penktojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti. Atsižvelgiant į tai, kad šio pagrindo pirma dalis taip pat buvo atmesta (žr. šio sprendimo 344 punktą), šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo „neteisingu vienkartinių inžinerinių išlaidų paskirstymu“

362 Dėstydama šį pagrindą ieškovė teigia, kad VII apmokėjimo vertinime Komisija padarė „akivaizdžių faktinių aplinkybių ir teisės klaidų ir pažeidė teisinio saugumo principą, nekaltumo prezumpciją, taip pat principą *in dubio pro reo*“. Be to, ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, nes jame „neatsižvelgta“ į daug svarbių argumentų, kuriuos *Qualcomm* pateikė per administracinę procedūrą Taigi Komisija pažeidė „gero administravimo pareigą“.

363 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

364 Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsniu ir Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktu, ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas, taip pat pateikta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka; ir tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia svarbiausias faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis jis grindžiamas, bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodyti pačiame ieškinio tekste.

365 Šis pateikimas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio. Tas pats taikoma ir bet kokiam reikalavimui, prie kurio turi būti nurodyti pagrindai ir argumentai, kurie tiek atsakovei, tiek teismui leistų įvertinti jo pagrįstumą (2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Slovak Telekom / Komisija*, T-851/14, EU:T:2018:929, 74 ir 75 punktai (nepaskelbti Rink.)).

366 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad nors šiame pagrinde ieškovės išdėstyti argumentai gali būti aiškinami kaip skirti atskleisti Komisijos menamai padarytoms vertinimo klaidoms, susijusioms su, viena vertus, įmonės ZTE VII apmokėjimu (pirma dalis) ir, kita vertus, įmonės *Huawei* VII apmokėjimu (antra dalis), prie ieškovės nurodytų pažeidimų nepateikta jokių įrodymų, leidžiančių įvertinti jų pagrįstumą. Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovės argumentai dėl tų pažeidimų, būtent teisinio saugumo, nekaltumo prezumpcijos ir *in dubio pro reo* principų pažeidimų, turi būti laikomi nepriimtinais dėl to, kad prie jų nepateikta pakankamų paaiškinimų, kuriais remiantis būtų galima vertinti jų pagrįstumą.

367 Be to, reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, nors SESV 296 straipsnyje Komisijos reikalaujama, kad priimdama sprendimą dėl konkurencijos taisyklių taikymo ji nurodytų faktines aplinkybes, nuo kurių priklauso sprendimo pagrindimas, ir teisinius argumentus, kuriais remdamasi tą sprendimą priėmė, toje nuostatoje nereikalaujama, kad ji aptartų visus per administracinę procedūrą nagrinėtus faktinių aplinkybių ir teisės klausimus. Asmens nenaudai priimto sprendimo motyvavimas turi sudaryti galimybę Teisingumo Teismui atlikti teisėtumo kontrolę ir suteikti suinteresuotajam asmeniui reikiamos informacijos, kuria remdamasis jis galėtų suprasti, ar sprendimas tikrai pagrįstas (1985 m. liepos 11 d. Sprendimo *Remia ir kt. / Komisija*, 42/84, EU:C:1985:327, 26 punktas). Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, ieškovė negali pagrįstai remtis tuo, kad ginčijamame sprendime Komisija konkrečiai neatsakė į visas faktinių aplinkybių ir teisės pastabas, kurias ji pateikė per administracinę procedūrą.

Dėl pirmos dalies, susijusios su įmonės ZTE VII apmokėjimu

368 Grįsdama pirmąją dalį ieškovė, aprašiusi, be kita ko, su ZTE sudarytu susitarimu dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų ir su tos įmonės VII apmokėjimu susijusių įvykių chronologiją, kurios ji neginčijo, teigia, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog tas apmokėjimas prilygo [*konfidencialu*] USD už vienetą nuolaidai už 2010 m. ZTE nupirktus lustus MDM6200, nors 2009 m. patvirtinimas niekada nebuvo įtvirtintas nei sutartyje, nei pranešime įmonei ZTE.

369 Pasak ieškovės, jei Komisija nebūtų atsižvelgusi į tą įmonei ZTE suteiktą nuolaidą už vienetą, lustų MDM6200 kainos ir sąnaudų analizėje nebūtų konstatavusi agresyvios kainodaros.

370 Viena vertus, ieškovė teigia, kad visų galimų ZTE skirtų paskatų patvirtinimas 2009 m. pabaigoje ir 2010 m. gegužės mėn. buvo dalis platesnio tai įmonei skirtų skatinamųjų priemonių, kurios neapsiribojo pažangiausiu UMTS lustų rinkos segmentu, rinkinio.

371 Kita vertus, dėl Komisijos teiginio, kad įmonės ZTE VII apmokėjimas prilygo nuolaidai už vienetą už 2010 m. ZTE nupirktus lustus MDM6200, ieškovė pateikia toliau išdėstytus argumentus.

372 Pirma, ieškovė teigia, kad nuo 2009 m. gruodžio mėn. iki 2010 m. gegužės mėn. patvirtinimo sąlygos pasikeitė atlikus apgalvotą pervertinimą, todėl įmonės ZTE VII apmokėjimas nebegalėjo būti suvokiamas kaip nuolaida. Ji priduria, kad [*konfidencialu*] USD vienkartinį mokėjimą Komisija suvokia kaip [*konfidencialu*] USD už lustą nuolaidą, t. y. kaip gerokai didesnę nuolaidą nei [*konfidencialu*] USD už lustą nuolaida, kurią *Qualcomm* neva numatė 2009 m. gruodžio mėn.

373 Antra, Komisija nepateikia jokio įrodymo nei dėl to, kad *Qualcomm* ketino ar bent planavo suteikti ZTE [*konfidencialu*] USD už lustą nuolaidai prilygstančią paskatą, nei dėl to, kad ZTE buvo žinoma apie tokią nuolaidą už vienetą. Tuo remiantis darytina išvada, kad įmonės ZTE VII apmokėjimas negalėjo šios skatinti 2010 m. pirkti lustus MDM6200. Atvirkščiai, Komisija pati pateikia įrodymą, kad, *Qualcomm* vertinimu, įmonei ZTE parduotų minėtų lustų kaina buvo didesnė už kainą, gautą pritaikius [*konfidencialu*] USD už lustą nuolaidą.

374 Trečia, įmonės ZTE VII apmokėjimą pripažinus gauta nuolaida už kiekvieną šios nupirktą lustą, ginčijamame sprendime gaunama dirbtinai išpūsta [*konfidencialu*] USD nuolaida už vienetą būtent todėl, kad tas apmokėjimas nepriklauso nuo parduotų vienetų skaičiaus, o tuo pat metu 2010 m. ZTE lustų MDM6200 paklausa sudarė tik mažą dalį 2009 m. gruodžio mėn. *Qualcomm* prognozuotos paklausos, todėl Komisija turėjo tą [*konfidencialu*] USD apmokėjimą paskirstyti mažai daliai iš 1 250 000 vienetų, minėtų 2009 m. gruodžio mėn. elektroniniuose laiškuose. Nors aptariamas apmokėjimas tikrai paskatino ZTE pirkti daugiau lusto MDM6200 vienetų, numanoma nuolaida už vienetą būtų buvusi mažesnė, o už „sąnaudas“ mažesnės kainos konstatavimas mažiau tikėtinas.

375 Ketvirta, ieškovė teigia, kad nors ginčijamame sprendime Komisija pripažįsta, jog išpūstą skaičių nulėmė maža lustų MDM6200 paklausa ZTE, jos nuomone, ta mažesnė paklausa galėjo būti viena iš priežasčių, paaiškinančių *Qualcomm* suteiktų apmokėjimo sąlygų pakeitimus per 2010 m. gegužės 24 d. [*konfidencialu*] susitikimą. Tačiau *Qualcomm* nurodė 2010 m. gegužės mėn., susirašinėjimą, kuriuo remiantis galima daryti išvadą, kad tais metais ZTE buvo numačiusi 475 000 vienetų lusto MDM6200 paklausą. Pasak *Qualcomm*, jei tas skaičius būtų pritaikytas [*konfidencialu*] USD apmokėjimui, patvirtinimo momentu 2010 m. gegužės mėn. būtų gauta hipotetinė [*konfidencialu*] USD už vienetą nuolaida ir už lustą MDM6200 ZTE sumokėtos kainos, kurios būtų nekintamai didesnės už ginčijamame sprendime nustatytas LRAIC.

376 Penkta, net jeigu *Qualcomm* būtų norėjusi, kad VII apmokėjimas sudarytų [*konfidencialu*] USD nuolaidą už vienetą, bet kuriuo atveju tai nebūtų turėję ekonominės reikšmės, nes toks apmokėjimas niekada nebūtų paskatinęs ZTE pirkti lustų MDM6200, užuot pirkus konkurento tiekiamus lustus, nes paskatos dydis buvo fiksuotas ir nedidėjo atsižvelgiant į perkamų lustų kiekį.

377 Šešta, aplinkybė, kad 2011 m. vasario mėn. *Qualcomm* patenkino ZTE prašymą iki 2011 m. birželio 30 d. pratęsti terminą įrenginio operatoriaus kvalifikacijai gauti dėl lusto MDM8200A, tačiau nepatenkino tokio paties prašymo įrenginiams, kuriuose naudojamas lustas MDM6200, įrodo, kad vienkartinis mokėjimas pagal sutartį ir faktiškai buvo susietas su lustu MDM8200A, o tai taip pat patvirtina *Qualcomm* vidaus susirašinėjimas.

378 Galiausiai ieškovė kritikuoja ginčijamame sprendime esantį nenuoseklumą tarp, viena vertus, išvadų dėl agresyvios kainodaros ir, kita vertus, konstatavimo, kad padidėjo įmonei ZTE parduodamų lustų MDM6200 kaina ir marža. Jos teigimu, menamos išlaidos mokslo tyrimams ir plėtrai tarp lustų MDM6200 ir MDM6600 2010 m. paskirstytos netolygiai, nes Komisijos skaičiavimuose įmonei ZTE parduotiems lustams MDM6200 naudotos kainos nėra sumažintos atsižvelgiant į nuolaidą, suteiktą dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų.

379 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

380 Iš pradžių reikia pažymėti, kad būtent ginčijamo sprendimo 677–693 konstatuojamosiose dalyse Komisija pateikė ZTE ir *Huawei* sumokėtų kainų skaičiavimą ir, remdamasi konkrečiai to sprendimo 12.4.2.3, 12.4.2.4, 12.4.2.6 ir 12.4.2.11 punktuose išplėtotais argumentais, perskirstė įmonės *Qualcomm* šioms dviem klientėms suteiktas dvi nuolaidas dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų. Pasak Komisijos, nors kiekviena nuolaida formaliai buvo užregistruota kaip taikoma šioms klientėms parduodamiems lustams MDM8200A, to laikotarpio įrodymai rodo, kad tikrasis *Qualcomm* ketinimas buvo, viena vertus, ZTE skirti vienkartinį [*konfidencialu*] USD (iš pradžių [*konfidencialu*] USD) mokėjimą, kuris turi būti taikomas 2010 m. įvykusiems pardavimams, kad ši įmonė būtų paskatinta pirkti ir kurti lustu MDM6200 grindžiamus sprendimus, ir, kita vertus, vienkartinio [*konfidencialu*] USD mokėjimo forma suteikti *Huawei* nuolaidą atgaline data, kad būtų sumažinta šios įmonės iš *Qualcomm* įsigytų lusto MDM8200 vienetų kaina, nes ši pasirodė per didelė, kad *Huawei* galėtų laimėti įrangos užsakymų konkursus.

381 Dėl įmonės ZTE VII apmokėjimo pažymėtina, jog tam, kad padarytų šią išvadą, ginčijamo sprendimo 12.4.2.4, 12.4.2.6 ir 12.4.2.11 punktuose Komisija daro nuorodą į *Qualcomm* vidaus dokumentus, kurie, kaip ji mano, įrodo, kad ta įmonė negalėjo pasiūlyti ZTE mažesnės kainos, nei pasiūlė įmonei *Huawei*, ir bijojo pernelyg anksti sumažinti lusto MDM6200, kuriuo tuo momentu dar nebuvo prekiaujama, kainą. Dėl tos priežasties buvo pasiūlyta nuo 2009 m. gruodžio mėn. kainų fiksavimo klausimą spręsti atskiromis nuolaidomis dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų, kurių viena dalis buvo susijusi su sąlyga, jog iki 2010 m. gruodžio 31 d. ZTE įgys įrenginių operatorės kvalifikaciją lustui MDM8200A, o kita – su sąlyga, kad iki tos pačios datos ZTE įgys įrenginių operatorės kvalifikaciją dėl lusto MDM6200 (kiek tai susiję su lusto MDM8200A sertifikavimu, šis terminas vėliau buvo nukeltas iki 2011 m. birželio 30 d.). Pasak Komisijos, šiuo apmokėjimu iš tiesų buvo siekiama sumažinti lusto MDM6200 kainą [*konfidencialu*] USD už vienetą, kuriuos *Qualcomm* tikėjosi 2010 m. parduoti ZTE. Reikšmingai sumažėjus, palyginti su *Qualcomm* prognozėmis, ZTE užsakymams, faktiškai suteiktos nuolaidos dydis buvo [*konfidencialu*] USD už vienetą.

382 Pirma, reikia pažymėti, kad tai, jog *Qualcomm* įmonei ZTE pritaikė kelias su įvairiais lustais susijusias skatinamąsias priemones, įskaitant lustus, kurie nebuvo naudojami pažangiausiame UMTS lustų rinkos segmente, vis dėlto nereiškia, kad į kai kurias iš tų priemonių negali būti atsižvelgta kainos ir sąnaudų analizėje, kuri buvo atlikta siekiant įvertinti agresyvią kainodarą.

383 Antra, ieškovės pateiktame aprašyme nurodyta, kad skirtumas tarp 2009 m. gruodžio mėn. ir 2010 m. gegužės mėn. patvirtintų paskatų yra tas, kad pirmoji paskata apėmė [*konfidencialu*] USD mokėjimą, kuris vykdomas pasirašius sutartį, ir [*konfidencialu*] USD mokėjimą, kuris vykdomas su sąlyga, kad ZTE įgys įrenginių operatoriaus kvalifikaciją dėl lusto MDM8200A, o antroji paskata apėmė [*konfidencialu*] USD mokėjimą, kuris vykdomas su sąlyga, kad ZTE įgys įrenginių operatoriaus kvalifikaciją dėl lusto MDM6200. Tačiau ieškovė nepaaiškina, nei dėl kokios priežasties aplinkybė, jog „nuo gruodžio mėn. iki gegužės mėn. patvirtinimo sąlygos pasikeitė, rodo apgalvotą pervertinimą“, nei to, kaip tai būtų jai palanku vertinant agresyvią kainodarą.

384 Atvirkščiai, kaip aprašyta ginčijamo sprendimo 501 ir 502 konstatuojamosiose dalyse, 2009 m. vykę vadovų (kaip antai QCT produkto valdymo direktoriaus ir finansų bei pardavimo vadovų pavaduotojų) vidaus susirašinėjimai atskleidžia, pirma, kad įmonei ZTE pasiūlytos lusto MDM6200 kainos negalėjo būti mažesnės už įmonei *Huawei* pasiūlytas kainas ir kad *Qualcomm* nenorėjo „didelio kainų svyravimo“, antra, kad *Qualcomm* nuogąstavo dėl su lustu MDM6200 susijusių nuostolių dėl ZTE ir *Icera* bendradarbiavimo, ir, trečia, kad numatomas sprendimas buvo su lustais MDM6200 arba MDM8200A susijusių VII apmokėjimas, kad „*Icera* nelaimėtų daug užsakymų“. Šio nuogąstavimo sprendimas buvo identifikuotas 2009 m. gruodžio mėn. pasiūlyme *ZTE MDM6200 Price Proposal*, kuris tam tikra prasme nebuvo „didelis kainos svyravimas“, nes tai buvo paskata, ir kuris apėmė mokėjimą, susijusį su įrenginių operatoriaus kvalifikacija dėl lusto MDM8200A ir su tam tikru lusto MDM6200 vienetų skaičiaus pirkimu turint galimybę sustabdyti mokėjimą, jei viena ar kita sąlyga nebūtų įvykdyta.

385 Taip pat remiantis [*konfidencialu*] pristatymu per 2010 m. vasario 8 d. susitikimą, kuris įvyko po 2009 m. gruodžio mėn. patvirtinimo, galima teigti, kad mokėjimas, anuomet laikytas formaliai skirtu tiek lustui MDM8200A, tiek lustui MDM6200, iš tikrųjų buvo numatytas siekiant tikslo sumažinti pastarojo lusto kainą.

386 Be to, reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad iš pradžių pasiūlyta sąlyga, kad 2010 m. ZTE pirktų [*konfidencialu*] lusto MDM6200 vienetų (kaip numatyta anuometinės ZTE paklausos prognozėse), nebuvo oficialiai įteisinta [*konfidencialu*] patvirtinime. Vis dėlto 2010 m. gegužės mėn. [*konfidencialu*] pakeitė VII apmokėjimo struktūrą, atsižvelgdama į tai, kad ZTE paklausos prognozė krito iki 475 000 vienetų. Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, nėra jokių ženklų, kad šitie pakeitimai sutapo su tuos mokėjimus grindžiančio ketinimo skatinti ZTE pirkti lustus MDM6200 pokyčiais. Iš tiesų, nors 2009 m. gruodžio mėn. pradinis tikslas buvo reklamuoti lustą MDM8200A, arba nors toks tikslas buvo 2010 m. gegužės mėn., nebuvo reikalinga ar logiška nuo [*konfidencialu*] iki [*konfidencialu*] USD (t. y. 60 %) mažinti nuolaidą už lustus MDM8200A. Atvirkščiai, gerokai peržiūrėjus ZTE lustų MDM6200 paklausos prognozę, kuri nuo [*konfidencialu*] vienetų nukrito iki mažiau nei [*konfidencialu*] vienetų, *Qualcomm* požiūriu nebebuvo pagrindo ZTE siūlyti iš pradžių numatytą [*konfidencialu*] USD nuolaidą.

387 VII apmokėjimo struktūros pakeitimas vis dėlto leido išlaikyti formaliai lustui MDM8200A taikomai (tačiau iš tikrųjų lustui MDM6200 skirtai) [*konfidencialu*] USD už vienetą nuolaidai prilygstantį mokėjimą, tuo pat metu siūlant padvigubinti mokėjimą (kuris tokiu atveju pakiltų iki [*konfidencialu*] USD), jei iki 2010 m. pabaigos klientas įgytų įrenginio operatoriaus kvalifikaciją dėl lusto MDM6200, t. y. jei 2010 m. ZTE skatintų lusto MDM6200 kūrimą. Komisija pagrįstai

nurodo, kad *Qualcomm* atsisakymas 2011 m. vasario mėn. pratęsti terminą operatoriaus kvalifikacijai dėl lusto MDM6200 įgyti atitinka tą struktūrą ir *Qualcomm* išvadą, kad ZTE nepakankamai stengėsi skatinti lusto MDM6200 naudojimą 2010 m., kad nusipelnytų gauti likusias nuolaidas per vienkartines inžinerines išlaidas.

388 Dėl ieškovės argumento, kad tai, jog 2011 m. vasario mėn. *Qualcomm* atsisakymas pratęsti terminą įrenginių, kuriuose naudojami lustai MDM6200, operatoriaus licencijai gauti įrodo, kad įmonės ZTE VII apmokėjimas pagal sutartį ir faktiškai buvo susijęs su lustais MDM8200A, reikia pažymėti, kad ši aplinkybė ir dėl tos priežasties faktas, kad *Qualcomm* neišmokėjo ZTE su tuo susijusios [*konfidencialu*] USD sumos, visiškai sutampa su pradiniu *Qualcomm* ketinimu nustatyti dalies VII apmokėjimo susigrąžinimo mechanizmą, jei ZTE nepirktų numatyto lustų MDM6200 kiekio.

389 Dėl įmonės ZTE VII apmokėjimo pripažinimo nuolaida už vienetą reikia konstatuoti, kad Komisija nepadarė jokios klaidos nei dėl to mokėjimo įtraukimo į apskaitą už taikytinus vienetus, nei dėl nuolaidos skaičiavimo, nei dėl konteksto vertinimo.

390 Pirma, kad būtų galima kiekybiškai įvertinti įmonės ZTE VII apmokėjimo dydį, reikia į apskaitą įtraukti visus mokėjimus už lustus MDM6200, kurie buvo užsakyti ir pateikti, t. y. 145 775 vienetų, o bendrą mokėjimų sumą padalyti iš bendros užsakytų ir nupirktų vienetų sumos.

391 Aplinkybė, kad įmonės ZTE VII apmokėjimas galiausiai virsta tris kartus didesne, nei iš pradžių numatyta, nuolaida už vienetą, yra tik reikšmingo ZTE užsakytų ir nupirktų lusto MDM6200 vienetų, palyginti su *Qualcomm* numatytu kiekiu, t. y. [*konfidencialu*] vienetų, sumažėjimo rezultatas. Kadangi paskatos dydis buvo nustatytas *a priori*, kiekvienam lustui pritaikyta daug didesnė nuolaida, nei numatyta iš pradžių. Kitaip tariant, kiekvienam lustui pritaikytos nuolaidos padidėjimas yra tik klaidingos *Qualcomm* pardavimo įmonei ZTE prognozės šalutinis poveikis.

392 Dėl aplinkybės, kad ZTE nebuvo žinoma apie tai, kad jai skirtas VII apmokėjimas turėjo būti laikomas nuolaida už vienetą, reikia pažymėti, kad jurisprudencijoje nereikalaujama, kad dominuojančią padėtį užimančios įmonės klientui būtų žinoma apie metodą, kuris taikomas norint taikyti už sąnaudas mažesnę kainą. Iš tiesų pakanka, viena vertus, kad kainos ir sąnaudų analizėje būtų atskleista už pasirinktą sąnaudų matą didesnė kaina, ir, kita vertus, kad egzistuotų noras iš rinkos išstumti konkretų konkurentą (šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 71 ir 72 punktus).

393 Be to, dėl argumento, kad mokėjimas nepaskatino ZTE pirkti daugiau lustų, reikia pažymėti, kad 2022 m. gegužės 12 d. Sprendime *Servizio Elettrico Nazionale ir kt.* (C-377/20, EU:C:2022:379, 53 punktas ir nurodyta jurisprudencija) Teisingumo Teismas nusprendė, jog tam, kad dominuojančią padėtį rinkoje užimančios įmonės veiksmai būtų kvalifikuoti kaip piktnaudžiavimas, tokios įmonės veiksmų, kuriais siekiama išstumti konkurentus iš atitinkamos rinkos, atveju nebūtina įrodyti, kad buvo pasiektas jų rezultatas, ar konkretaus išstūmimo iš rinkos poveikio. Iš tiesų SESV 102 straipsniu siekiama nubausti už tai, kad viena ar kelios įmonės piktnaudžiauja dominuojančia padėtimi vidaus rinkoje arba didelėje jos dalyje, neatsižvelgiant į tai, ar toks piktnaudžiavimas yra sėkmingas.

394 Trečia, ieškovės argumentas dėl ginčijamame sprendime esančių nenuoseklumų išdėstytas tik bendrais bruožais, todėl sunku suprasti, kaip tokie nenuoseklumai gali turėti įtakos to sprendimo teisėtumui, todėl turi būti pripažinta, kad šis argumentas yra nepriimtinas. Bet kuriuo atveju Komisijos pateiktas paaiškinimas, t. y. kad įmonei ZTE parduotų lusto MDM6200 vienetų kainos

ir maržos padidėjimas nagrinėjamu laikotarpiu yra iš VII apmokėjimo kylančių nuolaidų pasekmė, visiškai atitinka likusius jos argumentus. Dėl menamų išlaidų mokslo tyrimams ir plėtrai netolygaus paskirstymo tarp lustų MDM6200 ir MDM6600 2010 m. pakanka pažymėti, kad to sprendimo 841 konstatuojamojoje dalyje išsamiai ir įtikinamai paaiškintos priežastys, lėmusios Komisijos sprendimą taip jas paskirstyti, o tas priežastis ieškovė, beje, ginčija tik bendrais bruožais.

395 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šeštojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, susijusios su įmonės „Huawei“ VII apmokėjimu

396 Pasak ieškovės, net jeigu įmonės *Huawei* VII apmokėjimą ji suprato kaip „kompensaciją“ už tos įmonės sukauptas lustų MDM8200 atsargas, tas apmokėjimas susijęs su jau nupirktais lustais ir dėl to negalėjo paskatinti *Huawei* pirkti daugiau vienetų. Be to, kaip taip pat galima teigti remiantis *Huawei* atsakymu į Komisijos prašymą pateikti informacijos, su *Huawei* sudaryto susitarimo dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų sąlygos ir tas mokėjimas, siejamas su lustui MDM8200A skirtų įrenginių operatoriaus kvalifikacija, skatino *Huawei* neribotą laiką pirkti ne tuos lustus, o veikiau lustus MDM8200A.

397 Kalbant apskritai, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad ginčijamo sprendimo 1142 konstatuojamojoje dalyje ji išbraukė į PPP įtrauktą sakinį, kuriame yra aiškus „kvaziteiginys“ dėl „nuslėpimo“, kiek tai susiję su įmonių ZTE ir *Huawei* VII apmokėjimu, į kurį per administracinę procedūrą *Qualcomm* atsakė palikdama nepakeistą likusią dalį konstatuojamosios dalies dėl minėtų VII apmokėjimų. Jos teigimu, toks išbraukimas reiškia nemotyvavimą, kuris taip pat iliustruoja Komisijos negebėjimą įrodyti *Qualcomm* ketinimą išstumti *Icera* iš rinkos.

398 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

399 Iš pradžių reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su įmonės *Huawei* VII apmokėjimu, ginčijamo sprendimo 12.4.2.3 punkte Komisija kalba apie *Qualcomm* vidaus dokumentus, kaip ji mano, įrodančius, kad dėl to, jog daugelis *Qualcomm* vadovų nesutiko pasiduoti *Huawei* spaudimui taikyti dideles lusto MDM8200 kainos nuolaidas, *Qualcomm* galiausiai pavyko suteikti kainos nuolaidą atgaline data už lusto MDM8200 pristatymus po 2009 m. lapkričio 23 d., taip pat „MDM8200A VII“, t. y. mokėjimą, kuris oficialiai skirtas padengti vienkartinėms inžinerinėms išlaidoms, patirtoms sertifikuojant konkretų terminalą, į kurį integruotas lustas MDM8200A, ir kurio dydis yra [*konfidencialu*] (vėliau – [*konfidencialu*]) USD. Pasak Komisijos, nors VII apmokėjimas formaliai siejamas su operatoriaus atliekamu to lusto sertifikavimu, VII apmokėjimas tiesiogiai susijęs su *Huawei* turimomis lustų MDM8200 atsargomis ir taip sudarė sąlygas atgaline data pritaikyti nuolaidą už vieneto kainą.

400 Pirma, ieškovės argumentui, kad *Huawei* jau pirko lustus MDM8200 ir kad dėl to jos nebereikėjo skatinti pirkti daugiau jai skirtu VII apmokėjimu, negalima pritarti. Remiantis būtent ginčijamo sprendimo 480–486 konstatuojamosiose dalyse minėtais dokumentais ir susirašinėjimais galima teigti, kad ta paskata *Huawei* buvo suteikta siekiant jai padėti atsikratyti tų lustų pertekliaus, nes ji kuo toliau, tuo labiau skundėsi *Icera* daromu konkurenciniu spaudimu, konkrečiai – dėl lusto ICE8042, kad jai būtų sudarytos palankesnės sąlygos.

401 Be to, remiantis būtent ginčijamo sprendimo 480–486 konstatuojamosiose dalyse minėtais dokumentais ir susirašinėjimais galima teigti, kad *Qualcomm* negalėjo būti nežinoma apie *Huawei* reikalavimus, o tai įrodo, kad derybos dėl kainų tebevyko tuo momentu, kai *Qualcomm* nusprendė apmokėti įmonės *Huawei* VII, ir kad lustų MDM8200 pardavimo sąlygos tuo momentu dar nebuvo galutinai nustatytos.

402 Dėl ieškovės argumento, grindžiamo tuo, kad susitarimo dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų sąlygos ir įmonės *Huawei* VII apmokėjimas šią skatino pirkti ne lustus MDM8200, o lustus MDM8200A, reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad *Huawei* atsakymai į Komisijos klausimus neįrodo, kad pastaroji laikėsi nuomonės, jog tas mokėjimas susijęs su lustais MDM8200A. Atvirkščiai, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 681 konstatuojamojoje dalyje, *Huawei* atsakyme paprasčiausiai tik pakartotos to susitarimo sąlygos, kurios nesutampa su tikrojo to mokėjimo tikslo įrodymais. Remiantis to sprendimo 482 ir 679 konstatuojamosiomis dalimis ir *Qualcomm* prisipažinimu atsakyme į PP galima teigti, kad tas pats mokėjimas turėjo būti laikomas atgaline data suteikta nuolaida už lustus MDM8200. Be to, *Qualcomm* teiginį, kad aptariamą mokėjimą *Huawei* laikė susijusiu su lustais MDM8200A, paneigia to laikotarpio įrodymai, išdėstyti sprendimo 491, 527 ir 543 konstatuojamosiose dalyse, iš kurių matyti, jog *Huawei* prašė *Qualcomm* patikslinti nuolaidas, suteiktas mokant vienkartines inžinerines išlaidas, kad būtų atsižvelgta į nustatytas papildomas lustų MDM8200 atsargas. Remiantis tais įrodymais galima teigti, kad *Huawei* puikiai žinojo, kad VII apmokėjimu iš tikrųjų buvo siekiama suteikti nuolaidą už lustus MDM8200, o ne už lustus MDM8200A.

403 Galiausiai dėl į PPP įtraukto aiškaus „kvaziteiginio“ dėl „nuslėpimo“, kiek tai susiję su įmonių ZTE ir *Huawei* VII apmokėjimu, neginčytina, viena vertus, kad PPP 771 punkto paskutiniame sakinyje buvo iškeltas klausimas, ar tai, kad *Qualcomm* į apskaitą tinkamai neįtraukė vienkartinių inžinerinių išlaidų už lustus, buvo bandymas nuslėpti su tų išlaidų apmokėjimu susijusią nuolaidą, ir, kita vertus, kad tas klausimas nebuvo pateiktas ginčijamame sprendime. Vis dėlto ieškovės kritikai dėl to „kvaziteiginio“ išbraukimo, kurią dėstydama ji tvirtina, jog tas išbraukimas laikomas nemotyvavimu ir taip pat iliustruoja Komisijos negebėjimą įrodyti *Qualcomm* ketinimą išstumti *Icera* iš rinkos, negalima pritarti.

404 Iš tiesų šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 307 punkte minėtą jurisprudenciją, Komisija neprivalėjo ginčijamame sprendime konkrečiai atsakyti į visas su faktinėmis ar teisinėmis aplinkybėmis susijusias pastabas, kurias ji pateikė per administracinę procedūrą. Beje, kaip teigia Komisija, PPP 771 punkto paskutinio sakinio išbraukimas ginčijamame sprendime įrodo, priešingai, nei teigia ieškovė, kad Komisija atsižvelgė į *Qualcomm* atsakymą per administracinę procedūrą, tačiau tai neturi įtakos įrodymui, kad *Qualcomm* ketino išstumti *Icera* iš rinkos.

405 Remiantis išdėstytais argumentais, šeštojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti. Atsižvelgiant į tai, kad šio pagrindo pirma dalis taip pat buvo atmesta (žr. šio sprendimo 395 punktą), šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl septintojo pagrindo, siejamo su „tinkamo lyginamųjų sąnaudų indekso nebuvimu“

406 Dėstydama septintąjį pagrindą, kuris skirstomas į tris dalis, iš kurių pirmoji susijusi su teisinio saugumo principo ir principo *in dubio pro reo* pažeidimu, antroji – su tuo, kad LRAIC kriterijus nėra tinkamos lyginamosios sąnaudos, o trečioji – su tuo, kad Komisijos apskaičiuotos LRAIC nesutampa su „tikrosiomis“ LRAIC, ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime vertinant sąnaudas padaryta daug klaidų ir bendrųjų teisės principų pažeidimų.

Pirminės pastabos

407 Ginčijamo sprendimo 12.6 punkte Komisija paaiškino, kiek tai susiję su tyrimo dalyku esančiais lustais, priežastis, dėl kurių nusprendė, jog, atliekant kainos ir sąnaudų analizę, tinkamiausias sąnaudų matas yra LRAIC. Apskaičiuodama LRAIC ji atsižvelgė, viena vertus, į gamybos sąnaudas, kurios kinta atsižvelgiant į pagamintų lustų kiekį ir dėl to yra reikšminga kintančioji LRAIC dalis (to sprendimo 12.6.2 punktas), ir, kita vertus, į *Qualcomm* sąnaudas mokslo tyrimams ir plėtrai, kurios užregistruotos *Qualcomm* duomenų bazėje [*konfidencialu*] dėl išlaidų mokslo tyrimams ir plėtrai, ir taip nustatė pačią svarbiausią fiksuotą papildomų lusto gamybos sąnaudų dalį (to sprendimo 12.6.3 punktas). Ji pridūrė, kad nebuvo įtrauktos kitų rūšių fiksuotos sąnaudos, pavyzdžiui, rinkodaros sąnaudos, todėl jos apskaičiuotos LRAIC buvo mažesnės už *Qualcomm* ATC.

408 Pasak Komisijos, atsižvelgiant į šioje srityje Sąjungos teismo nustatytus kriterijus, šioje byloje LRAIC buvo pats tinkamiausias sąnaudų matas, naudotas skaičiuojant dėl aptariamų produktų *Qualcomm* patirtų sąnaudų padengimo minimalią procentinę dalį. Ji teigia, kad dėl to, jog *Qualcomm* yra įvairius produktus gaminanti įmonė, kuri taiko įvairovės ekonomiją, daugeliu atveju gaminant skirtingus produktus reikėjo atlikti tuos pačius gamybos veiksmus, todėl reikšmingos sąnaudos nekinta atsižvelgiant į pateiktų produktų skaičių (toliau – bendrosios sąnaudos). Tuo remiantis galima daryti išvadą, pasak Komisijos, kad į šias sąnaudas nebuvo atsižvelgta apskaičiuojant LRAIC, nes į jas buvo įtrauktos tik su tyrimo dalyku esančiais produktais susijusios gamybos sąnaudos. Dėl tos priežasties visų *Qualcomm* patirtų kintamų ir fiksuotų sąnaudų konkrečiam produktui pagaminti vidurkis, t. y. visų produktų LRAIC, taip pat yra mažesnis nei ATC.

409 Ginčijamame sprendime Komisija teigia, kad teiginio, jog visų produktų LRAIC buvo mažesnės už ATC, nepaneigia faktas, kad kiekvienas lustas galėjo sukelti poveikį mokslo tyrimų ir plėtros srityje būsimiems lustams arba tas poveikis galėjo būti jam naudingas. Pasak Komisijos, poveikis, kuris buvo naudingas konkrečiam lustui, galėjo daugmaž būti kompensuotas poveikiu, kurį tas konkretus lustas savo ruožtu sukeltų būsimiems lustams ateityje. Ji pažymėjo, kad dėl tos priežasties dėl vieno lusto patirtos sąnaudos mokslo tyrimams ir plėtrai nesumažėjo atsižvelgiant į poveikį, kurį tas pats lustas galėjo padaryti būsimam lustui. Vis dėlto, kiek tai susiję su lustais MDM8200 ir MDM8200A, Komisija patikslino kūrimo sąnaudų paskirstymą, atsižvelgdama į tai, kad remiantis bylos dokumentais galima teigti, jog lustas MDM8200 turėjo daug didesnį poveikį lustui MDM8200A už poveikį jam pačiam.

410 Apskaičiuodama AVC, Komisija rėmėsi „vidutinių vieneto sąnaudų“ kriterijumi, kuris nustatomas remiantis *Qualcomm* duomenimis ir galėjo būti suskirstytas į du apskaitos kriterijus: pirmasis kriterijus atspindi per konkretų ketvirtį parduotų lustų vidutines vieneto sąnaudas, o antrasis – *Qualcomm* įsigytų (iš liejyklų) lustų vieneto kainą per konkretų laikotarpį. Iš pradžių PP Komisija taikė pirmąjį kriterijų. Paskui PPP ir ginčijamame sprendime Komisija, siekdama atsižvelgti į tam tikras *Qualcomm* pastabas, veikiau taikė antrąjį kriterijų su tam tikrais patikslinimais, daugiausia tam, kad išspręstų inventoriaus įtraukimo į apskaitą problemą.

411 Atvirkščiai, kad apskaičiuotų kiekvienam lustui priskiriamas *Qualcomm* sąnaudas mokslo tyrimams ir plėtrai, tam tikras sąnaudų dalis [*konfidencialu*], kurias *Qualcomm* naudojo tam tikroms fiksuotoms sąnaudoms įregistruoti ir priskirti vienam ar kitam lustui, Komisija identifikavo kaip papildomas to lusto atžvilgiu. Konkrečiai kalbant, „papildomos“ sąnaudos buvo identifikuotos remiantis *Qualcomm* vidaus dokumentu, kuriame buvo naudojamas tas pats

terminas, t. y. vidaus pristatymu [*konfidencialu*] apie [*konfidencialu*] (toliau – [*konfidencialu*]) ir per administracinę procedūrą *Qualcomm* pateiktais paaiškinimais apie sąnaudų, kurios tame dokumente laikomos „papildomomis“, kategorijas.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos teisinio saugumo principo ir principo „in dubio pro reo“ pažeidimu

412 Ieškovė teigia, kad Komisija pažeidė teisinio saugumo principą, nekaltumo prezumpcijos principą ir principą *in dubio pro reo*, nes, viena vertus, PP ir, kita vertus, PPP ir ginčijamame sprendime kvalifikuodama bendras *Qualcomm* investicijas į mokslo tyrimus ir plėtrą naudojo du skirtingus požiūrius, vieną „iš viršaus į apačią“, arba *top-down*, o kitą „iš apačios į viršų“, arba *bottom-up*. Konkrečiai kalbant, PP Komisija pripažino, kad [*konfidencialu*] buvo netinkama kainos ir sąnaudų analizei. Atvirkščiai, PPP ir ginčijamame sprendime Komisija naudojo iš tos duomenų bazės paimtus duomenis, o taikant joje naudojamą metodą gautos labai skirtingos maržos tarp lustų ir skirtingų ketvirčių, palyginti su nurodytosiomis PP.

413 Ieškovė taip pat teigia, kad dėl skirtumo tarp metodo, kuris naudotas PP, ir metodo, naudoto PPP ir ginčijamame sprendime, ji neteko galimybės numatyti, kokį metodą Komisija galiausiai naudos, ir kokie bus jo rezultatai, jai priėmus atitinkamus sprendimus dėl lustų kainodaros arba juo labiau – sprendimus dėl investicijų į mokslo tyrimus ir plėtrą. Jos teigimu, po daugiau kaip penkerius metus trukusio tyrimo Komisija pati nesugebėjo numatyti tame sprendime galiausiai naudoto metodo pagrindinių elementų ir jo rezultatų.

414 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

415 Iš pradžių reikia konstatuoti, kaip tai padaryta šio sprendimo 364–366 punktuose, kad ieškovės priekaištai dėl nekaltumo prezumpcijos principo ir principo *in dubio pro reo* pažeidimo turi būti laikomi nepriimtinais, nes prie jų nepateikta pakankamai paaiškinimų, kad būtų galima vertinti jų pagrįstumą.

416 Beje, pirma, kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kuris iš esmės grindžiamas skirtumu tarp Komisijos naudotų analizės metodų, viena vertus, PP ir, kita vertus – PPP ir ginčijamame sprendime, reikia priminti, kad, remiantis šio sprendimo 146 punkte nurodyta jurisprudencija, iki galutinio sprendimo priėmimo Komisija gali, atsižvelgdama, be kita ko, į šalių pastabas raštu ar žodžiu, atsisakyti tam tikrų ar net visų iš pradžių suinteresuotosioms įmonėms pareikštų priekaištų ir pakeisti poziciją jų atžvilgiu arba nuspręsti pridėti naujų priekaištų, jeigu suteikiama proga pareikšti nuomonę tuo klausimu. Tas pats taikoma iš kainos ir sąnaudų analizėje Komisijos taikytam metodui.

417 Iš tiesų reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, nors teisinio saugumo principas reikalauja, kad teisės normos būtų aiškios ir tikslios, ir juo siekiama užtikrinti situacijų ir teisinių santykių, kuriems taikoma Sąjungos teisė, numatomumą (žr. 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Airija / Komisija*, C-199/03, EU:C:2005:548, 69 punktą ir nurodytą jurisprudenciją; 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Ispanija / Komisija*, T-398/07, EU:T:2012:173, 107 punktas), vis dėlto remiantis tuo, kad PP pasirinktas metodas nustatyti, koks sąnaudų matas yra tinkamiausias kainų ir sąnaudų analizei, yra laikinas, Komisijos galutinis sprendimas negali būti panaikintas tik todėl, kad rezultatai, gauti PPP ir ginčijamame sprendime pritaikius kitą metodą, identiškai nesutampa su rezultatais, gautais pritaikius iš pradžių PP pasirinktą kitą metodą (pagal analogiją žr. 2013 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *SNIA / Komisija*, C-448/11 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:801, 43 punktą).

418 Be to, reikia pažymėti, kad šioje byloje ieškovė neneigia turėjusi galimybę paaiškinti savo požiūrį per administracinę procedūrą, konkrečiai kalbant, po PPP išsiuntimo, dėl ginčijamame sprendime taikytino metodo.

419 Be to, ieškovė tik pamini Komisijos naudojamų metodų pobūdį „iš apačios į viršų“ ir „iš viršaus į apačią“, taip pat skirtumą tarp reikiamų maržų tarp lustų ir skirtingų ketvirčių, tačiau nepaaiškina, kuo konkrečiai skiriasi metodas „iš apačios į viršų“ nuo metodo „iš viršaus į apačią“, ir jų praktinio poveikio, o tik daro nuorodą į per administracinę procedūrą pateiktus ir prie ieškinio pridėtus raštus. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kaip tai daro Komisija, kad ginčijamame sprendime (ir PPP) taikytas metodas grindžiamas realiomis sąnaudomis mokslo tyrimams ir plėtrai, kurias *Qualcomm* pati įtraukė į apskaitą dėl kiekvieno lusto. Dėl tos priežasties Komisija nusprendė, kad tas metodas tiksliau atspindi kiekvieno lusto kūrimui realiai patirtas sąnaudas mokslo tyrimams ir plėtrai nei PP taikytas metodas.

420 Taigi, net jeigu taikant analizės metodus, kuriuos Komisija naudojo, viena vertus, PP, ir, kita vertus, PPP ir ginčijamame sprendime, gaunami, kaip teigia ieškovė, skirtingi rezultatai, tokia aplinkybė neleidžia nagrinėjamu atveju pripažinti, kad Komisija padarė klaidą, kai ginčijamame sprendime taikė realiomis sąnaudomis mokslo tyrimams ir plėtrai, kurias *Qualcomm* pati įtraukė į apskaitą dėl kiekvieno lusto, grindžiamą metodą. Tokiomis aplinkybėmis šiam argumentui negalima pritarti.

421 Antra, kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kurį ji pateikė tik grįsdama įtariamą teisinio saugumo principo pažeidimą, kad ji neturėjo galimybės priimdama sprendimus dėl lustų kainų ir investicijų į mokslo tyrimus ir plėtrą žinoti, kokį metodą Komisija taikys nustatinėdama tinkamą sąnaudų matą, reikia priminti, kad PPP Komisija nurodė, kad LRAIC skaičiavimo pakeitimas buvo padarytas siekiant atsižvelgti į atsakyme į PP ieškovės suformuluotus prieštaravimus dėl PP atlikto LRAIC skaičiavimo.

422 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors neginčijama, kad atsižvelgimas į dominuojančią padėtį užimančios įmonės sąnaudas leidžia, turint galvoje jai tenkančią ypatingą atsakomybę pagal SESV 102 straipsnį, įvertinti jos veiksmų teisėtumą ir dėl to yra suderinamas su bendruoju teisinio saugumo principu (šiuo klausimu žr. 2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-280/08 P, EU:C:2010:603, 202 punktą ir 2011 m. vasario 17 d. Sprendimo *Teliasonera Sverige*, C-52/09, EU:C:2011:83, 44 punktą), tai nereiškia, kad Komisija negali atlikti tam tikrų patikslinimų, grindžiamų dominuojančią padėtį užimančios įmonės kainų ir sąnaudų išrašais ir bet kokia kita jos pateikta reikšminga informacija (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 30 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-340/03, EU:T:2007:22, 131–137 punktus; 2008 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, T-271/03, EU:T:2008:101, 208–211 punktus ir 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Slovak Telekom / Komisija*, T-851/14, EU:T:2018:929, 220–235 punktus).

423 Tuo remiantis darytina išvada, kad pagal teisinio saugumo principą nereikalaujama, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė turėtų išsamią informaciją apie tai, kokį tiksliai metodą Komisija naudotų jos sąnaudoms apskaičiuoti. Iš tiesų Komisijos taikomame metode turi būti atsižvelgiama į konkrečias bylos aplinkybes ir, be kita ko, į turimą informaciją, kurią pateikė dominuojančią padėtį užimanti įmonė.

424 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, septintojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, siejamos su tuo, kad LRAIC kriterijus nėra tinkamos lyginamosios sąnaudos

425 Pasak ieškovės, Komisija turėjo nuspręsti, kad kainos ir sąnaudų analizei šioje byloje atlikti pačios tinkamiausios lyginamosios išlaidos yra AVC arba vidutinės nebūtinosios sąnaudos (toliau – ACC), o ne LRAC.

426 Pirma, sprendimai dėl kainos grindžiami konkurencinėmis sąlygomis, susiklosčiusiomis tuo momentu, kai *Qualcomm* sąnaudos mokslo tyrimams ir plėtrai jau buvo tapusios „nesusigrąžinamomis“ ta prasme, kai jų nebebuvo galima išvengti. Už LRAIC mažesnės kainos dažnai leidžia, ieškovės teigimu, trumpuoju laikotarpiu gauti didesnį pelną nepatiriant nuostolių.

427 Antra, LRAIC yra tinkamos statiškam pasauliui, nes jos koncentruojasi į konkretų produktą, neatsižvelgiant į susijusius ankstesnius ir būsimus produktus. Tokiame dinamiškame sektoriuje, kaip puslaidininkių, pasižyminčiame skirtingų laikotarpių poveikiu, jų naudojimas nėra tinkamas.

428 Trečia, kadangi šioje byloje teiginių dėl piktnaudžiavimo yra ypač mažai (jie susiję tik su trijų lustų pardavimu dviem klientėms per kelis ketvirčius), „tikrosios“ LRAIC iš tikrųjų yra AAC arba AVC, t. y. ypač artimos sąnaudos.

429 Šiuo klausimu Komisija klaidingai nusprendė, kad atitinkamai rinkai priskiriamiems produktams buvo būdingos nedidelės ribinės ar kintamosios sąnaudos, nors ji pati kelis kartus pareiškė, kad AVC yra svarbus konkurencijos veiksnys.

430 Ketvirta, ieškovė mano, kad Komisijos sprendimas analizę grįsti veikiau LRAIC, o ne ATC, nėra, priešingai, nei teigia ši institucija, jai palankesnis. Pasak ieškovės, neįmanoma, kad tinkamai apskaičiuotos ATC būtų didesnės už LRAIC, nes į pastarąsias taip pat įtraukiamos bendrosios sąnaudos, jose neatsižvelgiama į pajamas iš veiklos licencijų ir patentų srityje, taip pat jos buvo tvarkomos *post hoc*, todėl lustų MDM8200A LRAIC yra gerokai išpūstos.

431 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

432 Pirmiausia reikia priminti, kad tuo atveju, kai Bendrasis Teismas, remdamasis SESV 263 straipsniu, nagrinėja ieškinį dėl sprendimo dėl SESV 102 straipsnio taikymo panaikinimo, jis, remdamasis ieškovo pateiktais duomenimis nurodytiems ieškinio pagrindams pagrįsti, apskritai turi atlikti išsamią kontrolę, kad nustatytų, ar tenkinamos šios nuostatos taikymo sąlygos, ir atlikdamas šią kontrolę negali remtis Komisijos turima diskrecija dėl ESS ir SESV jai priskirto vaidmens konkurencijos politikos srityje, kad atsisakytų vykdyti išsamią teisinių ir faktinių aplinkybių kontrolę (pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 155 ir 156 punktus).

433 Beje, reikia konstatuoti, kad didesnėmis už AVC ir mažesnėmis už ATC kainomis grindžiamą metodą Komisija naudoja remdamasi tik jurisprudencija. Iš tiesų, pasak Teisingumo Teismo, už AVC mažesnės kainos, kuriomis dominuojančią padėtį užimanti įmonė siekia pašalinti konkurentą, turi būti laikomos nesąžiningomis. Tokias kainas taikanti dominuojančią padėtį užimanti įmonė turi vienintelį interesą – pašalinti konkurentus, kad vėliau, pasinaudodama monopoline padėtimi, galėtų padidinti savo kainas, nes sulig kiekvienu pardavimu ji patiria nuostolių, t. y. netenka visų nekintamų sąnaudų (sąnaudų, kurios išlieka pastovios neatsižvelgiant į pagamintą kiekį) ir bent dalies su pagamintu vienetu susijusių kintamų sąnaudų. Beje, už ATC, į kurias įtrauktos nekintamos ir kintamos sąnaudos, mažesnės, tačiau už AVC didesnės kainos turi būti laikomos nesąžiningomis, jeigu nustatomos įgyvendinant planą, kuriuo siekiama pašalinti

konkurentą. Tokios kainos iš tiesų gali iš rinkos išstumti įmones, kurios dirba nemažiau produktyviai nei dominuojanti įmonė, bet dėl savo menkesnių finansinių išteklių negali atlaikyti prieš jas nukreiptos konkurencijos (1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 71 ir 72 punktai).

434 Ši jurisprudencija buvo patvirtinta keliuose vėlesniuose sprendimuose, kuriuose nuolat teigiama, kad už AVC mažesnės kainos iš principo turi būti laikomos nesąžiningomis, nes preziumuojama, jog taikydama tokias kainas dominuojančią padėtį užimanti įmonė siekia vienintelio ekonominio tikslo pašalinti konkurentus. Kita vertus, už ATC mažesnės, tačiau už AVC didesnės kainos nesąžiningomis turi būti laikomos tik tuo atveju, kai nustatomos įgyvendinant planą, kuriuo siekiama pašalinti konkurentą (1996 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Tetra Pak / Komisija*, C-333/94 P, EU:C:1996:436, 41 punktas ir 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, C-202/07 P, EU:C:2009:214, 109 punktas).

435 Atsižvelgiant į 1991 m. liepos 3 d. Sprendime *AKZO / Komisija* (C-62/86, EU:C:1991:286, 71 ir 72 punktai) suformuotą jurisprudenciją, Komisija, siekdama konstatuoti piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, tuo atveju privalėjo, viena vertus, konstatuoti, kad ieškovės kainos buvo mažesnės už ATC, ir, kita vertus, įrodyti jos ketinimą pašalinti konkurentą. Taigi, kaip priminta šio sprendimo 408 ir 409 punktuose, ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad kiekvienos produkto *Qualcomm* LRAIC buvo mažesnės už jos ATC.

436 Šiuo klausimu, priešingai, nei dėstydama ketvirtąjį prieštaravimą teigia ieškovė, reikia nuspręsti, kad dėl to, jog į ATC įtrauktos, be kita ko, visos bendrosios sąnaudos, o LRAIC apima tik su aptariamais konkrečiais produktais susijusias sąnaudas, iš esmės neįmanoma, kad ATC būtų mažesnės už LRAIC. Iš tiesų net tuo atveju, jei Komisija būtų klaidingai nusprendusi, kad tam tikros bendrosios sąnaudos priskiriamos tam tikriems konkretiems produktams, ieškovė negalėtų pagrįstai teigti, kad LRAIC gali būti didesnės už ATC.

437 Beje, reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 12.7.5.2 punkte Komisija apskaičiavo ATC ir priėjo prie išvados, kad jos yra didesnės už LRAIC. Tačiau *Qualcomm* nei ginčijo to punkto, nei siūlė kitą skaičiavimo metodą. Dėl tos priežasties Komisijai negalima priekaištauti, kad kainos ir sąnaudų analizėje naudojo LRAIC, o ne ATC, nes tos LRAIC ieškovei yra palankesnės už ATC. Be to, kaip teisingai pažymi į bylą įstojusi šalis, Komisijai nereikėjo nustatyti, ar ieškovės kainos taip pat buvo mažesnės už AVC arba LRAIC, nes ji nusprendė patikrinti *Qualcomm* ketinimą pašalinti konkurentą. Darytina išvada, kad negalima pritarti ieškovės ketvirtajam priekaištui.

438 Dėl kitų trijų ieškovės pateiktų priekaištų, kuriais ginčijamas LRAIC, kaip lyginamųjų sąnaudų, tinkamumas, reikia pritarti Komisijai ir pažymėti, kad tik kintamomis sąnaudomis grindžiamas kainų skaičiavimas yra netinkamas siekiant nustatyti, ar kainodara yra agresyvi tokiame sektoriuje, kuriame, kaip galima teigti konkrečiai remiantis ginčijamo sprendimo 109–119 ir 280–284 konstatuojamosiomis dalimis, mokslo tyrimų ir plėtros veikla ir didelis dėmesys intelektinės nuosavybės teisėms lemia dideles sąnaudas mokslo tyrimams ir plėtrai, į kurias neatsižvelgiama tik kintamomis sąnaudomis grindžiamame skaičiavime.

439 Konkrečiai kalbant, neginčijama, kad, kaip ginčijamo sprendimo 787 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, puslaidininkių pramonė pasižymi nedidelėmis kintamomis sąnaudomis (pavyzdžiui, susijusiomis su lustų gamyba), ir didelėmis nekintamomis sąnaudomis (pavyzdžiui, susijusiomis su investicijomis į mokslo tyrimus ir plėtrą, reikalingą kuriant ir plėtojant lustus), kurių didžioji dalis yra nesusigrąžinama parduodant produktus. Todėl su konkrečiu produktu susijusių nesusigrąžinamų sąnaudų, kaip antai investicijų į mokslo tyrimus ir plėtrą, neįtraukimas

neatspindėtų rinkos realybės dėl sąnaudų, susijusių su atėjimu į rinką ir konkuravimu joje, taigi yra labai sunku ar net neįmanoma nustatyti agresyvios kainodaros atvejus siekiant išstumti konkurentą.

440 Kadangi LRAIC apima kiekvieno konkretaus produkto kintamas ir nekintamas sąnaudas, patirtas tiek prieš laikotarpį, kuriuo buvo atliekami nesąžiningi veiksmai, tiek tuo laikotarpiu, šioje byloje LRAIC dėl to yra pačios tinkamiausios lyginamosios sąnaudos skaičiuojant minimalų susigrąžinimo procentą, nustatytą produktams, kurie yra tyrimo dalykas (ginčijamo sprendimo 780 konstatuojamoji dalis).

441 Be to, ieškovės argumentui, kad parduodant už kainą, kurį yra didesnė nei AVC, tačiau mažesnė nei LRAIC, trumpuoju laikotarpiu gali būti gautas didesnis pelnas, negalima pritarti. Iš tiesų reikia pritarti Komisijai ir pažymėti, kad taikytinoje jurisprudencijoje pripažinta, kad kainos, kurios yra didesnės už AVC, tačiau mažesnės nei ATC (kurios šiuo atveju yra didesnės už LRAIC), yra nesąžiningos tik tuo atveju, jeigu jos nustatytos siekiant išstumti konkurentą (šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 71 ir 72 punktus). Kaip priminta ginčijamo sprendimo 785 konstatuojamojoje dalyje, būtent tai Komisija ir įrodė. Iš tiesų, viena vertus, ieškovė taikė už LRAIC mažesnes kainas ir, kita vertus, ji tai darė vykdydama planą išstumti *Icera*. Todėl teigimas, kad už AVC didesnės kainos galėtų padėti siekti teisėtų tikslų, paprasčiausiai yra taikytinoje jurisprudencijoje daromo skirtumo pripažinimas ir neįrodo, kad LRAIC yra netinkamos lyginamosios sąnaudos šioje byloje.

442 Dėl ieškovės teiginio, kad LRAIC yra netinkamos lyginamosios sąnaudos šioje byloje dėl ribotos pažeidimo apimties, reikia pažymėti, kad, palyginti su dvejus metus trukusia agresyvia kainodara tokiame sektoriuje, kuris, kaip ieškovė pati patvirtino (žr., be kita ko, ieškovės atsakymo į PPP 333 ir 337 punktus, ieškinio A.2.2 ir A.2.4 priedus ir ieškovės atsakymo į PP 715–723 punktus), pasižymi trumpais naujovių ciklais, reikalaujančiais didelių investicijų į mokslo tyrimus ir plėtrą, neatsižvelgimas į bent kokias sąnaudas, susijusias su produktų, kuriems taikoma, kaip įtariama, agresyvi kainodara, kūrimu, prilygtų neatsižvelgimui į didelę dalį sąnaudų, kurios apibrėžia tiek dominuojančią padėtį užimančios įmonės, tiek jos konkurentų sprendimus dėl kainų. Jei iš tiesų, kaip teigia ieškovė, „didelio mokslo tyrimų ir plėtros intensyvumo“ sektoriuose įmonės galėtų nustatyti tokio dydžio optimalias kainas, kad visos su tam tikru produktu sietinos mokslo tyrimams ir plėtrai skirtos sąnaudos galėtų nesutapti, kiltų labai rimtų klausimų dėl jų veiklos pelningumo. Atvirkščiai, tos sąnaudos vaidina svarbų vaidmenį kainų nustatymo strategijoje, ypač kiek tai susiję su rinkomis, pasižyminčiomis greita produktų kaita, kai santykinai seni produktai greitai pakeičiami naujesniais per santykinai trumpą laiko tarpą. Tai, kad mokslo tyrimų ir plėtros veikloje gali būti pasinaudota ankstesniais rezultatais arba palengvinta būsima plėtra arba atradimai, reiškia ne tai, kad į tas investicijas negali būti atsižvelgta, o veikiau tai, kad sąnaudas reikia kruopščiai paskirstyti skirtingiems produktams.

443 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, ieškovės priekaištus, kuriais neigiamas LRAIC, kaip lyginamųjų sąnaudų, tinkamumas, reikia atmesti. Iš tiesų, nors Komisija turi diskreciją konkurencijos politikos srityje, kurios išsamią teisinių ir faktinių aplinkybių kontrolę atlieka Bendrasis Teismas (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard ir kt. / Komisija*, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 156 punktą), ieškovės pateikti įrodymai vis dėlto neleidžia pripažinti, kad nusprendusi AVC ir AAC nenaudoti kaip lyginamųjų sąnaudų Komisija padarė klaidą.

444 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, septintojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl trečios dalies, grindžiamos tuo, kad Komisijos apskaičiuotos LRAIC nesutampa su „tikrosiomis“ LRAIC

445 Trečią dalį ieškovė grindžia aštuoniais priekaištais.

446 Pirma, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad nustatydama LRAIC ši padarė klaidą, nes neatsižvelgė į tai, kad dėl to, jog vienas lustas daro įtaką kitam lustui, sąnaudos, kurios gali būti kvalifikuojamos kaip tokios, dėl savo nespecifiškumo negalėjo būti susietos su konkrečiu lustu ir paprasčiausiai dėl to negalėjo būti įtrauktos į LRAIC skaičiavimą.

447 Antra, ieškovė kritikuoja tai, kad Komisijos pateikti PPP atliktų skaičiavimų pagrindimai nesutampa su jos pateiktais ginčijamame sprendime atlikto skaičiavimo pagrindimais. Pasak ieškovės, PPP Komisija teigia, kad reikia išspręsti „apskaitos sistemos nulemtus iškraipymus“, kurie nurodyti atsakyme į PP, o ginčijamame sprendime ji veikiau nurodo, jog reikia aptarti pateiktą kritiką. Konkrečiai kalbant, ieškovė kritikuoja tai, kad ginčijamame sprendime Komisijos atkurtas AVC matas yra pernelyg sudėtingas, ir tai, kad savo skaičiavimuose Komisija netaikė „vidutinių vieneto sąnaudų“ (AUC) kriterijaus, priešingai metodui, kurį palaikė atsakymuose į PP ir PPP.

448 Trečia, ieškovė teigia, kad [*konfidencialu*] yra nepritaikytas jos papildomoms sąnaudoms mokslo tyrimams ir plėtrai nustatyti, nes tas [*konfidencialu*] naudojamas tik vidaus valdymo ir apskaitos tikslais, taigi nėra sukurtas ar pritaikytas Komisijos atliekamai analizei.

449 Ketvirta, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad tam tikras į [*konfidencialu*] įtrauktas sąnaudas, t. y. [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*] kategorijoms priskiriamas sąnaudas, ši traktavo kaip „papildomas“, nors jos nebuvo tokios, nes buvo susietos su konkrečiu lustu tik dėl priskyrimo [*konfidencialu*], o ne dėl to, kad jos buvo konkrečiai susijusios su tuo lustu.

450 Šiuo klausimu ieškovė pirmiausia teigia, kad turi būti atskirtos tiesioginės lusto sąnaudos nuo *ex post* perskirsčius priskirtų sąnaudų, t. y. ne dėl to, kad jos buvo laikomos konkrečiai susijusios su tuo lustu, o tik dėl to, kad paprasčiausiai buvo taikomas vidinis perskirstymo mechanizmas. Pasak ieškovės, QCT darbuotojai [*konfidencialu*].

451 Taigi sąnaudos, susijusios su įranga, kuri nėra tiesiogiai priskiriama lustui, t. y. [*konfidencialu*], priskiriamos kategorijai [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*].

452 Taip pat sąnaudos susijusios su programine įranga, nuo 2009 m. rugsėjo mėn., yra [*konfidencialu*].

453 Atsižvelgiant į mokslo tyrimų ir plėtros specifiką puslaidininkių sektoriuje, net [*konfidencialu*] į apskaitą įtrauktos tiesioginės lusto sąnaudos, iš tiesų gali būti visiškai neskirtos tam lustui. Bet kuriuo atveju, jeigu Komisija būtų nusprendusi, kad tik tiesiogiai lustui priskirtos mokslo tyrimų ir plėtros sąnaudos yra „papildomos“ arba „skirtos konkrečiam produktui“, ji nebūtų galėjusi konstatuoti agresyvios kainodaros.

454 Praktiškai Komisija nepateikia jokio tvirto pagrindimo dėl [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*] kategorijoms priskiriamų sąnaudų kvalifikavimo kaip „papildomų“ ir remiasi tik, viena vertus, žodžio anglų kalba „incremental“ vartojimu viename jos turimame *Qualcomm* dokumente, t. y. [*konfidencialu*] ir, kita vertus, šios pateiktais paaiškinimais per administracinę procedūrą, o tai įrodo, kad ji neatliko jokio nepriklausomo vertinimo.

455 Paskui dėl [*konfidencialu*], kurį Komisija naudoja nustatyti, kuriai iš ieškovės patiriamų sąnaudų kategorijų priskirti papildomų sąnaudų kategoriją, pastaroji teigia, kad tas dokumentas susijęs su konkrečiu lustu, t. y. [*konfidencialu*], kuris nepatenka į tyrimą, kuris buvo kuriamas ne tuo pačiu metu kaip tyrime nagrinėjami lustai ir kuris, priešingai ne jie, nebuvo plonasis modemas. Atvirkščiai, daugelyje Komisijos turimų dokumentų, įskaitant susijusius su tyrime nagrinėjamais lustais, nedaroma jokios nuorodos į papildomas sąnaudas.

456 Be to, 2011 m. balandžio mėn. [*konfidencialu*] yra vėlesnis už pagrindinius dėl nagrinėjamų lustų priimtus sprendimus dėl investicijų į mokslo tyrimus ir plėtrą.

457 Taip pat ginčijamo sprendimo 847 konstatuojamojoje dalyje Komisija neatsižvelgia ir blogai aiškina [*konfidencialu*] toje vietoje, kur jame daroma nuoroda į mokslo tyrimų ir plėtros sąnaudas, kurios kvalifikuojamos kaip „papildomos“. Pasak ieškovės, Komisija privalėjo atsižvelgti į tame pačiame dokumente esančią nuorodą į sąvoką „papildomo portfelio marža“, nes tai būtų leidę, geriau suprasti anglišką žodį „incremental“. Ieškovė taip pat teigia, kad niekada nebuvo pareiškusi, kad, kaip ginčijamo sprendimo 848 konstatuojamojoje dalyje nurodo Komisija, žodžių junginys [*konfidencialu*] *Qualcomm* viduje taikomas plačiau nei tame dokumente.

458 Galiausiai ieškovė teigia, kad kelis kartus aiškino, jog daugiau kaip [*konfidencialu*] iš [*konfidencialu*] USD, klaidingai apskaitytų kaip [*konfidencialu*] ir [*konfidencialu*] sąnaudos, kurias Komisija įvertino kaip „papildomas“, kiek tai susiję su lustais MDM8200 ir MDM8200A, iš tiesų yra susijusios su [*konfidencialu*], kuris visiškai neskirtas lustui, kūrimu. Šiuo klausimu [*konfidencialu*] nurodo, kad [*konfidencialu*], o tai įrodo, kad [*konfidencialu*] USD nėra skirti konkrečiam lustui.

459 Be to, pasak ieškovės, ginčijamame sprendime pateikti pagrindimai jos argumentams šiuo klausimu atmesti yra neįtikinami.

460 Penkta, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad ši padarė klaidą, nes neatsižvelgė į pajamas, kurias *Qualcomm* gavo licencijuodama patentus. Iš esmės ji teigia, kad Komisija neturėjo atsižvelgti į su nagrinėjamais lustais siejamas sąnaudas mokslo tyrimams, nes tos sąnaudos patirtos įsigyjant patentus, kuriuos *Qualcomm* įtraukė licencijuojamų patentų portfelį, ir dėl to negalėjo būti laikomos skirtomis nagrinėjamiems lustams. Pasak ieškovės, Komisija klaidingai nusprendė, viena vertus, [*konfidencialu*] ir, kita vertus, kad iš šių licencijų gautos papildomos pajamos negali turėti nė menkiausios išmatuojamos įtakos iš tos veiklos gautoms pajamoms.

461 Ieškovė pažymi, kad ginčijamo sprendimo 1238 išnašoje Komisija vis dėlto pati patvirtino, kad [*konfidencialu*]. Ji priduria, kad klausimas, ar pajamos, kurias *Qualcomm* gavo licencijuodama patentus, gali daryti daugiau ar mažiau išmatuojamą poveikį pajamoms iš technologijų licencijavimo, nėra tinkamas iškelti klausimas. Jos teigimu, tai veikiau yra patikrinimas, ar aptariami mokslo tyrimai tikrai yra „papildomi“, atsižvelgiant į tris nagrinėjamus lustus, ir ar jie virsta patentais, kurie vėliau registruojami, todėl tie mokslo tyrimai nėra skirti tik tiems lustams.

462 Pasak ieškovės, taip pat negalima nagrinėjamų lustų tiesiogiai susieti su programinės įrangos patentais, nes su tais patentais susijusios sąnaudos nėra tiesiogiai siejamos su konkrečiu lustu.

463 Šešta, ieškovė teigia, skundžiamas sprendimas grindžiamas [*konfidencialu*] ištrauka, kurioje jokios joje nurodytos sąnaudos nesiejamos su konkrečiais klientais. Vis dėlto Komisija nusprendė, kad mokslo tyrimams, susijusiems su nagrinėjamų lustų kūrimu, skirtos sąnaudos *Huawei* ir ZTE buvo

„papildomos“ sąnaudos. Pasak ieškovės, kainos ir sąnaudų analizėje, kurioje buvo nagrinėjamos tik *Huawei* ir ZTE, neturėtų būti atsižvelgta į jokias sąnaudas mokslo tyrimams, todėl vėliau turėtų būti naudojamos AVC arba AAC.

464 Konkrečiai kalbant, pirmiausia, pasak ieškovės, tai, kad pardavimai kitiems klientams nei ZTE ir *Huawei* nepagrindė aptariamų lustų kūrimo, nereiškia, kad pardavimai *Huawei* ir ZTE buvo pakankami, kad būtų galima pagrįsti tų lustų kūrimą. Ginčijamo sprendimo 131, 132 ir 354 konstatuojamosiose dalyse Komisija pati pripažino, kad lustas MDM8200 buvo sukurtas bendradarbiaujant su kitais operatoriais, nei ZTE ir *Huawei*. Taip pat to sprendimo 980 konstatuojamojoje dalyje ir 58 lentelėje pateikti lusto MDM8200A pardavimo ZTE ir *Huawei* duomenys visiškai nepagrindžia teiginio, kad su tuo lustu siejami mokslo tyrimai turi būti laikomi konkrečiai susiję su tomis dviem klientėmis. To paties sprendimo 1277 išnašoje Komisijos nurodyti dokumentai irgi niekaip nepagrindžia Komisijos teiginio. Galiausiai *Qualcomm* [*konfidencialu*].

465 Septinta, ieškovė kritikuoja Komisijos atliktą *post hoc* pertvarkymą perskirstant į [*konfidencialu*] įtrauktas įvairių lustų sąnaudas, be kita ko, lustui MDM8200 skirtas sąnaudas perskirdama lustui MDM8200A, dėl to LRAIC lustui MDM8200A pakito iš [*konfidencialu*] į [*konfidencialu*] USD; jei nebūtų tokio pertvarkymo, pastarojo lusto kainos nebūtų mažesnės už sąnaudas. Iš esmės, viena vertus, ieškovė teigia, jog neginčijama, kad *Qualcomm* sprendimas kurti tą lustą yra vėlesnis už jos sprendimą kurti lustą MDM8200 ir nuo jos nepriklauso, taip pat, kad tie du lustai nėra bendras projektas, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 880 konstatuojamosios dalies a punkte pateikta lentele.

466 Kita vertus, ieškovė teigia, kad po lustų MDM8200 ir MDM8200 ji sukūrė daugybę lustų, kurie taip pat buvo suderinami su HSPA+ ir pažangesnėmis technologijomis. Be to, nėra nieko, dėl ko lustų MDM8200 ir MDM8200A ryšys būtų „unikalus“: glaudus dviejų lustų techninis ryšys nėra niekuo unikalus ar neįprastas.

467 Taip pat pažymėtina, kad neginčijama, jog iki tam tiko momento nuo 2013 m. iki 2015 m. [*konfidencialu*] tai lėmė tik paprasta rašybos klaida, kuri tuomet nekėlė didesnių problemų. Be to, ginčijamas sprendimas yra nenuoseklus, kiek tai susiję su požiūriu, kuris taikomas, viena vertus, lustams MDM8200 ir MDM8200A ir, kita vertus, lustui MDM6200, kuris taip pat yra neva „pažangiausias“ lustas, glaudžiai susijęs su kitais *Qualcomm* lustais, konkrečiai – su anksčiau gamintu lustu QSC6295.

468 Galiausiai Komisija neįdėjo jokių pastangų ištirti aptariamą technologiją ir aptariamus mokslo tyrimus ar susieti jos vykdytą pertvarkymą su konkrečių sąnaudų eilutėmis arba kategorijomis [*konfidencialu*].

469 Aštunta, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad ši klaidingai paskirstė „papildomas“ sąnaudas, remdamasi pajamomis, o ne pardavimo apimtimis.

470 Visų pirma teisinėje ar ekonominėje literatūroje nėra jokio tinkamo aptariamo metodo pagrindimo. Be to, taikant šį metodą papildomos sąnaudos būtų priskirtos pardavimams dėl paprasčiausio fakto, kad tam tikru konkrečiu laikotarpiu kainos buvo santykinai didelės, o tai sudaro palankias aplinkybes konstatuoti agresyvią kainodarą ten, kur jos nėra. Galiausiai tikrasis agresyvios kainodaros kriterijus būtų patikrinimas, ar įmonė vėliau didina kainas (ieškovė to nepadarė), o tai, remiantis tuo metodu, reikštų, kad mažesnės mokslo tyrimų sąnaudos buvo

priskirtos prie pardavimų taikant neva agresyvią kainodarą dėl to, kad jos veikiau perkeliamos į susigrąžinimo laikotarpį. Tai neturėtų jokios ekonominės prasmės ir būtų nesuderinama su „susigrąžinimo“ sąvoka.

471 Ieškovės teigimu, Komisija taip pat padarė klaidą, kai aptariamą metodą apibrėžė kaip „lusto kainos pokyčio prognozę“, ir taip neatsižvelgė į tai, kad LRAIC yra sąnaudų, o ne kainos matas.

472 Be to, ieškovė laikosi požiūrio, kad aptariamu metodu taip pat siekiama „kintančio tikslo“, o tai reiškia, kad, jei būtų padidinusi kainas, kad išvengtų menamos agresyvios kainodaros, tuo pat metu būtų padidėjusios ir jos pajamos, o dėl to mokslo tyrimams kiekvieną ketvirtį būtų reikėję skirti didesnes sąnaudas ir galiausiai ji vis tiek būtų likusi kalta dėl agresyvios kainodaros. Ieškovė taip pat kritikuoja „neprognozuojamus ir paradoksalius rezultatus“, kuriuos lemia Komisijos priimtas metodas. Ji priduria, kad apimtimi grindžiamo paskirstymo taikymas praktiškai nelėmė jokių už sąnaudas mažesnių kainų.

473 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

474 Dėl pirmojo priekaišto, grindžiamo klaida nustatant LRAIC, reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Komisija pripažino, jog gerėjant produktams lustų pramonėje galėjo egzistuoti poveikis. Tačiau tai nereiškia, kad ieškovė negalėjo patirti sąnaudų konkrečiai kurdama vieną konkretų lustą ir kad ji galėjo tą lustą išleisti į rinką nepatirdama tų sąnaudų. Tuo remiantis darytina išvada, kad net jeigu yra poveikis, Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė atsižvelgti į papildomas kūrimo sąnaudas, susijusias konkrečiai su nagrinėjamu produktu.

475 Be to, grįsdama sąnaudų matą [*konfidencialu*] Komisija, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 835 konstatuojamąja dalimi, atsižvelgė tik į sąnaudas, kurias ieškovė tiesiogiai ar netiesiogiai įtraukė į apskaitą dėl nagrinėjamų lustų kūrimo. Kadangi egzistavo konkrečių poveikio įrodymų, Komisija į juos atsižvelgė, kaip galima teigti, kiek tai susiję su mokslo tyrimų sąnaudų lustams MDM8200 ir MDM8200A abipusiu poveikiu, remiantis to sprendimo 12.6.3.2 punktu.

476 Kiek tai susiję su galimu poveikiu kalbant apskritai, nesant informacijos, kuri būtų leidusi Komisija skaičiais įvertinti tą poveikį, kaip Komisija nusprendė ginčijamo sprendimo 783 konstatuojamojoje dalyje, pagrįsčiausias metodas buvo daryti prielaidą, kad poveikis, kuris suteikė naudos konkrečiam lustui, buvo maždaug subalansuotas to konkretaus lusto daromu poveikiu kitiems lustams. Taigi į dėl to lusto patirtas kūrimo sąnaudas nebuvo neatsižvelgta dėl poveikio, kurį jis tikriausiai sukėlė.

477 Vadinasi, šį priekaištą reikia atmesti.

478 Dėl antrojo priekaišto, grindžiamo PPP Komisijos pateiktų skaičiavimų pagrindimų ir ginčijamame sprendime pateiktų jos skaičiavimų pagrindimų nenuoseklumu, pakanka konstatuoti, kad šis priekaištas, net jeigu būtų pagrįstas, niekaip negalėtų lemti aptariamo metodo neteisėtumo. Taigi jį reikia atmesti kaip nereikšmingą.

479 Dėl trečiojo kaltinimo, grindžiamo [*konfidencialu*] netinkamumu nustatant papildomas mokslo tyrimų sąnaudas, reikia priminti, kad į šią duomenų bazę ieškovė įtraukia atskirai kiekvieno lusto sąnaudas vidaus valdymo ir apskaitos tikslais. Tačiau, atsižvelgiant į sąnaudų priskyrimą kiekvienam lustui ir į tai, kad tą duomenų bazę *Qualcomm* naudoja viduje, ši įmonė niekaip nepaaiškina, dėl kokios priežasties ji turėtų būti laikoma netinkama, Komisijai atkuriant

sąnaudas. Be to, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 845 punkte, atsakydama į prašymus pateikti duomenis apie sąnaudų kiekybinį vertinimą, pati ieškovė tuos duomenis ėmė iš tos pačios duomenų bazės.

480 Be to, kiek tai susiję su *Qualcomm* tvirtinimu, kad [*konfidencialu*] esančių duomenų visuma neskirta LRAIC apskaičiuoti konkurencijos teisės taikymo tikslais, pakanka pažymėti, kad ši aplinkybė neužkerta galimybės Komisijai remtis tokia duomenų baze, jeigu joje yra jos tyrimui reikšmingos informacijos.

481 Galiausiai, net jeigu Komisija iš pradžių nusprendė PP nesinaudoti [*konfidencialu*], o PPP nepateikė paaiškinimų dėl pakitusios nuomonės šiuo klausimu, pakanka pažymėti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 367 punkte nurodytą jurisprudenciją, ieškovė negali pagrįstai remtis tuo, kad Komisija konkrečiai skundžiamame sprendime neatsakė į visas su faktais ir teise susijusias pastabas, kurias ji pateikė per administracinę procedūrą. Tuo remiantis darytina išvada, kad šį priekaištą reikia atmesti.

482 Dėl ketvirtojo priekaišto, grindžiamo klaida, padaryta tam tikras į [*konfidencialu*] įtrauktas sąnaudas laikant „papildomomis“ sąnaudomis, iš pradžių reikia priminti, kad ginčijamo sprendimo 12.6.3.1 punkte pateiktas dėl kiekvieno lusto gamybos *Qualcomm* patirtų mokslo tyrimams skirtų sąnaudų fiksuotosios dalies mato paaiškinimas, į kurį buvo atsižvelgta skaičiuojant LRAIC. To sprendimo 835 konstatuojamojoje dalyje iš tikro išvardytos skirtingų kategorijų sąnaudos mokslo tyrimams, kurios toje duomenų bazėje priskiriamos kiekvienam lustui, arba tiesiogiai, kiek tai susiję su konkretaus produkto kūrimu, arba *ex post*.

483 Beje, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 411 punkte, ginčijamo sprendimo 836 ir 837 konstatuojamosiose dalyse pažymėta, kad spręsdama, kokius duomenis į sąnaudų analizę įtraukti kaip „papildomas“ sąnaudas, Komisija vadovavosi žodžio anglų kalba *incremental* vartojimu [*konfidencialu*], dėl kurio 2017 m. sausio 30 d. sprendimu pateikto prašymo suteikti informacijos 8.3 klausime ji paprašė *Qualcomm* dėl nagrinėjamų lustų pateikti tos pačios informacijos apie papildomus mokslo tyrimus, kuri buvo pateikta [*konfidencialu*]. Atsakant į tą prašymą pateikta informacija išdėstyta ieškinio A.15.1 priede.

484 Galiausiai Komisija atkūrė papildomas sąnaudas, sudėdama [*konfidencialu*] sąnaudas ir [*konfidencialu*] sąnaudas, t. y. visas ieškinio A.15.1 priede pateiktame duomenų banke esančias sąnaudų dedamąsias, išskyrus tas, kurios buvo įtrauktos kaip [*konfidencialu*] sąnaudos, nes pastarąsias sąnaudas, kurios nors ir nurodytos tame duomenų banke, *Qualcomm* atėmė iš bendrų sąnaudų „incremental (t. y. pagal tą patį [*konfidencialu*] [metodą])“ tame pačiame duomenų banke.

485 Šiuo klausimu reikia pripažinti, kad į ieškovės kritikuojamą duomenų bazės ištrauką įtraukti duomenys apibendrinti ginčijamo sprendimo 835 konstatuojamojoje dalyje ir identifikuoti Komisijos remiantis *Qualcomm* pateikta informacija.

486 Iš tiesų ieškovė, pirma, 2013 m. gruodžio mėn. atsakyme į 2013 m. liepos 10 d. pateiktą prašymą pateikti informacijos, konkrečiai – atsakyme į 19 klausimą apie pagrindinius pirmųjų MDM lustų kūrimo etapus ir apie su tuo susijusias sąnaudas, antra, atsakyme į 2014 m. spalio 13 d. prašymo pateikti informacijos 8 ir 9 klausimus (ieškinio A.4.8.b priedas), išdėstytame 38 ir paskesniuose punktuose, ir, trečia, atsakyme į 2017 m. sausio 30 d. sprendimu pateikto prašymo pateikti informacijos 8.3 klausimą (ieškinio A.4.10.b priedas), pateikė tą pačią informaciją, nepaisant to, ar ji turi būti įslaptinta pagal [*konfidencialu*].

487 Kitaip tariant, ieškovės atsakymuose skirtingos sąnaudų kategorijos reguliariai nurodytos ir priskirtos konkrečiam lustui ir, nesant nesuderinamumų tarp skirtinguose atsakymuose pateiktų lentelių (išskyrus kiek tai susiję su [*konfidencialu*] sąnaudomis), tos kategorijos gali būti laikomos „papildomomis“ tokio lusto sąnaudomis. Iš tiesų vienintelis skirtumas tarp atsižvelgimo ir neatsižvelgimo į tą metodą yra minėto sąnaudų elemento, į kurį Komisija bet kuriuo atveju neatsižvelgė savo skaičiavimuose, įtraukimas ar neįtraukimas.

488 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, jog tam, kad tam tikros sąnaudos galėtų būti įtrauktos į LRAIC skaičiavimą, paprasčiausias žodžio anglų kalba *incremental* vartojimas ar nevartojimas kartu su žodžiu „sąnaudos“ [*konfidencialu*] negali būti laikomas lemiamu kriterijumi. Atvirkščiai, veikiau turėtų būti atsižvelgta į pačių sąnaudų pobūdį (t. y. ar tai akivaizdu remiantis viena iš sąnaudų kategorijų, kurios įprastai laikomos papildomomis sąnaudomis) ir į pačios ieškovės jos atsakymuose taikytą klasifikavimo metodą.

489 Taigi reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į per administracinę procedūrą ieškovės pateiktus atsakymus ir paaiškinimus, ginčijamame sprendime teisingai atkuriami duomenys, į kuriuos reikia atsižvelgti apskaičiuojant LRAIC. Beje, reikia pažymėti, kad atsakyme į 2013 m. liepos 10 d. prašymo pateikti informacijos (pirmasis šiuo klausimu reikšmingas, pateiktas 2013 m. gruodžio mėn.) (ieškinio A.4.3 priedas) 19 klausimą ieškovė niekaip neužsiminė apie sąnaudų priskyrimą arba apie tai, kad praktiškai tam tikros sąnaudos negali būti priskirtos konkretiems lustams.

490 Be to, kiek tai susiję su programinės įrangos kūrimo sąnaudomis, atsakymo į 2013 m. liepos 10 d. prašymo pateikti informacijos (ieškinio A.4.3 priedas) 19 klausimą 90 ir 92 punktuose ieškovė iš esmės nurodė, kad programinės įrangos gyvavimo trukmė yra glaudžiai susijusi konkretaus lusto gyvavimo trukme ir kad su tuo susijusios sąnaudos priklauso nuo to lusto komercinio gyvavimo trukmės, ir taip patvirtino ginčijamo sprendimo 860 konstatuojamojoje dalyje pateiktą išvadą, kad ši [*konfidencialu*] dalis yra tvirtas pagrindas nustatant konkrečiam lustui priskirtinas mokslo tyrimų sąnaudas, susijusias su programinės įrangos kūrimu. Tačiau tai nereiškia, be kita ko, kad dalis programinės įrangos vėliau negalės būti panaudota ateityje pagamintiems lustams.

491 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovės abejonė dėl sąnaudų priskyrimo per administracinę procedūrą ir ieškinyje buvo suformuluota santykinai netiksliai.

492 Toks netikslumas identifikuojant sąnaudų, kurios nelaikomos papildomomis, kategorijas, kenkia ieškovės argumentų patikimumui, juo labiau kad jeigu būtų pritarta jos argumentams, beveik jokios mokslo tyrimų sąnaudos negalėtų būti priskirtos konkrečiam lustui.

493 Dėl Komisijos naudotų duomenų įrodomosios vertės reikia priminti, kad patikimumas, todėl ir dokumento įrodomoji galia, priklauso nuo jo kilmės, parengimo aplinkybių, adresato ir turinio (2000 m. kovo 15 d. Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija*, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, EU:T:2000:77, 1053 ir 1838 punktai ir 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Hitachi ir kt. / Komisija*, T-112/07, EU:T:2011:342, 70 punktas).

494 Šioje byloje Komisija, atkurdama kainas, rėmėsi pačios ieškovės pateiktomis lentelėmis ir atsakymais, įskaitant skaičius, paimtus iš [*konfidencialu*], be to, ji tik pritaikė pastarosios jau naudotus klasifikavimo kriterijus. Kadangi tuos duomenis pateikė pati ieškovė, jie turi būti laikomi pakankamai patikimais, kad jais būtų galima grįsti Komisijos atkurtas kainas.

495 Tokiu atveju suinteresuotajai įmonei nepakanka remtis aplinkybe, kuri galėtų turėti poveikį tokių įrodymų įrodomajai galiai. Atvirkščiai, suinteresuotoji įmonė privalo teisės požiūriu tinkamai įrodyti, viena vertus, kad aplinkybė, kuria ji remiasi, egzistuoja, ir, kita vertus, kad šia aplinkybe paneigiama įrodymų, kuriais remiasi Komisija, įrodomoji galia (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2018 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Infineon Technologies / Komisija*, C-99/17 P, EU:C:2018:773, 65–67 punktus).

496 Vis dėlto šioje byloje ieškovė tik pakartoja per administracinę procedūrą atsakyme į 2014 m. spalio 13 d. prašymą pateikti informacijos pateiktus argumentus ir pabrėžia aplinkybę, kad pateikti duomenys negali būti naudojami atliekant antimonopolinę analizę, tačiau tokiam savo teiginiui pagrįsti nepateikia jokio dokumento, įrodančio, kad kitas klasifikavimo metodas būtų tinkamesnis už taikytą Komisijos. Nesant tokio įrodymo, reikia daryti išvadą, kad tiek tiesioginio, tiek netiesioginio įtraukimo į apskaitą atveju sąnaudos, kurias ieškovė pati nurodė atsakyme į Komisijos klausimą, iš principo turi būti laikomos papildomomis, kiek tai susiję su kiekvienu nagrinėjamu lustu.

497 Beje, reikia pritarti Komisijai ir pažymėti, kad dominuojančią padėtį užimančios įmonės pasirinktas konkretus apskaitos metodas (tiesioginio ar netiesioginio, t. y. priskiriant) gali turėti įtakos jos sąnaudų analizei. Net jeigu iš tikrųjų tam tikras sąnaudų elementas būtų priskirtas, tai savaime nebūtų kliūtis jį įtraukti į LRAIC skaičiavimą. Tokiu atveju dominuojančią padėtį užimanti įmonė visada galėtų išvengti bet kokios kainų ir sąnaudų analizės ir remtis tuo, kad neįmanoma susieti priskyrimo su konkrečiomis sąnaudomis. Be to, šioje byloje priskyrimai atspindi pačios ieškovės atliktus sąnaudų, kurias reikia susieti su konkrečiu lustu, vertinimus.

498 Dėl [*konfidencialu*] USD sąnaudų mokslo tyrimams, kurios apskaitoje priskirtos prie lusto MDM8200, bet iš tikrųjų susijusios su [*konfidencialu*], reikia pažymėti, kad ieškovė šį aspektą pirmą kartą nurodė atsakyme į PPP. Anksčiau Komisija neturėjo jokios priežasties kelti klausimo dėl gautų duomenų tikslumo, juo labiau kad Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 4 dalyje suinteresuotosioms įmonėms nustatyta pareiga pateikti išsamią, tikslią ir neiškraipytą informaciją.

499 Iš tiesų aplinkybė, kad tos sąnaudos į apskaitą buvo įtrauktos jas priskiriant prie lusto MDM8200, aiškiai matyti iš [*konfidencialu*] ir ieškovės pateiktų atsakymų, kuriuos reikia laikyti ypač patikimais įrodymais, nes jie liudija juos pateikusio subjekto nenaudai (šiuo klausimu žr. 2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *Siemens / Komisija*, T-110/07, EU:T:2011:68, 54 ir 75 punktus). Atsižvelgiant į šiuos duomenis, vienintelis ieškovės pateiktas įrodymas yra 2009 m. liepos 9 d. dokumentas „[*konfidencialu*]“ (ieškinio A.18.1 priedas), kuriame yra 20 išnaša dėl [*konfidencialu*] USD sumos neįtraukimo, nes ji atitinka [*konfidencialu*]. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šiame dokumente, kaip ginčijamo sprendimo 851 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo Komisija, pateikta su lustu MDM8200 susijusių sąnaudų mokslo tyrimams ir su lustu MDM8200A, kuris laikomas nekonkuruojančiu, sąnaudomis (*non cost competitive*) susijusių tokių pat sąnaudų lyginamoji lentelė. Tačiau ta lentelė įrodo tik tai, kad pristatyme lyginant abiejų lustų sąnaudas į tą sumą [*konfidencialu*] neatsižvelgiama, o ne tai, kad, skaičiuojant su lustu MDM8200 susijusias sąnaudas, į tas konkrečias sąnaudas nebuvo ar neturėjo būti atsižvelgta. Dėl likusios dalies reikia pažymėti, kad ieškovės argumentai nepagrįsti jokiu dokumentu ir jais savaime neįmanoma ginčyti pačios ieškovės anksčiau pateiktų duomenų. Tokiomis aplinkybėmis tuos argumentus reikia atmesti. Tuo remiantis darytina išvada, kad šį priekaištą reikia atmesti.

500 Dėl penktojo priekaišto, grindžiamo klaida dėl neatsižvelgimo į *Qualcomm* gautas pajamas iš patentų licencijavimo, reikia pažymėti, kad net jeigu ieškovė pakeitė taikomą licencijų išdavimo politiką, tai nereiškia, kad neišduodavo licencijos, apimančios visą jos patentų portfelį nagrinėjamu laikotarpiu. Bet kuriuo atveju, kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 1238 išnaša, ieškovė neneigia, kad [*konfidencialu*].

501 Be to, reikia pažymėti, kad, viena vertus, ieškovė teigia identifikavusi maždaug [*konfidencialu*] patentų ir patentų paraiškų, tarp kurių yra „daug“ tokių, kurie „galėjo“ būti „visiškai arba iš dalies“ susiję su darbais, Komisijos laikomais konkrečiai susijusiais su nagrinėjamais lustais. Kita vertus, ieškovė neidentifikuoja tu patentų ar patentų paraiškų ir nenurodo, kokio dydžio pajamos iš to buvo gautos. Atvirkščiai, ji tik teigia, kad, ypač kiek tai susiję su programinės įrangos patentais, neįmanoma nustatyti, kurie iš jų yra susiję su aptariamais lustais. Tokiomis aplinkybėmis ieškovės argumentai yra nepakankami, kad būtų galima paneigti Komisijos išvadas dėl šio klausimo. Tuo remiantis darytina išvada, kad šį priekaištą reikia atmesti.

502 Dėl šeštojo priekaišto, iš esmės grindžiamo klaidomis dėl atsižvelgimo į mokslo tyrimų išlaidas *Qualcomm* lustams kurti, reikia pripažinti, kaip galima aiškiai matyti remiantis ginčijamu sprendimu, būtent to sprendimo 862 konstatuojamąja dalimi ir, žvelgiant plačiau, jo 12.6.3 punktu, kad pardavimai įmonėms *Huawei* ir ZTE buvo esminiai, siekiant susigrąžinti sąnaudas mokslo tyrimams.

503 Be to, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 888 konstatuojamojoje dalyje, papildomas su mokslo tyrimais susijusias sąnaudas buvo tinkama įtraukti į sąnaudų matą, kad būtų galima įvertinti, ar pardavimai įmonėms *Huawei* ir ZTE buvo vykdomi mažesne kaina nei sąnaudos, nes pardavimo įmonėms *Huawei* ir ZTE prognozės sudarė didelę dalį tikėtinos paklausos, kuria pirmiausia buvo grindžiamas tų lustų kūrimas. Beje, priešingai, nei teigia ieškovė, nors lustų MDM8200, MDM6200 ir MDM8200A vienetų pardavimo kitiems klientams prognozės taip pat turėjo įtakos ribinių kūrimo sąnaudų susigrąžinimui, tie pardavimai buvo tokio dydžio, kad nebūtų galėję pagrįsti tų produktų kūrimo. Šią išvadą taip pat patvirtina to sprendimo 1277 išnašoje nurodyti dokumentai.

504 Vadinasi, šį priekaištą reikia atmesti.

505 Dėl septintojo priekaišto, grindžiamo Komisijos atliktu *post hoc* pertvarkymu perskirstant į [*konfidencialu*] įtrauktas sąnaudas įvairiems lustams, reikia konstatuoti, kad ieškovė pati pripažino, jog iki 2013 m. gruodžio mėn. su lustams MDM8200 ir MDM8200A naudojama programine įranga susijusios sąnaudos, įtrauktos į minėtą [*konfidencialu*], nebuvo atskirtos pagal tai, ar buvo susijusios su vienu, ar su kitu iš šių dviejų lustų (atsakymo į 2014 m. spalio 13 d. prašymą pateikti informacijos 78 išnaša).

506 Taip pat reikia pažymėti, kad nors lustas MDM8200A pradėtas kurti 2009 m. balandžio mėn., ieškinio priede A.15.1 pateiktoje iš [*konfidencialu*] paimtoje lentelėje iki paskutinio 2009 m. ketvirčio jokios sąnaudos su juo nesiejamos, ir kad nuo to momento su šiuo lustu susijusios sąnaudos lieka mažos, palyginti su lustų MDM8200 ir MDM6200 sąnaudomis. Atsižvelgiant į šių dviejų lustų techninį panašumą ir bendrą jų pardavimą, ši aplinkybė pagrindžia ginčijamo sprendimo 880 konstatuojamojoje dalyje Komisijos išdėstytus argumentus, kuriais įrodomas tarp lusto MDM8200 ir lusto MDM8200A esantis unikalus ryšys, kuris nepalyginamas su ryšiu, galėjusiu būti tarp lusto MDM8200 ir bet kurio kito lusto, palaikančio HSPA+ technologiją.

507 Į bylą įstojusi šalis taip pat teisingai pažymi, kad ginčijamame sprendime pateikta „nuolatinio pelningumo analizė“ kurioje nagrinėjamas visų lusto MDM8200 ir lusto MDM8200A pardavimų pelningumas visu jų naudojimo laikotarpiu ir kiek tai susiję su visais klientais, ir kad remiantis ta analize galima teigti, jog nuolatinės pajamos iš tų dviejų lustų buvo nepakankamos padengti jiems skirtoms su gamybos mokslo tyrimais ir kūrimu susijusioms sąnaudoms. Dėl to *Qualcomm* taikoma šių dviejų lustų kainodara niekaip nebūtų leidusi tokiam pat produktyviam tiekėjui padengti patirtas sąnaudas dėl konkuruojančio lusto.

508 Tokiomis sąlygomis šį priekaištą reikia atmesti.

509 Dėl aštuntojo kaltinimo, grindžiamo neteisingu „papildomų“ sąnaudų paskirstymu remiantis pajamomis, o ne pardavimo apimtimi, pirma, reikia pažymėti, kad nors ginčijamo sprendimo 1293 išnašoje Komisija mini tik vieną šaltinį taikyto metodo naudai, t. y. 2017 m. EBPO sandorių kainodaros gaires tarptautinėms įmonėms ir mokesčių institucijoms, jos teigimu, ieškovė nesiremia jokia studija ar principu, kuriais būtų galima pagrįsti jos siūlomą pakaitinį metodą. Beje, nors dėstydama argumentą, kad Komisijos taikomas metodas labai palankus konstatuoti agresyvią kainodarą ten, kur jos nėra, ieškovė teigia, kad tas metodas lemia dirbtinį agresyvios kainodaros nustatymą, ji nepateikia jokio įrodymo savo teiginiui pagrįsti.

510 Antra, pakanka pritarti Komisijai ir konstatuoti, kad dėl ieškovės argumento, jog pagal Komisijos taikytą metodą mažesnės mokslo tyrimų sąnaudos buvo priskirtos prie neva pardavimų taikant agresyvią kainodarą dėl to, kad jos veikiau buvo perkeltos į susigrąžinimo laikotarpį, tas metodas netampa netinkamas. Iš tiesų reikia pažymėti, kad dėl Komisijos taikyto metodo šios sąnaudos priskiriamos atsižvelgiant į aplinkybę, kad kainos konkrečiu laikotarpiu, ypač pirmuoju lustų pardavimo laikotarpiu, yra santykinai didelės, todėl ir pajamos didelės. Atvirkščiai, pagal ieškovės siūlomą metodą sąnaudos priskiriamos tolygiai ir proporcingai, todėl kiekvienas vienetas (neatsižvelgiant į tai, kuriuo momentu jis parduodamas per lusto gyvavimo ciklą) turi „atsiimti“ tokį patį sąnaudų dydį. Kaip ginčijamo sprendimo 917 konstatuojamojoje dalyje teisingai pažymi Komisija, atsižvelgiant į lustų kainų pokyčius, toks metodas šioje byloje nebuvo tinkamas, nes pagal jį didelė dalis kūrimo sąnaudų būtų perkelta į produkto gyvavimo ciklo pabaigą, kai kainos ir maržos turi tendenciją būti mažos, ir tai būtų lėmę didelį kiekį klaidingai teigiamų rezultatų taikant kainų ir sąnaudų kriterijų.

511 Trečia, dėl Komisijos vartojamo žodžio junginio „proxy for the price evolution of a chipset“ taikytam metodui apibrėžti reikia pažymėti, kad ieškovės argumentui, jog Komisija neatsižvelgė į tai, kad LRAIC buvo sąnaudų, o ne kainos matas, negalima pritarti, nes tuo žodžių junginiu daroma paprasčiausia nuoroda į tai, kad tuo metodu siekiama atsižvelgti į kainų profilį laiko atžvilgiu, kad laikotarpiams, per kuriuos lustai turėtų generuoti didžiausias pajamas, taip pat būtų priskirta didžioji dalis sąnaudų.

512 Ketvirta, dėl ieškovės argumento, kad Komisijos taikytas metodas yra „kintantis tikslas“, reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 935 konstatuojamojoje dalyje, ieškovės pasiūlytas metodas turi tokį patį trūkumą dėl to, kad kas kartą, kai kainos padidėja tam tikrais ar visais produkto gyvavimo ciklo ketvirčiais, parduodami to produkto kiekiai krenta, taigi kiekvienam parduotam vienetui tenka didesnė dalis fiksuotų to produkto kūrimo sąnaudų. Vadinasi, didesnės kainos gali būti nepakankamai didelės, kad viršytų lyginamąsias sąnaudas, gautas priskyrus apimtimi grindžiamas kūrimo sąnaudas.

513 Penkta, ieškovės argumentas, kad apimtimi grindžiamo paskirstymo taikymas praktiškai nelems jokių už sąnaudas mažesnių kainų, yra nepagrįstas. Iš tiesų, kaip pažymi Komisija, ieškinio priede A.2.4.5 esanti 13 lentelė atskleidžia, kad tai taikytina lustams MDM8200A, o ne lustams MDM8200 ar MDM6200. Taikant agresyvią kainodarą įmonei ZTE, *Qualcomm* parduodamų lustų MDM6200 kaina buvo mažesnė už AVC ir tokia maža, kad paprasčiausias sąnaudų paskirstymas remiantis veikiau apimtimi, o ne pajamomis, niekaip nepakeistų fakto, kad *Qualcomm* visada taikė už sąnaudas mažesnes kainas (ginčijamo sprendimo 891 konstatuojamoji dalis). Tas pats pasakytina apie lustus MDM8200. Sąnaudų paskirstymas veikiau pagal apimtį, o ne pagal pajamas, *Qualcomm* neduoda labai skirtingų rezultatų. Taigi šį priekaištą reikia atmesti.

514 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, septintojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti. Atsižvelgiant į tai, kad šio pagrindo kitos dalys taip pat buvo atmestos (žr. šio sprendimo 424 ir 444 punktus), šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl devintojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“ ir teisės „klaidomis“, kiek tai susiję su išvada, kad ieškovės taikytos kainos išstūmė iš rinkos „Icera“ ir padarė žalos vartotojams

515 Šį pagrindą sudaro keturios dalys. Pirma grindžiama tuo, kad Komisija neatliko vadinamojo „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės. Antra – prieštaravimu tarp ginčijamame sprendime nustatyto konkurencinių galimybių ribojimo konstatavimo ir realių *Icera* rezultatų nagrinėjamu laikotarpiu. Trečia – menamo finansinio agresyvumo įrodymo nebuvimu atsižvelgiant į tai, kad tuo laikotarpiu *Icera* pritraukė papildomų lėšų, ją įsigijo *NVidia* ir ji tęsė veiklą rinkoje. Ketvirta – tuo, kad ieškovė neturėjo galimybės pašalinti *Icera* technologijos konkurencijos.

516 Kadangi antra, trečia ir ketvirta dalys iš esmės susijusios su menamu veiksmų, dėl kurių priekaištaujama, poveikio nebuvimu, jos turi būti nagrinėjamos kartu.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neatliko vadinamojo „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės

517 Pasak ieškovės, Komisija neatliko vadinamojo „tokio pat produktyvaus“ konkurento nei nagrinėjamoje rinkoje, nei tos rinkos pažangiausiame segmente analizės ir dėl to nesilaikė taikytinos teisės normos, kaip galima teigti remiantis trečiajam pagrindui pagrįsti pateiktais argumentais. Taigi Komisija dėl to neišnagrinėjo, ar rinkos dalis, kurioje vykdyti veiksmai, dėl kurių priekaištaujama, buvo pakankamai didelė, kad galėtų sukelti antikonkurencinį poveikį, kaip nurodė Teisingumo Teismas 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendime *Intel / Komisija* (C-413/14 P, EU:C:2017:632).

518 Ieškovė laikosi nuomonės, kad bet kuriuo atveju *Icera* nebuvo „toks pat produktyvus“ konkurentas, nes dėl to, kad nebuvo konkurencinga už UMTS lustų rinkos pažangiausio segmento ribų, negalėjo patenkinti didelės dalies paklausos nagrinėjamoje rinkoje. Jos teigimu „toks pat produktyvus“ konkurentas turėtų bent gebėti nukopijuoti visą dominuojančios įmonės pasiūlą.

519 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

520 Remiantis jurisprudencija dėl agresyvios kainodaros, už AVC mažesnės kainos turi būti laikomos nesąžiningomis, nes dominuojanti įmonė neturi jokio kito intereso taikyti tokias kainas, tik pašalinti konkurentus. Beje, už ATC mažesnės, bet už AVC didesnės kainos turi būti laikomos

nesąžiningomis, jeigu jos nustatomos įgyvendinant planą, kurio tikslas pašalinti konkurentą, nes tokios kainos gali išstumti iš rinkos įmones, galbūt tokias pat produktyvias kaip dominuojanti įmonė, tačiau dėl mažesnio finansinio pajėgumo negalinčias atlaikyti prieš jas nukreiptos konkurencijos (šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 70–72 punktus).

521 Tuo remiantis darytina išvada, viena vertus, kad egzistuoja nesąžiningumo prezumpcija, jeigu dominuojančią padėtį užimant įmonė taiko už ATC mažesnes kainas, o Komisijai nereikia atlikti kitos analizės, kaip antai lyginti dominuojančios įmonės taikomas kainas ir tam tikras jos sąnaudas. Kita vertus, jeigu dominuojančią padėtį užimant įmonė taiko už ATC mažesnes, tačiau už AVC didesnes kainas, Komisija, siekdama įrodyti nesąžiningus veiksmus, privalo palyginti dominuojančią padėtį užimančios įmonės taikomas kainas ir tam tikras jos išlaidas, taip pat įrodyti, kad egzistuoja planas, kurio tikslas yra pašalinti konkurentą, nes tokios kainos iš esmės savaime gali iš rinkos išstumti tokius pat produktyvius konkurentus. Dėl to Komisija, pateikusi tokių įrodymų, neprivalo atlikti kitų tyrimų ir, be kita ko, įrodyti, kad ginčijamais veiksmais daromas antikonkurencinis poveikis.

522 Priešingai, nei teigia ieškovė, dėl tos priežasties Komisija, nagrinėdama, ar dominuojančią padėtį užimanti įmonė taiko galimai agresyvią kainodarą, neprivalo nagrinėti, ar rinkos dalis, kurioje buvo vykdomi ginčijami veiksmai, yra pakankamai didelė, kad tie veiksmai keltų antikonkurencinį poveikį. Šiuo atveju negalima pagrįstai priekaištauti Komisijai, kad neatliko tokio tyrimo.

523 Šiuo klausimu, remiantis, be kita ko, Komisijos komunikato dėl įgyvendinimo prioritetų taikant [SESV 102] straipsnį dominuojančių įmonių piktnaudžiaujamam antikonkurenciniam elgesiui gairių (OL C 45, 2009, p. 7; toliau – komunikatas dėl prioritetų) 72 ir 73 punktais galima teigti, kad dominuojančiai įmonei gali būti lengviau taikyti agresyvią kainodarą, jeigu ji pastangas nukreiptų į tam tikrus konkrečius klientus, bandydama juos privilioti mažomis kainomis, nes tai leistų jai sumažinti nuostolius, ir kad mažiau tikėtina, jog dominuojanti įmonė imsis tokios kainodaros ir ilgą laiką apskritai taikys mažas kainas. Tuo remiantis darytina išvada, kad, kiek tai susiję su agresyvia kainodara, rinkos dalis, kurioje vykdomi inkriminuojami veiksmai, paprastai yra nedidelė ir kad jei būtų galima sankcijas taikyti tik tai agresyviai kainodarai, kuri apima pakankamai didelę rinkos dalį, kiltų pavojus, jog bet kokia atrankioji agresyvi kainodara nepatektų į SESV 102 straipsnyje nustatyto draudimo taikymo apimtį, net jei dėl tokios kainodaros toks pat produktyvus konkurentas galėtų būti išstumtas iš rinkos. Tačiau jurisprudencijoje nustatyta, kad sankcijos už agresyvią kainodarą turi galėti būti taikomos, kai tik kyla konkurentų pašalinimo pavojus (šiuo klausimu žr. 1996 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Tetra Pak / Komisija*, C-333/94 P, EU:C:1996:436, 44 punktą).

524 Beje, taip pat remiantis jurisprudencija galima teigti, kad taikant „tokio pat produktyvaus“ konkurento kriterijų nagrinėjama, ar dėl dominuojančią padėtį užimančios įmonės nustatytų kainų kyla pavojus iš rinkos išstumti tokį pat produktyvų konkurentą kaip ta įmonė, ir kad tas kriterijus grindžiamas dominuojančią padėtį užimančios įmonės taikomų kainų ir tam tikrų tos įmonės patiriamų sąnaudų palyginimu ir jos strategijos analize (2012 m. kovo 27 d. Sprendimo *Post Danmark*, C-209/10, EU:C:2012:172, 28 punktas ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Post Danmark*, C-23/14, EU:C:2015:651, 53 ir 54 punktai).

525 Tuo remiantis darytina išvada, kad, atliekant galimos agresyvios kainodaros tyrimą, į analizę, kurioje Komisija dominuojančią padėtį užimančios įmonės taikomas kainas lygina su tam tikromis jos sąnaudomis, kad įvertintų, ar ji taikė už ATC mažesnes, bet už AVC didesnes kainas, jau yra įtraukta „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizė.

526 Iš tiesų, kadangi dominuojančią padėtį užimanti įmonė nustato už ATC mažesnes, bet už AVC didesnes kainas, konkurentas, kuris yra „toks pat produktyvus“ kaip ta įmonė, iš principo neturi galimybės nukonkuruoti tų kainų, ilguoju laikotarpiu nepatirdamas nepakeliamų nuostolių, nes jo finansinis pajėgumas yra mažesnis. Tokios kainos gali išstumti „tokį pat produktyvų“ konkurentą, o tai atitinka įrodymą, kurį Komisija turi atlikti taikydama „tokio pat produktyvaus“ konkurento kriterijų, kad įrodytų, jog antikonkurenciniai veiksmai turi išstūmimo potencialą.

527 Taigi, kadangi Komisija pagrįstai įrodė, kaip yra nagrinėjamu atveju, kad dominuojančią padėtį užimant įmonė taikė už ATC mažesnes, bet už AVC didesnes kainas, taip ji netiesiogiai pritaikė „tokio pat produktyvaus“ konkurento kriterijų, o to pakanka devintojo pagrindo pirmajai daliai atmesti.

Dėl kitų dalių, iš esmės grindžiamų inkriminuojamų veiksmų poveikio nebuvimu

528 Grįsdama antrą dalį ieškovė tvirtina, kad nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* iš tikrųjų klestėjo, o tai sugriauna Komisijos teiginį, kad dėl inkriminuojamų veiksmų įmonei *Icera* buvo sutrukdyta lemiamoje jos raidos stadijoje pasiekti *Huawei* arba ZTE, nuo kurių priklausė tos raidos perspektyvos pažangiausiame UMTS lustų rinkos segmente.

529 Grįsdama trečią dalį ieškovė teigia, kad nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* pritraukė papildomų lėšų būtent dėl to, kad ją įsigijo *Nvidia*, o tai sugriauna Komisijos teiginį, kad inkriminuojamais veiksmais *Icera* buvo priversta pardavinėti nuostolingai ir išeikvoti rizikos kapitalą.

530 Grįsdama ketvirtą dalį ieškovė teigia, kad inkriminuojamais veiksmais nebuvo įmanoma pašalinti konkurencijos, kurią sudarė *Icera* technologija. Jos teigimu, *Icera* pasitraukimas iš rinkos turėjo ribotą poveikį (ar net jokio poveikio) jos nustatytoms „pažangiausių“ UMTS lustų ar bet kokio kito UMTS lusto kainoms būtent todėl, kad *Icera* technologija ir patirtis galėjo būti perduota, taigi jos dingimas iš rinkos neturėjo įtakos konkurencijai.

531 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

532 Reikia konstatuoti, kad, kaip rašytiniuose dokumentuose pažymėjo Komisija, ginčijamo sprendimo 12.7.4 punkte ji įrodė, jog inkriminuojami veiksmai sukėlė antikonkurencinį poveikį, tik siekdama išsamumo, o ieškovė tai ginčija dėstydama šias dalis. Tačiau remiantis suformuota jurisprudencija darytina išvada, kad priekaištai dėl motyvų, kuriuos Komisija sprendime pateikė siekdama išsamumo, turi būti iš karto atmesti kaip nereikšmingi, nes negali lemti šio teisės akto panaikinimo (2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *T. Port / Komisija*, C-122/01 P, EU:C:2003:259, 17 punktas ir 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Dalmine / Komisija*, T-50/00, EU:T:2004:220, 146 punktas), o dėl to šios dalys bet kuriuo atveju tampa nereikšmingos (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, T-336/07, EU:T:2012:172, 283 punktą).

533 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovės pateikto devintojo pagrindo antra–ketvirta dalys turi būti atmestos. Atsižvelgiant į tai, kad šio pagrindo pirma dalis taip pat buvo atmesta (žr. šio sprendimo 527 punktą), šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl dešimtojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, nemotyvavimu, taip pat teisės būti išklausytai ir gero administravimo principo

pažeidimu dėl to, kad Komisija nusprendė, jog ieškovės taikytomis kainomis buvo įgyvendinamas planas išstumti iš rinkos „Icera“

534 Dešimtąjį pagrindą sudaro trys dalys. Pirmoji susijusi su „žalos teorijos“, kurią Komisija išplėtojo remdamasi ginčijamame sprendime nurodytais dokumentais, nenuoseklumu. Antroji – tam tikrų vidaus dokumentų, kuriais Komisija remiasi tame sprendime, kad įrodytų ketinimą pašalinti konkurentą, blogu aiškinimu ir klaidingu pristatymu. Trečioji – tuo, kad ieškovės darbuotojas, kurio parengtus įvairius dokumentus mini Komisija, siekdama įrodyti, kad egzistuoja agresyvios kainodaros strategija, priklauso žemutinei grandžiai ir neturi įgaliojimų priimti sprendimų dėl kainų.

535 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

536 Ginčijamo sprendimo 1118 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad siekdama įrodyti ieškovės ketinimą pašalinti konkurentą ji rėmėsi ne tik to sprendimo 12.8 punkte, kuris konkrečiai skirtas tam ketinimui, aiškiai paminėtais dokumentais, bet ir kitais to sprendimo 12.4.2 punkte išdėstytais įrodymais bei ryšiais, kuriuos galėjo nustatyti tarp tų įrodymų ir tame pačiame sprendime jos atliktos kainų ir sąnaudų analizės, kiek tai susiję su lustu MDM8200 (ginčijamo sprendimo 954–956 konstatuojamosios dalys), lustu MDM6200 (ginčijamo sprendimo 968–971 konstatuojamosios dalys) ir lustu MDM8200A (ginčijamo sprendimo 977 ir 978 konstatuojamosios dalys). Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 1118 konstatuojamojoje dalyje, ieškovei neprieštaraujant šiuo klausimu, ji nurodė, kad visi tie įrodymai ir konstatuojamosios dalys yra jos analizės, skirtos ieškovės ketinimams išstumti iš rinkos įrodyti, sudedamoji dalis.

537 Paskui Komisija, remdamasi tiek tiesioginiais įrodymais, t. y. ieškovės vidaus dokumentais (ginčijamo sprendimo 12.8.1 punktas), tiek netiesioginiais įrodymais, t. y. konteksto elementais (ginčijamo sprendimo 12.8.2 punktas), įrodė, kiek tai susiję su lustais MDM8200, MDM6200 ir MDM8200A, agresyvios kainodaros taikymu *Huawei* ir ZTE pagrįstą ieškovės ketinimą pašalinti konkurentą.

538 Kiek tai konkrečiai susiję su tiesioginiais įrodymais, remiantis ginčijamo sprendimo 1120 konstatuojamąja dalimi teigtina, kad iš įrodymų, kurių santrauka pateikta to sprendimo 12.4.2 punkte, Komisija atrinko to paties sprendimo 1121–1137 konstatuojamosiose dalyse išdėstytus devynis vidaus susirašinėjimo elektroniniu paštu atvejus, kurie, kaip ji mano, ypač gerai iliustruoja ieškovės aukščiausios vadovybės parengto *Icera* išstūmimo iš rinkos plano egzistavimą.

539 Konkrečiai kalbama apie šiuos elektroninius laiškus:

– 2008 m. gruodžio mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose, be kita ko, nurodyta, kad „strategiškai turėtume nesuteikti jokių galimybių *Icera* bendradarbiauti su *Huawei*“, „jeigu *Icera* ima bendradarbiauti su ZTE, mes galime pastūmėti ZTE bendradarbiaudami rinkoje su *Huawei*“ ir „prašytume numatyti suteikti papildomus 2–3 % [kainos nuolaidą], kad būtume tikri, jog mūsų dalis *Huawei* sudaro 100 %“ (ginčijamo sprendimo 1121 konstatuojamoji dalis),

– 2009 m. vasario mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose kalbama apie prevencinius veiksmus, kad *Icera* negebėtų pasiekti pakankamo apimties lygio, apie kainų karus, apie *Icera* keliamą grėsmę ir apie tai, kad nereikėtų, kad *Icera* pasiektų proveržį bendradarbiaudama su vienu iš didžiųjų originalios įrangos gamintojų, ir apie *Icera* bendradarbiavimo su ZTE sužlugdymą (ginčijamo sprendimo 1122 konstatuojamoji dalis),

– 2009 m. gruodžio mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose kalbama apie įmonei ZTE parduodamų lustų MDM6200 kainos nuolaidą ir apie tai, kad ieškovė negalėjo leisti *Icera* sudaryti didelio skaičiaus sutarčių, nes tai būtų leidę jai sustiprėti (ginčijamo sprendimo 1124 konstatuojamoji dalis),

– 2009 m. gruodžio mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose kalbama apie tai, kad kaina turi būti nesvarbi, siekiant leisti lustui MDM8200 „užpildyti tuštumą“ (ginčijamo sprendimo 1125 konstatuojamoji dalis),

– 2010 m. sausio mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose *Icera* lustas 8042 pristatomas kai pagrindinė grėsmė ieškovei ir, be kita ko, siūloma bendradarbiauti su *Huawei* ir nugalėti *Icera* pasitelkiant lustą MDM6200, išeikvoti ribotus *Icera* išteklius iš rizikos kapitalo ir daryti spaudimą rinkoje ZTE naudojamam lustui ICE8042 (ginčijamo sprendimo 1127 konstatuojamoji dalis),

– 2010 m. sausio mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose nurodyta, kad „turime saugoti įdirbį su didžiaisiais klientais“, „ZTE ir *Huawei* yra pagrindiniai prioritetai, o Kinijos komanda sprendžia su tais klientais kylančias problemas“, ir „trumpuoju laikotarpiu reikia tikslinti lustų MDM6200 ir MDM8200A kainodarą, kad būtų sulaikytas *Icera* apimčių augimas 2010 m.“, ir pridėtas pristatymas, kuriame siūloma spausti *Icera* maždaug šešis mėnesius, kad būtų išeikvotos jos turimos nedidelės lėšos iš rizikos kapitalo [*Venture Capital*] (ginčijamo sprendimo 1128 konstatuojamoji dalis),

– 2010 m. birželio mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose nurodyta, kad „strategija spausti lustą ICE8042 pasitelkiant abu lustus MDM6200 ir MDM8200A davė rezultatų“ (ginčijamo sprendimo 1132 konstatuojamoji dalis),

– 2010 m. gruodžio mėn. elektroniniai laiškai dėl su lustu MDM8200A susijusios strategijos *Huawei* ir ZTE atžvilgiu, kuriuose pateikta *Icera* pardavimų įmonei ZTE prognozė tuo atveju, jei ieškovė nieko nesiimtų ir nesuteiktų ZTE kitos specialios paramos nei įprastas kainų tikslinimas (ginčijamo sprendimo 1134 konstatuojamoji dalis),

– 2011 m. gegužės mėn. elektroniniai laiškai, kuriuose ieškovės vyresnysis darbuotojas, atsižvelgdamas į *Icera* finansinius sunkumus, išreiškia abejones dėl papildomų kainos nuolaidų lustui MDM8200A suteikimo (ginčijamo sprendimo 1136 konstatuojamoji dalis).

540 Kiek tai susiję su netiesioginiais įrodymais, Komisija rėmėsi visais penkiais toliau nurodytais kontekstiniais elementais, t. y. inkriminuojamų veiksmų ypatingu tikslingumu, didžiule nuostolingų ieškovės pardavimų apimtimi pažangiausiame ypatingą strateginę reikšmę turinčiame UMTS lustų rinkos segmente, inkriminuojamų veiksmų nenutraukimu nagrinėjamu laikotarpiu, dviem VII mokėjimais, skirtais paslėptai lustų MDM8200 ir MDM6200 kainos nuolaidai suteikti, ir ieškovės finansiniais nuostoliais dėl kainos ir tiekimo. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 1138 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad šių netiesioginių įrodymų savaime pakako siekiant įrodyti ieškovės ketinimą pašalinti *Icera* iš atitinkamos rinkos.

541 Remiantis suformuota jurisprudencija pažymėtina, kad jeigu tam tikri sprendimo motyvai teisiškai savaime gali pakankamai jį pagrįsti, kitų akto motyvų galimi trūkumai bet kuriuo atveju neturi įtakos jo rezoliucinei daliai (2005 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *EDP / Komisija*, T-87/05, EU:T:2005:333, 144 punktas ir 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, T-336/07, EU:T:2012:172, 283 punktas).

542 Taigi šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar šis pagrindas nėra nereikšmingas tiek, kiek ieškovė remiasi klaidomis, kurias padarė Komisija, kai nusprendė, kad jos kainodara užtikrina plano, kuriuos siekiama išstumti *Icera* iš rinkos, įgyvendinimą.

543 Iš karto svarbu konstatuoti, kad, kiek tai susiję su tiesioginiais įrodymais, dėstydama šio pagrindo antrą dalį ieškovė aiškiai ginčija tik Komisijos pateiktą keturių iš devynių susirašinėjimo elektroniniu paštu atvejų, kurie ginčijamame sprendime ypač gerai iliustruoja turimus ketinimus išstumti iš rinkos *Icera*, t. y. 2009 m. elektroninių laiškų (t. y. antrojo tiesioginio įrodymo), 2010 m. sausio mėn. elektroninių laiškų (t. y. penktojo ir šeštojo tiesioginių įrodymų) ir 2010 m. birželio mėn. elektroninių laiškų (t. y. septintojo tiesioginio įrodymo), išaiškinimą.

544 Dėl neva žemutinės grandies statusą turinčio darbuotojo, dėl kurio keliamas klausimas šio pagrindo trečioje dalyje, reikia pažymėti, kad tas darbuotojas dalyvavo tik 2009 m. vasario mėn. susirašinėjant elektroniniais laiškais (t. y. antrasis tiesioginis įrodymas), taip pat antrajame susirašinėjime, kuris vyko 2009 m. gruodžio mėn. (t. y. ketvirtasis tiesioginis įrodymas), ir dviejuose susirašinėjimuose 2010 m. sausio mėn. (t. y. penktasis ir šeštasis tiesioginiai įrodymai), tačiau nedalyvavo 2008 m. gruodžio mėn. susirašinėjant elektroniniais laiškais (t. y. pirmasis tiesioginis įrodymas), taip pat pirmajame susirašinėjime, vykusiame 2009 m. gruodžio mėn. (t. y. trečiasis tiesioginis įrodymas), 2010 m. birželio mėn. susirašinėjime (t. y. septintasis tiesioginis įrodymas), 2010 m. gruodžio susirašinėjime (t. y. aštuntasis tiesioginis įrodymas) ir 2011 m. gegužės mėn. vykusiame susirašinėjime elektroniniais laiškais (t. y. devintasis tiesioginis įrodymas).

545 Tuo remiantis galima daryti išvadą, kad šiam pagrindui pagrįsti ieškovė ieškinyje nesuformulavo jokios kritikos dėl ginčijamame sprendime Komisijos pateikto 2008 m. gruodžio mėn. vykusio susirašinėjimo elektroniniais laiškais (t. y. pirmojo tiesioginio įrodymo), 2009 m. gruodžio mėn. vykusio pirmojo susirašinėjimo (t. y. trečiojo tiesioginio įrodymo), 2010 m. gruodžio mėn. susirašinėjimo (t. y. aštuntojo tiesioginio įrodymo) ir 2011 m. gegužės mėn. susirašinėjimo elektroniniais laiškais (t. y. devintojo tiesioginio įrodymo) išaiškinimo.

546 Minėti susirašinėjimai elektroniniais laiškais savaime patvirtina, kad ieškovė turėjo *Icera* išstūmimo iš rinkos strategiją.

547 Iš tiesų, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 539 punktu, 2008 m. susirašinėjime (t. y. pirmasis tiesioginis įrodymas) kalbama apie tai, kaip nesuteikti *Icera* jokios „galimybės“ bendradarbiauti su *Huawei*, kaip dirbti su *Huawei* ir atstumti ZTE, jei *Icera* imtų bendradarbiauti su ZTE, ir kaip suteikti papildomą 2 ar 3 % kainos nuolaidą įmonei *Huawei*, kad būtų užsitikrinta, jog ieškovės dalis pas šią klientę sudaro 100 %. Tuo remiantis darytina išvada, kad šiame susirašinėjime *Icera*, kaip ir ieškovei kilusi būtinybė veikti jos atžvilgiu, bendradarbiauti su *Huawei* ir suteikti šiai papildomą kainos nuolaidą, kad *Icera* nebūtų palikta jokios „galimybės“ bendradarbiauti su ta kliente, yra aiškiai įvardyta.

548 Taip pat reikia pažymėti, kad Komisija turėjo teisę remtis 2008 m. gruodžio susirašinėjimu elektroniniais laiškais, net jeigu jis vyko prieš kelis mėnesius iki nagrinėjamo laikotarpio pradžios. Iš tiesų jurisprudencijoje nustatyta, kad Komisija gali atsižvelgti į įrodymus, kurie nepatenka į pažeidimo laikotarpį, jei šie įrodymai yra įkalčių, kuriais minėtam pažeidimui įrodyti remiasi Komisija, visumos dalis (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 2 d. Sprendimo *Denki Kagaku Kogyo ir Denka Chemicals / Komisija*, T-83/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:48, 193 punktą ir 2015 m.

birželio 16 d. Sprendimo *FSL ir kt. / Komisija*, T-655/11, EU:T:2015:383, 178 punktą). Pagaliau visiškai suprantama, kad strategijai išstumti iš rinkos konkurentą konkrečiai įgyvendinti gali prireikti tam tikro laiko ir dėl tos priežasties gali praeiti keli mėnesiai nuo jos parengimo.

549 2009 m. gruodžio mėn. pirmajame susirašinėjime elektroniniais laiškais (t. y. trečiasis tiesioginis įrodymas) kalbama apie įmonei ZTE parduodamų lustų MDM6200 kainos nuolaidą ir apie tai, kad ieškovė negalėjo leisti *Icera* sudaryti didelio skaičiaus sutarčių, nes tai būtų leidę jai sustiprėti. Tuo remiantis darytina išvada, kad šiame susirašinėjime *Icera*, kaip ir ieškovei kilusi būtinybė veikti jos atžvilgiu ir suteikti ZTE papildomą kainos nuolaidą, kad *Icera* nesustiprėtų sudariusi sutartį būtent su šia kliente, yra aiškiai įvardyta.

550 2010 m. gruodžio mėn. susirašinėjime elektroniniais laiškais (t. y. aštuntasis tiesioginis įrodymas) kalbama apie kitą specialią paramą ZTE nei įprastas kainų tikslinimas. Taip pat iš to susirašinėjimo aiškiai matyti, kad *Icera*, taip pat *Icera* tiekimo ZTE prognozės tuo atveju, jei kita speciali parama ZTE nei įprastas kainos tikslinimas nebūtų šiai suteikta, yra aiškiai įvardytos.

551 2011 m. gegužės mėn. susirašinėjime elektroniniais laiškais (t. y. devintasis tiesioginis įrodymas) kalbama apie *Icera* finansinius sunkumus, kurie ieškovės vyresniajam darbuotojui sukėlė abejonių dėl papildomų kainos nuolaidų lustui MDM8200A suteikimo, o tai įrodo, kad nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* finansinė padėtis darė įtaką ieškovės kainų politikai.

552 Dėl aplinkybės, kad ieškovė neneigia ginčijamame sprendime Komisijos pateikto šio sprendimo 545 minėtų susirašinėjimų elektroniniais laiškais aiškinimo, šis pagrindas tampa nereikšmingas tiek, kiek ieškovė remiasi Komisijos padarytomis klaidomis nusprendžiant, kad jos kainodara buvo skirta plano iš rinkos išstumti *Icera* įgyvendinimui užtikrinti. Iš tiesų, net jeigu reikėtų pritarti ieškovės išsakytai Komisijos pateikto tam tikrų susirašinėjimų elektroniniais laiškais, kuriais ši institucija remiasi kaip tiesioginiais įrodymais, aiškinimo kritikai, vis dėlto įrodymų, kurių ji neginčija, savaime pakanka jos ketinimui iš rinkos išstumti *Icera* įrodyti.

553 Bet kuriuo atveju, siekdama įrodyti ieškovės ketinimą iš rinkos išstumti konkurentą, ginčijamame sprendime Komisija taip pat rėmėsi netiesioginiais įrodymais.

554 Kaip galima teigti remiantis ginčijamo sprendimo 1138 konstatuojamąja dalimi, kurios ieškovė neginčija, netiesioginių įrodymų pakanka, kad būtų įrodytas ieškovės ketinimas iš rinkos išstumti *Icera*.

555 Be to, grįsdama šį pagrindą ieškovė išdėsto tris dalis, iš kurių nė vienoje nekritikuojama netiesioginių įrodymų visuma, apie kurią kalbama ginčijamo sprendimo 12.8.2 punkte, nes pirmoje dalyje kalbama apie Komisijos išplėtotą „žalos teoriją“, antroje keliamas klausimas dėl Komisijos pateiktų tam tikrų tiesioginių įrodymų, t. y. tam tikrų ieškovės vidaus dokumentų, aiškinimo ir pateikimo, o trečioje pažymima, kad darbuotojas, kurio parengtus kelis dokumentus Komisija mini kaip tiesioginius įrodymus, priklauso žemutinei grandžiai.

556 Kadangi netiesioginių įrodymų visumos, kuria ginčijamo sprendimo 12.8.2 punkte remiasi Komisija, savaime pakanka siekiant įrodyti ieškovės ketinimą iš rinkos išstumti *Icera*, dėl to, kad ieškovė, dėstydama šį pagrindą, neginčija tų įrodymų, tas pagrindas tampa nereikšmingas tiek, kiek ieškovė remiasi klaidomis, kurias Komisija padarė, kai nusprendė, kad ieškovės kainodara buvo skirta plano iš rinkos išstumti *Icera* įgyvendinimui užtikrinti.

557 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad jurisprudencijoje nustatyta, kad jeigu dominuojančią padėtį užimanti įmonė taiko mažesnes už ATC kainas, siekdama įrodyti piktnaudžiavimą Komisija turi remtis tvirtų ir nuoseklių įkalčių visuma, leidžiančia įrodyti tos įmonės ketinimą iš rinkos išstumti konkurentą (šiuo klausimu žr. 1994 m. spalio 6 d. Sprendimo *Tetra Pak / Komisija*, T-83/91, EU:T:1994:246, 151 punktą ir 2007 m. sausio 30 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-340/03, EU:T:2007:22, 197 punktą). Per šį įrodinėjimą turi būti siekiama remiantis analizės duomenimis ir tiksliais bei konkrečiais įrodymais nustatyti, kad tie veiksmai bent galėjo sukelti išstūmimo iš rinkos poveikį (žr. 2023 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, 130 punktą).

558 Dėl iš pirmo žvilgsnio pakankamos įkalčių visumos ieškovė turi ieškinyje pateikti kitą išsamų ir nuoseklų paaiškinimą, kuris gali suteikti kitą prasmę įvairiems ginčijamame sprendime nurodytiems aspektams (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Almamet / Komisija*, T-410/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:676, 145 punktą).

559 Šioje byloje Komisija, be kita ko, apkaltino ieškovę tuo, kad ši taikė už LRAIC mažesnes, tačiau už AVC didesnes kainas. Taigi, kad įrodytų pažeidimą šioje byloje, Komisija privalėjo pateikti tvirtų įkalčių, įrodančių ieškovės ketinimą išstumti iš rinkos *Icera*, ir tai ji padarė ginčijamo sprendimo 12.8 punkte.

560 Kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 538 punktu, ginčijamo sprendimo 12.8.1 punkte Komisija pateikė daug ieškovės vidaus dokumentų, t. y. nurodė devynis susirašinėjimo elektroniniu paštu atvejus, kurie, kaip ji teigia, ypač vaizdžiai įrodo, jog egzistavo strategija, kaip iš atitinkamos rinkos išstumti *Icera*.

561 Kaip buvo pažymėta šio sprendimo 545 punkte, šiam pagrindui pagrįsti ieškovė ieškinyje nesuformulavo jokios kritikos dėl ginčijamame sprendime Komisijos pateikto 2008 m. gruodžio mėn. vykusio susirašinėjimo elektroniniais laiškais (t. y. pirmojo tiesioginio įrodymo), 2009 m. gruodžio mėn. vykusio pirmojo susirašinėjimo (t. y. trečiojo tiesioginio įrodymo), 2010 m. gruodžio mėn. susirašinėjimo (t. y. aštuntojo tiesioginio įrodymo) ir 2011 m. gegužės mėn. susirašinėjimo elektroniniais laiškais (t. y. devintojo tiesioginio įrodymo) išaiškinimo. Kaip nuspręsta šio sprendimo 546 punkte, šie susirašinėjimai elektroniniais laiškais savaime patvirtina, kad egzistavo *Icera* išstūmimo iš rinkos strategija, ypač atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 12.4.2 punkte nurodytus dokumentus.

562 Dėl kitų penkių susirašinėjimo elektroniniu paštu atvejų, kurių išaiškinimas (pateiktas Komisijos) šį kartą aiškiai ginčijamas ieškinyje, reikia pasakyti, kad tai yra tvirtų ir nuoseklių įkalčių rinkinys, leidžiantis įrodyti ieškovės ketinimą iš rinkos išstumti *Icera*.

563 Iš pradžių šiuo klausimu reikia priminti, kad Komisija, ginčijamo sprendimo 12.8.1 punkte remdamasi šiais tiesioginiais įrodymais, siekė įrodyti būtent ieškovės ketinimą iš rinkos išstumti *Icera*, o ne kitas pažeidimo sudedamąsias dalis, kaip antai, be kita ko, trijų aptariamų lustų, kurie aptariami kituose to sprendimo punktuose, agresyvią kainodarą. Dėl tos priežasties šioje byloje reikia patikrinti būtent tai, ar vidaus dokumentai, kuriais remiasi Komisija, iš tiesų yra tvirtų ir nuoseklių įkalčių rinkinys, leidžiantis apskritai įrodyti ieškovės ketinimą iš rinkos išstumti *Icera*, nes joks kitas argumentas šiuo klausimu yra nereikšmingas.

564 Šiuo atveju kiekviename susirašinėjime elektroniniais laiškais vartojami žodžiai ypač gerai atskleidžia ieškovės ketinimą iš rinkos išstumti *Icera*.

565 Pirma, 2009 m. vasario mėn. susirašinėjime *Icera* aiškiai įvardijama kaip „grėsmė“ ir išdėstomos prevencinės priemonės, kurių reikia imtis siekiant jai neleisti pasiekti pakankamas apimtis ir pasiekti proveržio bendradarbiaujant su didžiaisiais originalios įrangos gamintojais. Beje, tame susirašinėjime siūloma „sužlugdyti“ *Icera* bendradarbiavimą su ZTE ir nesuteikti jokios „galimybės“ įmonei *Icera* bendradarbiauti su *Huawei*. Tuo remiantis galima teigti, kad tame susirašinėjime *Icera*, kaip ir ieškovei iškilusi būtinybė imtis priemonių neleisti pasiekti pakankamų apimčių ir išstumti ją iš rinkos, neleidžiant bendradarbiauti su *Huawei* ir ZTE.

566 Ieškovė ginčija Komisijos padarytas išvada dėl 2009 m. vasario mėn. susirašinėjimų ir teigia, kad jis vyko likus trims mėnesiams iki pažeidimo pradžios, kad jame nieko nekalbama apie trijų aptariamų lustų kainodarą ir kad juo sugriaunama „netiesioginės agresyvios kainodaros teorija“.

567 Šiuo klausimu riekia priminti, kad, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 548 punkte nurodyta jurisprudencija, Komisija gali atsižvelgti į įrodymus, kurie nepatenka į pažeidimo laikotarpį, jei šie įrodymai yra įkalčių, kuriais minėtam pažeidimui įrodyti remiasi Komisija, visumos dalis. Be to, ketinimas išstumti iš rinkos konkurentą gali būti puikiai išreikštas prieš kelis mėnesius iki konkretaus strategijos, kurios tikslas yra toks išstūmimas, įgyvendinimo. Beje, aplinkybė, kad 2009 m. susirašinėjime elektroniniais laiškais nieko nekalbama apie trijų aptariamų lustų kainodarą arba kad jis neva prieštarauja „netiesioginės agresyvios kainodaros teorijai“, yra nereikšminga, nes tai negali paneigti ieškovės ketinimo išstumti iš rinkos *Icera*. Be to, nors tame susirašinėjime neišdėstytos konkrečios priemonės, kurių turėtų būti imamasi prieš *Icera*, jame vis dėlto aiškiai siūloma imtis prevencinių priemonių prieš tą konkurentę.

568 Antra, 2010 m. sausio mėn. pirmajame susirašinėjime elektroniniais laiškais (t. y. penktasis tiesioginis įrodymas) *Icera*, konkrečiai kalbant, jos lustas ICE8042, dar kartą įvardijami kaip pagrindinė grėsmė ieškovei ir taip pat nurodoma, kokių veiksmų turi imtis ieškovė, kad išstumtų ją iš rinkos, t. y. bendradarbiauti su *Huawei* ir išeikvoti ribotus *Icera* išteklius. Tuo remiantis galima teigti, kad tame susirašinėjime aiškiai įvardyta *Icera*, kaip ir ieškovei kilusi būtinybė imtis priemonių neleisti pasiekti pakankamų apimčių ir išstumti ją iš rinkos, neleidžiant bendradarbiauti su *Huawei*.

569 2010 m. sausio mėn. antrajame susirašinėjime elektroniniais laiškais (t. y. šeštasis tiesioginis įrodymas) kalbama apie tai, kokių priemonių reikia imtis siekiant sustabdyti *Icera* apimčių augimą ir apsaugoti ieškovės įdirbį su didžiausiais klientais, o *Huawei* ir ZTE šiuo atveju įvardijamos kaip „prioritetinės“, t. y. reikia tikslinti lustų MDM6200 ir MDM8200A kainas. Prie šio susirašinėjimo pateiktame pristatyme kalbama apie šešis mėnesius daromą „spaudimą“ *Icera*, kad būtų išeikvoti jos riboti ištekliai. Tuo remiantis galima teigti, kad tame susirašinėjime taip pat aiškiai įvardyta *Icera*, kaip ir ieškovei kilusi būtinybė imtis priemonių išstumti ją iš bendradarbiavimo su *Huawei* ir ZTE būtent per lustų MDM6200 ir MDM8200A kainų tikslinimą.

570 Ieškovė bando ginčyti Komisijos padarytas išvadas dėl 2010 m. sausio mėn. susirašinėjimų elektroniniais laiškais ir remiasi ilgu sąrašu įvairių teiginių, kaip antai tuo, kad pačios Komisijos parengtoje „žalos teorijoje“ ši neatsižvelgė į *HiSilicon* sudaromą konkurenciją, nors apie tą konkurenciją kalbama 2010 m. sausio 1 d. elektroniniame laiške, taip pat lusto MDM8200 nepaminėjimu ar aplinkybe, kad tų elektroninių laiškų pagrindinė tema buvo *Vodafone* sudaroma konkurencija. Tokie teiginiai vis dėlto turi būti laikomi nereikšmingais, nes jais negalima paneigti ieškovės ketinimo iš rinkos išstumti *Icera*.

571 Be to, ieškovė neginčija, kad 2010 m. susirašinėjimuose elektroniniais laiškais kalbama apie su kainodara susijusius veiksmus, kurie turi būti taikomi įmonėms *Huawei* ir ZTE, kad būtų sulaikytas *Icera* augimas ir kad ji būtų priversta išeikvoti savo išteklius. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, nors ieškovė ginčija Komisijos pateiktą žodžio „spausti“ išaiškinimą, kuris, kaip ji teigia, nereiškia „finansinio sekinimo“, vis dėlto sakinyje, kuriame tas žodis vartojamas, t. y. „spausti *Icera* maždaug šešis mėnesius, kad būtų išeikvotos jos turimos nedidelės lėšos iš rizikos kapitalo [*Venture Capital*]“, vienareikšmiškai kalbama apie strategiją, skirtą finansiškai išsekinti *Icera*. Tai pat reikia pažymėti, kad ieškovė nesiūlo jokio kito žodžio „spausti“ išaiškinimo, kuris leistų paneigti tokios strategijos neigiamą poveikį įmonei *Icera*.

572 Trečia, 2010 m. birželio mėn. susirašinėjime elektroniniais laiškais (t. y. septintas tiesioginis įrodymas) aiškiai kalbama apie tai, kad *Icera* lustą ICE8042 *Huawei* ir ZTE naudoja vis mažiau, ir tai, kad „strategija spausti lustą ICE8042 pasitelkiant abu lustus MDM6200 ir MDM8200A davė rezultatų“. Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovė tikrai įgyvendino *Huawei* ir ZTE atžvilgiu taikytą strategiją, grindžiamą lustais MDM6200 ir MDM8200A ir nutaikytą prieš *Icera*.

573 Šiuo klausimu ieškovė remiasi ilgu sąrašu nereikšmingų teiginių, kuriais negalima paneigti, kad ieškovė ketino iš rinkos išstumti *Icera*, pavyzdžiui, tuo, kad nebuvo paminėtas lustas MDM8200, susitarimu su ZTE dėl vienkartinių inžinerinių išlaidų ar 2010 m. gegužės mėn. *Icera* paskelbtu papildomu finansavimu savomis lėšomis. Tuose teiginiuose ieškovė neneigia, kad 2010 m. susirašinėjime elektroniniais laiškais kalbama apie *Huawei* ir ZTE atžvilgiu taikytą prieš *Icera* nukreiptą strategiją, kuri buvo realiai įgyvendinta pasitelkiant lustus MDM6200 ir MDM8200A, nes ji padarė poveikį.

574 Ketvirta, konkrečiai kalbant, grįsdama šio pagrindo trečią dalį ieškovė teigia, kad Komisija remiasi dokumentais, parengtais žemutinės grandies darbuotojo, neturinčio nei įtakos kainoms, nei galios jas nustatyti, taigi negalinčio atlikti esminio vaidmens įgyvendinant *Icera* išstūmimo iš rinkos strategiją. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, remiantis ginčijamo sprendimo 12.8.1 punktu, matyti, jog tas darbuotojas dalyvavo 2009 m. vasario mėn., 2009 m. gruodžio mėn. ir 2010 m. sausio mėn. susirašinėjimuose elektroniniais laiškais.

575 Kiek tai susiję su 2009 m. vasario mėn. susirašinėjimu (t. y. su antruoju tiesioginiu įrodymu), remiantis ginčijamo sprendimo 1122 konstatuojamąja dalimi galima teigti, kad aptariamas darbuotojas atliktą „*Icera* grėsmės analizę“ pateikė ieškovės vyresniosios vadovybės nariui, kuris patvirtino tą analizę ir perdavė ją kitiems vyresniosios vadovybės nariams.

576 Kiek tai susiję su 2009 m. gruodžio mėn. antruoju susirašinėjimu elektroniniais laiškais (t. y. su ketvirtuoju tiesioginiu įrodymu), reikia pažymėti, kad ieškovė neginčija, jog būtent jos vyresniosios vadovybės narys pasiūlė nekreipti dėmesio į kainos klausimą, kad lustu MDM8200 būtų galima „užpildyti tuštumą“.

577 Kiek tai galiausiai susiję su 2010 m. sausio susirašinėjimais elektroniniais laiškais (t. y. su penktuoju ir šeštuoju tiesioginiais įrodymais), kuriuose pateiktas aptariamo darbuotojo pasiūlymas „spausti“ *Icera*, kad ši išeikvotų turimas ribotas lėšas, reikia pažymėti, kad neginčijama, jog tų laiškų adresatai buvo keli ieškovės vyresniosios vadovybės nariai. Be to, tas pasiūlymas buvo pakartotas to darbuotojo parengtame pristatyme, pridėtame prie ataskaitos dėl „*Icera* tyrimo“, kurią vyresniosios vadovybės narys nusiuntė ieškovės vadovams.

578 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovės vyresniosios vadovybės nariai, turintys galią ir įtaką nustatant kainas, tikrai dalyvavo susirašinėjimuose elektroniniais laiškais, kuriuose buvo kalbama apie ketinimą iš rinkos išstumti *Icera*.

579 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo 12.8.1 punkte Komisija, pasitelkdama tvirtų ir nuoseklių įkalčių rinkinį sudarančius tiesioginius įrodymus, pakankamai teisiškai įrodė, kad ieškovė ketino iš rinkos išstumti *Icera* ir dėl tos priežasties – kad Komisija laikėsi pareigos motyvuoti.

580 Galiausiai reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikia nė menkiausio įrodymo, kad Komisija pažeidė teisę būti išklausytai ir gero administravimo principą dėl to, kad nusprendė, jog ieškovės kainodara buvo skirta *Icera* išstūmimo iš rinkos planui įgyvendinti.

581 Taigi šį pagrindą reikia atmesti.

Dėl vienuoliktojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, taip pat nemotyvavimu, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija atmetė ieškovės pateiktą objektyvų pagrindimą

582 Grįsdama vienuoliktąjį pagrindą ieškovė nurodo toliau išdėstytus argumentus.

583 Pirma, ieškovė teigia, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad suteikdama inkriminuojamas kainų nuolaidas ji tik prisiderino prie konkurentės *Icera* taikomų „agresyvių“ kainų, ir į tai, kad ieškovės taikytos kainos buvo didesnės už jos AVC, todėl pelningos ir pagrįstos. Darydama nuorodą į ketvirtąjį ir aštuntąjį–dešimtąjį pagrindus, ji pakartoja, kad bet kuriuo atveju ir dėl tos priežasties ji neįgyvendino „plano“ iš rinkos išstumti *Icera*.

584 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija turėjo atsižvelgti į tai, kad lusto MDM8200 kainos nuolaidos įmonei *Huawei* suteiktos kaip atsakas į šios jai daromą didelį spaudimą ir tų nuolaidų tikslas buvo, viena vertus, padėti *Huawei* realizuoti neįvykdytus užsakymus ir perteklines bei pasenusias atsargas ir, kita vertus, varžytis kainomis su ZTE įrenginiais, kuriuose naudojamas *Icera* lustas.

585 Trečia, ieškovė teigia, kad per administracinę procedūrą išsamiai paaiškino Komisijai, kad savas lusto MDM8200 atsargas laiko perteklinėmis ir pasenusiomis. Jos teigimu, būtent dėl šios priežasties ji sumažino šių lustų kainas visiems didiesiems klientams, o dėl to *Huawei* atsidūrė nepalankioje padėtyje, taigi ieškovė galiausiai turėjo jai suteikti kainos nuolaidą už anksčiau pateiktus užsakymus. Ji teigia, kad tai, jog tie lustai buvo užsakyti 2010 m. ir 2011 m., niekaip nesumenkina jos sprendimo objektyvaus pagrįstumo sumažinti tų lustų kainas siekiant paskatinti naują paklausą. Ieškovė galiausiai pažymi, kad, priešingai, nei teigia Komisija, ji iš tikrųjų pritaikė nuolaidas visiems kitiems didiesiems klientams, kurie realiai mokėjo kainas, atitinkančias įmonei *Huawei* taikytas vidutines pardavimo kainas.

586 Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ieškovė teigia, kad inkriminuojami veiksmai buvo objektyviai pagrįsti ir kad Komisija klaidingai ir be pagrįstų motyvų ginčijamame sprendime nusprendė priešingai.

587 Komisija ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

588 Iš esmės remiantis Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsniu galima teigti, kad visose SESV 101 ir 102 straipsnių taikymo procedūrose pareiga įrodyti šių nuostatų pažeidimą tenka šaliai ar institucijai, kuri teigia esant tą pažeidimą, tačiau įmonė, kuri mano, kad jos veiksmai yra objektyviai pagrįsti, turi pateikti šio teiginio įrodymų.

589 Beje, iš esmės remiantis Reglamento Nr. 1/2003 5 konstatuojamąja dalimi teigtina, kad nors šalis ar institucija, kuri teigia, kad buvo pažeisti SESV 101 ar 102 straipsniai, privalo įrodyti tą pažeidimą, būtent įmonę, apkaltinta pažeidimu ir norėdama apsiginti, turi pateikti teisės aktuose reikalaujamų įrodymų, kad tokios gynybos priemonės taikymo sąlygos įvykdytos.

590 Tuo remiantis darytina išvada, kad tokia įmonė, kaip ieškovė, kuri remiasi objektyviu veiksmų, kurie *a priori* prieštarauja SESV 102 straipsniui, pagrindimu, įskaitant produktyvumo padidėjimą, turi pati pateikti pakankamai teisiškai pagrįstą įrodymą.

591 Taigi nagrinėjamu atveju dėl šių priežasčių ieškovė turi pateikti pakankamai teisiškai pagrįstų įrodymų, kad tokie veiksmai turi vis dėlto būti laikomi objektyviai pagrįstais.

592 Remiantis suformuota jurisprudencija galima teigti, kad veiksmai nelaikomi nesąžiningais, jei pagrįsti nauda konkurencijai arba jeigu jais tenkinami teisėti interesai. Konkrečiai kalbant, dominuojančią padėtį užimanti įmonė šiuo tikslu gali įrodyti, kad jos elgesys yra objektyviai būtinas arba kad jo sukeliamą išstūmimo iš rinkos poveikį gali kompensuoti ar net nusverti produktyvumo nauda, tinkama ir vartotojams. Šiuo tikslu aptariama dominuojančią padėtį užimanti įmonė privalo įrodyti, pirma, kad jos veiksmai gali suteikti galimybę padidinti produktyvumą ir įrodyti jo realumą bei mastą, antra, kad tas produktyvumo padidėjimas neutralizuoja galimas žalingas tų veiksmų pasekmes konkurencijai ir vartotojų interesams nagrinėjamoje rinkoje ar rinkose, trečia, kad tie veiksmai yra būtini siekiant didesnio produktyvumo, ir, ketvirta, kad jais nepanaikinama veiksminga konkurencija pašalinant visus ar daugumą esamų realios ar galimos konkurencijos šaltinių (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 27 d. Sprendimo *Post Danmark*, C-209/10, EU:C:2012:172, 40–42 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją). Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikėtų įvertinti ieškovės pateiktus pagrindimus.

593 Iš karto reikia pažymėti, kad ieškovė niekaip nepaaiškina, kaip jai prikišama agresyvi kainodara buvo „objektyviai reikalinga“, arba kokios naudos, galinčios kompensuoti realų ar galimą *Icera* išstūmimą iš rinkos, galėjo iš to gauti vartotojai, ar net tokių veiksmų „būtinumo“ siekiant galimo produktyvumo padidėjimo vartotojams, kaip tai suprantama remiantis šio sprendimo 592 punkte nurodytą jurisprudencija.

594 Visi trys ieškovės pateikti jos agresyvios kainodaros pagrindimai, t. y. pirma, prisiderinimas prie *Icera* taikomų „agresyvių“ kainų ir didesnių už AVC kainų taikymas, antra, įmonei *Huawei* pritaikytos lustų MDM8200 kainos nuolaidos siekiant padėti jai realizuoti perteklines ir pasenusias tų lustų atsargas, ir, trečia, įmonei *Huawei* pritaikytos tų lustų kainos nuolaidos siekiant realizuoti savo perteklines ir pasenusias atsargas, neįrodo nei inkriminuojamų veiksmų objektyvaus reikalingumo, nei to, kad jų keliamą *Icera* išstūmimo iš rinkos poveikį gali kompensuoti ar net nusverti produktyvumo nauda, kuri tinkama ir vartotojams.

595 Per teismo posėdį išgirdusi šį klausimą ieškovė tik paminėjo įmonės *Huawei* darytą spaudimą suteikti mažesnes lusto MDM8200 kainas ir riziką, kad ši gali atšaukti kai kuriuos užsakymus, jei prireiktų – teisminiu keliu. Tačiau, atsižvelgiant į šio sprendimo 592 punkte nurodytą jurisprudenciją, tokie teiginiai neleidžia objektyviai pagrįsti pagal SESV 102 straipsnį draudžiamo piktnaudžiavimo.

596 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovė nepateikė pakankamo įrodymo, kaip to reikalaujama pagal Reglamento Nr. 1/2003 2 straipsnį ir šio sprendimo 592 punkte nurodytą jurisprudenciją, kad inkriminuojami veiksmai buvo objektyviai pagrįsti, o to pakanka vienuoliktajam pagrindui atmesti, nesant reikalo nagrinėti, ar Komisija padarė fakto, teisės ar vertinimo klaidų ir pažeidė pareigą motyvuoti, kai atmetė ieškovės pateiktus pagrindimus per administracinę procedūrą.

597 Bet kuriuo atveju ginčijamo sprendimo 12.9 punkte pateikti motyvai yra pakankamai pagrįsti ir juose nėra vertinimo ar fakto klaidų.

598 Dėl prisiderinimo prie *Icera* taikomų „agresyvių“ kainų pakanka pažymėti, kad jurisprudencijoje nenumatyta jokios absoliučios dominuojančią padėtį užimančios įmonės teisės prisiderinti prie konkurentų kainų, ypač kai ta teise grindžiamas agresyvios kainodaros, kuri, beje, draudžiama pagal Sutartį, taikymas (šiuo klausimu žr. 2007 m. sausio 30 d. Sprendimo *France Télécom / Komisija*, T-340/03, EU:T:2007:22, 182 punktą).

599 Be to, tokie veiksmai yra objektyviai „pagrįsti“, kaip tai suprantama remiantis šio sprendimo 592 punkte nurodyta jurisprudencija, tuo, kad jais didinamas produktyvumas, ne dėl to, kad ieškovei buvo neva „racionalu“ prisiderinti prie *Icera* taikytų kainų. Tik aplinkybės, kad veiksmai gali būti, juos įgyvendinančios įmonės nuomone, laikomi ekonomiškai „racionaliais“, nepakanka, kad būtų galima juos objektyviai pagrįsti remiantis konkurencijos teise.

600 Dėl didesnių už AVC kainų taikymo reikia priminti, kad, remiantis 1991 m. liepos 3 d. Sprendime *AKZO / Komisija* (C-62/86, EU:C:1991:286, 71 ir 72 punktai) suformuota jurisprudencija, net jeigu dominuojančią padėtį užimanti įmonė taiko už ATC mažesnes, bet už AVC didesnes kainas, ji vis tiek piktnaudžiauja tokia padėtimi, jeigu taip veikia įgyvendindama planą, kurio tikslas – pašalinti konkurentą. Kai vykdoma tokia išstūmimo iš rinkos strategija, kokia nagrinėjama šioje byloje, neturi reikšmės tai, kad taikomos kainos buvo neva „pelningos ir pagrįstos“, nes buvo didesnės už AVC.

601 Kiek tai susiję su įmonei *Huawei* pritaikytomis lustų MDM8200 kainos nuolaidomis siekiant jai padėti realizuoti perteklines ir pasenusias tų lustų atsargas, reikia konstatuoti, kad jos taikomos tik įmonei *Huawei* pasiūlytoms lustų MDM8200 kainoms. Taigi ieškovė nebando pateiktuose paaiškinimuose pagrįsti įmonei ZTE arba lustams MDM6200 ir MDM8200A taikomos agresyvios kainodaros.

602 Taip pat reikia pažymėti, kad, kiek tai susiję su įmonei *Huawei* pritaikytomis lustų MDM8200 kainos nuolaidomis siekiant padėti jai realizuoti perteklines ir pasenusias tų lustų atsargas, kaip ginčijamo sprendimo 1185 konstatuojamojoje dalyje nurodė Komisija, 2010 m. ir 2011 m. *Huawei* pateikė *Qualcomm* naujus tų lustų užsakymus, o ieškovė, per teismo posėdį išgirdusi klausimą šia tema, tai patvirtino. Taigi Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad sunkiai tikėtina, jog tos kainos nuolaidos buvo pritaikytos siekiant padėti *Huawei* realizuoti perteklines pasenusių lustų atsargas.

603 Taip pat dėl įmonei *Huawei* ieškovės pritaikytų lustų MDM8200 kainos nuolaidų siekiant realizuoti savas perteklines ir pasenusias to lusto atsargas reikia pasakyti, kad sunkiai tikėtina, jog tų nuolaidų tikslas buvo būtent toks. Iš tiesų, kaip pagrįstai teigia Komisija, jei tai būtų tiesa, ieškovė tų lustų kainos nuolaidas būtų pritaikiusi visiems savo klientams. Tačiau, remiantis ginčijamo sprendimo 74 lentele matyti, kad tokios nuolaidos buvo taikomos tik *Huawei* ir kad tik jai buvo pasiūlytos gerokai mažesnės kainos, nei ieškovė taikė kitiems pagrindiniams klientams. Be to, remiantis to sprendimo 1185 konstatuojamąja dalimi, darytina išvada, kad 2010 m. rugpjūčio mėn. ieškovė turėjo pagaminti naujų lustų MDM8200, kad patenkintų *Huawei* paklausą; per teismo posėdį išgirdusi klausimą šia tema ieškovė tai irgi patvirtino. Galiausiai ieškovės argumentas, kad įmonei *Huawei* nuolaidos buvo pritaikytos ir dėl to, kad buvo siekiama duoti atsaką ZTE įrenginiams, kuriuose naudojamas *Icera* lustas, tik patvirtina Komisijos nustatytą netiesioginę agresyvią kainodarą.

604 Dėl tos priežasties vienuoliktąjį pagrindą bet kuriuo atveju reikia atmesti.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo „teisės klaida dėl tinkamos teisės normos netaikymo“

605 Trečiąjį pagrindą sudaro trys dalys. Pirma dalis grindžiama „akivaizdžia teisės klaida“ ir teisinio saugumo bei teisėtų lūkesčių principų pažeidimu, nes Komisija netaikė „tinkamos teisės normos“, kaip ji apibrėžta „komunikate dėl prioritetų“. Antra dalis grindžiama klaidingu jurisprudencijos, susijusios su agresyvia kainodara ir, kalbant plačiau, kainų nustatymu, taikymu. Trečia dalis grindžiama teisinio saugumo ir numatomumo principų pažeidimu.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos „tinkamos teisės normos“, kaip ji apibrėžta komunikate dėl prioritetų, netaikymu

606 Pasak ieškovės, komunikate dėl prioritetų nustatyta, kad nagrinėjant galimą dominuojančią padėtį užimančios įmonės vykdomą agresyvią kainodarą svarbu išsiaiškinti, ar tokie veiksmai galėjo lemti „tokio pat produktyvaus“ konkurento išstūmimą iš rinkos. Be to, tame komunikate nustatyta, kad Komisija, atlikdama tokį tyrimą, turi įrodyti, viena vertus, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė, imdamasi tokių veiksmų, laisva valia patyrė nuostolių ar atsisakė pelno trumpuoju laikotarpiu, ir, kita vertus, kad ji galėjo tikėtis susigrąžinti tuos nuostolius po numanomo agresyvios kainodaros taikymo laikotarpio. Kadangi Komisija viešai įsipareigojo laikytis to komunikato, šis dokumentas suinteresuotosioms įmonėms sukėlė teisėtų lūkesčių.

607 Beje, komunikate dėl prioritetų Komisijai neleidžiama taikyti sankcijų įmonei, sąžiningai vykdžiusiai veiksmus, kurie galiausiai pasirodė ne tokie pelningi, kaip ji numatė iš pradžių. Galiausiai, remiantis komunikato dėl prioritetų 66 punktu, darytina išvada, kad Komisija tik išimtinai gali remtis dokumentais pagrįstais įrodymais, jeigu jie pakankamai aiškiai įrodo, kad egzistuoja agresyvios kainodaros strategija.

608 Vis dėlto šioje byloje, ieškovės teigimu, Komisija netaikė komunikato dėl prioritetų, o tai patvirtina nuorodų į tą dokumentą nebuvimas nei PP, nei PPP, nei RFA. Darydama nuorodą į ketvirtąjį ir aštuntąjį–dešimtąjį pagrindus ieškovė, be kita ko, teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija niekaip neįrodė, kad ji paaukojo kažkurią dalį savo pelno, taip pat neatliko „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės ir neatsižvelgė į įrodymus, kad, jei nebūtų inkriminuojamų veiksmų, *Huawei* ir ZTE bet kuriuo atveju nebūtų pirkusios iš *Icera*. Be to, darydama nuorodą į vienuoliktąjį pagrindą ieškovė teigia, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo ir fakto klaidą dėl to, kad atmetė jos pateiktą objektyvų pagrindimą. Galiausiai darydama nuoroda į dešimtąjį ir

vienuoliktąjį pagrindus ji teigia, kad sąžiningai įgyvendino inkriminuojamus veiksmus, nes negalėjo numatyti, kokį mokslo tyrimų sąnaudų paskirstymo metodą tame sprendime taikys Komisija, ir galėjo pagrįstai tikėtis, kad jos kainodara bus pelninga.

609 Taigi, ieškovės teigimu, Komisija padarė „akivaizdžią teisės klaidą“ ir pažeidė teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principus, taip pat gero administravimo principą ir pareigą motyvuoti.

610 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

611 Pirmiausia reikia pažymėti, kad komunikate dėl prioritetų apibrėžiamas tik Komisijos metodas atsirenkant bylas, kurias ji ketina nagrinėti prioriteto tvarka, taigi šios institucijos taikoma administracinė praktika nėra privaloma nei nacionalinėms konkurencijos priežiūros institucijoms, nei teismams (2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Post Danmark*, C-23/14, EU:C:2015:651, 52 punktas), ir kad to komunikato tikslas nėra nustatyti taikytiną teisę (2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, T-827/14, EU:T:2018:930, 114 punktas).

612 Tuo remiantis darytina išvada, kad, kaip ir bet kuriame kitame, nors ir neprivalomame, dokumente, kuriame apibrėžiamas Komisijos naudojamas bendrasis analizės pagrindas nustatant, ar reikalingas jos įsikišimas, komunikate dėl prioritetų šios institucijos diskrecija yra apribota. Tuo remiantis darytina išvada, kad konkrečiu atveju Komisija negali jo nesilaikyti nenurodžiusi priežasčių. Tokiu atveju dar svarbiau, kad Komisija administracinėse procedūrose laikytųsi Sąjungos teisės sistemoje nustatytų garantijų, įskaitant pareigą motyvuoti (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2017 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *Icap ir kt. / Komisija*, T-180/15, EU:T:2017:795, 289 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

613 Taigi reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia ieškovė, šioje byloje Komisija nepagrįstai nesilaikė komunikate dėl prioritetų nustatyto bendrojo analizės pagrindo.

614 Kiek tai susiję, pirma, su ieškovės argumentu, kad Komisija pagal komunikatą dėl prioritetų iš esmės nenagrinėjo, ar inkriminuojami veiksmai gali lemti „tokio pat produktyvaus“ konkurento išstūmimą iš rinkos, reikia pažymėti, jog remiantis devintojo pagrindo pirmos dalies analize, konkrečiai – šio sprendimo 524–527 punktais, galima teigti, kad analizė, kurioje Komisija lygina dominuojančią padėtį užimančios įmonės taikomas kainas su tam tikromis jos išlaidomis, siekdama įvertinti, ar ta įmonė taikė agresyvią kainodarą, apima „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizę, ir kad dėl to, jog Komisija įrodė, kaip nagrinėjamu atveju, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė taikė tokias kainas, ši institucija šitaip netiesiogiai atliko tokią analizę, o to pakanka šiam argumentui atmesti.

615 Galiausiai remiantis komunikato dėl prioritetų 26 punktu galima teigti, kad tai, jog LRAIC yra nepadengtos (Komisija tai įrodė ginčijamame sprendime), rodo, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė padengia ne visas aptariamo produkto gamybos ar paslaugos (priskirtąsias) fiksuotas sąnaudas ir kad „toks pat produktyvus“ konkurentas gali būti išstumtas iš rinkos, o tai patvirtina, kad lygindama dominuojančią padėtį užimančios įmonės kainas ir sąnaudas Komisija netiesiogiai, tačiau neišvengiamai, atliko „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizę.

616 Antra, kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kad Komisija, taikydama komunikatą dėl prioritetų, privalėjo įrodyti, jog dominuojančią padėtį užimanti įmonė laisva valia trumpuoju laikotarpiu patyrė nuostolių ar atsisakė pelno, reikia pažymėti, kad, kaip nustatyta to komunikato 66 punkte, tam tikrais atvejais Komisija, siekdama įrodyti tokį pasiaukojimą, gali remtis tiesioginiais

įrodymais, kuriuos sudaro dominuojančią padėtį užimančios įmonės dokumentai, aiškiai įrodantys agresyvios kainodaros strategiją, pavyzdžiui, detalus planas, kuriame numatyta, be kita ko, paaukoti dalį pelno, turint tikslą iš rinkos išstumti konkurentą.

617 Vis dėlto, kaip galima teigti remiantis dešimtojo pagrindo analize, ginčijamo sprendimo 12.8.1 punkte Komisija iš tikrųjų rėmėsi ieškovės dokumentais, aiškiai įrodančiais jos ketinimą iš rinkos išstumti *Icera*, kuris įgyvendintas per įmonėms *Huawei* ir ZTE suteiktas kainos nuolaidas, o to pakanka siekiant atmesti šį argumentą, iš esmės grindžiamą tuo, kad ginčijamame sprendime nebuvo įrodytas pelno dalies paaukojimas. Šiuo klausimu, priešingai, nei teigia ieškovė, remiantis komunikato dėl prioritetų 66 punktu niekaip negalima teigti, kad tik išimtiniais atvejais Komisija gali remtis dokumentais pagrįstais agresyvios kainodaros strategijos įrodymais. Atvirkščiai, tame punkte Komisija vartoja žodžių junginį „tam tikrais atvejais“, o ne žodžių junginį „tam tikrais išimtiniais atvejais“ ar „išimtinai“, ir net ne žodžių junginį „išskirtinėmis aplinkybėmis“, kurį vartoja komunikato dėl prioritetų 50 išnašoje. To komunikato 44 išnašoje, kuri padaryta to komunikato 66 punkte, Komisija nurodo du sprendimus, kuriuose Bendrasis Teismas patvirtino, kad Komisija turi teisę remtis dokumentais pagrįstais įrodymais, t. y. 1994 m. spalio 6 d. Sprendimą *Tetra Pak / Komisija* (T-83/91, EU:T:1994:246, 151 ir 171 punktus) ir 2007 m. sausio 30 d. Sprendimą *France Télécom / Komisija* (T-340/03, EU:T:2007:22, 198–215 punktai).

618 Trečia, dėl ieškovės argumento, kad Komisija privalėjo, kaip nurodyta komunikate dėl prioritetų, pateikti įrodymą, jog dominuojančią padėtį užimanti įmonė galėjo tikėtis po agresyvios kainodaros taikymo laikotarpio susigrąžinti per tą laikotarpį patirtus nuostolius, reikia pasakyti, jog tik to komunikato 70 punkte nurodyta, kad dominuojanti įmonė gali pagrįstai tikėtis, kad jai nustojus taikyti agresyvią kainodarą jos įtaka rinkoje bus didesnė, nei būtų buvusi, jei iš viso nebūtų taikiusi tokios strategijos, ir kad dėl to ta įmonė, iš pradžių paaukojusi dalį pelno, dabar gali iš to pasipelnyti. Galiausiai, remiantis jurisprudencija, veiksmai gali būti nesąžiningi, nesant reikalo konkrečiai įrodyti, kad nagrinėjama įmonė galėjo pagrįstai tikėtis susigrąžinti taip patirtus nuostolius (šiuo klausimu žr. 1994 m. spalio 6 d. Sprendimo *Tetra Pak / Komisija*, T-83/91, EU:T:1994:246, 150 punktą), o to pakanka šiam argumentui atmesti.

619 Ketvirta, dėl ieškovės argumento, kad dėl to, jog negalėjo numatyti, kokį mokslo tyrimų sąnaudų paskirstymo metodą ginčijamame sprendime taikys (vadinasi, ieškovė veikė sąžiningai), Komisija negali jai skirti sankcijos pagal komunikatą dėl prioritetų, reikia pažymėti, kad nagrinėjant dešimtąjį pagrindą buvo konstatuota, jog Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad ieškovės kainodara užtikrino, kad bus įgyvendintas planas išstumti *Icera* iš rinkos, o to pakanka šiam argumentui atmesti.

620 Penkta, dėl ieškovės argumento, kad PP, PPP ir RFA neužsiminta apie komunikatą dėl prioritetų, reikia pažymėti, kad ieškovė niekaip nepaaiškina, kodėl tai turėtų reikšti, kad Komisija nesilaikė tame komunikate išdėstyto bendrojo analizės pagrindo, kuriuo naudojasi nustatydama, ar reikalingas jos įsikišimas. Be to, tame komunikate Komisija niekaip neįpareigojama tiesiogiai apie jį kalbėti sprendimuose dėl piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi. Taigi šį argumentą reikia atmesti.

621 Šešta, dėl ieškovės argumento, kad Komisija neatsižvelgė į tai, kad, nesant inkriminuojamų veiksmų, įmonės *Huawei* ir ZTE bet kuriuo atveju nebūtų daugiau pirkusios iš *Icera*, ir taip suklydo atmesdama pateiktas objektyvias priežastis ieškovės veiksmams pagrįsti, reikia pažymėti, kad ieškovė nepaaiškina, kaip dėl tų priežasčių Komisija nesilaikė komunikate dėl prioritetų nustatyto bendrojo analizės pagrindo, kuriuo naudojasi spręsdama, ar reikalingas jos įsikišimas.

622 Remiantis tuo, kas išdėstyta, trečiojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies grindžiamos klaidingu jurisprudencijos, susijusios su agresyvia kainodara ir, kabant plačiau, su kainų nustatymu, taikymu

623 Ieškovė teigia, kad Komisija nesilaikė jurisprudencijos dėl agresyvios kainodaros ir, kalbant plačiau, kainų nustatymo, t. y. jurisprudencijos, kurioje įtvirtinta taikytina teisės norma. Tokiam teiginiui pagrįsti ji pateikia kelias ištraukas iš teismo sprendimų, kurias laiko reikšmingomis, ir priekaištauja Komisijai, kad ginčijamame sprendime neatliko „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės, nors tokią analizę reikalaujama atlikti remiantis jurisprudencija.

624 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

625 Reikia pažymėti, kad ieškovė tik pateikia ištraukas iš jurisprudencijos, tačiau nepaaiškina, kuo ginčijamame sprendime nukrypta nuo joje įtvirtintos teisės normos, išskyrus kiek tai susiję su „tokio pat produktyvaus“ konkurento analize, dėl kurios, paminėjusi 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimą *Intel / Komisija* (C-413/14 P, EU:C:2017:632), šiuo atveju ji priekaištauja Komisijai, viena vertus, kad ši neatliko tokios analizės, ir, kita vertus, kad nepatikrino, kokio dydžio rinkos dalyje buvo vykdomi ginčijami veiksmai.

626 Vis dėlto, viena vertus, išnagrinėjus devintojo pagrindo pirmą dalį, konkrečiau – šio sprendimo 524–527 punktus, galima daryti išvadą, kad į analizę, kurioje Komisija, siekdama įvertinti, ar dominuojančią padėtį užimanti įmonė taikė agresyvią kainodarą, lygina tos įmonės taikytas kainas su tam tikromis jos patirtomis sąnaudomis, jau įtraukta „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizė ir kad taip Komisija šiuo atveju įrodė, jog dominuojančią padėtį užimanti įmonė taikė tokias kainas, ir dėl tos priežasties netiesiogiai atliko tokią analizę, o to pakanka atmesti ieškovės priekaištą, kad ginčijamame sprendime ši analizė nepateikta.

627 Kita vertus, remiantis šio sprendimo 521–523 punktais galima teigti, kad pagal 520 punkte nurodytą jurisprudenciją Komisija, nagrinėdama, ar dominuojančią padėtį užimanti įmonė taikė galimai agresyvią kainodarą, neprivalo taip pat tikrinti, ar rinkos dalis, kurioje vykdomi ginčijami veiksmai, yra pakankamai didelė, kad tie veiksmai keltų antikonkurencinį poveikį, o to pakanka atmesti ieškovės priekaištui dėl neatlikto tokio patikrinimo.

628 Taigi trečiojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl trečios dalies grindžiamos teisinio saugumo ir numatomumo principų pažeidimu

629 Darydama nuorodą į septintąjį ir aštuntąjį pagrindus ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija atliko dirbtinę ir beprecedentę kainų ir sąnaudų analizę, kuri skiriasi nuo PP pateiktos analizės, kiek tai susiję su dviem iš nagrinėjamų lustų, ir yra nenumatoma, kiek tai susiję su trečiuoju lustu. Jos teigimu, šitaip Komisija pažeidė teisinio saugumo ir numatomumo principus.

630 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

631 Reikia pažymėti, kad grįsdama šią dalį ieškovė tik bendrais bruožais pakartoja teiginius, suformuluotus dėstant šio pagrindo pirmą dalį ir septintajame bei aštuntajame pagrinduose, į kuriuos daro tiesioginę nuorodą, tačiau nepateikia nė menkiausio konkretaus argumento.

632 Vadinasi, trečiojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

633 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo „agresyvios kainodaros teorijos“ nelogiškumu ir tuo, kad ji nepagrįsta įrodymais“

634 Ketvirtąjį pagrindą sudaro trylika dalių. Pirma dalis grindžiama tuo, kad Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“, kuri yra „tikslinga ir atrankioji“, atsieta nuo rinkos apibrėžimo ir buvo adaptuota taip, kad būtų galima padaryti iš anksto nustatytą išvadą. Antra – tuo, kad ta teorija savaime yra nenuosekli ir nepakankamai motyvuota. Trečia – tuo, kad Komisija neįrodė ieškovės veiksmų neracionalumo ir agresyvios jos kainodaros. Ketvirta – didesnėmis ieškovės kainomis, palyginti su *Icera* kainomis, ir dėl tos priežasties – konkurencinių galimybių ribojimo nebuvimu. Penkta – tuo, kad Komisija neatsižvelgė į svarbiausius kaltę paneigiančius įrodymus. Šešta – finansinio agresyvumo įrodymo nebuvimu. Septinta – „agresyvios kainodaros teorijos“ naujumu, klaidingumu ir nepagrįstumu. Aštunta – „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, kiek tai susiję su tiesiogine agresyvia kainodara nuo 2010 m. trečiojo ketvirčio iki 2011 m. antrojo ketvirčio. Devinta – tuo, kad Komisija neatsižvelgė į lusto MDM8200 komercinę realybę. Dešimta – tos teorijos nelogiškumu ir nesuderinamumu su elementariomis ekonomikos taisyklėmis. Vienuolikta – tuo, kad Komisija neįrodė, jog buvo susigrąžinti nuostoliai, patirti per nagrinėjamą laikotarpį, taip pat tuo, kad nenurodyta, kada baigta taikyti agresyvią kainodarą. Dvylikta – tuo, kad nebuvo taikomas „tokio pat produktyvaus“ konkurento kriterijus, ir tuo, kad nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* veiklos rezultatai buvo geri ir jais paneigiama pati teorija. Trylikta – Komisijos klaida, padaryta skyrus sankciją už tikrą konkurenciją.

Pirminės pastabos

635 Reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 12 punkte Komisija pateikia ieškovės piktnaudžiavimo analizę.

636 Konkrečiai kalbant, ginčijamo sprendimo 12.1 punkte Komisija iš pradžių primena bendruosius taikytinus principus, kurie susiję būtent su agresyvia kainodara. Paskui to sprendimo 12.2 punkte ji pateikia tų bendrųjų principų taikymo to sprendimo 12.3–12.11 punktuose santrauką, kurią ieškovė vadina „agresyvios kainodaros teorija“.

637 Tokiomis aplinkybėmis ginčijamo sprendimo 334 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad priėjo prie išvados, jog nuo 2009 m. liepos 1 d. iki 2011 m. birželio 30 d. tam tikrus kiekius gaminamų trijų UMTS lustų, t. y. lustų MDM8200, MDM6200 ir MDM8200A, ieškovė pardavė dviem pagrindiniams klientams, t. y. *Huawei* ir ZTE, už mažesnę kainą nei savikaina, ir taip ketino pašalinti *Icera*, kuri buvo jos konkurentė pažangiausiame UMTS lustų rinkos segmente. Jos teigimu, taip veikdama ieškovė norėjo sukliudyti *Icera*, kuri buvo finansiškai varžomas nedidelis startuolis, įgyti pakankamą reputaciją ir pasiekti tokį dydį, kad galėtų mesti iššūkį jos dominuojančiai padėčiai toje rinkoje. Komisija nurodo, kad atsižvelgusi į tai, jog ieškovė nepateikė tinkamo tokių veiksmų objektyvaus pagrindimo, nusprendė, jog dėl tos priežasties aptariamu laikotarpiu ieškovė piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi ir pažeidė SESV 102 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“, kuri yra „tikslinga ir atrankioji“, yra atsieta nuo rinkos apibrėžimo ir buvo adaptuota taip, kad būtų galima padaryti iš anksto nustatytą išvadą

638 Ieškovė daro nuorodą į dešimtąjį pagrindą ir teigia, kad inkriminuojami veiksmai nebuvo nei tikslingi, nei atrankieji ir kad Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“ yra atsieta nuo atitinkamos rinkos apibrėžimo, nes dėl to, kad ta teorija susijusi tik su pažangiausiu tos rinkos segmentu, kuris, be to, dar buvo ir blogai apibrėžtas, tam tikri lustai, kuriuos ieškovė laikė „pažangiausiais“, nepateko į tą segmentą.

639 Ieškovė taip pat teigia, kad „agresyvios kainodaros teoriją“ sukūrė savo patogumui, nes ta teorija neturi nieko bendro su skundu. Jos teigimu, iki ir po nagrinėjamo laikotarpio lustai MDM8200 ir MDM8200A buvo parduodami kitiems klientams nei *Huawei* ir ZTE, ir už kainą, kuri buvo mažesnė už Komisijos apskaičiuotą LRAIC, o tai paneigia tą teoriją.

640 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

641 Visų pirma, kiek tai susiję su ieškovės teiginiu, kad inkriminuojami veiksmai nebuvo nei tikslingi, nei atrankieji, reikia priminti, kad remiantis tiesioginiais įrodymais, kuriais rėmėsi Komisija ir kurie išsamiau išnagrinėti šio sprendimo 538 ir 539 punktuose analizuojant dešimtąjį pagrindą, galima teigti, jog įmonėms *Huawei* ir ZTE ieškovė pritaikė tuose dokumentuose aiškiai nurodytas kainos nuolaidas, kad sukliudytų *Icera* pasiekti šias dvi svarbiausias klientes ir taip išstumtų ją iš rinkos. Taigi ieškovė negali pagrįstai teigti, kad jos veiksmai nebuvo nei tikslingi, nei atrankieji.

642 Paskui reikia pažymėti, kad ieškovės teiginiui, jog tik su pažangiausiu segmentu susijusi Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“ yra atsieta nuo rinkos apibrėžties, taip pat negalima pritarti. Remiantis komunikato dėl prioritetų 64 punktu darytina išvada, kad, kiek tai susiję su agresyvia kainodara, veiksmais aukojama dalis pelno, jei dominuojančią padėtį užimanti įmonė visai ar konkrečiai daliai savo produkcijos nustato mažesnes kainas. Tuo remiantis darytina išvada, kad agresyvi kainodara taip pat gali būti susijusi tik su konkrečiu nagrinėjamos rinkos segmentu, o ne su visa rinka. Šiuo klausimu jurisprudencijoje nustatyta, kad agresyvi kainodara net gali būti vykdoma kitoje rinkoje nei nagrinėjama rinka, kuri savo ruožtu nebuvo griežtai apibrėžta (šiuo klausimu žr. 1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 35 ir 45 punktus).

643 Tuo remiantis galima teigti, kad Komisija, viena vertus, turėjo teisę ginčijamame sprendime skirti sankcijas už veiksmus tik viename atitinkamos rinkos segmente; kita vertus, ji neprivalėjo tiksliai apibrėžti to segmento kontūrų, priešingai, nei privalo daryti kalbant apie atitinkamą rinką, kai reikia išsiaiškinti, ar yra dominuojanti padėtis.

644 Be to, kiek tai susiję su ryšio tarp Komisijos „agresyvios kainodaros teorijos“ ir skundo menamu nebuvimu, reikia pažymėti, kad remiantis Komisijos pranešimo dėl Komisijos atliekamo skundų, pateiktų pagal [SESV 101] ir [102] straipsnius, nagrinėjimo (OL C 101, 2004, p. 65) 55 punktu darytina išvada, kad per pirmąjį etapą, kuris eina po skundo pateikimo, Komisija jį nagrinėja ir galbūt ieško papildomos informacijos, kad galėtų priimti sprendimą dėl tolesnių veiksmų, kad tame etape Komisija ir skundo pareiškėjas gali neformaliai pasikeisti nuomonėmis, kad būtų patikslintos faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas skundas, ir kad gali nutikti taip, kad tame etape Komisija skundo pareiškėjui pateikia pirmąją reakciją, taip suteikdama jam progą išplėtoti savo teiginius, atsižvelgiant į tą reakciją.

645 Nagrinėjamu atveju remiantis ginčijamo sprendimo 11–13 konstatuojamosiomis dalimis matyti, kad po to, kai skundas buvo atnaujintas ir peržiūrėtas, *Icera* ir Komisija kelis kartus bendravo, o 2012 m. birželi mėn. tai galiausiai baigėsi *Icera* suformuluotais teiginiais apie agresyvią kainodarą, o tai pripažįsta pati ieškovė. Atsižvelgiant į Komisijos pranešimo dėl Komisijos atliekamo skundų, pateiktų pagal [SESV 101] ir [102] straipsnius, nagrinėjimo 55 punktą reikia pripažinti, kad, kaip ir šiuo atveju, skunde suformuluotų teiginių plėtojimas siekiant atsižvelgti į Komisijos pirmąją reakciją yra laikomas įprastais skundo pareiškėjo veiksmais. Beje, kadangi būtina veiksmingai užtikrinti konkurencijos taisyklių taikymą, Komisija negali būti saistoma skundo pareiškėjo suformuluoto pagrindo ir teisinių vertinimų. Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad ieškovė nepaaiškina, kaip aplinkybė, kad *Icera* savo teiginius dėl agresyvios kainodaros išplėtojo tik santykinai vėlyvoje stadijoje, gali kelti abejonių dėl to, ką ji tame sprendime vadina „agresyvios kainodaros teorija“ po to, kai Komisija atliko išsamų tyrimą.

646 Galiausiai dėl ieškovės teiginio, kad mažesnes už LRAIC lustų MDM8200 ir MDM8200A kainas iki ir po nagrinėjamo laikotarpio ji taikė kitiems klientams nei *Huawei* ir ZTE, reikia konstatuoti, kad ji visiškai nepaaiškina, kaip tai galėtų kelti abejonių dėl to, ką ginčijamame sprendime ji vadina „agresyvios kainodaros teorija“. Atvirkščiai, veikiau galima teigti, kad jei Komisija rado įrodymų, jog ieškovė taikė agresyvią kainodarą kitų klientų atžvilgiu ne tik nagrinėjamu laikotarpiu, ji galėjo į juos atsižvelgti, kad sustiprintų tą teoriją ar išplėstų jos taikymo laikotarpį.

647 Remiantis tuo, kas išdėstyta, ketvirtojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, grindžiamos tuo, kad Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“ savaime yra nenuosekli ir nepakankamai motyvuota

648 Ieškovė nurodo kelis ginčijamame sprendime esančius prieštaravimus ir nenuoseklumus.

649 Pirma, ieškovė teigia, kad „agresyvios kainodaros teorija“, kuri taip pat minima ginčijamo sprendimo 993 konstatuojamojoje dalyje ir kuria remiantis ji iš pradžių naudojo lustus MDM8200, kad jos klientės *Huawei* ir ZTE pereitų nuo šių lustų prie pažangesnių lustų MDM6200 ir MDM8200A, paskui, atsižvelgdama į tai, kad iš pradžių lustui MDM6200 trūko sėkmės, savo kainų strategiją sukoncentravo į lustą MDM8200A, yra nesuderinama su agresyvia kainodara grindžiama „žalos teorija“, nes toks konstatavimas tik atspindi aršią ieškovės konkurenciją išleidžiant į rinką naujus produktus.

650 Antra, ieškovė pažymi, kad ginčijamame sprendime Komisija jai priekaištauja dėl to, kad ginčijamų veiksmų ji ėmėsi siekdama sukliudyti *Icera* susikurti reputaciją, nors remiantis tame pačiame sprendime nurodytu vidaus dokumentu matyti, kad prieš kelis mėnesius iki nagrinėjamo laikotarpio ji manė, kad *Icera* pavyko įveikti su reputacija susijusias kliūtis, o tai paneigia Komisijos „agresyvios kainodaros teoriją“.

651 Trečia, ieškovė teigia, kad Komisija negali pati sau neprieštaraudama, viena vertus, ginčijamo sprendimo 411–419 konstatuojamosiose dalyse nurodyti, kad nagrinėjamu laikotarpiu lustas MDM6200 nebuvo komerciškai sėkmingas, ir, kita vertus, to paties sprendimo 420 konstatuojamojoje dalyje teigti, kad ieškovės strategija ZTE atžvilgiu rėmėsi tuo lustu. Ieškovė taip pat teigia, kad Komisija negali, viena vertus, ginčijamo sprendimo 959 konstatuojamojoje dalyje teigti, kad lustas MDM8200 išsaugojo konkurencinę svarbą net po lusto MDM8200A išleidimo į rinką ir, kita vertus, to paties sprendimo 420 konstatuojamojoje dalyje tvirtinti, kad tas lustas tapo svarbiausiu produktu, kuriuo ji rėmėsi 2010 m. ir 2011 m. įgyvendindama savo strategiją.

652 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

653 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad ši dalis turi būti atmesta kaip nereikšminga, nes net jeigu visi trys tai daliai pagrįsti pateikti argumentai būtų pagrįsti, tai neturėtų įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui.

654 Iš tiesų tai, kad ieškovė, išleidusi į rinką naujus produktus, neva vykdė aršią konkurenciją, kad *Icera* pavyko susikurti reputaciją arba kad ieškovė negalėjo agresyvios kainodaros strategijos grįsti lustu MDM6200 dėl to, kad jis nebuvo komerciškai sėkmingas, ar lustu MDM8200 po to, kai į rinką buvo išleistas lustas MDM8200A, nesudaro galimybės paneigti Komisijos konstatavimo, kad ieškovė taikė agresyvią kainodarą, siekdama pašalinti savo konkurentę *Icera*, o to pakanka, kad būtų įrodytas ieškovės piktnaudžiavimas (1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 70 ir 71 punktai).

655 Taigi ketvirtojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl trečios dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neįrodė ieškovės veiksmų neracionalumo ir agresyvios jos kainodaros

656 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija neįrodė, kad jos veiksmai buvo neracionalūs, išskyrus norą iš rinkos išstumti *Icera*, ar kad jos kainomis buvo įgyvendinamas planas pašalinti *Icera*. Jos teigimu, tuos kelis dokumentus, kuriais remiasi Komisija, bandydama įrodyti, kad toks planas egzistavo, parengė žemutinės grandies darbuotojai, neturintys įtakos sprendimams dėl kainų. Ji priduria, kad Komisija nepateikė jokio įrodymo, kad ieškovė paaukojo dalį pelno, nors ji privalėjo tai įrodyti pagal komunikatą dėl prioritetų.

657 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

658 Reikia pažymėti, kad ieškovė, grįsdama šią dalį, tik pakartoja argumentus, kuriuos pateikė trečiojo pagrindo pirmoje dalyje, kiek tai susiję su menamu įrodymo, kad dalies pelno buvo atsisakyta, nebuvimu, arba dešimtajame pagrinde, kiek tai susiję su menamu įrodymo, kad egzistavo *Icera* išstūmimo iš rinkos strategija, nebuvimu.

659 Vis dėlto tuos argumentus, kurie buvo atmesti išnagrinėjus trečiojo pagrindo pirmą dalį ir dešimtąjį pagrindą, dėl tų pačių priežasčių reikia atmesti, kiek jie pateikti ketvirtojo pagrindo trečiai daliai pagrįsti, o to pakanka tai daliai atmesti.

Dėl ketvirtos dalies, grindžiamo didesnėmis ieškovės kainomis, palyginti su „Icera“ kainomis

660 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija pripažįsta, viena vertus, kad ieškoves kainos buvo didesnės už *Icera*, ir, kita vertus, teigia, kad pastarosios lustai buvo aukštesnės kokybės. Jos teigimu, jei tai būtų tiesa, vis dėlto būtų buvę logiška jai mažinti savo lustų kainas, kad būtų galima kompensuoti prastesnę produktų kokybę, tačiau Komisija į tai neatsižvelgė.

661 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

662 Reikia priminti, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė piktnaudžiauja ta padėtimi, jei taiko už ATC mažesnes arba už ATC mažesnes, bet už AVC didesnes kainas, kai tos kainos nustatytos siekiant išstumti konkurentą iš rinkos (1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 70–72 punktai).

663 Šiuo atveju, remiantis penktojo–aštuntojo ir dešimtojo pagrindų tyrimu, galima teigti, kad Komisija tinkamai įrodė, kad agresyvią kainodarą ieškovė taikė norėdama pašalinti konkurentę *Icera*, o to pakanka siekiant įrodyti, kad ieškovė piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi.

664 Beje, remiantis vienuoliktojo pagrindo tyrimu galima daryti išvadą, kad Komisija nepadarė klaidos ir laikėsi pareigos motyvuoti, kai atmetė ieškovės pateiktus objektyvius pagrindimus, įskaitant jos teiginį, kad agresyvi kainodara buvo taikoma kaip atsakas į *Icera* agresyvią kainodarą.

665 Taigi negalima Komisijai pagrįstai priekaištauti, kad ji neatsižvelgė į tai, jog ieškovės taikyta agresyvi kainodara buvo pagrįsta mažesnėmis *Icera* kainomis arba prastesne ieškovės produktų kokybe. Beje, pagrindinis kriterijus vertinant, ar taikoma agresyvi kainodara, grindžiamas ne įmonės, prieš kurią tokią kainodara taikoma, kainomis ir sąnaudomis arba nagrinėjamų produktų kokybe, o veikiau dominuojančią padėtį užimančios įmonės kainomis ir sąnaudomis.

666 Vadinasi, ketvirtojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti.

Dėl penktos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neatsižvelgė svarbiausius kaltę paneigiančius įrodymus

667 Ieškovė teigia, kad Komisija neatsižvelgė į daug „svarbiausių“ kaltę paneigiančių įrodymų, t. y. pirma, į aplinkybę, kad, nesant inkriminuojamų veiksmų, *Huawei* ir ZTE pareiškė, jog daugiau nebepirks iš *Icera*, antra, į tai, kad *Icera* lustai buvo techniškai pasenę ir kad bet kuriuo atveju *Icera* nebūtų gebėjusi anksčiau už ieškovę sukurti LTE lusto, ir, trečia, į tai, kad nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* nebuvo išstumta iš rinkos, nes jai pavyko iš šalies pritraukti dideles investicijas ir ją įsigijo *Nvidia*.

668 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

669 Reikia priminti, kad, remiantis jurisprudencija, dominuojančią padėtį užimanti įmonė piktnaudžiauja ta padėtimi, jei taiko už ATC mažesnes arba už ATC mažesnes, bet už AVC didesnes kainas, kai tos kainos nustatytos siekiant išstumti konkurentą iš rinkos (1991 m. liepos 3 d. Sprendimo *AKZO / Komisija*, C-62/86, EU:C:1991:286, 70–72 punktai). Tačiau šiuo atveju, remiantis, be kita ko, penktojo–aštuntojo ir dešimtojo pagrindų tyrimu, galima teigti, kad Komisija tinkamai įrodė, kad tokią agresyvią kainodarą ieškovė taikė norėdama pašalinti konkurentę *Icera*, o to pakanka siekiant įrodyti, kad ieškovė piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi.

670 Taigi aplinkybė, kad abi su inkriminuojamais veiksmais susijusios klientės bet kuriuo atveju nebūtų toliau pirkusios iš *Icera* nesant inkriminuojamų veiksmų, kad *Icera* technologija buvo pasenusi arba kad nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* iš šalies pritraukė finansavimą ir ją įsigijo kita įmonė, net jei tai būtų įrodyta, nebūtų galėjusi daryti įtakos Komisijos išvadai dėl piktnaudžiavimo, grindžiami konstatavimu, kad ieškovė taikė už patirtas sąnaudas mažesnes kainas, ketindama iš rinkos išstumti savo konkurentę *Icera*. Tai juo labiau yra tiesa dėl to, kad šie trys ieškovės nurodyti aspektai nuo jos pačios nepriklauso, ji jiems neturėjo jokios įtakos ir dėl tos priežasties jais remdamasi ieškovė negali išvengti sankcijos už padarytą pažeidimą.

671 Bet kuriuo atveju taip pat reikia pažymėti, kad visus tris aptariamus aspektus ieškovė tik vadina „svarbiausiais“, tačiau nepaaiškina, kaip jie galėjo sukelti abejonių tam, ką ji vadina „agresyvios kainodaros teorija“, jeigu Komisija į juos būtų atsižvelgusi.

672 Taigi ketvirtojo pagrindo penktą dalį reikia atmesti.

Dėl šeštos dalies, grindžiamos finansinio agresyvumo įrodymo nebuvimu

673 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime aptariama agresyvi kainodara nepagrįsta įtikinamais įrodymais ir jai prieštarauja aplinkybė, kad nagrinėjau laikotarpiu įmonę *Icera* įsigijo *Nvidia*. Ji priduria, kad per administracinę procedūrą ginčijo „finansinio agresyvumo“ egzistavimą, todėl tame sprendime Komisija jos nebemini ir kalba tik apie „tradicinę agresyvią kainodarą“.

674 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

675 Kad būtų galima atmesti šią dalį, pakanka konstatuoti, kad, kaip pripažino pati ieškovė, ginčijamą sprendimą Komisija grindė ne finansiniu agresyvumu, o veikiau tradicine agresyvia kainodara, t. y. tuo, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė taikė už sąnaudas mažesnes kainas, norėdama iš rinkos išstumti konkurentą.

676 Dėl tos priežasties ieškovės argumentas, grindžiamas finansinio agresyvumo įrodymo nebuvimu, turi būti pripažintas nereikšmingu, o ketvirtojo pagrindo šeštą dalį reikia atmesti.

Dėl septintos dalies, grindžiamos „agresyvios kainodaros teorijos“ naujumu, klaidingumu ir nepagrįstumu

677 Ieškovė aiškina, kad Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“, pagal kurią ji įmonei *Huawei* teikė lustus MDM8200 grobuoniškomis kainomis, kad ši galėtų mobiliųjų tinklų operatorius įtikinti pirmenybę teikti jos įrenginiams su įmontuotais ieškovės lustais, o ne ZTE įrenginiams su įmontuotais *Icera* lustais, yra nepagrįsta.

678 Pasak ieškovės, Komisija išgalvojo „agresyvios kainodaros teoriją“ tik todėl, kad, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2009 m. liepos mėn. iki 2010 m. birželio mėn., su lustais MDM8200 susijusių agresyvios kainodaros įrodymų ji aptiko tik dėl *Huawei*, o ne dėl ZTE.

679 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

680 Reikia priminti, kad, remiantis, be kita ko, penktojo–aštuntojo ir dešimtojo pagrindų tyrimu, galima teigti, kad Komisija tinkamai įrodė, kad ieškovė taikė agresyvią lustų MDM8200 kainodarą būtent *Huawei* atžvilgiu, nes norėjo pašalinti savo konkurentę *Icera*, o ieškovė šioje dalyje to neneigia.

681 Dėl to ieškovės argumentas, pateiktas dėl Komisijos išdėstyto konstatavimo, kad iš pradžių grobuoniškas kainas ji pasiūlė tik *Huawei*, o ZTE – dar ne, siekdama, kad *Huawei* įrenginiams su įmontuotu vienu iš ieškovės lustų būtų teikiama pirmenybė prieš ZTE įrenginius su *Icera* lustu, turi būti pripažintas nereikšmingu, nes juo negalima paneigti, to, ką ji vadina „agresyvios kainodaros teorija“.

682 Be to, ieškovė teigia, kad Komisija sukūrė „agresyvios kainodaros teoriją“ dėl to, kad, kiek tai susiję su laikotarpiu nuo 2009 m. liepos mėn. iki 2010 m. birželio mėn., su lustais MDM8200 susijusių agresyvios kainodaros įrodymų ji aptiko tik dėl *Huawei*, o ne dėl ZTE. Tačiau konstatavimo, kad ieškovė *Huawei* atžvilgiu taikė grobuoniškas kainas, norėdama iš rinkos išstumti *Icera*, pakanka siekiant įrodyti piktnaudžiavimą. Taigi Komisija visiškai neprivalėjo taip pat įrodyti agresyvios kainodaros ZTE atžvilgiu, kad galėtų ieškovei skirti sankciją.

683 Taigi ketvirtojo pagrindo septintą dalį reikia atmesti.

Dėl aštuntos dalies, grindžiamos „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, kiek tai susiję su tiesiogine agresyvia kainodara nuo 2010 m. trečiojo ketvirčio iki 2011 m. antrojo ketvirčio

684 Darydama nuorodą į šeštąjį ir septintąjį pagrindus ieškovė nurodo tris Komisijos padarytas klaidas, iš kurių dvi susijusios su mokslo tyrimų sąnaudų priskyrimu, o viena – su VII apmokėjimo priskyrimu ZTE.

685 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

686 Reikia priminti, kad šie argumentai buvo išnagrinėti ir atmesti išnagrinėjus šeštąjį ir septintąjį pagrindus, o to pakanka siekiant atmesti ketvirtojo pagrindo aštuntą dalį.

Dėl devintos dalie, grindžiamos tuo, kad Komisija neatsižvelgė į lustų MDM8200 komercinę realybę

687 Ieškovė teigia, kad lustai MDM8200 patyrė techninių problemų, todėl *Huawei* sukaupė perteklinės jų atsargas, ir kad dėl to atrodė visiškai racionalu pritaikyti jai tų lustų kainos nuolaidą. Jos teigimu, tokios nuolaidos buvo suteiktos neturint ketinimo išstumti iš rinkos.

688 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

689 Kaip galima teigti remiantis, be kita ko, penktojo–aštuntojo ir dešimtojo pagrindų tyrimu, Komisija tinkamai įrodė, kad agresyvią kainodarą ieškovė taikė norėdama pašalinti konkurentę *Icera*. Be to, kaip galima teigti remiantis vienuoliktojo pagrindo tyrimu, Komisija nepadarė klaidos ir laikėsi pareigos motyvuoti, kai atmetė ieškovės pateiktus objektyvius pagrindimus, įskaitant jos teiginį, kad agresyvi kainodara buvo taikoma siekiant padėti *Huawei* realizuoti turimas perteklines lustų MDM8200 atsargas. Be to, kaip teisingai pažymi Komisija rašytiniuose dokumentuose, dėl to, kad agresyvūs veiksmai gali būti racionalūs, dėl to jie netampa teisėti.

690 Taigi Komisijai negalima pagrįstai priekaištauti, kad neatsižvelgė į lustų MDM8200 komercinę realybę

691 Vadinasi, ketvirtojo pagrindo devintą dalį reikia atmesti.

Dėl dešimtos dalies, grindžiamos „agresyvios kainodaros teorijos“ nelogiškumu ir nesuderinamumu su elementariomis ekonomikos taisyklėmis

692 Siekdama įrodyti, kad „agresyvios kainodaros teorija“ yra nelogiška ir prieštarauja ekonomikos taisyklėms, ieškovė teigia, kad jos kainos buvo didesnės už *Icera* kainas ir kad grobuoniškomis kainomis parduoti lustų kiekiai nagrinėjamu laikotarpiu buvo nedideli, palyginti su atitinkamoje rinkoje parduotų lustų kiekiais ir pažangiausiame tos rinkos segmente.

693 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

694 Kaip galima teigti remiantis būtent šiame sprendime atliktu penktojo–aštuntojo ir dešimtojo pagrindų tyrimu, Komisija tinkamai įrodė, kad agresyvią kainodarą ieškovė taikė, kaip nurodyta 1991 m. liepos 3 d. Sprendime *AKZO / Komisija* (C-62/86, EU:C:1991:286), norėdama pašalinti konkurentę *Icera*, o to pakanka siekiant įrodyti, kad ieškovė veikė nesąžiningai. Taigi, kaip nustatyta išnagrinėjus šio pagrindo ketvirtą dalį, Komisijai negalima pagrįstai priekaištauti, kad neatsižvelgė į tai, jog ieškovės taikytos grobuoniškos kainos buvo didesnės už *Icera* taikytas kainas.

695 Beje, kaip galima teigti remiantis devintojo pagrindo pirmos dalies analize, konkrečiai – šio sprendimo 521–523 punktais, Komisija, nagrinėdama, ar dominuojančią padėtį užimanti įmonė taiko galimai agresyvią kainodarą, neprivalo tikrinti, ar rinkos dalis, kurioje buvo vykdomi ginčijami veiksmai, yra pakankamai didelė, kad tie veiksmai keltų antikonkurencinį poveikį.

696 Tuo remiantis darytina išvada, kad ketvirtojo pagrindo dešimtą dalį reikia atmesti.

Dėl vienuoliktos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neįrodė, jog buvo susigrąžinti nuostoliai, patirti per nagrinėjamą laikotarpį, taip pat tuo, kad nenurodyta, kada baigta taikyti agresyvią kainodarą

697 Darydama nuorodą į trečiąjį pagrindą ieškovė teigia, pirma, kad Komisija neįrodė, jog pasibaigus pažeidimo laikotarpiui ji susigrąžino patirtus nuostolius, nors tokių įrodymų turėjo pateikti remdamasi komunikatu dėl prioritetų. Antra, ji priekaištauja Komisijai, kad ginčijamame sprendime ši nepateikė įrodymų ir nenurodė datos, kad jos neva agresyvūs ketinimai pasibaigė.

698 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

699 Kaip galima teigti remiantis trečiojo pagrindo tyrimu, konkrečiai – šio sprendimo 618 punktu, Komisija neprivalo taikydama būtent komunikatą dėl prioritetų įrodyti, kad dominuojančią padėtį užimanti įmonė susigrąžino per agresyvios kainodaros taikymo laikotarpį patirtus nuostolius.

700 Beje, reikia konstatuoti, kad niekur nenustatyta Komisijos pareigos nurodyti galutinį etapą, žymintį agresyvios kainodaros taikymo laikotarpį, ir kad tai, jog ginčijamame sprendime ji neatliko jokios laikotarpio po 2011 m. birželio 30 d. analizės, paprasčiausiai reiškia, kad nuo tos datos ji daugiau neaptiko pakankamų ieškovės agresyvių veiksmų įrodymų.

701 Taigi ketvirtojo pagrindo vienuoliktą dalį reikia atmesti.

Dėl dvyliktos dalies, grindžiamos tuo, kad nebuvo taikomas „tokio pat produktyvaus“ konkurento kriterijus, ir tuo, kad nagrinėjamu laikotarpiu „Icera“ veiklos rezultatai buvo geri ir jais paneigiama „agresyvios kainodaros teorija“

702 Darydama nuorodą į devintąjį pagrindą ieškovė pirmiausia teigia, kad Komisija neatliko „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės. Paskui ji paaiškina, kad Komisija neatsižvelgė į įrodymus, kad nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* nebuvo išstumta iš rinkos ir kad net pasiekė labai gerus veiklos rezultatus, o tai kelia abejonių dėl „agresyvios kainodaros teorijos“.

703 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

704 Pirmiausia reikia priminti, kad išnagrinėjus devintojo pagrindo pirmą dalį, konkrečiau kalbant, šio sprendimo 524–527 punktus, galima daryti išvadą, kad į analizę, kurioje Komisija, siekdama įvertinti, ar dominuojančią padėtį užimanti įmonė taikė agresyvią kainodarą, lygina tos įmonės taikytas kainas su tam tikromis jos patirtomis sąnaudomis, įtraukta „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizė ir kad taip Komisija šiuo atveju įrodė, jog dominuojančią padėtį užimanti įmonė taikė tokias kainas, ir dėl tos priežasties netiesiogiai atliko tokią analizę, o to pakanka atmesti ieškovės priekaištą, kad ginčijamame sprendime nepateikta „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizė.

705 Paskui reikia priminti, kad, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 520 ir 521 punktais, Komisija neprivalo įrodyti, kad agresyvi kainodara iš tikrųjų sukėlė antikonkurencinį poveikį, o to pakanka, kad būtų galima atmesti priekaištą, grindžiamą tuo, jog nagrinėjamu laikotarpiu *Icera* iš tiesų nebuvo išstumta iš rinkos.

706 Taigi ketvirtojo pagrindo dvyliktą dalį reikia atmesti.

Dėl tryliktos dalies, grindžiamos Komisijos klaida, padaryta skyrus sankciją už tikrą konkurenciją

707 Ieškovė teigia, kad ji paprasčiausiai energingai, tačiau įprastai „konkuravo kokybiniais pranašumais“ ir kad mažos kainos taikymas, už kurį šioje byloje skirta bauda, iš tikrųjų skatino konkurenciją. Jos teigimu, tai pirmasis atvejis, kai Komisija konstatuoja agresyvią kainodarą dėl to, kad nebuvo padengtos mokslo tyrimų sąnaudos.

708 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

709 Kaip galima teigti išnagrinėjus dešimtąjį pagrindą, ginčijamame sprendime remdamasi tiek tiesioginiais įrodymais, t. y. ieškovės vidaus dokumentais, tiek netiesioginiais įrodymais, t. y. konteksto elementais, Komisija tinkamai įrodė, kad įmonėms *Huawei* ir ZTE ieškovė taikė agresyvią lustų MDM8200, MDM6200 ir MDM8200A kainodarą, ketindama iš rinkos išstumti *Icera*. Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovė negali pagrįstai teigti, kad taip jos veiksmai buvo palankūs konkurencijai.

710 Be to, dėl ieškovės teiginio, kad Komisija šioje byloje pirmą kartą konstatavo agresyvią kainodarą dėl to, kad nebuvo padengtos mokslo tyrimų sąnaudos, reikia konstatuoti, kad šis argumentas buvo išanalizuotas ir atmestas išnagrinėjus septintąjį pagrindą ir turi būti atmestas dėl tų pačių priežasčių, kiek jis pateiktas šiai daliai pagrįsti.

711 Taigi ketvirtojo pagrindo tryliktą dalį reikia atmesti. Atsižvelgiant į tai, kad dvylika kitų šio pagrindo dalių taip pat buvo atmesta, šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl aštuntojo pagrindo, grindžiamo „atliktos kainų ir sąnaudų analizės akivaizdžiu neteisingumu“

712 Aštuntąjį pagrindą sudaro trys dalys. Pirma dalis susijusi su kainų ir sąnaudų analizės pradžios laikotarpiu. Antra – su kainų ir sąnaudų analizėje padarytomis pačiomis fundamentaliausiomis klaidomis. Trečia – su tų klaidų neištaisymu ginčijamame sprendime.

713 Kadangi šio pagrindo antroji ir trečioji dalys iš esmės abi susijusios su klaidomis, kurias Komisijos neva padarė kainų ir sąnaudų analizėje ir kurių neištaisė ginčijamame sprendime, jos bus nagrinėjamos kartu.

Pirminės pastabos

714 Ginčijamo sprendimo 12.7.1 punkte Komisija atliko ketvirčio kainų ir sąnaudų analizę, susijusią su visais tris aptariamais lustais, kiek tai siejama su dviem aptariamomis klientėmis, kad patikrintų, ar ieškovė taikė už AVC arba už LRAIC mažesnes kainas.

715 Ginčijamo sprendimo 12.7.1.1 punkte Komisija iš pradžių paaiškino, kad lusto komercinio ciklo pradžioje jo AVC buvo ypač didelės ir kad tik tada, kai tas lustas buvo pradėtas gaminti plačiu mastu, tos AVC nusistovėjo. Dėl šios priežasties Komisija paskui pažymėjo, kad kainų ir sąnaudų analizėje neatsižvelgė į ketvirčius iki gamybos plačiu mastu stadijos ir kad toks jos sprendimas yra palankus ieškovei, nes jei būtų atlikta tų ketvirčių analizė, būtų konstatuota agresyvi kainodara, atsižvelgiant į ciklo pradžioje dirbtinai sukeltas šias gamybos sąnaudas (ginčijamo sprendimo 940 konstatuojamoji dalis). Ji galiausiai nustatė, kuriame ketvirtyje kiekvieno iš trijų aptariamų lustų gamyba, kaip ji manė, pasiekė platų mastą ir kurie ketvirčiai yra jos analizės pradžia, t. y. 2009 m. trečiasis ketvirtis, kiek tai susiję su lustais MDM8200, ir 2010 m. trečiasis ketvirtis, kiek tai susiję su lustais MDM6200 ir MDM8200A (ginčijamo sprendimo 941–943 konstatuojamosios dalys).

716 Paskui Komisija atliko kainų ir sąnaudų analizę ir nusprendė, kad visų trijų aptariamų lustų agresyvią kainodarą dviejų aptariamų klienčių atžvilgiu ieškovė taikė nuo 2009 m. liepos 1 d. iki 2011 m. birželio 30 d., kaip galima teigti remiantis, be kita ko, ginčijamo sprendimo 55–57 lentelėmis.

Dėl pirmos dalies, susijusios su kainų ir sąnaudų analizės pradžios laikotarpiu

717 Ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai ir nepakankamai motyvuotai nustatė kainų ir sąnaudų analizės pradžios laikotarpį.

718 Konkrečiai kalbant, ieškovė priekaištauja Komisijai, kad ši savavališkai ir tinkamai nemotyvavusi nusprendė, kad lusto gamyba pasiekė platų mastą tuo momentu, kai jo gamybos kiekis reikšmingai išaugo. Jos teigimu, Komisija turėjo veikiau atsižvelgti į momentą, kai to lusto AVC ėmė reikšmingai ir tvariai mažėti, nes tik nusistovėjus AVC buvo pasiekti visiški jo gamybos pajėgumai.

719 Taikydama metodą, grindžiamą reikšmingu AVC mažėjimu, ieškovė teigia, kad lustų MDM8200 gamyba plačiu mastu buvo pasiekta tik 2010 m. antrąjį ketvirtį, o lustai MDM8200A ir MDM6200 plačiu mastu pradėti gaminti tik 2011 m. pirmąjį ketvirtį.

720 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

721 Iš pradžių reikia pažymėti, kad šalys neginčija, jog komercinio ciklo pradžioje lustų AVC apskritai yra labai didelės, kad paskui jos reikšmingai mažėja augant gamybai ir nusistovi paskutinėje jo ciklo dalyje. Šalių nuomonės vis dėlto išsiskiria dėl klausimo, nuo kurio lustų komercinio ciklo momento Komisija gali pagrįstai atlikti kainų ir sąnaudų analizę, kad patikrintų, ar buvo taikoma agresyvi kainodara.

722 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ieškovė tiesiog siūlo kitą metodą, tačiau nepaaiškina, kuo ginčijamame sprendime Komisijos taikytas metodas yra klaidingas ir dėl kokių priežasčių kainų ir sąnaudų analizės atskaitos taškas turėtų sutapti su momentu, kuriuo stebimas reikšmingas ir tvarus lusto AVC mažėjimas. Be to, aplinkybė, kad Komisijos taikytas metodas nėra palankesnis ieškovei už jos pačios siūlomą metodą arba kad abu metodai nėra panašūs, nereiškia, kad Komisijos konstatavimai yra klaidingi (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, T-336/07, EU:T:2012:172, 225 punktą), o to pakanka, kad būtų galima atmesti pirmą dalį.

723 Remiantis tuo, kas išdėstyta, pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl kitų dalių, susijusių su kainų ir sąnaudų analizėje padarytomis ir ginčijamame sprendime neištaisytomis pačiomis fundamentaliausiomis klaidomis

724 Grįsdama antrąją dalį ieškovė teigia, kad jeigu fundamentaliausios jai neigiamas pasekmes sukeliančios klaidos būtų ištaisytos, kainų ir sąnaudų analizėje būtų konstatuota, kad už LRAIC mažesnės lusto MDM8200 kainos įmonei *Huawei* buvo taikomos tik tris ketvirčius, o ZTE – tik vieną. Darydama nuorodą į atitinkamai ketvirtąjį, šeštąjį ir septintąjį pagrindus, ji paaiškina, kad šios fundamentaliausios klaidos susijusios su „agresyvios kainodaros teorija“, kainų nustatymu ir sąnaudų skaičiavimu.

725 Grįsdama trečiąją dalį ieškovė teigia, kad Komisija klaidingai ir nepakankamai motyvuotai atmetė jos pasiūlytus kainų ir sąnaudų analizėje padarytų fundamentaliausių klaidų ištaisymus. Konkrečiai kalbant, darydama nuorodą, viena vertus, į devintąjį pagrindą, ji priekaištauja Komisijai, kad ši neatliko „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės, todėl jos kainų ir sąnaudų analizė yra iškraipyta, ir, kita vertus, į šeštąjį ir septintąjį pagrindus, ji neigia ginčijamo sprendimo 994 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse suformuluotus teiginius.

726 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

727 Reikia konstatuoti, kad ieškovė nepateikė jokių naujų įrodymų aštuntojo pagrindo antrai ir trečiai dalims pagrįsti ir tik daro nuorodą, kuri yra dar ir santykinai miglota, į tam tikrus kitus pagrindus, būtent kiek tai susiję su ginčijamame sprendime išplėtotoje „agresyvios kainodaros teorijoje“ padarytomis klaidomis, Komisijos atliktu kainų ir sąnaudų skaičiavimu ir „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės nebuvimu. Tačiau tie įrodymai buvo atmesti nagrinėjant ketvirtąjį pagrindą, kiek tai susiję su tame sprendime išplėtotoje „agresyvios kainodaros teorijoje“ galimai padarytomis klaidomis, taip pat nagrinėjant šeštąjį ir septintąjį pagrindus, kiek tai susiję su Komisijos atliktame kainų ir sąnaudų skaičiavimuose galimai padarytomis klaidomis, ir nagrinėjant devintojo pagrindo pirmąją dalį, kiek tai susiję su neva neatlikta „tokio pat produktyvaus“ konkurento analize, o to pakanka, kad aštuntojo pagrindo antra ir trečia dalys būtų atmestos.

728 Taigi aštuntojo pagrindo antrą ir trečią dalis reikia atmesti. Atsižvelgiant į tai, kad šio pagrindo pirma dalis taip pat buvo atmesta (žr. šio sprendimo 723 punktą), šį pagrindą reikia atmesti visą.

Dėl dvyliktojo pagrindo, susijusio su ginčijamo sprendimo nepakankamu motyvavimu

729 Ieškovė teigia, kad buvo pažeistas Chartijos 41 straipsnis ir SESV 296 straipsnis dėl ginčijamo sprendimo nepakankamo motyvavimo.

730 Konkrečiai kalbant, ieškovė teigia, pirma, kad ginčijamame sprendime yra prieštaravimų, neišsamių vertinimų ir miglotų pareiškimų, ir šiuo klausimu daro nuorodą į ieškinio A.12 priedą, kuriame ji pateikė tų nenuoseklumų sąrašą.

731 Antra, ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija pateikia nepagrįstų pareiškimų ir nekritiškai atkartoja skundo pareiškėjos teiginius.

732 Trečia, ieškovė nurodo atvejus, kai Komisija nenagrinėjo (juo labiau rimtai) tam tikrų per administracinę procedūrą pateiktų argumentų, t. y. pirma, argumento dėl prašymuose pateikti informacijos užduotų klausimų, kad būtų galima apibrėžti nagrinėjamą rinką, netinkamumo, antra, argumento, susijusio su tuo, kad aptariamų lustų kūrimo sąnaudos įmonėms *Huawei* ir ZTE buvo ribinės, trečia, argumento, dėl to, kad nė viename dokumente, kuriais Komisija naudojosi siekdama įrodyti ieškovės ketinimą išstumti iš rinkos, nėra nuorodos į lustus MDM8200, ketvirta, argumento, susijusio su netiesiogine agresyvia kainodara, ir, penkta, argumento, kad ji tik priderino savo kainas prie *Icera* kainų.

733 Ketvirta, ieškovė teigia, kad Komisija nenurodė lyginamųjų sąnaudų skaičiavimo metodo, kurį ji pasiūlė per administracinę procedūrą, ir, nepateikusi jokio paaiškinimo, neatsižvelgė į jį ginčijamame sprendime.

734 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

735 Svarbu pažymėti, kad Chartijos 41 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtinta administracijos pareiga motyvuoti savo sprendimus. SESV 296 straipsnyje taip pat įtvirtinta, kad Sąjungos teisės aktai turi būti motyvuoti.

736 Pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 296 straipsnyje reikalaujamas Sąjungos institucijų įgyvendinamų priemonių motyvavimas turi atitikti ginčijamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir asmenų, kuriems skirtas aktas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nereikalaujama išvardyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar teisės akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į priėmimo aplinkybes ir visas atitinkamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr. 2016 m. kovo 10 d. Sprendimo *HeidelbergCement / Komisija*, C-247/14 P, EU:C:2016:149, 16 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

737 Taip pat reikia priminti, kad motyvų pateikimas turi būti atskirtas nuo klausimo dėl tų motyvų pagrįstumo. Darytina išvada, kad ieškinio pagrinde dėl motyvavimo nebuvimo ar stokos pateikti priekaištai ir argumentai, kuriais siekiama užginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, yra nereikšmingi (šiuo klausimu žr. 2018 m. liepos 12 d. Sprendimo *Nexans France ir Nexans / Komisija*, T-449/14, EU:T:2018:456, 164 punktą).

738 Dėl pirmojo priekaišto, grindžiamo ginčijamame sprendime esančiais prieštaravimais, neišsamiais vertinimais ir miglotais pareiškimais, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, ginčijamame sprendime nėra jokių A.12 priede išvardytų prieštaravimų, neišsamių vertinimų ir miglotų pareiškimų, o to pakanka šiam priekaištui atmesti.

739 Dėl antrojo priekaišto, grindžiamo ginčijamame sprendime pateiktais nepagrįstais pareiškimais ir nekritiškai atkartotais skundo pareiškėjos teiginiais, reikia pažymėti, kad dėstant šį priekaištą siekta užginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, dėl to tas priekaištas yra nereikšmingas nagrinėjant šį pagrindą.

740 Dėl trečiojo priekaišto, grindžiamo tuo, kad ginčijamame sprendime Komisija nenagrinėjo tam tikrų per administracinę procedūrą pateiktų argumentų, reikia pažymėti, kad, dėstydama antrąjį (kiek tai susiję su klausimais, pateiktais prašymuose pateikti informacijos, kad būtų galima apibrėžti nagrinėjamą rinką), ketvirtąjį (kiek tai susiję su netiesiogine agresyvia kainodara), septintąjį (kiek tai susiję su kūrimo sąnaudomis), dešimtąjį (kiek tai susiję su ketinimu išstumti iš rinkos) ir vienuoliktąjį (kiek tai susiję su prisiderinimu prie *Icera* kainų) pagrindus, ieškovė iškėlė visus tuos argumentus, kuriuos Bendrasis Teismas konkrečiai išanalizavo atlikdamas tų pagrindų tyrimą, po kurio tuos argumentus atmetė, o to pakanka, kad būtų atmestas šis priekaištas.

741 Beje, dėl ieškovės priekaišto, kad Komisija rimtai nenagrinėjo aptariamų argumentų, reikia pažymėti, kad tokia kritika siekiama užginčyti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, dėl to ji yra nereikšminga nagrinėjant šį pagrindą.

742 Dėl ketvirtojo priekaišto, grindžiamo per administracinę procedūrą Komisijos pasiūlyto lyginamųjų sąnaudų skaičiavimo metodo nepaminėjimu ir neatsižvelgimu į jį ginčijamame sprendime, reikia pažymėti, kad Komisija, šioje byloje pritaikiusi savo lyginamųjų sąnaudų skaičiavimo metodą ir galbūt neatsižvelgusi į ieškovės pasiūlytą metodą, nepažeidė pareigos motyvuoti. Be to, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju to sprendimo 12.6 punkte Komisija išsamiai, aiškiai ir nedviprasmiškai paaiškino savąjį lyginamųjų sąnaudų skaičiavimo metodą ir priežastis, dėl kurių tas metodas jai pasirodė tinkamesnis. Taigi šį priekaištą reikia atmesti.

743 Dėl tos priežasties dvyliktąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl tryliktojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, nepagrindimu ir nemotyvavimu, kiek tai susiję su pažeidimo trukme

744 Dėstydama tryliktąjį pagrindą ieškovė kritikuoja ir pažeidimo pradžios, ir pabaigos datas, kurias nustatė Komisija.

745 Dėl pažeidimo pradžios datos ieškovė, remdamasi aštuntajam pagrindui pagrįsti pateiktais argumentais, teigia, kad Komisija negalėjo nustatyti, kad jis pradėtas daryti 2009 m. liepos 1 d., nes lustų MDM8200 gamyba plačiu mastu buvo pasiekta tik 2010 m. antrąjį ketvirtį, o lustai MDM6200 ir MDM8200A plačiu mastu pradėti gaminti tik 2011 m. pirmąjį ketvirtį.

746 Kiek tai susiję su pažeidimo pabaigos data, ieškovė, remdamasi ketvirtajam ir dešimtajam pagrindams pagrįsti pateiktais argumentais, teigia, kad Komisija negalėjo nustatyti, jog ta data yra 2011 m. birželio 30 d.

747 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

748 Svarbu konstatuoti, kad dėstydama šį pagrindą ieškovė tik daro nuorodą į argumentus, pateiktus ketvirtajam, aštuntajam ir dešimtajam pagrindams pagrįsti. Per teismo posėdį paklausta dėl šio aspekto ieškovė aiškiai patvirtino, kad šis pagrindas negrindžiamas jokiu konkrečiu argumentu, kuris nebūtų pateiktas kitam pagrindui pagrįsti.

749 Vis dėlto visi ketvirtajam, aštuntajam ir dešimtajam pagrindams pagrįsti pateikti argumentai, į kuriuos ieškovė daro nuorodą dėstydama šį pagrindą, buvo atmesti, o to pakanka, kad būtų atmestas tryliktasis pagrindas.

Dėl keturioliktojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo „akivaizdžiu klaidingumu“, kiek tai susiję su baudos skyrimu ir apskaičiavimu

750 Šį ieškinio pagrindą sudaro septynios dalys. Pirmoji grindžiama tuo, kad pažeidimas padarytas netyčia arba dėl aplaidumo. Antroji – vertinimo ir teisės klaidomis, teisinio saugumo principo pažeidimu ir nemotyvavimu, kiek tai susiję su pardavimų vertės nustatymu. Trečioji – „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“ ir teisės klaidomis, susijusiomis su pažeidimo poveikio vertinimu. Ketvirtoji – vertinimo ir teisės klaidomis, taip pat pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su pažeidimo sunkumu. Penktoji – „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“ ir teisės klaidomis, taip pat pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su papildoma pažeidimo suma. Šeštoji – vertinimo ir teisės klaidomis, kiek tai susiję su lengvinančių aplinkybių pagal 2006 m. gaires nebuvimu ir su pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai siejama su tyčia arba aplaidumu. Septintoji – proporcingumo principo pažeidimu.

Pirminės pastabos

751 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė ieškovei skirti baudą, apskaičiuotą remiantis 2006 m. gairėse nustatytais principais.

752 Iš pradžių Komisija, remdamasi ieškovės pateiktais duomenimis, nustatė šios atliktų UMTS lustų, t. y. su pažeidimu susijusių prekių, tiesioginių ir netiesioginių pardavimų EEE vertės dydį. Tam ji rėmėsi susijusių pardavimų realiąja verte, sudėdama nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. 2009 m. antrąjį ketvirtį, visais 2010 m. ir 2011 m. pirmąjį ketvirtį, ieškovės parduotų UMTS lustų vertę. Kad nustatytų bazinį baudos dydį, ji taikė [*konfidencialu*] sunkumo koeficientą ir ginčijamame sprendime nurodė, į kokius duomenis atsižvelgė, kad gautų tokią procentinę dalį.

753 Paskui prie bazinio baudos dydžio Komisija pridėjo papildomą sumą dėl atgrasymo, kurios dydis yra [*konfidencialu*] nuo nagrinėjamu laikotarpiu EEE ieškovės parduotų UMTS lustų vertės vidurkio, t. y. [*konfidencialu*] nuo pusės susijusių pardavimų realiosios vertės, kuris buvo nustatyta pirma. Ginčijamo sprendimo 1274–1278 konstatuojamosiose dalyse ji taip pat paaiškino, į kokius veiksnius atsižvelgė, kad nustatytų tą procentinę dalį.

754 Galiausiai Komisija nustatė, kad, nesant sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių, baudos dydis neturėtų būti tikslinamas.

755 Atsižvelgdama į šiuos argumentus Komisija nustatė, kad ieškovei skirtos baudos dydis yra 242 042 000 eurų, ir pažymėjo, kad, atsižvelgiant į tai, jog paskutiniais finansiniais metais iki ginčijamo sprendimo priėmimo šios pasiekta apyvarta buvo 19 105 mln. eurų, tokia bauda nesiekia Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje nustatytos 10 % ribos.

756 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad iš pradžių reikia išnagrinėti šio pagrindo antrą dalį.

Dėl antrosios dalies, grindžiamos vertinimo ir teisės klaidomis, teisinio saugumo principo pažeidimu ir nemotyvavimu, kiek tai susiję su pardavimų vertės nustatymu

757 Antrai daliai pagrįsti ieškovė pateikia tris argumentus. Pirma, ji teigia, kad Komisija, vertindama jos netiesioginių UMTS lustų pardavimų EEE vertę, nukrypo nuo 2006 m. gairių 15 punkto ir naudojosi su kalendoriniais, o ne su paskutiniais finansiniais metais susijusiais duomenimis.

758 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija nukrypo nuo 2006 m. gairių 13 ir 24 punktų, nes naudojo visu nagrinėjamu laikotarpiu, o ne per paskutinius visus finansinius metus įvykdytų pardavimų duomenimis, tačiau nepateikė nė menkiausio paaiškinimo.

759 Trečia, ieškovė skundžiasi, kad neturėjo galimybės pateikti Komisijai komentarų dėl jos pardavimų vertės vertinimo metodo, kurį Komisija ketino taikyti.

760 Komisija ginčija ieškovės argumentus. Ši atsikerta, pirma, kad, siekdama nustatyti ieškovės pardavimų vertę, ji turėjo naudoti 2015 m., t. y. *in tempore non suspecto*, kai dar nebuvo skaičiuojamas baudos dydis, ieškovės pateiktus su kalendoriniais metais susijusius duomenis, o ne 2019 m. pateiktus su paskutiniais finansiniais metais susijusius duomenis, kurie vėliau kelis kartus buvo taisomi dėl daugybės aptiktų klaidų ir dėl to laikyti nelabai patikimais. Komisija priduria, kad negalėjo įvertinti paskutiniais finansiniais metais įvykdytų pardavimų, remdamasi už kalendorinius metus pateiktais duomenimis, nes ieškovė jai niekada nepateikė į ketvirčius suskirstytų tų pardavimų duomenų, kuriais remdamasi būtų galėjusi atlikti tokį vertinimą.

761 Antra, dėl su visu nagrinėjamu laikotarpiu susijusių pardavimų vertės naudojimo Komisija triplike paaiškina, kad savo skaičiavimų negalėjo grįsti paskutiniais visais pažeidimo metais, nes ieškovės perduotuose rinkos atkūrimo duomenyse buvo pateikti bendri skaičiai už kalendorinius metus. Šiuo klausimu ji priduria, kad jau 2019 m. vasario 5 d. pateiktame pirmajame prašyme pateikti informacijos ji prašė ieškovės nurodyti kiekvienų visų finansinių metų nuo 2009 m. iki 2011 m., t. y. viso to laikotarpio, UMTS lustų pardavimų vertę ir kad dėl tos priežasties ieškovė turėjo suvokti, kad ji ketino naudoti viso laikotarpio, o ne tik paskutinių finansinių metų duomenis.

762 Trečia, Komisija teigia, kad ieškovė turėjo galimybę pateikti pastabų dėl jos ketinto taikyti metodo, nes buvo apie tai informuota 2019 m. birželio 13 d., taigi komentarus pateikti ji galėjo.

763 Dėl ieškovės pirmojo argumento, kad Komisija naudojosi su kalendoriniais, o ne su paskutiniais finansiniais metais susijusiais duomenimis, remiantis 2006 m. gairių 13 punktu reikia pažymėti, kad siekdama nustatyti bazinį skirtinos baudos dydį Komisija remsis tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių įmonės prekių ar paslaugų pardavimo verte atitinkamame geografiniame EEE teritorijos sektoriuje, taip pat visų paskutinių įmonės dalyvavimo darant pažeidimą metų pardavimo rezultatais.

764 2006 m. gairių 15 punkte pažymėta, kad nustatydama įmonės pardavimų vertę Komisija naudosis geriausia turima šios įmonės informacija, o tų gairių 16 punkte numatyta, kad jeigu įmonės pateikta informacija yra nepakankama ar nepatikima, Komisija gali nustatyti tos įmonės pardavimų vertę remdamasi gautais daliniais duomenimis arba bet kokia kita informacija, kurią ji laiko svarbia ar tinkama.

765 Tuo remiantis darytina išvada, kad Komisija neprivalo naudotis paskutiniais finansiniais metai įvykdytų pardavimų duomenimis, nes tai yra tik jos turima galimybė; 2006 m. gairių 13 punkte vartojamas terminas „paprastai“ patvirtina, kad Komisija turi galimybę, o ne pareigą. Beje, kilus abejonių dėl suinteresuotosios įmonės pateiktų duomenų patikimumo, Komisija, remdamasi gairių 16 punktu, gali naudotis bet kokia kita informacija, kurią laiko svarbia ar tinkama siekiant nustatyti nagrinėjamos įmonės pardavimų vertę.

766 Šioje byloje neginčijama, kad apskaičiuodama bazinį baudos dydį Komisija naudojosi kalendoriniais, o ne finansiniais metais ieškovės įvykdytų pardavimų duomenimis ir kad ginčijamo sprendimo 1246–1266 konstatuojamosiose dalyse išsamiai paaiškino priežastis, dėl kurių nusprendė taip veikti, t. y. be kita ko, ji nurodė, kad yra problemų dėl ieškovės pateiktų duomenų, susijusių su pardavimais per finansinius metus, patikimumo.

767 Taip pat reikia pažymėti, kad tuo momentu, kai 2019 m. birželio 13 d. Komisija pranešė ieškovei, kad ketina naudotis duomenimis, susijusiais su jos įvykdytais pardavimais per kalendorinius metus, ši kuo puikiausiai galėjo pateikti į ketvirčius suskirstytus per kalendorinius metus įvykdytų pardavimų duomenis, nes tai Komisijai būtų leidę remiantis tokia informacija apskaičiuoti per 2010 m. finansinius metus ieškovės įvykdytų pardavimų vertę. Ieškovė to nepadarė ir dėl to negali pagrįstai priekaištauti Komisijai, kad ši nenaudojo duomenų, kurių neturėjo.

768 Dėl tos priežasties Komisija, nusprendusi naudoti ieškovės pateiktus su pardavimų verte susijusius duomenis už kalendorinius, o ne finansinius metus, nepažeidė pareigos motyvuoti ir nepadarė klaidos.

769 Dėl ieškovės antrojo argumento, kad Komisija naudojosi visu pažeidimo laikotarpiu, o ne paskutiniais finansiniais metais įvykdytų pardavimų duomenimis, remiantis 2006 m. gairių 24 punktu reikia pažymėti, kad, siekiant visiškai atsižvelgti į kiekvienos įmonės dalyvavimo darant pažeidimą trukmę, pagal pardavimo vertę nustatyta suma dauginama iš dalyvavimo darant pažeidimą metų skaičiaus.

770 Šioje byloje neneigiama, kad bazinį baudos dydį Komisija apskaičiavo sudėjusi nagrinėjamu laikotarpiu, t. y. per 2009 m. antrąjį pusmetį, visais 2010 m. ir 2011 m. pirmąjį pusmetį, ieškovės įvykdytų pardavimų vertę, užuot paskutiniais kalendoriniais metais įvykdytų pardavimų vertę padauginusi iš dalyvavimo darant pažeidimą metų skaičiaus, t. y. dvejų metų.

771 Vis dėlto, priešingai nei gairių 13 punkte, kuriuo Komisijai suteikiama galimybė naudotis kitomis nei paskutinių finansinių metų pardavimų vertėmis, tų gairių 24 punkte nenumatyta jokios galimos išimties.

772 Nors 2006 m. gairių 37 punkte Komisijai leidžiama nesilaikyti tose gairėse nustatyto metodo, tai nereiškia, kad tokiu atveju Komisija neprivalo konkrečiai motyvuoti priežasčių, ją paskatinusių nesilaikyti to metodo.

773 Iš tiesų jurisprudencijoje nustatyta, kad, viena vertus, jeigu Komisija, remdamasi 2006 m. gairių, kuriomis ji pati apribojo savo diskrecijos ribas nustatant baudų dydį, 37 punktu, nusprendžia nesilaikyti tose gairėse įtvirtinto bendrojo metodo, šis reikalavimas motyvuoti taikomas dar griežčiau, ir, kita vertus, kad gairėse nustatyta orientacinė elgesio taisyklė, nurodanti sektiną praktiką, nuo kurios konkrečiu atveju Komisija negali nukrypti, nenurodžiusi priežasčių, atitinkančių būtent vienodo požiūrio principą. Šis motyvavimas turi būti dar tikslesnis dėl to, kad tame punkte aptakiai nurodomi „tam tikros bylos ypatumai“, taigi Komisijai paliekama plati

diskrecija taikyti išimtinį atitinkamų įmonių bazinių baudų dydžių koregavimą. Iš tiesų tokiomis aplinkybėmis yra dar svarbiau, kad Komisija administracinėse procedūrose laikytųsi Sąjungos teisės sistemoje nustatytų garantijų, įskaitant pareigą motyvuoti (žr. 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimą *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

774 Vis dėlto, nors Komisija tikrai paaiškina, kodėl naudojo 2010 kalendorinių metų, o ne paskutinių finansinių metų, pardavimų vertės duomenis, ji nepagrindžia su visu pažeidimo laikotarpiu susijusių pardavimų vertės duomenų (o ne su paskutiniais pažeidimo metais susijusių pardavimų vertės, vėliau padaugintos iš dviejų, atsižvelgiant į tai, kad pažeidimas truko dvejus metus, duomenų) naudojimo, nes tik nurodo, kad negalėjo savo skaičiavimų grįsti paskutiniais visais pažeidimo metais dėl to, kad turėjo tik bendrus skaičius už kalendorinius metus. Iš tiesų Komisija tokiu atveju kuo puikiausiai galėjo naudotis turimais per paskutinius pažeidimo darymo kalendorinius metus įvykdytų pardavimų vertės duomenimis, kuriuos laikė patikimais, ir tos vertės dydį padauginti iš pažeidimo darymo metų, t. y. iš dviejų.

775 Beje, jurisprudencijoje taip pat nustatyta, kad apie motyvus suinteresuotajam asmeniui iš esmės turi būti pranešama kartu su jo nenaudai priimtu sprendimu. Motyvavimo nebuvimo negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino vykstant procesui Sąjungos teismuose (2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 149 punktas; 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Alliance One International ir Standard Commercial Tobacco / Komisija* ir *Komisija / Alliance One International ir kt.*, C-628/10 P ir C-14/11 P, EU:C:2012:479, 74 punktas ir 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 46 punktas). Tuo remiantis darytina išvada, kad per šį teismo procesą, konkrečiai kalbant, triplike, Komisijos pateiktas priežasčių, dėl kurių ji nesilaikė 2006 m. gairių 24 punkto, paaiškinimas, nors ir įtikinamas, bet kuriuo atveju negali ištaisyti šiuo klausimu ginčijamame sprendime pateikto nepakankamo motyvavimo.

776 Tuo remiantis darytina išvada, kad ginčijamame sprendime Komisija nepagrįstai nesilaikė 2006 m. gairėse įtvirtinto metodo, per šį teismo procesą ir tripliko stadijoje remdamasi nepakankamu motyvavimu.

777 Dėl trečiojo ieškovės argumento, grindžiamo galimybės pateikti nuomonę dėl metodo, kurį Komisija ketino taikyti nustatydama bazinį baudos dydį, nebuvimo, neginčijama, kad apie tą metodą ir, konkrečiai kalbant, apie tai, kad Komisija ketino naudotis su kalendoriniais metais įvykdytais pardavimais susijusiais duomenimis, ieškovė buvo informuota 2019 m. birželio 13 d. Taigi ji turėjo galimybę pateiki galimus komentarus šiuo klausimu.

778 Vis dėlto, priešingai, nei teigia Komisija, ieškovė negalėjo pagrįstai tikėtis, kad bazinis baudos dydis bus apskaičiuotas remiantis per visą nagrinėjamą laikotarpį įvykdytų pardavimų verte paprasčiausiai dėl to, kad Komisija jos paprašė nurodyti kiekvienų visų finansinių metų nuo 2009 m. iki 2011 m., t. y. viso to laikotarpio, UMTS lustų pardavimų vertę.

779 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad šiai daliai ir dėl tos priežasties – keturioliktajam pagrindui reikia pritarti iš dalies. Dėl tos priežasties ginčijamo sprendimo 2 straipsnį reikia panaikinti, nesant reikalo nagrinėti kitų šio pagrindo dalių, kurios visos pateiktos siekiant tos nuostatos panaikinimo.

Dėl penkioliktojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, taip pat ginčijamo sprendimo nemotyvavimu, kiek jame pripažįstama Komisijos kompetencija ir neigiamas poveikis prekybai

780 Šį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirma dalis grindžiama tuo, kad Komisija neturi kompetencijos taikyti SESV 102 straipsnį. Antra – inkriminuojamais veiksmais sukelto poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai buvimu.

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neturi kompetencijos taikyti SESV 102 straipsnį

781 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija klaidingai paskelbė turinti kompetenciją taikyti SESV 102 straipsnį dėl toliau nurodytų priežasčių.

782 Pirma, inkriminuojami veiksmai buvo įgyvendinami ne EEE, nes aptariami lustai nebuvo tiesiogiai parduodami EEE arba į EEE.

783 Antra, dėl priežasčių, nurodytų devintajam pagrindui pagrįsti, inkriminuojami veiksmai negalėjo sukelti antikonkurencinio išstūmimo iš rinkos poveikio EEE. Ir net jeigu taip būtų nutikę, tas poveikis bet kuriuo atveju nebūtų buvęs esminis, tiesioginis ir iš anksto numatomas.

784 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

785 Reikia priminti, kad, kiek tai susiję su veiksmais už EEE teritorijos ribų, Komisijos kompetencija pagal tarptautinę viešąją teisę konstatuoti ir skirti sankcijas už SESV 102 straipsnio pažeidimą gali būti nustatyta atsižvelgiant arba į įgyvendinimo kriterijų, arba į apibrėžto poveikio kriterijų (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 40–47 punktus; šiuo klausimu ir pagal analogiją taip pat žr. 2018 m. liepos 12 d. Sprendimo *Brugg Kabel ir Kabelwerke Brugg / Komisija*, T-441/14, EU:T:2018:453, 95–97 punktus).

786 Šiuo klausimu taip pat reikia pažymėti, kad įgyvendinimo ir apibrėžto poveikio kriterijai yra alternatyvūs, o ne kumuliaciniai (šiuo klausimu žr. 2017 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Intel / Komisija*, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 62–64 punktus ir 2018 m. liepos 12 d. Sprendimo *Brugg Kabel ir Kabelwerke Brugg / Komisija*, T-441/14, EU:T:2018:453, 98 punktą).

787 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 13 punkte siekdama pagal tarptautinę viešąją teisę nustatyti savo kompetenciją konstatuoti ir skirti sankcijas už SESV 102 straipsnio pažeidimą Komisija rėmėsi tiek įgyvendinimo (ginčijamo sprendimo 1203 konstatuojamoji dalis), tiek apibrėžto poveikio kriterijumi (ginčijamo sprendimo 1204–1210 konstatuojamosios dalys).

788 Kiek tai susiję su įgyvendinimo kriterijumi, ginčijamo sprendimo 1203 konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kad jis yra tenkinamas, nes ieškovė žinojo ar turėjo žinoti, kad *Huawei* ir ZTE surenkami įrenginiai, kuriuose montuojamas vienas iš jos pagrindinių dažnių juostų lustų, taip pat bus parduodami EEE, o tai patvirtina įvairūs faktinių aplinkybių, dėl kuriuo priekaištaujama, laikotarpio įrodymai, konkrečiai kalbant, ieškovės suformuluotas atsakymas per administracinę procedūrą, taip pat įvairūs ieškovės vidaus dokumentai.

789 Vis dėlto ieškovė visiškai neneigia, kad *Huawei* ir ZTE, kuriomis ji pardavė lustus grobuoniškomis kainomis, įmontavo juos į EEE perduodamus įrenginius ir kad ji tai žinojo arba turėjo žinoti, o tai yra priežastis, dėl kurios Komisija ginčijamame sprendime nusprendė, kad įgyvendinimo kriterijus yra tenkinamas.

790 Be to, ieškovė negali pagrįstai remtis tiesioginių pardavimų EEE nebuvimu, nes ginčijamame sprendime Komisija šia aplinkybe nesiremia tam, kad įrodytų, jog įgyvendinimo kriterijus yra tenkinamas.

791 Taigi Komisija nepadarė klaidos, kai nusprendė, kad šioje byloje įgyvendinimo kriterijus yra tenkinamas.

792 Beje, atsižvelgiant į tai, kad, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 786 punkte nurodyta jurisprudencija, įgyvendinimo ir apibrėžto poveikio kriterijai yra alternatyvūs, ieškovei neįstengus paneigti Komisijos išvados, jog įgyvendinimo kriterijus yra tenkinamas, nereikia nagrinėti, ar Komisija teisingai nusprendė, kad kitas kriterijus, t. y. apibrėžto poveikio kriterijus, taip pat yra tenkinamas, nes įgyvendinimo kriterijus savaime leidžia pagrįsti Komisijos kompetenciją taikyti SESV 102 straipsnį.

793 Remiantis tuo, kas išdėstyta, penkioliktojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antros dalies, grindžiamos inkriminuojamais veiksmais sukelto poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai buvimu

794 Ieškovė daro nuorodą į devintajam pagrindui pagrįsti pateiktus argumentus ir teigia, kad skundžiamo sprendimo 1216 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, jog inkriminuojami veiksmai turėjo didelį poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.

795 Komisija ginčija ieškovės argumentus.

796 Reikia priminti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, siekiant įvertinti, ar piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, reikia atsižvelgti į jo nulemtas pasekmes veiksmingos konkurencijos sandarai vidaus rinkoje (žr. 1988 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Bodson*, 30/87, EU:C:1988:225, 24 punktą ir suformuotą jurisprudenciją).

797 Tokiomis aplinkybėmis veiksmai, kuriais siekiama iš rinkos pašalinti vidaus rinkos įsisteigusį pagrindinį konkurentą, dėl savo esmės gali padaryti neigiamą įtaką konkurencijos sandarai vidaus rinkoje ir taip paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą, kaip tai suprantama pagal SESV 102 straipsnį (1996 m. spalio 8 d. Sprendimo *Compagnie maritime belge transports ir kt. / Komisija*, T-24/93–T-26/93 ir T-28/93, EU:T:1996:139, 203 punktas).

798 Be to, jurisprudencijoje nustatyta, kad su tarpiniais produktais susijusi antikonkurencinė veikla gali padaryti neigiamą įtaką prekybai vidaus rinkoje, net jei tuo tarpiniu produktu valstybės narės tarpusavyje neprekiauja, jeigu toks gaminys yra kito produkto, kuriuo toliau prekiaujama Sąjungoje, pirminė žaliava (šiuo klausimu žr. 1985 m. sausio 30 d. Sprendimo *Clair*, 123/83, EU:C:1985:33, 29 punktą).

799 Šiuo atveju remiantis dešimtojo pagrindo nagrinėjimo rezultatais galima teigti, kad Komisija pakankamai teisiškai įrodė, kad inkriminuojamais veiksmais buvo siekiama tikslo pašalinti *Icera*, kuri yra pagrindinė ieškovės konkurentė, faktinių aplinkybių susiklostymo momentu įsteigta

Sąjungoje, o tai įstojusi į bylą šalis aiškiai patvirtino per teismo posėdį. Be to, tie veiksmai buvo susiję su UMTS lustais, t. y. tarpiniais produktais, skirtais MBB įrenginiams, kuriais prekiaujama, be kita ko, Sąjungoje, o to ieškovė pagrįstai neginčija.

800 Taigi Komisija, ginčijamame sprendime nusprendusi, kad inkriminuojamais veiksmais gali būti padaryta neigiama įtaka valstybių narių tarpusavio prekybai, nepažeidė pareigos motyvuoti ir nepadarė klaidų. Vadinasi, penkioliktojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

801 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, penkioliktąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl prašymo panaikinti arba sumažinti baudos dydį

802 Neribota jurisdikcija suteikia teisę Bendrajam Teismui ne tik paprasčiausiai patikrinti sankcijos teisėtumą ir atmesti ieškinį dėl panaikinimo arba panaikinti ginčijamą aktą, bet ir Komisijos vertinimą pakeisti savuoju ir taip pakeisti ginčijamą aktą jo nepanaikinus, atsižvelgiant į visas faktines aplinkybes, kad būtų, be kita ko, pakeistas baudos dydis tiek jį sumažinant, tiek padidinant (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Groupe Danone / Komisija*, C-3/06 P, EU:C:2007:88, 61 ir 62 punktus ir 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, EU:C:2009:505, 86 punktą).

803 Naudodamasis neribota jurisdikcija Bendrasis Teismas turi nustatyti baudos dydį atsižvelgdamas į visas bylos aplinkybes. Naudojantis ta jurisdikcija pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalį reikia atsižvelgti į padaryto pažeidimo sunkumą, jo trukmę, laikytis, be kita ko, proporcingumo ir baudų individualizavimo principų (žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Galp Energía España ir kt. / Komisija*, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 90 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

804 Vykdydamas pareigą motyvuoti Bendrasis Teismas taip pat privalo išsamiai nurodyti veiksnius, į kuriuos atsižvelgia nustatydamas baudos dydį (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Trafilerie Meridionali / Komisija*, C-519/15 P, EU:C:2016:682, 52 punktą).

805 Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, jog tam, kad šioje byloje būtų galima nustatyti baudos, kuri ieškovei skirta už tai, kad dvejus metus taikė atrankiąją agresyvią kainodarą siekdama pašalinti pagrindinę konkurentę, dydį, kad būtų atsižvelgta į jo atliktą keturioliktojo pagrindo antros dalies analizę, reikia imtis toliau nurodytų veiksmų.

Pirminės pastabos

806 Nors Bendrajam Teismui nėra privalomos Komisijos gairės dėl baudų apskaičiavimo (šiuo klausimu žr. 2016 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Trafilerie Meridionali / Komisija*, C-519/15 P, EU:C:2016:682, 52–55 punktus), jis laikosi nuomonės, kad šiuo atveju reikia taikyti 2006 m. gairėse nustatytą metodą, kurio ieškovė neginčija.

Bazinio baudos dydžio nustatymas

807 Atsižvelgiant į tai, kad, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 763–765 punktais, 2006 m. gairių 13 punkte nenustatyta pareiga naudoti paskutiniais finansiniais metais įvykdytų pardavimų vertę, šioje byloje reikia atsižvelgti į paskutiniais kalendoriniais pažeidimo darymo metais,

t. y. 2010 kalendoriniais metais, EEE ieškovės įvykdytų pardavimų UMTS lustų rinkoje vertę. Iš tiesų šį sprendimą galima pagrįsti tuo, kad šioje byloje ieškovės pateikti duomenys už finansinius metus yra nepatikimi dėl ginčijamo sprendimo 1246–1266 punktuose nurodytų priežasčių.

808 Šiuo klausimu remiantis ginčijamo sprendimo 75 lentele, kurios šalys neginčija, darytina išvada, kad 2010 kalendoriniais metais EEE ieškovės UMTS lustų pardavimų vertė buvo [*konfidencialu*].

Pažeidimo sunkumas

809 Dėl pardavimų vertės proporcijos, į kurią reikia atsižvelgti, reikia pažymėti, kad būtina atsižvelgti į visas reikšmingas bylos aplinkybes ir, be kita ko, į UMTS lustų rinkos ekonominę svarbą pasaulio mastu, į ieškovės padaryto pažeidimo pobūdį, į tai, kad veiksmai, dėl kurių priekaištaujama, buvo nukreipti prieš vienintelę konkurentę, galinčią mesti iššūkį ieškovei pažangiausiame tos rinkos segmente, į aplinkybę, kad tais veiksmais kiti galimi nauji rinkos dalyviai galėjo būti atgrasyti, ir į pažeidimo geografinę apimtį, kuri buvo pasaulinio masto ir apėmė visą EEE.

810 Taigi reikia taikyti 11 % sunkumo koeficientą, todėl gaunamas [*konfidencialu*] dydis.

Pažeidimo metų skaičius

811 2006 m. gairių 24 punkte nustatyta, kad, siekiant visiškai atsižvelgti į kiekvienos įmonės dalyvavimo darant pažeidimą trukmę, pagal pardavimo vertę nustatytas dydis bus padaugintas iš dalyvavimo darant pažeidimą metų skaičiaus.

812 Kadangi nagrinėjamu atveju pažeidimas truko dvejus metus (ginčijamo sprendimo 1295 konstatuojamoji dalis), pagal pardavimo vertę nustatytas dydis turi būti dauginamas iš dviejų, ir taip gaunamas [*konfidencialu*] dydis.

Papildomas dydis

813 2006 m. gairių 25 punkte nustatyta, kad siekiant atgrasyti tokio paties dydžio ir vienodus išteklius turinčias įmones nuo antikonkurencinių veiksmų, kurie būtų panašūs į tuos, už kuriuos šioje byloje skiriama sankcija, į bazinį baudos dydį gali būti įtraukta 15 %–25 % nuo pardavimų vertės sudaranti suma.

814 Šioje byloje Bendrasis Teismas nusprendė, kad atgrasymo tikslas gali būti pasiektas taikant mažesnę normą, kuri visiškai orientaciniais tikslais nurodyta 2006 m. gairių 25 punkte.

815 Dėl šių priežasčių į baudos bazinį dydį reikia įtraukti sumą, sudarančią 11 % nuo 2010 kalendoriniais metais EEE ieškovės įvykdytų UMTS lustų pardavimo vertės, kuri nurodyta ginčijamo sprendimo 75 lentelėje ir kurios šalys neginčija; taip gaunamas [*konfidencialu*] dydis.

Lengvinančios arba sunkinančios aplinkybės

816 Nagrinėjamu atveju nė vienas iš įrodymų, į kuriuos ieškovė daro bendrą nuorodą, negali lemti baudos dydžio sumažinimo pagal tų gairių 29 punktą ir, atsižvelgiant į visas reikšmingas aplinkybes, bazinio baudos dydžio tikslinti nereikia.

817 Beje, Bendrasis Teismas pritaria ginčijamame sprendime Komisijos išdėstytai nuomonei, kad šioje byloje nereikia didinti baudos dydžio dėl sunkinančių aplinkybių.

818 Darytina išvada, kad baudos dydis neturi būti tikslinamas dėl lengvinančių ar sunkinančių aplinkybių.

Išvada dėl baudos dydžio

819 Remiantis tuo, kas išdėstyta, ieškovei skirtos baudos dydis yra 238 732 659,33 euro.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

820 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, pagal to reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.

821 Šiuo atveju ir ieškovė, ir Komisija iš dalies pralaimėjo bylą.

822 Tokiomis aplinkybėmis, reikia nurodyti ieškovei padengti devynis dešimtadalius savo bylinėjimosi išlaidų ir devynis dešimtadalius Komisijos bylinėjimosi išlaidų, taip pat visas į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi išlaidas. Komisija padengia vieną dešimtadalį savo bylinėjimosi išlaidų ir vieną dešimtadalį ieškovės bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2019 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimo C(2019) 5361 *final* dėl bylos nagrinėjimo pagal SESV 102 ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla AT.39711 – *Qualcomm* (Agresyvi kainodara)) 2 straipsnį**.

2. **To sprendimo 2 straipsnyje *Qualcomm Inc.* skirta bauda už to sprendimo 1 straipsnyje nurodytą jos padarytą pažeidimą yra 238 732 659,33 euro**.

3. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

4. ***Qualcomm* padengia devynis dešimtadalius savo bylinėjimosi išlaidų, taip pat devynis dešimtadalius Komisijos bylinėjimosi išlaidų ir visas į bylą įstojusios šalies bylinėjimosi išlaidas.**

5. **Komisija padengia vieną dešimtadalį savo bylinėjimosi išlaidų ir vieną dešimtadalį *Qualcomm* bylinėjimosi išlaidų.**

Spielmann Mastroianni Gâlea

Paskelbtas 2024 m. rugsėjo 18 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės . . . 2

Bylos aplinkybės . . . 2

Administracinė procedūra . . . 4

Ginčijamo sprendimo turinys . . . 6

Nagrinėjami produktai . . . 6

Atitinkama rinka . . . 7

Dominuojanti padėtis . . . 7

Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi . . . 7

– Nepakankamas pagrindimas . . . 8

– Vienas ir tęstinis pažeidimas . . . 8

– Komisijos kompetencija . . . 8

– Sankcija . . . 8

Procesas ir šalių reikalavimai . . . 9

Procesas . . . 9

Šalių reikalavimai . . . 11

Dėl teisės . . . 12

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo procedūros pažeidimais . . . 14

Dėl pirmos dalies, susijusios su gero administravimo principo pažeidimu . . . 14

– Pirminės pastabos . . . 14

– Dėl pirmojo priekaišto, pateikto dėl pernelyg ilgos tyrimo trukmės . . . 15

– Dėl antrojo priekaišto, pateikto dėl nepakankamai išsamios ir tikslios bylos medžiagos . . . 17

– Dėl trečiojo priekaišto, pateikto dėl šališko tyrimo . . . 19

Dėl antros dalies, grindžiamos teisės į gynybą ir procesinio lygiateisiškumo principo pažeidimu . . . 22

– Pirminės pastabos . . . 22

– Dėl pirmojo priekaišto, pateikto dėl nepakankamo susipažinimo su bylos medžiaga . . 23

– Dėl antrojo priekaišto, grindžiamo nepakankamu perduotos bylos medžiagos turiniu 24

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“ ir pareigos motyvuoti neįvykdymu, kiek tai susiję su atitinkamos rinkos apibrėžimu ir ieškovės dominuojančia padėtimi nagrinėjamu laikotarpiu 27

Dėl pirmosios dalies, susijusios su ginčijamo sprendimo spragomis dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo 27

– Pirminės pastabos 27

– Dėl pirmojo priekaišto, grindžiamo akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis, nes Komisija rėmėsi atrinktais miglotais atsakymais į nelabai aiškius klausimus 28

– Dėl antrojo priekaišto, grindžiamo akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis dėl to, kad Komisija neišnagrinėjo pakeičiamumo grandinės egzistavimo 30

– Dėl trečiojo priekaišto, grindžiamo akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis dėl to, kad Komisija nusprendė, jog neprivalo taikyti SSNIP kriterijaus 31

Dėl antros dalies, susijusios su konkurenciniu spaudimu, kurį tiesiogiai daro uždara pasiūla laisvoje rinkoje 32

Dėl trečios dalies, susijusios su konkurenciniu spaudimu, kurį netiesiogiai daro uždara pasiūla laisvoje rinkoje 36

Dėl ketvirtos dalies, susijusios su ieškovės dominuojančia padėtimi nagrinėjamu laikotarpiu. 39

Dėl penktos dalies, susijusios su pažangiausio UMTS lustų rinkos segmento, kuriuo Komisija grindė savo analizę, apibrėžimu 41

Dėl penktojo pagrindo, siejamu su „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“ ir pareigos motyvuoti neįvykdymu, kiek tai susiję su „faktiškai sumokėtų“ kainų atkūrimu 42

Dėl pirmos dalies, susijusios su ginčijamame sprendime atlikto „kainų įvertinimo iš naujo“ nereikalingumu 42

Dėl antros dalies, susijusios su ginčijamame sprendime padarytomis klaidomis, kiek tai siejama su atliktu „įvertinimu iš naujo“ 45

Dėl šeštojo pagrindo, grindžiamo „neteisingu vienkartinių inžinerinių išlaidų paskirstymu“ 48

Dėl pirmos dalies, susijusios su įmonės ZTE VII apmokėjimu 49

Dėl antros dalies, susijusios su įmonės „Huawei“ VII apmokėjimu 53

Dėl septintojo pagrindo, siejamo su „tinkamo lyginamųjų sąnaudų indekso nebuvimu“ 54

Pirminės pastabos 55

Dėl pirmos dalies, grindžiamos teisinio saugumo principo ir principo „in dubio pro reo“ pažeidimu 56

Dėl antros dalies, siejamos su tuo, kad LRAIC kriterijus nėra tinkamos lyginamosios sąnaudos 58

Dėl trečios dalies, grindžiamos tuo, kad Komisijos apskaičiuotos LRAIC nesutampa su „tikrosiomis“ LRAIC 61

Dėl devintojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“ ir teisės „klaidomis“, kiek tai susiję su išvada, kad ieškovės taikytos kainos išstūmė iš rinkos „Icera“ ir padarė žalos vartotojams 70

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neatliko vadinamojo „tokio pat produktyvaus“ konkurento analizės 70

Dėl kitų dalių, iš esmės grindžiamų inkriminuojamų veiksmų poveikio nebuvimu 72

Dėl dešimtojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, nemotyvavimu, taip pat teisės būti išklausytai ir gero administravimo principo pažeidimu dėl to, kad Komisija nusprendė, jog ieškovės taikytomis kainomis buvo įgyvendinamas planas išstumti iš rinkos „Icera“ 72

Dėl vienuoliktojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, taip pat nemotyvavimu, kiek tai susiję su tuo, kad Komisija atmetė ieškovės pateiktą objektyvų pagrindimą 80

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo „teisės klaida dėl tinkamos teisės normos netaikymo“ 83

Dėl pirmos dalies, grindžiamos „tinkamos teisės normos“, kaip ji apibrėžta komunikate dėl prioritetų, netaikymu 83

Dėl antros dalies grindžiamos klaidingu jurisprudencijos, susijusios su agresyvia kainodara ir, kabant plačiau, su kainų nustatymu, taikymu 86

Dėl trečios dalies grindžiamos teisinio saugumo ir numatomumo principų pažeidimu 86

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo „agresyvios kainodaros teorijos“ nelogiškumu ir tuo, kad ji nepagrįsta įrodymais“ 87

Pirminės pastabos 87

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“, kuri yra „tikslinga ir atrankioji“, yra atsieta nuo rinkos apibrėžimo ir buvo adaptuota taip, kad būtų galima padaryti iš anksto nustatytą išvadą 88

Dėl antros dalies, grindžiamos tuo, kad Komisijos „agresyvios kainodaros teorija“ savaime yra nenuosekli ir nepakankamai motyvuota 89

Dėl trečios dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neįrodė ieškovės veiksmų neracionalumo ir agresyvios jos kainodaros 90

Dėl ketvirtos dalies, grindžiamo didesnėmis ieškovės kainomis, palyginti su „Icera“ kainomis 90

Dėl penktos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neatsižvelgė svarbiausius kaltę paneigiančius įrodymus 91

Dėl šeštos dalies, grindžiamos finansinio agresyvumo įrodymo nebuvimu 92

Dėl septintos dalies, grindžiamos „agresyvios kainodaros teorijos“ naujumu, klaidingumu ir nepagrįstumu 92

Dėl aštuntos dalies, grindžiamos „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, kiek tai susiję su tiesiogine agresyvia kainodara nuo 2010 m. trečiojo ketvirčio iki 2011 m. antrojo ketvirčio . . 93

Dėl devintos dalie, grindžiamos tuo, kad Komisija neatsižvelgė į lustų MDM8200 komercinę realybę 93

Dėl dešimtos dalies, grindžiamos „agresyvios kainodaros teorijos“ nelogiškumu ir nesuderinamumu su elementariomis ekonomikos taisyklėmis 94

Dėl vienuoliktos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neįrodė, jog buvo susigrąžinti nuostoliai, patirti per nagrinėjamą laikotarpį, taip pat tuo, kad nenurodyta, kada baigta taikyti agresyvią kainodarą 94

Dėl dvyliktos dalies, grindžiamos tuo, kad nebuvo taikomas „tokio pat produktyvaus“ konkurento kriterijus, ir tuo, kad nagrinėjamu laikotarpiu „Icera“ veiklos rezultatai buvo geri ir jais paneigiama „agresyvios kainodaros teorija“ 95

Dėl tryliktos dalies, grindžiamos Komisijos klaida, padaryta skyrus sankciją už tikrą konkurenciją 95

Dėl aštuntojo pagrindo, grindžiamo „atliktos kainų ir sąnaudų analizės akivaizdžiu neteisingumu“ 96

Pirminės pastabos 96

Dėl pirmos dalies, susijusios su kainų ir sąnaudų analizės pradžios laikotarpiu 96

Dėl kitų dalių, susijusių su kainų ir sąnaudų analizėje padarytomis ir ginčijamame sprendime neištaisytomis pačiomis fundamentaliausiomis klaidomis 97

Dėl dvyliktojo pagrindo, susijusio su ginčijamo sprendimo nepakankamu motyvavimu 98

Dėl tryliktojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis“, nepagrindimu ir nemotyvavimu, kiek tai susiję su pažeidimo trukme 99

Dėl keturioliktojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo „akivaizdžiu klaidingumu“, kiek tai susiję su baudos skyrimu ir apskaičiavimu 100

Pirminės pastabos 100

Dėl antrosios dalies, grindžiamos vertinimo ir teisės klaidomis, teisinio saugumo principo pažeidimu ir nemotyvavimu, kiek tai susiję su pardavimų vertės nustatymu 101

Dėl penkioliktojo pagrindo, grindžiamo „akivaizdžiomis vertinimo“, faktinių aplinkybių ir teisės „klaidomis“, taip pat ginčijamo sprendimo nemotyvavimu, kiek jame pripažįstama Komisijos kompetencija ir neigiamas poveikis prekybai 104

Dėl pirmos dalies, grindžiamos tuo, kad Komisija neturi kompetencijos taikyti SESV 102 straipsnį 104

Dėl antros dalies, grindžiamos inkriminuojamais veiksmais sukelto poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai buvimu . . . 105

Dėl prašymo panaikinti arba sumažinti baudos dydį . . . 106

Pirminės pastabos . . . 106

Bazinio baudos dydžio nustatymas . . . 106

Pažeidimo sunkumas . . . 107

Pažeidimo metų skaičius . . . 107

Papildomas dydis . . . 107

Lengvinančios arba sunkinančios aplinkybės . . . 107

Išvada dėl baudos dydžio . . . 108

Dėl bylinėjimosi išlaidų . . . 108